

895.91357

ม. 3 ก

จ 3

การวิเคราะห์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของไทย ในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535

ปริณุณนิพนธ์
ของ
บงกช สิงหกุล

- 7 เม.ย. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

ตุลาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

188288

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
ภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.ดร.ชัยวัฒน์ คุประตกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์สมเกียรติ คุ้มวิกุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.ชัยวัฒน์ คุประตกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์สมเกียรติ คุ้มวิกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ภิญญา กองทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้จาก รองศาสตราจารย์
คือกเตอร์ชัยวัฒน์ อุประตกุล ประธานกรรมการ อาจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล
กรรมการ ที่กรุณาให้แนวคิด คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ
ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณของท่านทั้งสองมาก ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภิญโญ กองทอง ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบ
ปากเปล่า ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่ดีมีผลให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณคุณป้า คุณน้า ตระกูลโพธิ์ดม ที่ให้ความช่วยเหลือและ
สนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

ขอบพระคุณคุณจิราพร วาตรีบุญเรือง ผู้เป็นที่เลี้ยงที่คอยดูแลผู้วิจัย
ตั้งแต่เยาว์วัย

อนึ่ง ประโยชน์ที่พึงได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้คุณพ่อ
ประจวบ และคุณแม่เสงี่ยม สิงหล ผู้มีพระคุณ ผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างจนผู้วิจัยได้มี
วันนี้

บงกช สิงหล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	14
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	15
2	วิเคราะห์กลวิธีการเขียนของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์	
	ในช่วง พ.ศ. 2515-พ.ศ. 2535	19
	กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง	20
	แนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา	22
	แนวเรื่องโลกหรือจักรวาลหลายมิติ	29
	แนวเรื่องมนุษย์ต่างดาว	31
	แนวเรื่องสงครามระหว่างดวงดาว	39
	แนวเรื่องพืชหรือสัตว์ประหลาด	40
	แนวเรื่องการเดินทางหรือการผจญภัยในอวกาศ	43
	แนวเรื่องคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ และหุ่นคน	47
	แนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์	53
	แนวเรื่องการเดินทางทางวิทยาศาสตร์	54
	แนวเรื่องพลังจิต	57
	แนวเรื่องสิ่งมีชีวิตทางวิทยาศาสตร์	59
	แนวเรื่องโลกอนาคต	59 ¹⁴
	แนวเรื่องโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Distopia)	61
	แนวเรื่องเทคโนโลยีอนาคต	64

แนวเรื่องวาระสุดท้ายของโลกและมนุษยชาติ	66
แนวเรื่องนิวเคลียร์	67
แนวเรื่องชีวิตสัตว์และแมลง	69
แนวเรื่องชีวิตอมตะ	70
แนวเรื่องการล่องหนหายตัว	71
แนวเรื่องดินแดนลึกลับ	71
แนวเรื่องชีวิตมนุษย์	71
แนวเรื่องแฟนตาซี	72
แนวเรื่องแหล่งพลังงานถาวร	73
แนวเรื่องการทำโคลนนิ่ง (Cloning)	73
กลวิธีการสร้างตัวละคร	74
มนุษย์บนโลก	75
มนุษย์ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์โดยตรง	75
มนุษย์ที่มีพลังจิต	84
มนุษย์มีความสามารถพิเศษเพราะความรู้ทาง วิทยาศาสตร์	85
มนุษย์ต่างดาว	86
มนุษย์ต่างดาวมีลักษณะเหมือนมนุษย์	86
มนุษย์ต่างดาวมีลักษณะไม่เหมือนมนุษย์	88
มนุษย์ต่างดาวมีความสามารถเหนือมนุษย์	90
มนุษย์ต่างมิติ	90
มนุษย์ต่างมิติเวลา	90
มนุษย์จากโลกต่างมิติ	91
พืชประหลาด	92
สัตว์ประหลาด	92
ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์	95
คอมพิวเตอร์	95

หุ่นยนต์	97
หุ่นยนต์มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์	97
หุ่นยนต์ไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์	99
หุ่นคน	101
หุ่นคนมีความรู้สึกเหมือนมนุษย์	101
หุ่นคนไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์	101
ยานอวกาศ	102
กลวิธีการสร้างฉาก	103
ฉากโลกอนาคต	104
ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคต	105
ฉากโลกอนาคตที่พึงประสงค์ (Utopia)	112
ฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Distopia)	114
ฉากต่างดาว	120
ฉากดวงดาวในจินตนาการ	120
ฉากดวงดาวในระบบสุริยะ	126
ฉากอวกาศ	128
ฉากระบบสุริยะ	129
ฉากอวกาศในจินตนาการ	130
ฉากยานอวกาศ	132
ฉากสภาพไร้น้ำหนักในยานอวกาศ	132
ฉากสภาพทั่วไปในยานอวกาศ	133
3 วิเคราะห์บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม	135
การวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์	136
การวิพากษ์วิจารณ์สังคม	144
การเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาอนาคต	164
การชี้ทางออกให้กับสังคม	190
การกระตุ้นความคิดและจินตนาการทางวิทยาศาสตร์	193

บทที่

หน้า

4	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	195
	บรรณานุกรม	217
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	232

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บันทึกคดีร้อยแก้วประเภทเรื่องสั้น กำนเนิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งนี้เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศตะวันตกได้นำวัฒนธรรมและวรรณกรรมรูปแบบใหม่ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น และละครเรื่องมาเผยแพร่ บันทึกคดีของไทย แต่เดิมนั้นเป็นนิทาน ต่อมาจึงค่อย ๆ พัฒนาเป็นเรื่องสั้นตามแบบตะวันตก

ลักษณะของเรื่องสั้นที่นิยมแต่งกันในระยะแรกนั้น มีความแตกต่างจากลักษณะของนิทานแบบดั้งเดิมของไทยหลายประการดังที่ สุพรรณิ วราทร (2519 : 44 - 45) กล่าวว่าไว้ว่า นิทานที่แต่งกันแต่เดิมมีแต่บทบรรยายของผู้เขียนโครงเรื่องง่าย ๆ และซ้ำ ๆ กัน แนวคิดมุ่งสอนและแสดงคติธรรม แต่เรื่องสั้นสมัยแรกนำเสนอเรื่องด้วยบทบรรยายสลับกับบทเจรจาของตัวละคร ฉาก และบทสนทนา มีความสมจริง โครงเรื่องมีการสร้างเงื่อนไขให้ชวนติดตาม แนวคิดของเรื่องสะท้อนทัศนคติอย่างใดอย่างหนึ่ง

ส่วนที่มาและเนื้อเรื่องของเรื่องสั้นในยุคแรกนั้น สุพรรณิ วราทร (2519 : 51 - 52) กล่าวว่าส่วนใหญ่นำมาจากภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส โดยมีการเรียบเรียงเหมือนต้นฉบับทุกประการ และบางส่วนแต่งตามแบบแผนของวรรณกรรมตะวันตกแต่ใช้ฉาก ตัวละคร สำนวนภาษา และเนื้อเรื่องเป็นของไทย เนื้อเรื่องส่วนใหญ่นำมาจากการสืบสวนคดีต่าง ๆ และเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย เนื้อเรื่องที่แปลกออกไปมักเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ชีวิตครอบครัวแบบไทยและเรื่องความรู้เบ็ดเตล็ด นักเขียนส่วนใหญ่นสมัยนี้จะเป็นนักเรียนนอกโดยมีสนามการประพันธ์ให้แสดงความสามารถในการแต่งและการแปล คือหนังสือพิมพ์ และวารสารรายเดือนหลายฉบับ เช่น วชิรญาณ ถลกวิทยา ลัทธิวิทยา และทวีปัญญา เป็นต้น

เรื่องสั้นในระยะต่อมาตั้งแต่พ.ศ. 2456 - พ.ศ. 2475 พัฒนาจากเรื่องสั้นแปลหรือแปลมาสู่เรื่องสั้นที่มีลักษณะและรูปแบบเป็นของตนเอง ซึ่งสุตารัตน์ เสรีวัฒน์ (2522 : 215) มีความเห็นว่านักประพันธ์เมื่อมีประสบการณ์และความชำนาญมากขึ้น โครงเรื่องมีความซับซ้อน ตัวละครมีความสมจริง ตลอดจนฉากและบรรยากาศทำให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดเหตุการณ์นั้น ๆ มากขึ้นด้วย

แม้เรื่องสั้นของไทยจะพัฒนาเรื่อยมาจนมีรูปแบบและลักษณะของตนเองแล้วก็ตาม เรื่องสั้นไทยก็ยังคงมีการพัฒนาต่อมาทั้งทางด้านรูปแบบและเนื้อหา รวดไม่หยุดยั้ง เป็นผลให้เรื่องสั้นมีแนวทางการเขียนที่หลากหลายขึ้น เช่น เรื่องสั้นแนวโรแมนติก หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อหามุ่งความเพลิดเพลินใจเป็นสำคัญมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของหนุ่ม ๆ สาว ๆ หรือเป็นเรื่องราวที่บีบคั้นอารมณ์ของผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจทั้งสุขรสรส สมหวัง ผิดหวัง เรื่องสั้นแนวประชาชน หมายถึง เรื่องสั้นที่มุ่งเน้นถึงประโยชน์ของคนส่วนใหญ่วรรณคดีมีเนื้อหาสะท้อนสภาพสังคม เสนอผลกระทบของการเมืองที่มีต่อประชาชนหรือปลูกฝังความคิดของผู้อ่านชักชวนให้ร่วมมือร่วมใจต่อสู้เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่ดีกว่าเดิม เรื่องสั้นแนวสัญลักษณ์ หมายถึง เรื่องสั้นที่ใช้สัญลักษณ์อย่างองค์ประกอบาต้องค้ประกอบหนึ่งของเรื่องสั้น รวดผู้อ่านจะต้องตีความสัญลักษณ์นั้นาให้ถูกต้องจึงจะเข้าใจสารระดับลึกอันเป็นแก่นแท้ของเรื่องได้ และเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ การผจญภัยที่น่าตื่นเต้นในอวกาศ การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาว หรือเกี่ยวกับผลกระทบของการประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นใหม่เป็นต้น

ในบรรดาเรื่องสั้นแนวต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นเรื่องสั้นแนวหนึ่งที่มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2530 : 36) มีความเห็นว่าเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เรื่องแรกของไทย คือเรื่อง "หน้าผี" ของหลวงสารานุกรมประพันธ์ ตีพิมพ์ในหนังสือเสนาศึกษาและแพทยศาสตร์เมื่อพ.ศ. 2462 แต่การแต่งเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นี้มิได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เริ่มมีการแต่งอย่างต่อเนื่องในช่วงปีพ.ศ. 2498 - 2504 รวดเริ่มต้นจากที่มีการออกวารสารวิทยาศาสตร์-มหัศจรรย์ ของสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กับความร่วมมือของสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ซึ่งมีการตีพิมพ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ของจันทร์ คิริบุญรอด ทุกฉบับ ประมาณปีพ.ศ. 2502 วารสารวิทยาศาสตร์-มหัศจรรย์ เลิกตีพิมพ์ จันทร์ คิริบุญรอดได้ออกวารสารวิทยาศาสตร์-อัศจรรย์ ประมาณ 2 ปี ถึงพ.ศ. 2504 ก็ต้องยุติเพราะขาดทุนจึงทำให้พัฒนาการของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์หยุดชะงักไป

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เริ่มมีความเคลื่อนไหวอีกครั้ง เมื่อชุมนุมวิชาการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ออกหนังสือนิยายวิทยาศาสตร์-ศาสตร์แปลชุดกาแลคซี เมื่อพ.ศ. 2512 และเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์กลับ

พื้นพูนขึ้นอีกครั้งหนึ่งในพ.ศ. 2513 เมื่อมีการออกวารสารชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวารสารที่มีการตีพิมพ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ทั้งของนักเขียนไทย และที่เป็นเรื่องแปลหลังจากนั้นก็มีการวารสาร และนิตยสารต่าง ๆ ที่มีการตีพิมพ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์อีกหลายฉบับ ได้แก่วารสารมิติที่ 4 (พ.ศ. 2523) กระจกวิทยาศาสตร์ (พ.ศ. 2524) ไรนา (พ.ศ. 2525) วิทยาศาสตร์-มหัศจรรย์ (พ.ศ. 2528) รู้อย่างตัว (พ.ศ. 2524) สวนเด็ก (พ.ศ. 2532) และมิติพิศวง (พ.ศ. 2533) วารสารและนิตยสารเหล่านี้มีการตีพิมพ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่คนไทยแต่งเป็นบางฉบับส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องแปลทั้งนี้คงเนื่องมาจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่คนไทยแต่งมีปริมาณน้อย แต่อย่างไรก็ตามวารสารและนิตยสารเหล่านี้ก็มีส่วนสำคัญในการทำให้การประพันธ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์หวนกลับมาสู่วงวรรณกรรมไทยอีกครั้งหนึ่ง และได้รับความสนใจแพร่หลายยิ่งกว่ายุคของจันทร์ศิริบุญรอด ดังจะเห็นได้จากนักเขียนที่เพิ่มมากขึ้นและปริมาณของวารสารและนิตยสารที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีหลายประเภท ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2533 : 64 - 69) ได้แบ่งเรื่องสั้นแนวนี้นี้เป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของเนื้อหา ได้แก่

1. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จริง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทย่อยคือ
 - 1.1 เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ หรืออ้างอิงถึงกฎเกณฑ์และหลักการความรู้ทางวิทยาศาสตร์จริงๆเป็นหลัก
 - 1.2 เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีเนื้อหาเน้นบทความและผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลต่อมนุษย์
2. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์แฟนตาซี เป็นเรื่องสั้นที่มีขอบเขตเนื้อหาได้มากมาย แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องมีวิทยาศาสตร์อยู่บ้างโดยจะเป็นวิทยาศาสตร์จริง ๆ หรือเทคโนโลยีที่ล้ำยุคก็ได้/

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของไทยในระยะแรก ผู้เขียนส่วนใหญ่มุ่งจดหมายในการเขียนที่จะสร้างความสนุกสนานและความบันเทิงให้กับผู้อ่าน ดังจะเห็นได้จากเรื่อง "หน้าผี" กองบรรณาธิการลอกหนังสือกล่าวว่า "เป็นเรื่องกล่าวถึงการใช้วิทยาศาสตร์มาช่วยทำให้คนดูเป็นผี" (กอง บ.ก. 2522 : 35)

เรื่อง "การทดลองของศาสตราจารย์" รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2521 : 212) กล่าวว่า "เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดค้นธาตุพิเศษสาธิตาหาให้มีพลังวิเศษมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ทุกอย่าง แต่ถ้ามองด้วยความโกรธจะทำให้สิ่งเหล่านั้นไหม้เป็นจุล"

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของไทยในยุคของจันทร์ ศิริบุญรอด ตั้งแต่ พ.ศ. 2498 - พ.ศ. 2504 จุดมุ่งหมายในการแต่งเปลี่ยนจากเดิม กล่าวคือ นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิงแล้วยังต้องการกระตุ้นให้เยาวชนไทยสนใจและติดตามความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ ตลอดจนกระตุ้นความคิดทางวิทยาศาสตร์ให้เกิดขึ้น ดังที่กองบรรณาธิการวารสารวิทยาศาสตร์-มหัศจรรย์ ได้แถลงว่า

... ต้องมีเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ลงเป็นประจำทุกเล่ม เพื่อเป็นแนวทางให้เยาวชนรักการอ่าน ติดตามความก้าวหน้า และจินตนาการทางวิทยาศาสตร์ เกิดความตื่นตัวและเข้าใจในความลึกลับมหัศจรรย์ของวิทยาศาสตร์ ตลอดจนซาบซึ้งในบทบาทของนักวิทยาศาสตร์ที่คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ... (นิยายวิทยาศาสตร์ไทย. 2526 : 56)

ลักษณะของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่จันทร์ ศิริบุญรอดแต่งมีแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์สอดแทรกอยู่ โดยใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์จากหลักวิทยาศาสตร์ขั้นมูลฐานทั้งด้านกายภาพและชีวภาพ

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ตั้งแต่ พ.ศ. 2513-พ.ศ. 2535 มีแนวเรื่องหลากหลายมากขึ้นดังที่ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2530 : 39 - 40) ยกตัวอย่างไว้ เช่นแนวเรื่องวาระสุดท้ายของโลก แนวเรื่องโลกอนาคต แนวเรื่องโลกอนาคตที่พึงประสงค์ แนวเรื่องโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ และแนวเรื่องสงครามนิวเคลียร์ เป็นต้น จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เหล่านั้นนอกจากจะเพื่อเสนอความบันเทิงแก่ผู้อ่านแล้ว ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายที่จะแสดงความคิดเห็นที่มีต่อวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคมอีกด้วย โดยผู้เขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านเห็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตอันเนื่องมาจากผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดังที่ไอแซค อสิมอฟ กล่าวถึงเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ว่าเป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองของวิถีชีวิตมนุษย์ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, เพราะปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงทาง

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเพียงพอที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของมนุษย์ เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีพื้นฐานตั้งอยู่บนความจริงของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ยอมรับความเปลี่ยนแปลงนั้นและพยายามชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น (Asimov. 1967 : 283 - 290)

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ได้รับความนิยมนั้น สิทธา พินิจกุลกล่าวว่า เป็นเพราะเรื่องสั้นแนวนี้ประกอบด้วยบมสนแท้ หรือปริศนาที่มัดขัดต่อหลักความเป็นจริง การคล้ายบมมีลักษณะเป็นวิทยาศาสตร์ทำให้เรื่องคลี่คลายอย่างกระจ่างแจ้ง สามารถสร้างความสนุกสนานและความบันเทิงให้กับผู้อ่าน นอกจากนี้ยังเสนอความคิดทางวิทยาศาสตร์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงที่พิสูจน์ได้ ตลอดจนนำความฝันหรือจินตนาการของมนุษย์มาเปิดเผยซึ่งนำไปสู่ความพยายามที่จะให้จริงด้วย (สิตธา พินิจกุล. 2526 : 265)

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่น่าสนใจ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน เพราะเป็นวรรณกรรมที่ให้อรรถรสทั้งความบันเทิงและสาระไปพร้อมกัน กล่าวคือมีกลวิธีการเขียนซึ่งนักเขียนต้องใช้ความสามารถในการเขียนเพื่อให้เรื่องราวมีความสนุกสนานมีความสมจริง และมีความเป็นเหตุเป็นผล แต่ในขณะที่เดียวกันเนื้อหาก็ก่แฝงด้วยสาระ อันได้แก่ การสะท้อนสภาพสังคม การวิพากษ์วิจารณ์สังคม ตลอดจนการเตือนภัยและเสนอทางออกต่าง ๆ แก่สังคมอีกด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยด้านเรื่องสั้นไทยแล้ว เห็นว่ายังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ไว้ จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ และเนื่องมาจากการศึกษาข้อมูล คือเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยพบว่าใน พ.ศ. 2513 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ช่วงที่ 2 จนถึง พ.ศ. 2514 มีเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่คนไทยเขียนเพียง 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องมิติที่ 4 ของอภิปุติ ดิพนธ์ในชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2513 ผู้วิจัยพบว่าเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของไทยเริ่มมีการเขียนอย่างจริงจังและแพร่หลายมากขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะศึกษาเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ในช่วงปี พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 โดยจะวิเคราะห์กลวิธีการเขียนของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ และบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม ผลของการศึกษานี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาเรื่องสั้นปัจจุบัน ทำให้เข้าใจลักษณะของวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ และทำให้เห็นความสัมพันธ์ที่มีต่อกันระหว่างสังคมกับเรื่องสั้นแนวนั้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์หลักวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วงปี พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535
2. เพื่อวิเคราะห์บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้เข้าใจลักษณะของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์และตระหนักในคุณค่าของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่นำมาศึกษามีลักษณะดังนี้

1. เป็นเรื่องที่นักเขียนไทยประพันธ์ขึ้น
2. เป็นเรื่องสั้นที่ตีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในช่วงปี พ.ศ. 2515 - เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2535 รวมทั้งหมด 233 เรื่อง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

ชื่อหนังสือ (ประเภท) ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง พ.ศ.

ชัยพลภักษ์วิทยาศาสตร์

(วารสาร)	เป็นจินตนิยาย	วิศวาที	ปีที่ 19 ฉบับที่ 30	(มิถุนายน 2515)
	มาตรการอาชญากรรม	อภิรุต	ปีที่ 19 ฉบับที่ 36	(ธันวาคม 2515)
	ขมขื่นของพ่อ	อภิรุต	ปีที่ 20 ฉบับที่ 37	(มกราคม 2516)
	เขายังคิดว่าตัวเองตายแล้วฟื้นได้	อภิรุต	ปีที่ 20 ฉบับที่ 40	(มิถุนายน 2516)
	ผู้มาจากนอกพิภพ	ลิ	ปีที่ 20 ฉบับที่ 45	(กันยายน 2516)
	ปลามฤตยู	สน ท้ากลาง	ปีที่ 20 ฉบับที่ 47	(พฤศจิกายน 2516)
	ความคิดของมนุษย์กล	เฉลิม สุประเสริฐ	ปีที่ 21 ฉบับที่ 50	(กุมภาพันธ์ 2517)
	ลิ้ม	เสรี แซ่ลิ	ปีที่ 23 ฉบับที่ 73	(มกราคม 2519)
	มนุษย์อนันตรัย	รพตอน 92	ปีที่ 24 ฉบับที่ 112	(กรกฎาคม 2522)
	สับเปลี่ยน	วิศวาที	ปีที่ 26 ฉบับที่ 113	(สิงหาคม 2522)

ชัยพฤกษ์วิทยาสาสตร์

(วารสาร)

ภวังค์	วิศวาที	ปีที่ 26 ฉบับที่ 113 (สิงหาคม 2522)
พลังมหัศจรรย์	วรรณกาญจน์	ปีที่ 26 ฉบับที่ 115 (ตุลาคม 2522)
แม่เลี้ยง	วรรณกาญจน์	ปีที่ 27 ฉบับที่ 122 (พฤษภาคม 2523)
โหมยักษ์	วรรณกาญจน์	ปีที่ 28 ฉบับที่ 130 (มกราคม 2524)
จักรวาลมฤตยู	ศิริกนก	ปีที่ 28 ฉบับที่ 131 (กุมภาพันธ์ 2524)
สัมพัทธ์ 6	วรรณกาญจน์	ปีที่ 29 ฉบับที่ 141 (มีนาคม 2525)
U.F.O. สิ่งบินแปลกปลอมที่พิสูจน์ไม่ได้	จานพี	ปีที่ 29 ฉบับที่ 142 (เมษายน 2525)
แอตแลนติสทวีปอันมิดม่น	จานพี	ปีที่ 29 ฉบับที่ 143 (พฤษภาคม 2525)
ฮิวแมนนอยด์	วิศวาที	ปีที่ 31 ฉบับที่ 163 (มกราคม 2527)
คอมพิวเตอร์ทำลายประวัติศาสตร์	วิศวาที	ปีที่ 31 ฉบับที่ 164 (กุมภาพันธ์ 2527)
พันร้าย	วิศวาที	ปีที่ 31 ฉบับที่ 166 (เมษายน 2527)
คุณดาวิ	เปลือกแก้ว	ปีที่ 32 ฉบับที่ 178 (เมษายน 2528)
โลกาใหม่	พรชัย ชาติแจ้ง	ปีที่ 32 ฉบับที่ 186 (ธันวาคม 2528)
เรื่องของป่าสายและครอบครัว	ไพโรจน์ แดงมณี	ปีที่ 35 ฉบับที่ 212 (กุมภาพันธ์ 2531)
จากใจเจ้าโรมัง	เบญจา นิธิยานนท์	ปีที่ 35 ฉบับที่ 222 (ธันวาคม 2531)
งานที่สุด... (ซุบซิบจากอาคันตุกะ)	วิทย์ อ.น.ศ.	ปีที่ 36 ฉบับที่ 227 (พฤษภาคม 2532)
มิติว่าง	ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก	ปีที่ 36 ฉบับที่ 230 (สิงหาคม 2532)
สงครามฮอโลแกรม	ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก	ปีที่ 36 ฉบับที่ 232 (ตุลาคม 2532)
นิทรากาล	ทวีวิทย์ วุฒิชัย	ปีที่ 37 ฉบับที่ 235 (ตุลาคม 2533)
อัลตรา	เอกรัตน์	ปีที่ 37 ฉบับที่ 236 (กุมภาพันธ์ 2533)
ภาพเขียนชั้นสุดท้าย	ธรรมดา ประทีปสิด	ปีที่ 37 ฉบับที่ 239 (พฤษภาคม 2533)
พลังจิตพิสดาร	ธรรมดา ประทีปสิด	ปีที่ 37 ฉบับที่ 241 (กรกฎาคม 2533)
ดาวเทียมนอกพิภพ	ธรรมดา ประทีปสิด	ปีที่ 37 ฉบับที่ 242 (สิงหาคม 2533)
มิติที่ 4 (วารสาร)	คลังเสียง	ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (ตุลาคม 2523)
	พอสธิล	ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (ตุลาคม 2523)
	ขอต้อนรับ	ปีที่ 2 ฉบับที่ 14 (มกราคม 2524)
	บิลลี่เดอะคิต	ปีที่ 2 ฉบับที่ 19 (กันยายน 2524)
	ยา	ปีที่ 2 ฉบับที่ 21 (ธันวาคม 2524)
เหนืยยอนักฟิสิกส์ยังมี...?!	รัชคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 23 (เมษายน 2525)

มิตีที่ 4 (วารสาร) หนีไปกับเวลา	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 24 (มิถุนายน 2525)
เพลงแห่งจักรวาล	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 25 (กรกฎาคม 2525)
ชีวิตเดียว	บุณชน	ปีที่ 3 ฉบับที่ 25 (กรกฎาคม 2525)
จุดจบที่เริ่มต้น	สิทธิ์ พันธุ์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 33 (เมษายน-พฤษภาคม 2526)
ร่างที่ 2	กอบเกียรติ ผ่องแผ้ว	และสมหวัง เพียรจรรยารัตน์
		ปีที่ 3 ฉบับที่ 33 (เมษายน-พฤษภาคม 2526)
คำพิพากษา (ภาคอนาคต)	นูน ลุนาร์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 34 (มิถุนายน 2526)
เพื่อนมนุษย์	พาราคอกรี	ปีที่ 3 ฉบับที่ 34 (มิถุนายน 2526)
"คอนเวต" เทียวบินพิศว	ทิตพงษ์ เตชะอัครกุล	ปีที่ 3 ฉบับที่ 35 (กรกฎาคม 2526)
เอเทน	จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 36 (กรกฎาคม 2526)
สนามเวลา	เตชสิทธิ์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 37 (กันยายน 2526)
สุดยอดแห่งความฉลาด	อนันตการณ์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 37 (กันยายน 2526)
พันธุ์มนุษย์	ดาวเทียม	ปีที่ 4 ฉบับที่ 37 (กันยายน 2526)
อ้า...ขอโทษครับ	สุทธิพันธ์ ญาณพงศ์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 38 (ตุลาคม 2526)
ทาสเวลา	กานต์กิตติกา	ปีที่ 4 ฉบับที่ 38 (ตุลาคม 2526)
คำตอบ	ประกายหมึก	ปีที่ 4 ฉบับที่ 38 (ตุลาคม 2526)
มัมมี่	เมตตา ไพรงาม	ปีที่ 4 ฉบับที่ 40 (ธันวาคม 2526)
มฤตยูบ้านเขียว	ประมวล คารดาช	ปีที่ 4 ฉบับที่ 40 (ธันวาคม 2526)
เปลี่ยนตัว	มานิต รุจิวิโรดม	ปีที่ 5 ฉบับที่ 54 (กุมภาพันธ์ 2528)
เพียง...ความคิด	เทวบุตร	ปีที่ 5 ฉบับที่ 56 (เมษายน 2528)
ทลายโลก	เทวบุตร	ปีที่ 5 ฉบับที่ 61 (กันยายน 2528)
กันย์ 4828	ชัยคุปต์	ปีที่ 5 ฉบับที่ 62 (ตุลาคม 2528)
ชีวิต...นิรันดร์	เทวบุตร	ปีที่ 5 ฉบับที่ 62 (ตุลาคม 2528)
รอยยิ้มปริศนาของมนุษย์กล	ทวิศิลป์ รักษาศรี	ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม 2532)
อมตะ	ชัยคุปต์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (สิงหาคม 2532)
คนผิวเผือก	วิวัฒน์ กนกนุเคราะห์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 (กันยายน 2532)
เที่ยวสวนสัตว์	เทวบุตร	ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม 2532)
ครู	มณีเจ็ดแสง	ปีที่ 1 ฉบับที่ 5 (พฤศจิกายน 2532)
ชิบชมองใส	เทวบุตร	ปีที่ 1 ฉบับที่ 6 (ธันวาคม 2532)
แดนศิวิไลซ์	มณีเจ็ดแสง	ปีที่ 1 ฉบับที่ 8 (กุมภาพันธ์ 2533)

มติที่ 4 (วารสาร)	ทางเลือก	เทวบุตร	ปีที่ 1 ฉบับที่ 9 (มีนาคม 2533)
	ช่างสลักลาย	วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 10 (เมษายน-พฤษภาคม 2533)
	โครงการ 5,000 ปี	เอกรัตน์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (มิถุนายน 2533)
	ยานเวลา	CA 837053	ปีที่ 1 ฉบับที่ 12 (กรกฎาคม 2533)
	หมอกนิทรา	พาราค็อกซ์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 13 (สิงหาคม 2533)
	การกลับมาของมนุษย์แมลง	ไพรัตน์ ยิ้มวิสัย	ปีที่ 2 ฉบับที่ 15 (ตุลาคม 2533)

เงาสีเขียว

พ.ศ. 2523

(รวมเรื่องสั้น)	เงาสีเขียว	ชัยคุปต์
	สัญญาณจากอวกาศ	ชัยคุปต์
	ดาวพระศุกร์	ชัยคุปต์
	โลกมีดยุคที่สอง	ชัยคุปต์
	ผู้มาจากดวงดาว	ชัยคุปต์

ฉบับที่ 7 : สัมผัสแห่งอารยะ

พ.ศ. 2524

ประวัติศาสตร์อนาคต	ประมุข ลิมปนันท์
โรคแทรกซ้อน	เอกศานต์
เชื่อว่าผมเกิดมาโชคร้าย	ธรรมบุญ จรัสวัฒน์
บ้านในฝัน	ชนพงศ์
ภัยมืด	ธรรมบุญ จรัสวัฒน์
คลื่นรบกวน	ไตรรัตน์ ใจสาราญ

ปี.อาร์. (นิตยสาร)

จากใจกลางกาแล็กซี่สู่โลก	ชัยคุปต์	ปีที่ 12 (มกราคม 2526)
--------------------------	----------	------------------------

วิทยาศาสตร์มหัศจรรย์ (วารสาร)

พายุทราย	วิสวาทิ	ปีที่ 16 (ธันวาคม 2527)
----------	---------	-------------------------

บ้านไม่รู้โรย (วารสาร)

แล้ววันนั้นก็มาถึง	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 (พฤษภาคม 2530)
--------------------	----------	----------------------------------

ฟ้าเมืองทอง (วารสาร)

ภารกิจสุดขยอ	รหัสลับ	ปีที่ 12 ฉบับที่ 139 (ตุลาคม 2530)
--------------	---------	------------------------------------

หุ่นเหล็ก	ซิลิ่ง คราย	ปีที่ 12 ฉบับที่ 139 (ตุลาคม 2530)
-----------	-------------	------------------------------------

รู้รอบตัว (วารสาร)

มิติคู่ขนาน	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 13	(มกราคม 2530)
ความคิดพลาค	เสรี พัฒนชัย	ปีที่ 2 ฉบับที่ 14	(กุมภาพันธ์ 2530)
พรหม...ลิขิต	เทวบุตร	ปีที่ 2 ฉบับที่ 15	(มีนาคม 2530)
นางฟ้า	อ.นาง	ปีที่ 2 ฉบับที่ 16	(เมษายน 2530)
มะม่วงหิมพานต์แห่งดาวสิริยุทธ	สมควร กวียะ	ปีที่ 2 ฉบับที่ 17	(พฤษภาคม 2530)
ทาสมนุษย์	สมนึก พานิชกิจ	ปีที่ 2 ฉบับที่ 18	(มิถุนายน 2530)
ประชากรคอมพิวเตอร์	ชลลิ่ง คราย	ปีที่ 2 ฉบับที่ 19	(กรกฎาคม 2530)
นครสี่เหลี่ยม	สมนึก พานิชกิจ	ปีที่ 2 ฉบับที่ 21	(กันยายน 2530)
ค่ายกระฉก	เสรี พัฒนชัย	ปีที่ 2 ฉบับที่ 22	(ตุลาคม 2530)
คนเมือง	พิเสส	ปีที่ 2 ฉบับที่ 23	(พฤศจิกายน 2530)
ผู้กอบกู้สันติภาพ	เสรี พัฒนชัย	ปีที่ 2 ฉบับที่ 24	(ธันวาคม 2530)
กระป๋องเก่า	สมนึก พานิชกิจ	ปีที่ 3 ฉบับที่ 25	(มกราคม 2531)
ปีกผีเสื้อ	แพรวา พานิชกิจ	ปีที่ 3 ฉบับที่ 26	(กุมภาพันธ์ 2531)
ศัตรูท่านนายพล	พิเสส	ปีที่ 3 ฉบับที่ 27	(มีนาคม 2531)
ความหวัง	เสรี พัฒนชัย	ปีที่ 3 ฉบับที่ 28	(เมษายน 2531)
ตกทอง	เทวบุตร	ปีที่ 3 ฉบับที่ 29	(พฤษภาคม 2531)
ราตรีสวัสดิ์	เทวบุตร	ปีที่ 3 ฉบับที่ 30	(พฤษภาคม 2531)
โลกคินซีพ	สมนึก พานิชกิจ	ปีที่ 3 ฉบับที่ 31	(กรกฎาคม 2531)
นาตกรรมเพชรพันล้าน	เสรี พัฒนชัย	ปีที่ 3 ฉบับที่ 32	(สิงหาคม-กันยายน 2531)
ห้องขาว	อ.นาง	ปีที่ 3 ฉบับที่ 35	(ธันวาคม 2531)
ทูตผู้รุกราน	เสรี พัฒนชัย	ปีที่ 4 ฉบับที่ 36	(มกราคม 2532)
สุดขอบฟ้า	สมนึก พานิชกิจ	ปีที่ 4 ฉบับที่ 38	(มีนาคม 2532)
ยุง	สามารถ รัชมิโรจนวงศ์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 39	(เมษายน 2532)
ผู้พิทักษ์จักรวาล	สมนึก พานิชกิจ	ปีที่ 4 ฉบับที่ 41	(มิถุนายน 2532)
บ้านยานเหาะ	แพรวา พานิชกิจ	ปีที่ 4 ฉบับที่ 43	(สิงหาคม 2532)
โลกตาย	ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก	ปีที่ 4 ฉบับที่ 45	(ตุลาคม 2532)
กว้างเรเดียม	อ.พล-56	ปีที่ 5 ฉบับที่ 48	(มกราคม 2533)
สื่อ...มัจจุราช	ชาครีย์ จัตรมาศ	ปีที่ 6 ฉบับที่ 62	(มีนาคม 2534)
การกลับมาของไอริส	ปิงปอง	ปีที่ 6 ฉบับที่ 65	(มิถุนายน 2534)

รู้รอบตัว (วารสาร)

อันเตอร์กราวนด์	สุรศักดิ์ บริบูรณ์ธนา	ปีที่ 6 ฉบับที่ 67 (สิงหาคม 2534)
คนหนังสือพิมพ์	ไพรัตน์ ยัมวิสัย	ปีที่ 6 ฉบับที่ 68 (กันยายน 2534)
ขอบคุณโฮลิคเด้	ชาครีย์ จัตรมาศ	ปีที่ 6 ฉบับที่ 69 (ตุลาคม 2534)
มาจากอนาคต	ธรรมดา ประทีปสิด	ปีที่ 6 ฉบับที่ 71 (ธันวาคม 2534)
ดาชายสวรรค์	ไพรัตน์ ยัมวิสัย	ปีที่ 6 ฉบับที่ 71 (ธันวาคม 2534)
ศรีอารียุค	วรรณลักษณ์ ปิยะมล	ปีที่ 6 ฉบับที่ 71 (ธันวาคม 2534)
แดนहरยา	เสรี พัฒชัย	ปีที่ 7 ฉบับที่ 72 (มกราคม 2535)
ขอเพียงเธอรู้	ไพรัตน์ ยัมวิสัย	ปีที่ 7 ฉบับที่ 73 (กุมภาพันธ์ 2535)
ซากฝัน	อัมชดา	ปีที่ 7 ฉบับที่ 74 (มีนาคม 2535)
หากมีน้ำให้ฉันสักนิด	ธรรมดา ประทีปสิด	ปีที่ 7 ฉบับที่ 74 (เมษายน 2535)
ญาณเวลา	สถาปนา พันธุ์ดี	ปีที่ 7 ฉบับที่ 75 (พฤษภาคม 2535)
ตอบดาว	ไพรัตน์ ยัมวิสัย	ปีที่ 7 ฉบับที่ 76 (มิถุนายน 2535)
อุบัติเหตุ	เรื่อเปล่า	ปีที่ 7 ฉบับที่ 77 (มิถุนายน 2535)
เผชิญหน้ามนุษย์เอ็กซ์	สฤณี สาระไทย	ปีที่ 7 ฉบับที่ 78 (มิถุนายน 2535)

คินแห่งความพินาศ (รวมเรื่องสั้น)

พ.ศ. 2531

คินแห่งความพินาศ	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์
คนขายยิ้ม	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์
เหตุเกิดที่นครลอยฟ้า	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์
ผู้ชายลึกลับ	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์
ภาพฝันผ่านหมอก	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์
ผู้สูญเสีย	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์
เรื่องสั้นอีกเรื่องหนึ่ง	นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์

ขวัญเรือน (นิยายสาร)

ทายาทสู่ดวงดาว	ชัยคุปต์	ปีที่ 21 ฉบับที่ 433 ปักษ์หลัง (ธันวาคม 2532)
----------------	----------	---

แพรวสุดสัปดาห์ (นิยายสาร)

	คุ้มจริง ๆ	โชคทวีช	ปีที่ 7 ฉบับที่ 163 (พฤศจิกายน 2532)
สวนเด็ก (วารสาร)	กรั้วม	ชัยคุปต์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 8 (ตุลาคม 2532)
	ยิ่งกว่าโทษประหาร	ชัยคุปต์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 9 (พฤศจิกายน 2532)
	เหลวอีกแล้ว	ชัยคุปต์	ปีที่ 1 ฉบับที่ 10 (ธันวาคม 2532)

สวนเด็ก (วารสาร)

สู่นาคต 14 ล้านองศา	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 11	(มกราคม 2533)
พราน...ครั้งสุดท้าย	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 12	(กุมภาพันธ์ 2533)
เพื่อนต่างดาว	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 13	(มีนาคม 2533)
สวนเด็ก (วารสาร)			
พลังใจ...จากดวงดาว	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 14	(เมษายน 2533)
มนุษย์ล่องหน	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 15	(พฤษภาคม 2533)
2 วีรบุรุษเจียบ	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 16	(มิถุนายน 2533)
นั่งหนอง...หุ่นยนต์ไม่ธรรมดา	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 17	(กรกฎาคม 2533)
ประวัติศาสตร์...ข้าวรอย...ข้าวรอย	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 18	(สิงหาคม 2533)
ไม่มีใครอีกแล้วในระบบสุริยะ	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 19	(กันยายน 2533)
คนเก่งที่โลกไม่ต้องการ	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 20	(ตุลาคม 2533)
ระเบิดล้างโลก	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 21	(พฤศจิกายน 2533)
สู่อัติต 20,000 ปี	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 22	บั๊กซ์หลัง(พฤศจิกายน 2533)
สู่นาคต 20,000 ปี	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 23	บั๊กซ์แรก(ธันวาคม 2533)
นิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุด...ในโลก	ชัยคุปต์	ปีที่ 2 ฉบับที่ 24	บั๊กซ์หลัง(ธันวาคม 2533)
ที่สุด...เพื่อชีวิต	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 25	บั๊กซ์แรก (มกราคม 2534)
คนแรกในรอบ 219 ปี	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 26	บั๊กซ์หลัง (มกราคม 2534)
ขายดวงจันทร์	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 27	บั๊กซ์แรก (กุมภาพันธ์ 2534)
กำแพง...ที่ขอบระบบสุริยะ	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 28	บั๊กซ์หลัง (กุมภาพันธ์ 2534)
ยนต์	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 29	บั๊กซ์แรก (มีนาคม 2534)
ลาฟ	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 30	บั๊กซ์หลัง (มีนาคม 2534)
ชุมทางหลุมดำเจาะเวลา	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 31	บั๊กซ์แรก (เมษายน 2534)
หัวใจ "อังคาร"	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 32	บั๊กซ์หลัง (เมษายน 2534)
พอมคแห่ง "ซอนมา..."	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 33	บั๊กซ์แรก (พฤษภาคม 2534)
โลกลับแล	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 34	บั๊กซ์หลัง (พฤษภาคม 2534)
บัตรชูคอม	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 35	บั๊กซ์แรก (มิถุนายน 2534)
วันกีฬาโลกปี 2999	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 36	บั๊กซ์หลัง (มิถุนายน 2534)
อมนุษย์	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 37	บั๊กซ์แรก (กรกฎาคม 2534)
ผู้รุกรานจากต่างดาว	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 38	บั๊กซ์หลัง (กรกฎาคม 2534)

สวนเด็ก (วารสาร)

ยานานู...อยู่ไหน	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 39	บักซ์แรก (สิงหาคม 2534)
หุ่นยนต์น้องกับลูกแมว	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 40	บักซ์หลัง (สิงหาคม 2534)
ดวงใจแม่พ่อ	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 41	บักซ์แรก (กันยายน 2534)
เจ้าโลกาหม่	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 42	บักซ์หลัง (กันยายน 2534)
สุริยะกับวสันต์	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 43	บักซ์แรก (ตุลาคม 2534)
เสียงเรียกจากดวงดาว	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 44	บักซ์หลัง (ตุลาคม 2534)
มนุษย์ไฟ	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 45	บักซ์แรก (พฤศจิกายน 2534)
ญาติสุดมนุษย์คือ...หุ่นยนต์	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 46	บักซ์หลัง (พฤศจิกายน 2534)
หุคโลก	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 47	บักซ์แรก (ธันวาคม 2534)
โทรทัศน์ อารุชิตโลก	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 48	บักซ์หลัง (ธันวาคม 2534)
โลกมังกร	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 49	บักซ์แรก (มกราคม 2535)
คนชอบเพชร	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 50	บักซ์หลัง (มกราคม 2535)
ไม่เชื่อ	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 51	บักซ์แรก (กุมภาพันธ์ 2535)
กำแพงมิติที่ชอบโลก	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 52	บักซ์หลัง (กุมภาพันธ์ 2535)
จอย	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 53	บักซ์แรก (มีนาคม 2535)
มนุษย์คนสุดท้าย	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 54	บักซ์หลัง (มีนาคม 2535)
เมืองลอยฟ้า	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 55	บักซ์แรก (เมษายน 2535)
ศัตรูจากอนาคต	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 56	บักซ์หลัง (เมษายน 2535)
นครโดมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด	ชัยคุปต์	ปีที่ 3 ฉบับที่ 57	บักซ์แรก (พฤษภาคม 2535)
ยิ่งกว่ารบนิน	ชัยคุปต์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 58	บักซ์หลัง (พฤษภาคม 2535)
โซล-3 สู่ดวงอาทิตย์	ชัยคุปต์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 59	บักซ์แรก (มิถุนายน 2535)
โลกาหม่ใกล้ชอบกานัลกซ์	ชัยคุปต์	ปีที่ 4 ฉบับที่ 60	บักซ์หลัง (มิถุนายน 2535)

ก้าวไกล (นิตยสาร)

พรั่งนี้ชั่วนิรันดร์ ชัยคุปต์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 8 (พฤศจิกายน 2534)

ผู้หญิงยุคใหม่ (วารสาร)

ผักสดจานสุดท้าย วรพล พรหมกบุตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 119 บักซ์หลัง (กรกฎาคม 2533)
ดวงใจแม่เอย กร ศิริวัฒน์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 124 บักซ์แรก (ตุลาคม 2534)

สมพรปาก (รวมเรื่องสั้น)

พ.ศ. 2533

พระเจ้าคืนเคียว สมวาริพัทธ์

ห้องว่างต่างระบบ สมวาริพัทธ์

ประตูปิศาจ สมวาริพัทธ์

รถไฟลังกะสีขบวนหนึ่ง 2513-2533

พ.ศ. 2533

(รวมเรื่องสั้น) โลกสีดำ วัฒน์ วรรณยางกูร

วิทยาศาสตร์ (วารสาร)

สถาบันหุ่นยนต์อนาคต ครรชิต มาลัยวงศ์ ปีที่ 44 (สิงหาคม 2533)

อาณาจักรกระแสน้ำสุดท้าย

พ.ศ. 2524

(รวมเรื่องสั้น)

สมองไหล วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

กระโหลกในตู้กระจก วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

ความลับของหยดน้ำตา วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

เมืองที่เขามะลอองกำลังโยหยา วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

สายพันธุ์อมตะ วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

พรายน้ำนอกพิภพ วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

หลุมศพแห่งกุลาบายัน วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

อุโมงค์ลึกลับ วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

สร้อยมรณะ วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

อาณาจักรกระแสน้ำสุดท้าย วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์

มนุษย์กลายพันธุ์

พ.ศ. 2534

(รวมเรื่องสั้น)

มนุษย์กลายพันธุ์ ธรรมดา ประทีปสิด

เชื้อชีวิตดาวอังคาร ธรรมดา ประทีปสิด

สัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ ธรรมดา ประทีปสิด

บอมบี้ ธรรมดา ประทีปสิด

ย้อนเวลามาหาอดีต ธรรมดา ประทีปสิด

เอกภพคู่ขนาน ธรรมดา ประทีปสิด

ฟอสซิลยูเอโฟ ธรรมดา ประทีปสิด

ครูไม้ซ่น ธรรมดา ประทีปสิด

ทาร์กวิปริต ธรรมดา ประทีปสิด

โคลนมรณะ ธรรมดา ประทีปสิด

แดนศิวิไลซ์ (รวมเรื่องสั้น)

พ.ศ. 2535

เสียงเพลงแห่งเอกภพ	วิมล เตชาเลิศ
ยาโรฮานา	วิมล เตชาเลิศ
อารยะภูมิ	วิมล เตชาเลิศ
ผู้บรรลु	วิมล เตชาเลิศ
วัคชิน	วิมล เตชาเลิศ
อาชฎาการ	วิมล เตชาเลิศ
มัจจุราชสีเทา	วิมล เตชาเลิศ

ผู้นำธุรกิจ (นิตยสาร)

คำตอบที่รับไม่ได้ ชัยคุปต์

ปีที่ 6 ฉบับที่ 4 (มกราคม 2535)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ หมายถึง เรื่องสั้นที่ผู้เขียนใช้วิทยาศาสตร์เข้ามามีส่วนในการสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่อง อันได้แก่ เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉาก และแนวคิด

กลวิธีการเขียน หมายถึง วิธีการในการสร้างโครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก

บทบาท หมายถึง หน้าที่ของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่นอกเหนือไปจากการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน เช่น การวิพากษ์วิจารณ์สังคม การเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาในอนาคต และการชี้แนะทางออกให้แก่สังคม เป็นต้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. คัดเลือกเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ศึกษาหลักเกณฑ์ที่จะนำมาวิเคราะห์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ จากเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางการวิจัยครั้งนี้
3. วิเคราะห์กลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ในช่วงพ.ศ.

2515 - พ.ศ.2535 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง
- 3.2 กลวิธีการสร้างตัวละคร
- 3.3 กลวิธีการสร้างฉาก
4. วิเคราะห์บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม เช่น
 - 4.1 บทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์สังคม
 - 4.2 บทบาทในการเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาในอนาคต
 - 4.3 บทบาทในการชี้แนะทางออกให้กับสังคม
5. เสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีองค์ประกอบเหมือนกับเรื่องสั้นทั่วไปอันประกอบด้วยโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และบทสนทนา ต่างกันแต่เพียงว่าเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นำวิทยาศาสตร์เข้ามามีส่วนในการสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านั้น ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ของเรื่องสั้นทั่วไปเป็นแนวทางในการศึกษา

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นี้ มีเอกสารที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเขียน และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเขียน

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2522 : 116 - 122) กล่าวถึงกลวิธีในการเขียนว่า กลวิธีมีหลายแบบและจะมีมากขึ้นเสมอตามเท่าที่ศิลปะการแต่งเจริญก้าวหน้าไป และกลวิธีที่นิยมใช้กันทั่วไป มีดังนี้

1. กลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่อง ผู้แต่งอาจเลือกผู้เล่าเรื่องโดยวิธีต่อไปนี้

- 1.1 ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่อง
- 1.2 ตัวละครในเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องของตนเอง

1.3 ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นผู้เล่า

1.4 ผู้แต่งเลือกผู้เล่าเรื่องหลายแบบผสมกัน

1.5 การใช้กระแสจิตประหวัด

2. กลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง

3. กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างตัวละคร เนื่องจากตัวละครเป็นผู้แสดงบทบาท ฉะนั้นการสร้างตัวละครจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจากลักษณะของการสร้างตัวละครทำให้สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือประเภทให้ความสำคัญกับตัวละคร และประเภทเน้นเนื้อเรื่อง

วิชา กนกชนันท์ (2533 : 69 - 107) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาวรรณคดีว่า ผู้ศึกษาจำเป็นต้องรู้จักพิจารณากลวิธีของการประพันธ์ เพราะกลวิธีการเขียนของนักเขียนแต่ละคนมีผลต่องานสร้างสรรค์ทั้งหมดของเขาสำหรับการศึกษากลวิธีการเขียนนั้น จะต้องพิจารณาสืบต่อไปนี้คือ

1. วัตถุดิบ (Material) หมายถึงเรื่องราวต่างๆของมนุษย์และสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมซึ่งนักเขียนจะนำมาประคิษฐ์ ตกแต่งเป็นเรื่องราวขึ้นตามเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์แต่ละคน

2. แก่นเรื่อง (Theme) ทำให้ทราบถึงจุดประสงค์ของผู้แต่งและเจตคติที่ผู้แต่งมีต่อวรรณศิลป์ในการประพันธ์เรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านรู้ว่าควรจะทำอะไรจากงานประพันธ์นั้นบ้าง

3. โครงเรื่อง (Plot) ในการพิจารณาโครงเรื่องนั้น เรามุ่งถึงวิธีการเรียงลำดับเหตุการณ์ความคิดหรือความรู้ในเรื่องคือการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่องและการปิดเรื่อง

4. การสร้างตัวละคร (Characterization) จะต้องพิจารณาในด้านต่าง ๆ คือ

4.1 การเลือกประเภทของตัวละคร

4.2 แนวการสร้างตัวละคร ได้แก่ สร้างให้สมจริง สร้างตามอุดมคติ สร้างแบบเหนือจริงสร้างแบบบุคลาธิษฐาน สร้างโดยใช้ตัวละครแบบฉบับ

4.3 วิธีการสร้างตัวละคร มีวิธีการสร้างหลายวิธี เช่น ผู้เขียนบรรยายให้ผู้อ่านรู้จักตัวละครในเรื่อง ให้ผู้อ่านรู้จักตัวละครจากการสนทนาของตัวละครนั้น ใช้พฤติกรรมของตัวละคร เป็นต้น

5. การสร้างฉาก (Setting) โดยทั่วไปนักเขียนจะสร้างฉากให้มีลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น สร้างให้เหมือนจริง สร้างตามอุดมคติ สร้างในลักษณะของมณฑลศิลป์ สร้างให้มีลักษณะเหนือจริง เป็นต้น

6. วิธีการเสนอผลงาน (Presentation) คือการเสนอผลงานประพันธ์แก่ผู้อ่านด้วยวิธีการต่างๆ

7. กรรมวิธีเบ็ดเตล็ด คือวิธีการอื่นๆนอกเหนือกลวิธีพื้นฐานของการประพันธ์ เพื่อเพิ่มคุณภาพให้กับงานประพันธ์

จากเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการเขียนสามารถสรุปเป็นแนวทางการวิเคราะห์กลวิธีการเขียนของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ โดยจะวิเคราะห์ในด้านต่างๆดังนี้

1. กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง
2. กลวิธีการสร้างตัวละคร
3. กลวิธีการสร้างฉาก

เอกสารที่เกี่ยวกับบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์

ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2524 : 63 - 64) กล่าวถึงบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ไว้ดังต่อไปนี้

1. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาทในการสร้างความบันเทิง ความสนุกสนาน และความเพลิดเพลินให้กับผู้อ่าน
2. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาทในการเตือนให้มนุษย์ทราบหรือตระหนักว่าอะไรอาจจะเกิดขึ้นถ้าสังคมมนุษย์ดำเนินไปตามเส้นทางบางเส้นทาง
3. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาทในการเตรียมผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับโลกอนาคตที่คาดไม่ถึง เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต และลดความรุนแรงของผลกระทบจากโลกอนาคตที่คาดไม่ถึง

ธิดา โพธิ์ทุกกะณะ (2521 : 46) กล่าวถึงบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ว่า "มีความสำคัญอันเป็นวรรณกรรมที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจหรืออาจเกิดแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์ได้" ซึ่งเป็นความเห็นที่คล้ายกับความเห็นของกระแสร มัลยาภรณ์ (2530 : 73) ที่กล่าวว่าเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จะต้องเป็นวรรณกรรมที่สร้างสรรค์ทำให้คนอ่านเกิดความคิด

ต่อไปอีก ทางวิทยาศาสตร์หรือในทางสังคมและทางจิตวิทยา

ไอแซค อสิมอฟ กล่าวถึงบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ว่า นอกจากจะให้ความบันเทิงและความสนุกสนานตื่นเต้นแล้ว เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ยังมีบทบาทในการกระตุ้นความคิดของผู้อ่านอย่างไม่มีวรรณกรรมประเภททำได้ โดยการเสนอภาพของสังคมใหม่ การเผชิญหน้ากับการสูญสิ้นทรัพยากรธรรมชาติ หรือการเพิ่มของจำนวนประชากร และเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ยังเป็นวรรณกรรมที่เสนอภาพอนาคตอีกด้วย (Asimov. 1967 : 289)

นาคยา ปิลันธนานนท์ (2525 : 176 - 177) กล่าวถึงบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ไว้ดังต่อไปนี้

1. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์สังคม โดยอาศัยแนวโน้มหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ มาวิเคราะห์หาข้อสรุปว่าจะเกิดผลอะไรขึ้น
2. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ มีบทบาทในการสำรวจความเชื่อและค่านิยมต่าง ๆ ตลอดจนผลที่อาจเกิดขึ้นจากความเชื่อถือ และค่านิยมนั้น
3. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ช่วยกระตุ้นให้คิดถึงอนาคตไปในเชิงสร้างสรรค์ และจินตนาการของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ช่วยสร้างแนวคิดใหม่ ๆ ที่อาจนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ
4. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ มีประโยชน์ในการเตรียมผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุทธิชัย บุญยะกาญจน (2533) ได้ศึกษานิยายวิทยาศาสตร์อเมริกันแนวดิสรโทเบีย ในช่วงค.ศ.1950 ถึง ค.ศ.1972 โดยศึกษาวรรณกรรมในช่วงนี้เฉพาะเรื่อง โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมและการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในวรรณกรรม ผลการศึกษาพบว่านิยายวิทยาศาสตร์อเมริกันแนวดิสรโทเบีย ในช่วงค.ศ.1950 - ค.ศ.1972 เป็นภาพสะท้อนของสังคมอเมริกันในยุคศตวรรษที่ 50 และ 60 ความแตกต่างของทั้งสองยุคทำให้วรรณกรรมมีลักษณะเด่นแตกต่างกัน และ วรรณกรรมมีพัฒนาการจากยุคก่อนนี้หลายด้าน นิยายวิทยาศาสตร์เหล่านี้มีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจน

ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการเตือน
ภัยและ เสนอทางออกให้กับสังคมอีกด้วย

บทที่ 2
วิเคราะห์กลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์
ในช่วง พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535

เรื่องสั้นเป็นผลงานทางศิลปะชนิดหนึ่ง ที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์เรื่องราว และการเรียงร้อยถ้อยคำเพื่อทำให้เรื่องสั้นนั้นน่าสนใจและมีคุณค่า ชัดสุณี สินธุสิงห์ และคนอื่น ๆ (2532 : 21 - 22) กล่าวว่า "บทบาทของนักเขียน คือทำให้ประสบการณ์อันเต็มไปด้วยความแตกต่างหลากหลาย สับสน วุ่นวาย ไม่ประติประต่อ และมีความหมายไม่ชัดเจนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยกลวิธีอันมีศิลปะ นักเขียนจะเลือกรูปแบบและกลวิธีสื่อความหมาย และเหมาะกับเนื้อหา ..." เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นเรื่องสั้นแนวหนึ่งที่มีเนื้อหาแตกต่างจากเรื่องสั้นทั่วไป เช่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยในอวกาศ การบุกเบิกหรือการค้นพบโลกใหม่ การพบปะกับสิ่งมีชีวิตที่ไม่น่ามนุษย์ การเดินทางไปกลับระหว่างอดีต - อนาคต การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับชีวิตมนุษย์อันเนื่องมาจากผลกระทบของวิทยาศาสตร์ทั้งด้านสร้างสรรค์และการทำลาย (Ziegler. 1975 : 43) ดังนั้นเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จึงมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งนิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ (2533 : 61) กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ก็คือผู้เขียนต้องสร้างความแปลกใหม่ทางด้านโครงเรื่อง กลวิธีการเขียน แนวคิด และองค์ประกอบอื่น ๆ

ชลธิรา กลัตอยู่ และคนอื่น ๆ (2511 : 211 - 212) อธิบายความหมายของกลวิธีการเขียนว่า เทคนิคหรือกลวิธีการเขียนเป็นแนวการเขียนอย่างหนึ่งที่ผู้แต่งจงใจใช้เพื่อเสนองานเขียนของตนให้ปรากฏออกมาในรูปแบบหรือลักษณะต่าง ๆ การกำหนดโครงสร้างของเรื่องด้วยการวางเค้าโครงเรื่อง การลำดับเรื่องราว วิธีดำเนินเรื่องจากเริ่มต้นไปสู่จุดจบ การกำหนดลักษณะตัวละครและการปล่อยตัวละคร การสร้างฉากหรือการกำหนดเวลา สถานที่บรรยากาศ วิธีการเสนอแนวคิดหรือการวางจุดมุ่งหมายต่าง ๆ

ในการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วง พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 ผู้วิจัยจะศึกษาสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1. กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง 2. กลวิธีการสร้างตัวละคร และ 3. กลวิธีการสร้างฉาก

1. กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง

โครงเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของเรื่องสั้น เนื่องจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องสั้นที่มีลักษณะบางประการแตกต่างจากเรื่องสั้นทั่วไป กล่าวโดยสรุปว่า "... เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์บ้าง ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งไม่มากนัก ... " (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2533 : 64)

อนึ่ง คำว่า "วิทยาศาสตร์" ในที่นี้นั้นมันมีขอบเขตที่กว้างขวางมาก ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ ฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมี หรือเทคโนโลยีวิทยาการต่าง ๆ เท่านั้น ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2524 : 24) กล่าวว่า วิทยาศาสตร์มีความหมายกว้างมาก อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ วิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ดังนั้น "จึงไม่มีอะไรที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์"

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จึงแบ่งออกได้ 3 ประเภท ตามลักษณะของการนำวิทยาศาสตร์เข้าไปเกี่ยวข้อง ได้แก่

1. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ประเภท Hard Science Fiction หมายถึงเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่อ้างอิงหรือเกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ และข้อมูลความรู้ของวิทยาศาสตร์จริง ๆ เป็นหลัก เน้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นจริงหรืออาจเกิดขึ้นได้จริง

2. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ประเภท Soft Science Fiction หมายถึง เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่เน้นบทบาทและผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อมนุษย์ ไม่เน้นหลักการและกระบวนการต่างๆ ของวิทยาศาสตร์

3. เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ประเภท Science Fantasy เป็นเรื่องสั้นที่มีขอบเขตและแนวเรื่องได้มากมาย เป็นเรื่องประเภทคล้ายเทพนิยายหรือเรื่องเร้นลับ นักเขียนสามารถใช้จินตนาการได้อย่างไม่จำกัด แต่ต้องมี "วิทยาศาสตร์" อยู่บ้าง (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2533 : 65 - 69)

การแบ่งเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็น 3 ประเภทดังกล่าวไม่ใช่ว่าการแบ่งอย่างตายตัวเป็นการแบ่งเพื่อความสะดวกในการศึกษาให้เป็นระบบเท่านั้น เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่เขียนยากที่สุด คือเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีครบทั้ง 3 ประเภทในเรื่องเดียวกัน

แนวเรื่อง (Theme) ของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์พิจารณาได้เป็น 2

ระดับ ได้แก่ ระดับทั่วไป และระดับเจาะเฉพาะ (ชัยวัฒน์ คุประตกุล. 2530 ข : 36 - 40)

1. แนวเรื่องระดับทั่วไป เป็นการแบ่งเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ตามแนวเรื่องของเรื่องสั้นทั่วไป เช่น แนวเรื่องผจญภัย แนวเรื่องสืบสวน - สอบสวน แนวเรื่องลึกลับ - ตื่นเต้น เป็นต้น

2. แนวเรื่องระดับเจาะเฉพาะ เป็นการแบ่งแนวเรื่องตามแนวทางของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ เช่น แนวเรื่องการล่องหนหายตัว แนวเรื่องพลังจิต (ของมนุษย์ สัตว์ และพืช) แนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา แนวเรื่องมนุษย์ต่างดาว เป็นต้น

การเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2524 : 45 - 46) กล่าวว่าแม้ลักษณะของเรื่องสั้นแนวนี้อาจจะเป็นเรื่องที่นักเขียนสามารถหาจินตนาการได้อย่างไม่จำกัด แต่มีกฎหรือหลักเกณฑ์ที่นักเขียนที่ดีต้องยึดไว้คือ เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จะต้องไม่ขัดกับความจริงของธรรมชาติหรือกฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์แล้ว และหากจำเป็นหรือเจตนาจะเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่ขัดกับทฤษฎีหรือหลักการทางวิทยาศาสตร์ ก็จะต้องมีเหตุผลอธิบายให้ชัดเจน และเป็นเหตุผลที่ดีพอสมควรด้วย ดังนั้นความสอดคล้องตรงกันของเรื่องอย่างมีเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการสร้างโครงเรื่องของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ เออซูลา เค เลอกูน (K. Le Guin. 1988 : 244) แสดงความเห็นไว้ว่า "... ในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ คำถาม ท้าวม และอย่างไร ในแต่ละจุดของเรื่องจะต้องมีคำตอบ ..."

อิสซาเบลลา ซิกเลอร์ (Ziegler. 1975 : 44) กล่าวว่าปัญหาหรือความขัดแย้งต่าง ๆ ในเรื่องจะต้องมีความกระจ่างชัดเจนตั้งแต่ตอนเปิดเรื่อง ติดตามด้วยการสร้างความสนใจใคร่รู้ให้ผู้อ่านติดตามจนจบเรื่อง แจ็ค วิลเลียมสัน (Williamson. 1976 : 205) มีความเห็นเช่นเดียวกับอิสซาเบลลา ซิกเลอร์ และเสริมอีกว่าสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการสร้างโครงเรื่อง คือ ความมีเอกภาพ (Unity) ของโครงเรื่องทั้งสามส่วน อันได้แก่ ตอนเปิดเรื่อง (Beginning) ตอนกลางเรื่อง (Body) และตอนปิดเรื่อง (Ending)

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่ากลวิธีการสร้างโครงเรื่องของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ โดยหลักการใหญ่ ๆ แล้ว จึงไม่แตกต่างจากกลวิธีการสร้างโครง

เรื่องของเรื่องสั้นทั่ว ๆ ไปที่ต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ สามส่วนนี้ ได้แก่ ตอนเปิดเรื่อง บมปัญหาหรือความขัดแย้ง และตอนคลี่คลายเรื่อง หรือปิดเรื่อง

การศึกษาทฤษฎีการสร้างโครงของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วง พ.ศ. 2515 - 2535 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ทฤษฎีการสร้างโครงเรื่องของเรื่องสั้นตามแนวเรื่อง (Theme) เจาะเฉพาะของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ซึ่งแบ่งได้ 24 แนวเรื่อง ได้แก่ 1. การเดินทางไปกับเวลา 2. โลกหรือจักรวาลหลายมิติ 3. มนุษย์ต่างดาว 4. สงครามระหว่างดวงดาว 5. พืชหรือสัตว์ประหลาด 6. การเดินทางหรือการผจญภัยในอวกาศ 7. คอมพิวเตอร์หุ่นยนต์ และหุ่นคน 8. สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ 9. การทดลองทางวิทยาศาสตร์ 10. พลังจิต 11. สิ่งมีชีวิตทางวิทยาศาสตร์ 12. โลกอนาคต 13. โลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Dystopia) 14. เทคโนโลยีในอนาคต 15. วาระสุดท้ายของโลกและมนุษยชาติ 16. นิวเคลียร์ 17. ชีวิตสัตว์และแมลง 18. ชีวิตอมตะ 19. การล่องหนหายตัว 20. ดินแดนลึกลับ 21. ชีวิตมนุษย์ 22. แฟนตาซี 23. แหล่งพลังงานถาวร 24. การทำโคลนนิ่ง (Cloning)

1.1 แนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา

เรื่องสั้นที่มีแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา หมายถึง เรื่องสั้นที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องเทคนิคการแช่แข็ง และการเดินทางไปกับเวลา หรือมิติเวลาเข้าไปใช้ในการสร้างเรื่อง แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสองแนว คือ แนวเรื่องเทคนิคการแช่แข็ง และแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา หรือมิติของเวลา

1.1.1 แนวเรื่องเทคนิคการแช่แข็ง เรื่องสั้นที่มีแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา แช่แข็ง หรือ ครายโอนิกส์ (Cryonics) หมายถึง เรื่องสั้นที่นำเทคนิคการแช่แข็งเข้าไปใช้ในการสร้างเรื่อง ทำให้ตัวละครที่เข้ารับการแช่แข็งจะหยุดเวลาของชีวิตตนไว้ในช่วงนั้นในขณะที่เวลารอบตัวยังคงดำเนินไปตามปกติ ดังนั้นเมื่อตัวละครถูกปลุกให้ตื่น หรือ เมื่อตัวละครตื่นขึ้นมาอีกครั้งเขาจะพบว่าโลกขณะนั้นอยู่ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันจากตอนที่เขาลับไป เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีลักษณะเช่นนี้ ได้แก่ เรื่องเพียงความคิด ของ เทวบุตร เรื่องมะม่วงหิมพานต์ แห่งดาวสิริยุทธ ของ สมควร กวียะ และ เรื่องมัมมี่ ของ เมตตา โพรงาม

เรื่องเพียงความคิด ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตประชากรบนโลกมีมากทำให้แหล่งอาหารขาดแคลน ตัวละครพบปัญหาดังกล่าวจึงขอรับสมัครทำการแข่งขันเพื่ออพยพไปโลกอื่น ตามคำเชิญชวนของรัฐบาล เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อตัวละครถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาเขาพบว่ายังอยู่ในโลกเดิม โครงการอพยพมนุษย์ไปโลกอื่นเป็นการหลอกลวงเพื่อลดจำนวนประชากรและขณะที่เขาหลับอยู่นั้นทั่วโลกเกิดสงครามแย่งชิงอาหาร ประชากรส่วนใหญ่เสียชีวิต

เรื่องมะม่วงหิมพานต์แห่งดาวสิริยุทธ ของ สมควร กวียะ เรื่องเริ่มขึ้นที่ อุดลย์และลูกชายลูกสาวนอนหลับในบ้าน บมปัญหา คือ อุดลย์พบว่าเขาหลับไป หรือถูกหยุดชีวิตโดยไม่รู้ตัวเป็นเวลาถึง 20 ปี และขณะนี้เขากำลังเดินทางอยู่ในอวกาศ เรื่องคลี่คลายลงตรงที่ อุดลย์ได้รับทราบความจริงว่าภรรยาของเขาเป็นผู้อนุญาตให้มีการหยุดชีวิตครอบครัวของเขา เพื่อเดินทางอพยพไปสู่โลกใหม่ เนื่องจากโลกมนุษย์จะมีแต่สารพิษและกัมมันตภาพรังสีจากสงครามโลกครั้งที่ 3 ที่จะเกิดขึ้น เรื่องจบอย่างมีความสุข เมื่อครอบครัวของอุดลย์ได้อยู่พร้อมพ่อแม่และลูก อุดลย์เคยเข้าใจผิดว่าภรรยาแต่งงานใหม่ นั่น ได้รู้ว่าเธอหายตัวไปเพราะทำงานลับให้กับรัฐบาล

เรื่องมัมมี่ ของ เมตตา ไพรงาม เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.วิดิ ทำการทดลองแข่งแข่งสัตว์ต่าง ๆ แล้วปลุกให้ตื่นสำเร็จ บมปัญหาของเรื่องคือ เขาตัดสินใจทำการทดลองแข่งแข่งตัวเอง เพราะต้องการนำข่าวสารและข้อมูลเกี่ยวกับสงครามโลกที่เกิดขึ้นไปเตือนมนุษย์อนาคต เป็นการทดลองที่เสี่ยงต่อชีวิตของเขามาก เรื่องคลี่คลายลงที่ ดร.วิดิ ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาในโลกอนาคตศตวรรษที่ 31 อย่างปลอดภัย และได้ส่งมอบบันทึกเหตุการณ์สงครามมาห่มมนุษย์อนาคตสมความตั้งใจ

1.1.2 แนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา หรือมิติของเวลา

เรื่องสั้นที่มีแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา หรือมิติของเวลา หมายถึง เรื่องสั้นที่นำความรู้เรื่องมิติของเวลาไปใช้ในการสร้างเรื่อง ทำให้ตัวละครสามารถเดินทางไปกับเวลาจากมิติเวลาหนึ่งไปสู่อีกมิติเวลาหนึ่งได้ แบ่งได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ การเดินทางไปกับเวลา จากปัจจุบันสู่อดีต จากปัจจุบันสู่อนาคต จากอดีตสู่ปัจจุบัน และจากอนาคตสู่ปัจจุบัน

1.1.2.1 การเดินทางจากปัจจุบันสู่อดีต เรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลาจากปัจจุบันสู่อดีต มีการสร้างเรื่องลักษณะดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครมีความขัดแย้งกับสภาพสังคมปัจจุบันจึงเดินทาง ด้วยยานเวลาสู่อดีตที่ซึ่งเขาคิดว่าจะดีกว่าโลกปัจจุบัน ได้แก่ เรื่องสู่อดีต 20,000 ปี ของ ชัยคุปต์ และเรื่องสุดขอบฟ้า ของ สมนึก พานิชกิจ

เรื่องสู่อดีต 20,000 ปี ของชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่สภาพสังคมเต็มไปด้วยมลพิษ และคนที่ไม่มีความจริงใจ แสงมีความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมดังกล่าว จึงเดินทางด้วยยานเวลาสู่อดีต แสงเดินทางมาถึงอดีตพบปัญหาภัยจากสัตว์ป่าที่ดุร้าย และชาวพื้นเมืองที่ป่าเถื่อน เรื่องคลี่คลายลงที่ แสงตัดสินใจเดินทางกลับปัจจุบัน

เรื่องสุดขอบฟ้า ของ สมนึก พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่สภาพสังคมเต็มไปด้วยการเอารัดเอาเปรียบ แก่งแย่งชิงดีกัน ชนามีความขัดแย้งกับสภาพเช่นนี้ จึงเดินทางด้วยยานเวลาสู่อดีต ชนาเดินทางมาถึงอดีตพบปัญหาคือ ภัยจากสัตว์ป่าที่ดุร้าย และชาวพื้นเมืองที่ป่าเถื่อนจะทำร้ายเขา เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อชนาถูกแย่งเครื่องมือที่จะพาเขากลับเวลาปัจจุบัน ทำให้เขากลับไม่ได้ และชายคนที่แย่งเครื่องมือไป บังเอิญกดปุ่มทำให้ร่างของชายคนนั้นหายวับไป

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครเดินทางย้อนเวลาสู่อดีตเพราะความบังเอิญหรืออุบัติเหตุ ได้แก่ เรื่องชุมทางหลุมดำเจาะเวลา และเรื่องไม่เชื่อ ของ ชัยคุปต์ และเรื่องยานเวลา ของ CA 837053

เรื่องชุมทางหลุมดำเจาะเวลา ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ยานอวกาศลำหนึ่งกำลังเดินทางสำรวจอวกาศ พบปัญหา ยานอวกาศเพิ่ญเข้าไปใกล้หลุมดำมากเกินไป จึงถูกดูดเข้าไปทำให้ยานอวกาศเดินทางย้อนอดีตสู่โลกสมัยที่มีแต่ไดโนเสาร์ เรื่องคลี่คลายลงตรงที่ ดารณีเป็นนักบินหญิงคนเดียวที่รอดชีวิต เธอวาดภาพไว้ที่ผนังถ้ำ เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อ 65 ล้านปีต่อมา มีผู้พบภาพวาดที่ผนังถ้ำ แต่ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า เป็นของปลอม เพราะเชื่อว่าโลกในยุคที่มีไดโนเสาร์นั้นยังไม่มีมนุษย์

เรื่องไม่เชื่อ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตธุรกิจโรงทองเวลา มีคนสนใจมาก พบปัญหาของเรื่องคือ โรงทองเวลาของทวิทรัพย์ขาดทุน เพราะเจอคู่แข่งที่มีเทคโนโลยีดีกว่า เขาจึงตัดสินใจบนเจ้าหน้าทีรัฐบาลไทยให้โรงทองเวลาสู่อดีตมาใช้ในกิจการ ต่อมาเขาถูกตำรวจจับข้อหาเป็นภัยต่อการดำรงอยู่ของมนุษยชาติ เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อทวิทรัพย์ปฏิเสธว่า

เขาไม่ผิดเพราะไม่เชื่อว่าการกระทำในอดีตจะส่งผลถึงปัจจุบันได้แล้วจู่ ๆ ร่างของเขาก็ค่อย ๆ เลือนหายไป พร้อมกับร่องรอยเวลาของเขาด้วย

เรื่องยานเวลา ของ CA 837053 เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครกำลังนั่งบนจักรกรก บมปัญหาของเรื่องคือ จู่ ๆ เขาก็ถูกดูดผ่านจักรกรกไปพบกับองค์การลับ ได้รับมอบหมายหน้าที่เดินทางย้อนยุคไปประเทศอังกฤษ พ.ศ. 2227 เพื่อรียนแอบเบิ้ลลงมาให้ โอแซค นิวตัน คิดแรงโน้มถ่วงได้สำเร็จ เรื่องคลี่คลายลงเมื่อตัวละครปฏิบัติหน้าที่สำเร็จก็ถูกส่งตัวกลับมาโลกโดยที่เวลาบนโลกยังเป็นเวลาเดิม

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครต้องการเดินทางไปสู่อดีต เพื่อปฏิบัติภารกิจบางอย่าง ได้แก่ เรื่องสนามเวลา ของ เดคลิออน เรื่องร่างที่ 2 ของ กอบเกียรติ ม่องภูมิ และ สมหวัง เพียรจรรยาวัฒน์ เรื่องพรั้งนี้ชั่วนิรันดร์ ของ ชัยคุปต์ และเรื่องขอเพียงเธอรู้ ของ ไพรัตน์ ยิ้มวิไล

เรื่องสนามเวลา ของ เดคลิออน เรื่องเริ่มขึ้นที่สุพจน์ ทางานวิจัยร่วมกับวรวิทย์ เรื่องทฤษฎีสถานเวลาจนสำเร็จ บมปัญหาของเรื่องคือวรวิทย์ทรยศนำทฤษฎีสถานเวลาไปขายให้กับรัสเซีย สุพจน์เกรงว่าจะเป็นอันตรายแก่โลก เรื่องคลี่คลายลงตรงที่ สุพจน์เดินทางย้อนอดีตไปฆ่าตัวเขาเอง ทฤษฎีสถานเวลาจึงเกิดขึ้นไม่ได้

เรื่องร่างที่ 2 ของ กอบเกียรติ ม่องภูมิ และสมหวัง เพียรจรรยาวัฒน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่คาลันเพิกญ์ไปนั่งบริเวณที่สนามเวลามีการกระเพื่อมอย่างรุนแรง ทำให้ร่างกายของเขาแยกเป็น 2 ร่าง คือ คาลันที่มีนิสัยก้าวร้าวจะมีร่างกายและคาลันที่มีจิตใจอ่อนโยนนิสัยดีไม่มีร่างกาย บมปัญหาของเรื่องคือคาลันฝ่ายดีต้องการรวมร่างด้วยการเดินทางย้อนอดีตไปกับคาลันฝ่ายไม่ดี แต่ถูกคาลันฝ่ายไม่ดีหักหลังหันเหยานอวกาศเข้าไปในเขตกักกันนักโทษอวกาศ เรื่องคลี่คลายลงตรงที่คาลันฝ่ายไม่ดีต่อสู้กับนักโทษจนหมดพลังสลายร่างไปเองเหลือแต่คาลันฝ่ายดีที่ไม่มีร่างกาย ล่องลอยไปเรื่อย ๆ

เรื่องพรั้งนี้ชั่วนิรันดร์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครทำงานหนักจนไม่มีเวลาให้ครอบครัว บมปัญหาของเรื่องคือ เวลาต่อมาครอบครัวของเขาประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ตัวละครเสียใจมาก เขาต้องการเดินทางย้อนไปอดีตเพื่อแก้ตัวว่าหมั้นโดยใช้เวลากับครอบครัวให้มากที่สุด เขาออกทุนให้นักวิทยาศาสตร์ผู้หนึ่งประดิษฐ์ยานเวลาแต่การทดลองล้มเหลว เรื่องจบลงแบบทิ้งปัญหา

าให้ผู้อ่านขบคิด เมื่อเขาไม่หือถอย การทดลองครั้งที่สองจึงเริ่มขึ้นอีก

เรื่องขอเพียงเธอรู้ ของ ๗รัตน์ ยิ้มวิสัย เรื่องเริ่มขึ้นที่นพจติและ
ประกายแก้ว เป็นคู่รักกัน นพจติเป็นรกร้ายเสียชีวิตแต่ถูกแช่แข็งไว้ เมื่อเขา
ถูกปลุกให้ฟื้นหลังจากรักษารกร้ายแล้ว พบว่าประกายแก้วเสียชีวิตไปแล้ว บม
ปัญหาของเรื่องคือ นพจติต้องการส่งข่าวย้อนอดีตไปหาประกายแก้ว เขาต้อง
การบอกเธอว่า เขายังซื่อสัตย์และรักเธอคนเดียว แต่ผลการทดลองครั้งแรกก็
ล้มเหลว เรื่องคลี่คลายลงตรงที่ นพจติแก้ปัญหาที่เครื่องรอยาส่งประจุไฟฟ้าลงไป
ทำให้สามารถส่งข้อความย้อนอดีตถึงประกายแก้วได้ ทั้งสองได้รับรู้ถึงความรัก
และความรักที่ดีที่มีต่อกัน แม้จะมีชีวิตอยู่ร่วมกัน

1.1.2.2 การเดินทางจากปัจจุบันสู่นาคต เรื่องสั้นแนว
เรื่องการเดินทางไปกับเวลาจากปัจจุบันสู่นาคต มีการสร้างเรื่องลักษณะ ดังนี้
เรื่องเกี่ยวกับตัวละครมีความขัดแย้งกับสภาพสังคมปัจจุบัน จึงเดินทาง
ด้วยยานเวลาจากปัจจุบันสู่นาคต ได้แก่ เรื่องสู่นาคต 20,000 ปี ของ
ชัยคุปต์ และเรื่องญาณเวลา ของ สถาปนา พันธุ์ดี

เรื่องสู่นาคต 20,000 ปี ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่สภาพสังคม
ปัจจุบันมีแต่ความไม่แน่นอนของจิตใจมนุษย์ บมปัญหาของเรื่องคือ แสงมี
ความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมเช่นนี้ จึงเดินทางด้วยยานเวลาสู่นาคต เขาพบ
ว่าโลกอนาคตแม้มนุษย์จะรู้จักกัน แต่เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยกฏระเบียบเคร่งครัด
เกินไป เรื่องคลี่คลายลงตรงที่แสงตัดสินใจเดินทางกลับปัจจุบัน และมีชีวิต
อย่างมีความสุขเมื่อเขายอมรับได้ว่า โลกปัจจุบันเหมาะสมกับเขามากที่สุด

เรื่องญาณเวลา ของ สถาปนา พันธุ์ดี เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตมี
ความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้มนุษย์ตกงาน บมปัญหาของเรื่องคือ สานติถูก
ปลดออกจากการงาน เขาตัดสินใจขายวิญญาณ ำกับการทดลองท่องเที่ยว โดยแลก
ชีวิตที่มีความสุขเพียง 3 เดือน เรื่องคลี่คลายลงตรงที่สานติเดินทางไปพบโลก
อนาคตที่มีแต่ความสุข ความสงบ เขาจึงตัดสินใจไม่กลับโลกปัจจุบัน และเข้าสู่
ร่างของลิงยักษ์ รวมกลุ่มกับลิงยักษ์ตัวอื่น ๆ ที่มีที่มาเช่นเกี่ยวกับสานติ

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครที่เป็นอาชญากรหลบหนีการจับกุมของตำรวจด้วย
การเดินทางไปสู่นาคต ได้แก่ เรื่องหนีไปกับเวลา และ เรื่องคนขอบเพชร
ของ ชัยคุปต์

เรื่องหนีไปกับเวลา ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ พันส์และประสงค์ทำ การขมยทองมูลค่า 2 ล้านบาท ของศาสตราจารย์ บมปัญหาของเรื่องคือ ทั้งสองถูกตำรวจล้อมจับ จึงเดินทางด้วยยานเวลาของศาสตราจารย์สู่ออนาคต พันส์และประสงค์เดินทางมาถึงขอนแก่นในอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์ ซึ่งเต็มไปด้วยกัมมันตภาพรังสี เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อคนทั้งสองไม่สามารถหนีต่อไปได้เพราะยานเวลาขัดข้อง

เรื่องคนชอบเพชร ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ เพชร ชอบเพชร มีอาชีพเป็นยามเฝ้าศูนย์การค้าเพชร เขาขมยเพชรหลายครั้งแล้ว จนตำรวจ เริ่มสงสัย บมปัญหาของเรื่องคือ เขาขมยเพชรจากศูนย์การค้าเพชรและถูก ตำรวจติดตามจับกุมตัว เขาทำร้ายศาสตราจารย์เจ้าของยานเวลา และหนีไป อนาคตด้วยยานเวลา เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อเพชรเดินทาง มาถึงโลกอนาคต พบว่าเพชรที่เขาขมยมามีค่าเพียงลูกแก้วธรรมดา เพราะ เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าของโลกอนาคตสามารถผลิตเพชรได้อย่างง่ายดาย

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครต้องเดินทางไปอนาคตเพื่อปฏิบัติภารกิจบางอย่าง ได้แก่เรื่องสู่ออนาคต 14 ล้านองศา ของ ชัยคุปต์ และเรื่องเพื่อนมนุษย์ ของ พาราด็อกซ์

เรื่องสู่ออนาคต 14 ล้านองศา ของ ชัยคุปต์ เปิดเรื่อง สมพงศ์มีหนี้สิน มากมาย เขาลงทุนแก้ปัญหาประดิษฐ์ยานเวลา เพราะต้องการเดินทางไป อนาคต 3 เดือนข้างหน้า เพื่อเก็บข้อมูลของสลากกินแบ่งรัฐบาล ราคาหุ้น และ ผลการแข่งม้า บมปัญหาของเรื่องคือ ปัญหารู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างผิดปกติ แต่ สมพงศ์ไม่สนใจเขาเดินทางด้วยยานเวลาสู่ออนาคต 3 เดือน เรื่องจบอย่างพลิก ความคาดหมาย เมื่อปลายทางอนาคต 3 เดือนข้างหน้าสมพงศ์เดินทางไปถึง คือ ใจกลางดวงอาทิตย์ เป็นเพราะการเดินทางของยานเวลาเดินทางไปกับ มิติของเวลา ไม่ใช่มิติของระยะทางหรือตำแหน่ง ซึ่งเป็นการบังเอิญที่อีก 3 เดือนข้างหน้าตำแหน่งของโลกที่จุดนี้ จะถูกดวงอาทิตย์เดินทางมาแทนที่

เรื่องเพื่อนมนุษย์ ของ พาราด็อกซ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่มาร์คเดินทางไปสู่อ อนาคต 50,000 ปี ข้างหน้า บมปัญหาของเรื่องคือ เขาพบว่าโลกอนาคตมี สภาพเช่นเดียวกับโลกที่เขาจากมา เรื่องคลี่คลายลงตรงที่มนุษย์อนาคตที่มาร์คพบ คือ หุ่นคนที่มนุษย์สร้างทิ้งไว้ก่อนจากโลกนี้ไป หุ่นคนพยายามสร้างฉากโลกอนาคต ให้เหมือนโลกของมาร์ค หุ่นคนมีความสามารถเช่นเดียวกับมนุษย์ แต่ขาดจินตนา-

การจึงไม่สามารถใช้ "จิตยนต์" ซึ่งเป็นยานเวลาที่พามาร์คมาอนาคตได้

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครเดินทางสู่อนาคตพบอุบัติเหตุทำให้ต้องเดินทางย้อนเวลาสู่อดีต ได้แก่ เรื่องศัตรูจากอนาคต ของ ชัยคุปต์

เรื่องศัตรูจากอนาคต ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่อิตเลอร์ไม่ได้ฆ่าตัวตาย เขาและนักวิทยาศาสตร์หลบไปซ่อนตัวที่หมู่บ้านในชนบท เมื่อถูกฝ่ายศัตรูโจมตี อิตเลอร์จึงเดินทางด้วยยานเวลาสู่อนาคต พ.ศ. 2598 บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อเดินทางไปถึงอนาคต พ.ศ. 2598 แล้วเพื่อให้เกิดอุบัติเหตุกับยานเวลา ทำให้เดินทางเร็วกว่าแสง ยานเวลาจึงเดินทางย้อนสู่อดีต พ.ศ. 2499 เพื่อเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่อิตเลอร์กำลังเตรียมตัวเดินทางสู่อนาคต เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่ออิตเลอร์ที่กำลังจะเดินทางยังทำลายยานอวกาศอิตเลอร์ที่เดินทางย้อนเวลา

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครยังเิดูต้องเดินทางสู่อนาคตโดยไม่ตั้งใจ ได้แก่ เรื่องหุ่นเหล็ก ของ ชิลลิ่ง ดราวย เรื่องค่ายกลกระจก ของ เสรี พัฒนชัย และ เรื่องนิทรากาล ของ ทวีวิทย์ วุฒิชัย

เรื่องหุ่นเหล็ก ของ ชิลลิ่ง ดราวย เรื่องเริ่มขึ้นที่ดาวรายยังเิดูยื่นมือไปแตะ "เกลียวอวกาศ" ที่ขอกู้ทำให้ถูกดูดผ่านมิติไปรลอกอนาคต บมปัญหาของเรื่องคือ ดาวรายพบกับรลอกอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์ที่มีแต่กัมมันตภาพรังสี มนุษย์อนาคตเกลียดชังเธอเพราะเธอเป็นตัวแทนของมนุษย์ในยุคที่เกิดสงคราม และเข้ามาทำร้ายดาวรายตกใจและกลัวมาก เรื่องคลี่คลายเมื่อดาวรายได้กลับมาโลกปัจจุบันพบว่ามีการเสนอข่าวความขัดแย้งของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

เรื่องค่ายกลกระจก ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่ประพัฒน์อดีตนักกีฬายิงปืนทีมชาติ ผู้มีงานอดิเรกคือการชนไก่ ถูกเคลื่อนย้ายมวลงสารมาโลกอนาคต พ.ศ. 2695 อย่างไม่รู้ตัว บมปัญหาของเรื่องคือ เขาถูกเลือกให้มาทำการต่อสู้กับมนุษย์อนาคตในเกมการพนัน ใครแพ้ต้องตาย เรื่องคลี่คลายเมื่อประพัฒน์ชนะ เขาได้รางวัลเป็นทองคำแท่งและเรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อประพัฒน์โยนทองคำแท่งทิ้งด้วยความโกรธ และร้องไห้เสียใจเมื่อนึกถึงภาพของไก่ชนที่ยืนขีมนมยอมกินข้าวที่เขาให้เป็นรางวัลหลังจากตีชนะไก่ตัวอื่น

เรื่องนิทรากาล ของ ทวีวิทย์ วุฒิชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่รลอกอนาคต ตัวละครเป็นผู้เผ่าคนเดียวที่ปฏิเสธการเดินทางท่องเทียวสู่อนาคต แม้จะมีบริษัทมาเสนอผลประโยชน์ให้ บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อผู้เผ่าหลงกลข้อเสนอของ

บริษัทหนึ่งทำให้เกิดตกลงเซ็นสัญญาเดินทางสู่นาคต 50 ปี เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อปลายทางของการเดินทางสู่นาคต 50 ปี ของผู้เผ่าคือร่างที่ลอยสงบนิ่งของผู้เผ่ารวมกับร่างอื่น ๆ รอเวลาที่จะมาถึงอีก 50 ปีข้างหน้า

1.1.2.3 การเดินทางจากอดีตสู่ปัจจุบัน เรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลาจากอดีตสู่ปัจจุบัน ได้แก่ เรื่องคุณดาวิ ของ เปลือกไม้ เรื่องคุณดาวิ ของ เปลือกไม้ เรื่องเริ่มขึ้นที่ศาสตราจารย์ทำการทดลองนำเลี้ยวโรนาโด ดาวินชี จากอดีตมาปัจจุบันได้สำเร็จ บมปัญหาของเรื่องคือศาสตราจารย์ไม่สามารถส่งดาวินชีกลับอดีตได้ เพราะเครื่องมือขัดข้อง ดาวินชีต้องอยู่กับครอบครัวของศาสตราจารย์ด้วยความอึดอัดและลำบากใจ เรื่องจบลงด้วยความเศร้า เมื่อดาวินชีประดิษฐ์ปีกรอยเลียนแบบเครื่องบินที่เขาเห็นและบินหนีไป

1.1.2.4 การเดินทางจากอนาคตสู่ปัจจุบัน เรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลาจากอนาคตสู่ปัจจุบัน ได้แก่ เรื่องมาจากอนาคต เรื่องย้อนเวลามาหาอดีต และเรื่องมนุษย์กลายพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องมาจากอนาคต ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์อนาคตเดินทางไปโลกปัจจุบันเพื่อมาเก็บตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ข้าว บมปัญหาของเรื่องคือ การมาของเขามีมนุษย์ชื่อ "กรมัย" พบเห็นเรื่องคลี่คลายเมื่อมนุษย์อนาคตอธิบายสาเหตุที่ต้องมาเยือนโลกให้กรมัยฟังกรมัยหมดสติไปเพราะกระแสไฟฟ้าจากการจับมือกับมนุษย์อนาคต เรื่องจบลงตรงที่กรมัยฟื้นขึ้นมาในตอนเช้าชาวบ้านเข้าใจว่าเขาเป็นบ้าเพราะพูดถึงแต่มนุษย์อนาคต

เรื่องย้อนเวลามาหาอดีต ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์อนาคตเดินทางมาโลกปัจจุบันเพื่อมาเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าว บมปัญหาของเรื่องคือ หุ่นยนต์ที่มาด้วยกันถูกน้ำในนาเป็นสนิม เมื่อเขาย้อนกลับมาอีกครั้งจึงถูกชาวบ้านรุมทำร้ายเพราะเข้าใจผิด เรื่องจบลงที่มนุษย์อนาคตปล่อยสนามพลังไฟฟ้าช็อตชาวบ้านทำให้ทุกคนลืมเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด

เรื่องมนุษย์กลายพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์อนาคตเดินทางมาเพื่อนำยีนของมนุษย์ไปผสม เนื่องจากมนุษย์ในอนาคตมีรูปร่างพิกลพิการเพราะกัมมันตภาพรังสี บมปัญหาของเรื่องคือ ความไม่เข้าใจกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์อนาคต มนุษย์เข้าใจผิดว่ามนุษย์อนาคตคือมนุษย์กลายพันธุ์

ที่เป็นศัตรูกัน จึงจับไปขังคุกรวมกันไว้ เวลาผ่านไปก็เข้ามาทุกทีๆ มนุษย์อนาคต จึงจำเป็นต้องเอาชิ้นของมนุษย์กลายพันธุ์ไปแทน เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อมนุษย์อนาคตเสียชีวิตหมดขณะเดินทางกลับ เมื่อถึงปลายทางมนุษย์อนาคตผู้เป็นหัวหน้าโครงการรับนำแคปซูลบรรจุชิ้นของมนุษย์กลายพันธุ์ไปเพาะ าส้มดลูกของประชากรเพราะเข้าใจผิดว่าเป็นชิ้นของมนุษย์ที่มีร่างกายสมบูรณ์

1.2 แนวเรื่องโลกหรือจักรวาลหลายมิติ เรื่องสั้นที่นำความรู้ทาง วิทยาศาสตร์เรื่องโลกหรือจักรวาลหลายมิติมาสร้างเป็นเรื่อง แนวเรื่องประเภท นี้มีแนวเรื่องย่อยสองแนว คือ แนวเรื่องมิติเวลาที่เหลื่อมซ้อนกันในโลก และ แนวเรื่องโลกหรือเอกภพคู่ขนาน

1.2.1 แนวเรื่องมิติเวลาที่เหลื่อมซ้อนกันในโลก เพราะโลกมี หลายมิติ เรื่องสั้นแนวเรื่องนี้ ได้แก่ เรื่องอุโมงค์ลัดมิติ และเรื่องกระหลกาส ในตู้กระจก ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ และเรื่องมิติว่าง ของ ชาญรัตน์ เพชรน้ำเอก

เรื่องอุโมงค์ลัดมิติ ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ชัชและ กฤษชัย ทำงานในห้องทดลองจนคิดค้นที่ฝนตกหนัก กฤษชัยเมื่องานเสร็จ จึงกลับบ้านไปก่อน บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อชัชและ เดินผ่านอุโมงค์ลัดดิน เขาารู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติ ระยะทางเดินในอุโมงค์ยาวและนานกว่าเดิม เรื่องคลี่คลายเมื่อชัชและพบว่าปลายทางของอุโมงค์เป็นอีกมิติหนึ่งที่เขาพลัดหลง มา และเห็นกฤษชัยเดินนำหน้าอยู่ไม่ไกลอีกด้วย

เรื่องกระหลกาสในตู้กระจก ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่ม ขึ้นที่ ทิชาและอ้อม กำลังทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์แห่งหนึ่ง บมปัญหาเกิดขึ้นเมื่ออยู่ ำ รอบตัวของทั้งสองมีบรรยากาศเปลี่ยนแปลงไป ไม่มีผู้คน พบแต่กระหลกาสรูปร่างประหลาดในตู้กระจก เรื่องจบลงตรงที่ อ้อมจ้องกระหลกาสแล้วเห็นภาพของ สงครามและอาวุธนิวเคลียร์ที่ทำลายโลกทำให้เขาตกใจมาก

เรื่องมิติว่าง ของ ชาญรัตน์ เพชรน้ำเอก เรื่องเริ่มขึ้นที่ศาสตราจารย์ อดอล์ฟ วิกเกอร์ ประดิษฐ์แคปซูลมิติ พาภรรยาและลูกเดินทางไปสู่มิติว่างที่ซึ่ง มีแต่ความสุขสงบ อดอล์ฟห้องลับในมหาวิทยาลัยปฏิบัติการ บมปัญหาเกิดขึ้นเมื่อ ห้องลับถูกเปิดเผย ไม่มีใครรู้ว่าแคปซูลที่เห็นอยู่กลางห้องคืออะไร เรื่องคลี่คลาย เมื่อเอกสารเรื่องแคปซูลมิติถูกค้นพบ เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อ

รื้อเบียร์นสัน หนึ่งในผู้ค้นพบแคปซูลมิติ ตัดสินใจเดินทางสู่มิติว่าง

1.2.2 แนวเรื่องโลกหรือเอกภพคู่ขนาน เรื่องสั้นแนวนี้นี้มีการสร้างเรื่อง ดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครเป็นมนุษย์จากเอกภพคู่ขนานเดินทางมาโลกด้วยจุดประสงค์บางอย่าง ได้แก่เรื่องมิติคู่ขนาน ของ ชัยคุปต์ เรื่องสัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ และเรื่องเอกภพคู่ขนาน ของ ธรรมดา ประทีปสิต

เรื่องมิติคู่ขนาน ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่สันต์และพร พบการมาปรากฏตัวของทหารเยอรมันจากโลกคู่ขนาน ความขัดแย้งของเรื่องได้แก่การที่ทหารเยอรมันต้องการจะยึดครองโลก และทหารของฝ่ายโลกมีทำที่ว่าไม่สามารถป้องกันภัยได้ เรื่องคลี่คลายเมื่อสันต์และพร แอบเดินทางเข้าไปทางประตูมิติและใช้ยานเวลาของพวกเขาเดินทางย้อนสู่อีกด้านก่อนที่ประตูมิติจะปรากฏและแจ้งให้ทหารเตรียมระเบิดทันทีที่ประตูเริ่มปรากฏ เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อโลกปลอดภัยจากการคุกคามของศัตรูจากโลกคู่ขนาน

เรื่องสัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นมนุษย์จากเอกภพคู่ขนานชื่อดวงดาวโรบอนด์ บลูส์ ได้รับสัญญาณขอความช่วยเหลือจากเอกภพโลก จึงรีบเดินทางมาช่วย บมปัญหาของเรื่องคือ ตัวละครเดินทางมาถึงพบโลกมีสภาพร้างปราศจากสิ่งมีชีวิต เรื่องคลี่คลายเมื่อตัวละครรู้ว่าเขาเดินทางมาเข้าไปโลกถูกทำลายเพราะสงครามนิวเคลียร์ เขาจึงเดินทางกลับ

เรื่องเอกภพคู่ขนาน ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นมนุษย์จากเอกภพคู่ขนาน ได้รับคำสั่งให้มากระทำการกิจบางอย่างที่ตัวละครเองก็ไม่มีรู้ บมปัญหาของเรื่องคือการที่ตัวละครต้องต่อสู้กับศัตรูในห้วงจักรวาลที่เข้ามาขัดขวาง เรื่องคลี่คลายลงเมื่อตัวละคร ได้รับคำสั่งให้เดินทางเข้าไปในหลุมดำเพื่อไปเจริญเผ่าพันธุ์ในเอกภพโลก เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อตัวละครกระโจนเข้าไปในหลุมดำ และถูกดึงขาออกมาสู่โลกด้วยฝีมือของหมอท่าคลอด

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครที่พยายามหาหนทางไปสู่เอกภพคู่ขนาน ได้แก่เรื่องคำตอบ ของ ประกายหมึก

เรื่องคำตอบ ของ ประกายหมึก เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครสามารถประดิษฐ์เครื่องเดินทางข้ามมิติได้สำเร็จ เขาได้พบกับโลกคู่ขนานที่มีแต่ความสวย

งามของธรรมชาติ และมนุษย์ที่มีจิตใจงดงาม บมัญหาของเรื่องคือ ตัวละครรู้สึก
เกิดความขัดแย้งในตัวเอง หากเขาประกาศความสำเร็จของการวิจัยชิ้นนี้ย่อมจะ
ทำให้ดินแดนแห่งนั้นถูกรบกวณ เรื่องคลี่คลายเมื่อเขาเชื่อฟังคำตักเตือนของบิดา
ด้วยการทำลายเครื่องส่งข้ามมิติ เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อเขาสามารถเดิน
ทางไปโลกคู่ขนานด้วยวิธีการนั่งสมาธิ เช่นเดียวกับพ่อของเขา

1.3 แนวเรื่องมนุษย์ต่างดาว เรื่องสั้นแนวเรื่องมนุษย์ต่างดาว มีแนว
เรื่องที่นักเขียนนำมาสร้างเรื่องสองแนวเรื่อง ได้แก่ การเผชิญหน้าหรือการ
พบปะกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาว และการนำเสนอภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม
และเทคโนโลยีของมนุษย์ต่างดาว ดังนี้

1.3.1 แนวเรื่องการเผชิญหน้า หรือการพบปะระหว่างมนุษย์กับ
มนุษย์ต่างดาว เป็นแนวคิดที่นักเขียนนำมาสร้างเป็นเรื่องมากที่สุด ซึ่งการเผชิญ
หน้ากันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาวนั้น แบ่งได้สองลักษณะ ได้แก่ มนุษย์ต่าง
ดาวเดินทางมาเยือนโลก และมนุษย์เดินทางไปต่างดาว

1.3.1.1 แนวเรื่องมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาเยือนโลก เรื่อง
สั้นแนวนี้นักเขียนสร้างเรื่องลักษณะ ดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาเยือนโลกด้วยความประสงค์
ร้าย ได้แก่ เรื่องผู้มาจากนอกพิภพ ของ ลี เรื่องหยุดโลก เรื่องโทรทัศน์อาวูช
ยิดรอก เรื่อง 2 วีรบุรุษเจียบ และเรื่องพรานครั้งสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ และ
เรื่องดาวเทียมนอกพิภพ ของ ธรรมดา ประทีปสิด

เรื่องผู้มาจากนอกพิภพ ของ ลี เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ต่างดาวจากดาว
เอกซ์ ผู้ซึ่งกินอาหารทางจุมกโดยมีออกซิเจนเป็นอาหารหลัก และกลิ่นหอมต่าง ๆ
เป็นกับแกล้ม เดินทางมาโลก บมัญหาของเรื่องคือ มนุษย์ต่างดาวจับดร.สมิต
ผู้ผลิตน้ำหอมได้เป็นตัวประกัน และทำลายพืชบนโลกจนหมด เรื่องคลี่คลายเมื่อ
มนุษย์ต่างดาวเผชิญปัญหาพิษมีพิษเกิดอาการแพ้อย่างรุนแรง จึงยอมปล่อยตัว
ดร.สมิต และเดินทางจากโลกไป

เรื่องหยุดโลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต พ.ศ. 2801
มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูงสุด บมัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อมียาน
อวกาศลึกลับจากนอกโลกเดินทางเข้ามาใกล้โลกเรื่อย ๆ และได้ทำลายยานรบ
และดาวเคราะห์อวกาศของโลกหลายดวงจนมนุษย์ไม่มีทางต่อสู้กับยานอวกาศลึกลับ

ลับนี้ได้เลย เรื่องคลี่คลายเมื่อ โลกวางแผนรับยานอวกาศกลับด้วยการหยุดความเคลื่อนไหวทุกอย่างบนโลก ยานอวกาศจึงเดินทางเลยผ่านโลกไป

เรื่องทรทัศน์อวชียิดโลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ครอบครัวหนึ่ง พ่อแม่และลูก นั่งดูทรทัศน์ บมปัญหาของเรื่องคือ ลูกรู้สึกวาททรทัศน์ฉายภาพซ้ำไปซ้ำมา แต่พ่อแม่ไม่รู้สึกลึบคิดแต่อย่างใด เรื่องคลี่คลายเมื่อมนุษย์ต่างดาวรู้ว่าแผนการควบคุมจิตใจมนุษย์ทางทรทัศน์ของตนล้มเหลว เพราะไม่สามารถควบคุมจิตใจเด็กได้ จึงเดินทางจากโลกไป

เรื่อง 2 วิรุบุรุษเจียบ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ต่างดาวส่งกองสอดแนมมาดูท่าทีของมนุษย์ หากเห็นว่าอ่อนแอจะบุกยึดโลกทันที บมปัญหาของเรื่องคือ มนุษย์ต่างดาวได้พบกับ ป้องและเบ้ง ที่เมาเหล้าอยู่ในสวนสาธารณะ และไม่มีท่าทีกลัวมนุษย์ต่างดาวเลย เรื่องคลี่คลายเมื่อมนุษย์ต่างดาวเป็นฝ่ายกลัวมนุษย์รีบเดินทางหนีไปและไม่คิดจะบุกกรุกโลก เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อตอนเช้าวันรุ่งขึ้น ป้องและเบ้งจำเหตุการณ์เมื่อคืนนี้ไม่ได้เลย

เรื่องดาวเทียมนอกพิภพ ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่พอลมอร์แกน เป็นวิศวกรควบคุมการส่งยานอวกาศ X-40 สู่อวกาศ บมปัญหาของเรื่องคือ เขาพบว่าจะมีการทำลายยานอวกาศ X-40 จากนอกโลก พอลพยายามทุกวิถีที่จะไม่ให้มีการส่งยานแต่ไม่มีใครเชื่อเขา เรื่องจบลงอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด เมื่อยานอวกาศ X-40 ถูกปล่อยออกจากรานตามกำหนดการ

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาเยือนโลกด้วยความบังเอิญหรือเพราะประสพอุบัติเหตุ ได้แก่ เรื่องบ้านยานเหาะ ของ แพรว พานิชกิจ เรื่องพรายน้านอกพิภพ ของ วิรุวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเผชิญหน้ามนุษย์เอ็กซ์ของ สฤณี สาระไทย เรื่องผู้มาจากดวงดาว และเรื่องสุรียกับวสันต์ ของ ชัยคุปต์

เรื่องบ้านยานเหาะ ของ แพรว พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ทัชพบยานอวกาศรูปร่างประหลาดมาจอดอยู่ข้างบ้านของเขา เขาหาความรู้จักและสนิทสนมกับหญิงสาวเจ้าของยานอวกาศอย่างรวดเร็ว เรื่องคลี่คลายว่า เธอเป็นมนุษย์ต่างดาวที่แวะมาโลกเพื่อซ่อมยานที่ประสพอุบัติเหตุ เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อเธอเดินทางจากโลกไป โดยมีทัชเฝ้าคอยให้เธอกลับมา

เรื่องพรายน้านอกพิภพ ของ วิรุวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ วาปี ได้รับสัญญาณคลิ่นวิฑูรย์ขอความช่วยเหลือจากมนุษย์ต่างดาวที่หนองน้ำ บมปัญหาของเรื่องวาปี พบมนุษย์ต่างดาวบาดเจ็บสาหัส แต่เขาก็สามารถช่วยเหลือให้มนุษย์ต่างดาวเดินทางกลับได้สำเร็จ มนุษย์ต่างดาวติดเขากลางหน้าผากให้วาปีเป็นที่ระลึก วาปีรู้สึกตัวอีกครั้งเมื่อพ่อและแม่ช่วยเขาให้พ้นจากการนอนสลบที่บ้านโคกหน้าบ้าน เขาเริ่มไม่แน่ใจเรื่องมนุษย์ต่างดาวที่เกิดขึ้น เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมายวาปีรู้สึกว่ามือขวาของเขาว่าวัตถุอะไรบางอย่างอยู่

เรื่องเพชฌัญญ์เอกซ์ ของ สฤณี สาระไทย เรื่องเริ่มขึ้นที่ กฤษกร เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล และ ลุงสอน ภารโรง วางแผนดักจับตัวการที่ทำให้ไฟฟ้าในโรงพยาบาลดับติดต่อกันทุกคืน บมปัญหาเกิดขึ้นเมื่อ ทั้งสองเพชฌัญญ์กับมนุษย์ต่างดาวที่เข้ามาใช้เครื่องเอกซเรย์ของโรงพยาบาลในการซ่อมแซมยานอวกาศ เรื่องจบลงเมื่อทั้งสองถูกพลังไฟฟ้าจากร่างกายของมนุษย์ต่างดาวช็อตหมดสติไป

เรื่องผู้มาจากดวงดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาวประสบอุบัติเหตุตกลงมาบนโลก บมปัญหาของเรื่องคือ มนุษย์ต่างดาวต้องเผชิญอันตรายจากงูเห่าไฟ และแมง เนื่องจากมนุษย์ต่างดาวมีขนาดเล็กมากเมื่อเทียบกับมนุษย์โลก เรื่องจบลงด้วยความเศร้า เมื่อมนุษย์ต่างดาวทั้งหมดถูกฆ่าตายด้วยยา ดี.ดี.ที เพราะมนุษย์คิดว่าเป็นแมลง

เรื่องสุริยะกับวสันต์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่สุริยะเดินเล่นในป่า พบมนุษย์ต่างดาวที่กำลังซ่อมยานอวกาศอยู่ เขาให้ท่อนเหล็กแก่มนุษย์ต่างดาวทำให้มนุษย์ต่างดาวซ่อมยานสำเร็จ มนุษย์ต่างดาวตอบแทนบุญคุณด้วยการนำเครื่องปรับสมองทำให้สุริยะฉลาดที่สุดในโลก ตามคำขอของสุริยะ สุริยะพบอุปสรรคหรือปัญหาในการดำเนินชีวิต เขาไม่เคยมีความสุขเลยเมื่อเป็นคนเก่งและฉลาดที่สุดในโลก เรื่องจบลงที่สุริยะเฝ้าคอยการกลับมาของมนุษย์ต่างดาว เพราะเขาอยากกลับเป็นสุริยะคนเดิม

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาเยือนโลกด้วยวัตถุประสงค์บางอย่าง ได้แก่เรื่องอัลตรา ของ เอกรัตน์ เรื่องผู้ขายลึกลับ ของ นิรันดร์กิติ บุญจันทร์ เรื่องจักรวาลมฤตยู ของ ศิริกนก เรื่องกวางเรเดียน ของ อาพล-56 เรื่องคุรุ ของ มณีเจ็ดแสง เรื่องขายดวงจันทร์ เรื่องพลังจากดวงดาว และเรื่องเพื่อนต่างดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องราตรีสวัสดิ์ เรื่องพรหมลิขิต และ

เรื่องเที่ยวสวนสัตว์ ของ เทวบุตร

เรื่องอัลตรา ของ เอกรัตน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ กอร์ดอน อดีตนักบินอวกาศที่เคยไปเยือนดาวอัลตรา และมีความสัมพันธ์กับลูกสาวของประมุข บมปัญหาของเรื่องเกิดเมื่อมียานอวกาศจากอัลตร้ามานเวียนแถวบ้านของกอร์ดอน กองทัพอากาศจึงส่งยิงโจมตีทำลายยานอวกาศ เรื่องคลี่คลายเมื่อพบศพเด็กชาย ซึ่งเป็นลูกชายของกอร์ดอนกับลูกสาวของประมุข เรื่องจบอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อกอร์ดอนหนีออกไปเห็นยานรบของอัลตราบนท้องฟ้า

เรื่องผู้ชายลึกลับ ของ นิรันดร์ บัญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นบรรณาธิการของหนังสือฉบับหนึ่ง มีชายแปลกหน้าแนะนำตัวเองว่าเป็นมนุษย์ต่างดาว มาขายต้นฉบับนวนิยายและเรื่องสั้นรูปของยาน้ำ แคปซูล และยาเม็ดบรรณาธิการโกรธและไล่ให้กลับไปเพราะเข้าใจว่าเป็นคนบ้า เรื่องคลี่คลายเมื่อบรรณาธิการทดลองทำตามที่เขาคนนั้นบอกและพบว่าเป็นต้นฉบับนิยายจริง ๆ เรื่องจบลงเมื่อบรรณาธิการรีบออกไปตามชายคนนั้นแต่ไม่พบ

เรื่องจักรวาลมฤตยู ของ ศิริกนก เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครตื่นขึ้นมากลางดึก พบมนุษย์จากดาวอังคารเดินทางมาเตือนชาวโลกให้ระวังอันตรายจากดวงอาทิตย์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ บมปัญหาของเรื่องคือมนุษย์ต่างดาวชวนตัวละครให้ไปอยู่ด้วยกัน เรื่องจบลงที่ตัวละครตัดสินใจไม่ถูกว่าจะไปกับมนุษย์ต่างดาวดีหรือไม่

เรื่องกวางเรเดียน ของ อาพล-56 เรื่องเริ่มขึ้นที่ ตัวละครเป็นมนุษย์ต่างดาวที่เดินทางผ่านโลกจึงแวะมาเที่ยวดูใกล้ ๆ แถบหมู่บ้านในชนบท บมปัญหาของเรื่องคือ ตัวละครรู้สึกแปลกใจ และตกใจมากที่ทุกบ้านแถบนี้มียานอวกาศทุกบ้าน จึงรีบหนีไปเพราะกลัวกลัวถูกจับได้ เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อสิ่งที่มนุษย์ต่างดาวเข้าใจผิดว่าเป็นยานอวกาศ คือรถอีแต๋นที่ชาวนาจะขับออกไปชนข้าวตอกเข้ามิด

เรื่องครู ของ มณีเจ็ดแสง เรื่องเริ่มขึ้นที่ สันติเป็นนักศึกษาที่มาตั้งแคมป์พักกลางป่าขณะออกไปเดินเล่น เขาได้พบกับชายชราชื่อ หยาง แห่งดาวจมร หยางสอนเคล็ดลับการดำเนินชีวิตให้แก่สันติแล้วจากไป เรื่องจบลงอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อสันติกลับมาถึงแคมป์เขาพบว่าเวลาชั่ววอมงเศษที่หุดคุยกับหยางนั้นเวลาไม่ได้ล่วงเลยผ่านไปแม้แต่หนึ่ง

เรื่องขายดวงจันทร์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ สาลี สัมหล่นพบชายคนหนึ่งแนะนำตัวเองว่าเป็นพ่อค้าจากดาวอัลฟา เซนเทารี มาขอซื้อดวงจันทร์ บมปัญหาของเรื่องคือ สาลีเข้าใจผิดว่าชายคนนี้เป็นคนมาจากรายการโทรทัศน์ ประเภทชอบหลอกคนให้เป็นดารากลับเป็นจึงตกลงขายดวงจันทร์ให้และรับทองคำแท่งมา เรื่องจบลงเมื่อตอนกลางคืนชาวบ้านแตกตื่นขึ้นชวนกันดูดวงจันทร์ที่กำลังเคลื่อนที่ออกไปจากโลก

เรื่องพลังใจจากดวงดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่อ้อมเป็นเด็กหญิงวัย 10 ขวบต้องรับภาระหนักในการดูแลยาย และน้อง ต้องต่อสู้กับอุปสรรคคือความยากจนและถูกเด็กเกเรรังแกเสมอ อ้อมได้พบกับผาแพดที่มาจากต่างดาวและชวนเธอไปอยู่ด้วย เรื่องจบอย่างมีความสุข เมื่ออ้อมตัดสินใจอยู่โลกมนุษย์กับยายและน้องด้วยกำลังใจที่เข้มแข็งกว่าเดิม เพราะมีพลังใจจากต่างดาว

เรื่องเพื่อนต่างดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ หม่อมเป็นเด็กหญิงวัย 10 ขวบ หม่อมประสบปัญหาขาดความอบอุ่นเพราะพ่อและแม่ไม่มีเวลาให้ หม่อมมีเพื่อนเป็นมนุษย์ต่างดาวแต่ไม่มีใครเชื่อและสนใจ ในที่สุดหม่อมก็หายตัวไปอย่างลึกลับ เรื่องจบลงเมื่อพ่อและแม่เชื่อว่าหม่อมไปกับมนุษย์ต่างดาวจริง ๆ เมื่อหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าคนทั่วเมืองพบจานบินขึ้นจากโลกเมื่อคืนนี้

เรื่องราตรีสวัสดิ์ ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่ นพพลอนดูโทรทัศน์ที่ห้องรับแขกอยู่ ๆ โทรทัศน์ก็ปรากฏคลื่นประหลาดแทรกรายการปกติ บมปัญหาของเรื่องคือมนุษย์ต่างดาวจากดาวสเต็มส์ เดินทางมาขอความช่วยเหลือจากนพพล เรื่องคลี่คลายลงว่ามนุษย์ต่างดาวต้องการให้นพพลสอนวิธีนอนหลับให้เขา

เรื่องพรหมลิขิต ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ต่างดาวเดินทางผ่านโลกจึงแวะลงมาเที่ยว บมปัญหาของเรื่องคือ มนุษย์ต่างดาวแปลกใจมากที่มีรูปปั้นเหมือนเขาอยู่บนโลกและเมื่อมีคนเห็น มนุษย์ต่างดาวจึงรีบหนีกลับยานอวกาศ เรื่องจบเมื่อตอนเช้าหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าหนุ่มขี่เมอาอ้างว่าพระพรหมปรากฏกาย

เรื่องเที่ยวสวนสัตว์ ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่ โลกอนาคตมนุษย์และมนุษย์ต่างดาวมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น บมปัญหาของเรื่องคือ มนุษย์ไม่รู้ว่าทำไมมนุษย์ต่างดาวจึงมาปรากฏตัวบ่อย ๆ ในช่วงระยะเวลานี้ทุกปี ไรดย์เพียงมาเฝ้าดูมนุษย์ไรดย์เฉพาพวกเด็กอยู่ห่าง ๆ เรื่องคลี่คลายเมื่อกล่าวถึงยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาวที่กำลังตามดูกลุ่มเด็กนักเรียนที่ทัศนศึกษาในสวนสัตว์อยู่ ลูก

มนุษย์ต่างดาวรบเร้าแม่ให้พามาเที่ยว "สวนสัตว์" อีก ตอนปิดภาคเรียนปีหน้า

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาโลกด้วยท่าที่เป็นมิตร ได้แก่ เรื่องพระเจ้ากินเตียว ของ สมวาริพัทธ์ เรื่องในที่สุด (ซุบซิบชีวิตจากอวกาศ) ของ วิทย์ อ.น.ศ. เรื่องสัญญาณจากอวกาศ เรื่องจากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องโลกสีดา ของ วัณณ์ วรลยางกูร เรื่องวงเวลา ของ 123 และเรื่อง UFO สิ่งบินแปลกปลอมที่พิสูจน์ไม่ได้ ของ จานผี

เรื่องพระเจ้ากินเตียว ของ สมวาริพัทธ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ตัวละคร มีอาชีพนักเขียนเขาได้รับการติดต่อจากมนุษย์ต่างดาว โดยขอเรื่องให้เขาอนุญาตให้มนุษย์ต่างดาวอยู่ที่ชั้นหนังสือให้เปิดพานห้อง และปิดพัดลมเพดานด้วย ตัวละครยินยอมทำตาม และนำเรื่องมนุษย์ต่างดาวกลุ่มนี้มาเขียนขายให้บรรณาธิการ เรื่องจบด้วยความเศร้า เมื่อตัวละครกลับมาถึงห้องพบว่าแม่บ้านกำลังทำความสะอาดชั้นหนังสือโดยมัดมนุษย์ต่างดาวตกลงมาตายหมด

เรื่องในที่สุด (ซุบซิบชีวิตจากอวกาศ) ของ วิทย์ อ.น.ศ. เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ต่างดาวเดินทางมาโลก เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ที่รอดพ้นจากสงครามนิวเคลียร์ บมปัญหาของเรื่องคือมนุษย์ที่รอดชีวิตหลบไปอยู่ที่เมืองใต้ดินซึ่งลึกมาก มนุษย์ต่างดาวจึงหาไม่พบ มนุษย์พยายามส่งสัญญาณของความช่วยเหลือจนเครื่องผลิตกระแสไฟฟ้าระเบิด เรื่องคลี่คลายเมื่อมนุษย์ต่างดาวหามนุษย์พบและช่วยเหลือไว้ได้ทัน

เรื่องสัญญาณจากอวกาศ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มที่ สถานีอวกาศบนดวงจันทร์ได้รับสัญญาณจากยานอวกาศลึกลับจากต่างดาว บมปัญหาคือ มนุษย์ไม่สามารถแปลรหัสนี้ได้ ยานอวกาศก็เคลื่อนที่ใกล้โลกเข้ามาทุกที ๗ โลกจึงตัดสินใจยิงจรวดทำลายยานอวกาศ เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อมนุษย์แปลรหัสได้ว่ายานอวกาศของมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาช่วยชาวโลกในการป้องกันที่จะเกิดขึ้นจากดวงอาทิตย์ในวันที่โลกหมุนรอบตัวเองครบ 35 รอบ

เรื่องจากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ร็อบ-เอล และ อา-ริล เป็นมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาโลก เพื่อศึกษาชีวิตมนุษย์และเชิญเข้าร่วมสมาชิกจักรวรรดิกาแล็กซี บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อ ร็อบ-เอล และ อา-ริล ถูกมนุษย์ทำร้ายเพราะสื่อสารกันไม่ได้ อา-ริลเสียชีวิต ร็อบ-เอล โกรธและเสียใจมากตั้งใจจะฆ่าล้างจิตนามมนุษย์ทั่วโลก เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อ ร็อบ-เอล ตัดสินใจทำลายชีวิตของตนเองแทน

เรื่องโลกสีดา ของ วัฒน์ วรรณยางกูร เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ต่างดาว จากดาวมฤตยูเดินทางมาโลกเพื่อชำระล้างโลกที่สกปรก และเต็มไปด้วยโรคระบาด ตัวละครล้างโลกจนสะอาดมีสีขาว เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมาย โลกกลายเป็นสีดาอีก และตัวละครก็ติดโรคระบาดนี้ด้วย

เรื่องวงเวลา ของ 123 เรื่องเริ่มขึ้นที่ จดหมายของ 123 เขียนมาถึงบรรณาธิการวารสารมิติที่ 4 ใช้ช่วยวิจารณ์นิยายวิทยาศาสตร์ที่ส่งมาด้วย บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อบรรณาธิการและ 123 มีความเห็นแตกต่างกันมาก 123 ส่งสัตว์ประหลาดและต้นไม้ประหลาดมาให้บรรณาธิการซึ่งสร้างปัญหาให้กับ เขามาก อาร์เธอร์ ซิคลัก ก็ร่วมเขียนจดหมายมาถึงคนทั้งสองด้วย เรื่องจบอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านคิด เมื่อเรื่องจบลงด้วยการนำจดหมายฉบับแรกที่ 123 เขียนถึงบรรณาธิการมาลงซ้ำอีก

เรื่อง UFO สิ่งบินแปลกปลอมที่พิสูจน์ไม่ได้ ของ จานี เรื่องเริ่มขึ้นที่มีสเตอร์ดาม่อน อดีตอาจารย์สอนวิทยาศาสตร์ที่วิทยาลัยในประเทศอังกฤษ สนทนาแลกเปลี่ยนความเห็นกับเด็กชายชาวไทยสามคน เรื่องมนุษย์ต่างดาวและ จานีที่มาเยือนโลก มีความเห็นเรื่องมนุษย์ต่างดาวหลายทฤษฎีต่าง ๆ กัน เรื่องจบลงที่ ทั้งสี่คนตัดสินใจว่าจะขอเป็นกลางรอดขโมยไม่ปักใจเชื่อทฤษฎีใดทฤษฎีเดียว

1.3.1.2 แนวเรื่องมนุษย์เดินทางไปต่างดาว เรื่องสั้นแนวนี้ ได้แก่ เรื่องขอบคุนไฮลีนเคต์ ของ ชาครีย์ นัตรมาศ เรื่องกาแพงที่ขอบระบบสุริยะ และเรื่องดาวพระศุกร์ ของ ชัยคุปต์ และเรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย

เรื่องขอบคุนไฮลีนเคต์ ของ ชาครีย์ นัตรมาศ เรื่องเริ่มขึ้นที่ผู้กองไฮลีนเคต์ขณะกลับจากการบัญชาการรบเดินเข้าสู่กองบัญชาการได้หายตัวไปอย่างลึกลับ บมปัญหาของเรื่องคือเขาถูกมนุษย์ต่างดาวแห่งดาวมฤตยูจับเขามาเป็นตัว แทนมนุษย์ในการทดสอบสมรรถภาพ หากมนุษย์อ่อนแอจะยึดโลกทันที ไฮลีนเคต์ต่อสู้ชนะด้วยความบังเอิญและไหวพริบ เรื่องจบอย่างมีความสุข มนุษย์ต่างดาวมอบเหรียญกล้าหาญให้และส่งตัวเขากลับโลกมนุษย์

เรื่องกาแพงที่ขอบระบบสุริยะ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต มนุษย์ยึดครองระบบสุริยะได้ทั้งหมด และจะแผ่ขยายพรมแดนออกไปนอกระบบสุริยะ ด้วยการส่งยานกาลักซ์-1 ออกไปสำรวจ แต่พบอุปสรรคมีกาแพงลึกลับขวางกั้นอยู่ไม่ให้นักมนุษย์ออกไปได้ มนุษย์พยายามครั้งแล้วครั้งเล่าก็ไม่สามารถ

เจาะกำแพงนี้ออกไปได้ เรื่องคลี่คลายลงเมื่อนุญต์ต่างดาวเป็นผู้สร้างกำแพง ลึกลับนี้ไว้เพื่อป้องกันไม่ให้นุญต์ที่ฟสงครามออกมาจากระบบสุริยะได้

เรื่องดาวพระศุกร์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ศักดา เกรียงไกร และ บัทมา เดินทางมาดาวพระศุกร์ บมปัญหาของเรื่องคือ บัทมาเห็นสภาพแวดล้อมดาวพระศุกร์สวยงาม แต่ศักดาและเกรียงไกรต่อสู้กันเองจนเสียชีวิตเพื่อแย่งทองคำที่บัทมาเห็นว่าคือก้อนหิน เรื่องคลี่คลายว่า ทั้งสามคนเห็นสภาพแวดล้อมของดาวพระศุกร์แตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยของคน ๆ นั้น เรื่องจบลงเมื่อบัทมาตัดสินใจอยู่ที่ดาวพระศุกร์ตามคำชวนของมนุษย์ดาวพระศุกร์

เรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่บิล แพตเตอร์สัน เป็นผู้นำยานรบของมนุษย์บุกยึดดวงดาวต่างๆ เมื่อมาถึงดาวเคราะห์ บิลนำยานรบเข้าโจมตีและพบอุปสรรคคือมีสนามพลังกักกันดาวเคราะห์ดวงนี้โดยรอบ ตัวเขาและทหารเมื่อเหยียบพื้นผิวดาวก็มีจิตาจ่ออันตรายขึ้นมาทันที เรื่องคลี่คลายว่าบิลและทหารได้รับการชำระล้างจิตใจจากสนามพลังของผู้นำแห่งดาวมรกต เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อบิลเต็มใจรับหน้าที่เป็นผู้นำกองทัพรบเผยแผ่

1.3.2 แนวเรื่องการเสนอภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีของมนุษย์ต่างดาว เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องไม่มีใครอีกแล้วจากระบบสุริยะ เรื่องรถกลไหม้ใกล้ขอบกาแล็กซีและเรื่องยิ่งกว่าโทษประหาร ของ ชัยคุปต์ เรื่องยา ของ สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์ เรื่องทางเลือก ของ เทวบุตร และเรื่องอุบัติเหตุ ของ เรือเปล่า

เรื่องไม่มีใครอีกแล้วจากระบบสุริยะ เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ต่างดาวจากดาวอังคาร เผ่ามองความเป็นไปของมนุษย์บนโลกด้วยความสนใจ แต่เมื่อนุญต์ทำสงครามทำลายกันเอง และสามารถเดินทางออกไปยังดวงจันทร์ได้มนุษย์ดาวอังคารทั้งหมดก็ตัดสินใจอพยพออกไปจากระบบสุริยะ เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านคิดว่าผู้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นนี้คือใคร

เรื่องรถกลไหม้ใกล้ขอบกาแล็กซี ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่คณะผู้อาวุโสแห่งดาวเคราะห์ศูนย์กลางของจักรวรรดิกาแล็กซี เผ่ามองวิวัฒนาการของดาวเคราะห์โลกด้วยความสนใจเพราะจะชวนเข้าร่วมจักรวรรดิ บมปัญหาของเรื่องคือ มนุษย์โลกเมื่อมีวิวัฒนาการถึงจุดหนึ่งก็ทำสงครามเช่นฆ่าทำลายกันเอง เรื่องจบลงเมื่อคณะผู้อาวุโสผัดหัวและเสียใจมากที่เหตุการณ์บนโลกเป็นเช่นนั้น

เรื่องยิ่งกว่าโทษประหาร ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ลูนาร์ เป็นเด็กหญิงวัย 8 ขวบ สร้างปัญหาด้วยการทำหลอดบรรจุก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แตก ก๊าซพุ่งสู่บรรยากาศของดวงจันทร์อย่างรวดเร็ว ความคิดนี้ถือว่าร้ายแรงมาก ลูนาร์ถูกตัดสินให้เนรเทศไปอยู่ดินแดนที่เต็มไปด้วยมลพิษซึ่งเป็นโทษที่รุนแรงยิ่งกว่าโทษประหาร พ่อของลูนาร์ขอรับโทษเพราะลูนาร์ยังเด็ก เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมายว่าสถานที่ ๆ เขาถูกเนรเทศไปคือ "โลก"

เรื่องยา ของ สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ทิมาร์เป็นชาวพื้นเมืองดาวอันเดอร์บัน เขาต้องต่อสู้กับอุปสรรคในการทำเหมืองแร่ และถูกพ่อค้าเอารัดเอาเปรียบ ทิมาร์ ซื้อมาแก็กลุ่มใจด้วยราคาที่แพงมาก เรื่องจบลงที่พ่อค้าบอกทิมาร์ว่ายามาแก็กลุ่มใจนี้ที่โลกราหูเรียกว่า "บรันดี"

เรื่องทางเลือก ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่ "ร่าง" ได้รับอนุญาตให้เลือกดาวเคราะห์ที่จะไปเกิดได้ ร่างต้องการเก็บประสบการณ์จากดาวเคราะห์ที่มีประสบการณ์หลากหลายทั้งความสงบและความวุ่นวาย ความโหดร้ายและความอ่อนโยน บมปัญหาของเรื่องคือ ทั้งร่างและผู้กำหนดไม่รู้ตัวว่าดาวเคราะห์ดวงนั้นชื่ออะไร เรื่องคลี่คลายลงว่า ดาวเคราะห์ดวงนั้น คือ "โลก"

เรื่องอุบัติเหตุ ของ เรือเปล่า เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครมีอาชีพรับจ้างขับยานอวกาศขนส่ง การเดินทางเที่ยวนี้มีหญิงสาวร่วมทางด้วย บมปัญหาของเรื่องคือ ระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุ ของตกลงไป 3 ห่อ ตัวละครต้องชดใช้ค่าเสียหายและระบุให้ได้ว่าของตกลงไปจุดใดเรื่องคลี่คลายลงว่า ฝ่ายหญิงจำได้ว่าของตกลงบริเวณดาวเคราะห์ดวงที่สามของระบบสุริยะ

1.4 แนวเรื่องสงครามระหว่างดวงดาว เรื่องสั้นแนวเรื่องสงครามระหว่างดวงดาว หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสงครามระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาวมีการสร้างเรื่องลักษณะ ดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์เดินทางไปทำสงครามยึดครองดาวเคราะห์ดวงอื่นได้แก่ เรื่องพันธุ์มนุษย์ ของ ดาวเทียม และเรื่องผู้รุกรานจากต่างดาว ของ ชัยคุปต์

เรื่องพันธุ์มนุษย์ ของ ดาวเทียม เรื่องเริ่มขึ้นที่ นายพลอุตัน แห่งดาวอุตันนำแคปซูลบรรจุเชื้อชีวิตของมนุษย์ไปเพาะพันธุ์ที่ดวงดาวของคน และเลี้ยงมนุษย์ไว้นานจนโตเพื่อเป็นกำลังสมองและผลิตอาวุธให้ มนุษย์จากโลกบุก

จอมติดาวอุตันได้รับชัยชนะ เรื่องจบลงเมื่อมนุษย์แปลกใจว่าทำไมจึงมีเผ่าพันธุ์
ของเขาอยู่ที่ดาวดวงนี้ได้

เรื่องผู้รุกรานจากต่างดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ดาวเคราะห์
สีฟ้า ออร์กี้ และजूड़ा หนีมนุษย์ต่างดาวที่เดินทางมารุกรานดาวเคราะห์ของเขา
ไล่ล่าพวกเขาที่ไม่มีทางสู้เพราะมนุษย์ต่างดาวเข้มแข็งกว่าและมีอาวุธที่ดีกว่า
เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อมนุษย์ต่างดาวที่ป่าเถื่อนและโหดร้าย คือ
มนุษย์จากดาวเคราะห์โลก

เรื่องเกี่ยวกับสงครามระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาว ได้แก่ เรื่อง
เพลงแห่งจักรวาล ของ ชัยคุปต์ เรื่องศรีอาริยยุค ของ วรรณลักษณ์ ปิยะมณ
และเรื่องประวัติศาสตร์อนาคต ของ ประมุข ลิ้มปนนท์

เรื่องเพลงแห่งจักรวาล ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกและดาว
เนบจูนทำสงครามปลัดกันชนะ คำนัน้ประมุขของดาวเนบจูนมีความสามารถมาก
ปมปัญหาของเรื่องคือ โลกมีท่าทีว่าจะแพ้สงครามครั้งนี้ เมื่อดาวอังคารปรากฏ
สุดท้ายของโลกถูกเนบจูนยึดได้ เรื่องคลี่คลายเมื่อ คำนัน้คิดถึงหญิงคนรักที่มีจิต
ใจอ่อนโยน และตั้งงามทำให้เขาเปลี่ยนนโยบายสงคราม เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่อ
คำนัน้ตัดสินใจยอมรับทูตสันติที่ทางโลกส่งมาขอสงบศึก

เรื่องศรีอาริยยุค ของ วรรณลักษณ์ ปิยะมณ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลก
มนุษย์มีแต่ความขัดแย้งและสงคราม มนุษย์ต่างดาวจึงเข้ามาแทรกแซงจำกัด
บริเวณของมนุษย์ ปมปัญหาของเรื่องคือ มนุษย์หันมาสามัคคีกันและร่วมทำ
สงครามต่อสู้กับมนุษย์ต่างดาว เรื่องคลี่คลายเมื่อมนุษย์ชนะสงครามได้ครอบ
ครองจักรวาลทั้งหมดเรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายว่า "ยุคมืดแห่งอวกาศ"
มาถึงแล้ว

เรื่องประวัติศาสตร์อนาคต ของ ประมุข ลิ้มปนนท์ เรื่องเริ่มขึ้นที่
มนุษย์ทำสงครามกับดวงดาวต่าง ๆ ในจักรวาลและชนะตลอด จนมาถึงอุปสรรค
ที่สำคัญคือ การต่อสู้ทำสงครามกับมนุษย์หมีดราโก ผู้มีอำนาจจิตสูง การต่อสู้ปลัด
กันแพ้ชนะตลอดเวลา เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อเผ่าพันธุ์มนุษย์รับชนะ
มนุษย์หมีดราโกอย่างเด็ดขาด

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาววางแผนยึดครองโลกโดยไม่ต้องทำสงคราม
เอง ได้แก่ เรื่องสงครามฮอโลแกรม ของ ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก และเรื่องเจ้า
โลกาใหม่ ของ ชัยคุปต์

เรื่องสงครามฮอโลแกรม ของ ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก เรื่องเริ่มขึ้นที่กองทัพอากาศพบภาพลวงตาบนท้องฟ้า บมปัญหาของเรื่อง คือ เครื่องบินหลายลำถูกยิงเพราะไม่รู้ว่าภาพไหนคือภาพลวงตา เรื่องคลี่คลายลงที่มนุษย์ต่างดาวยึดครองโลกได้สำเร็จด้วยภาพฮอโลแกรม เรื่องจบอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด เมื่อ 30 ปีต่อมามีภาพ 3 มิติปรากฏบนท้องฟ้าด้วยฝีมือของนักวิทยาศาสตร์ที่หลบซ่อนอยู่

เรื่องเจ้าโลกาใหม่ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่หลังจากเกิด "ห่าฝนดาวเปอร์ซิดส์" ทั่วโลกมีข่าวลือว่าประเทศสงครามจะรบกัน คลังอาวุธของหลาย ๆ ประเทศถูกทำลาย สงครามโลกทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์จึงเกิดขึ้น เรื่องคลี่คลายว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นแผนการยึดครองโลกของมนุษย์แมลงจากดาว รอสส์-28 ด้วยการยุยงมนุษย์ให้ไม่ไว้วางใจกันและกัน

1.5 แนวเรื่องพิชหรือสัตว์ประหลาด เรื่องสั้นแนวเรื่องพิชหรือสัตว์ประหลาด ได้แก่ เรื่องสั้นที่นำเรื่องพิชหรือสัตว์ประหลาดมาสร้างเป็นเรื่องแนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสามแนว คือ แนวเรื่องพิชหรือสัตว์จากต่างดาว แนวเรื่องพิชหรือสัตว์ประหลาดที่เกิดจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์ และแนวเรื่องสัตว์ประหลาดจากขบวนการวิทยาศาสตร์ตามธรรมชาติ

1.5.1 แนวเรื่องพิชหรือสัตว์จากต่างดาว เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องวัคซัน และเรื่องมัจจุราชสีเทา ของ วิมล เดชาเลิศ เรื่องภัยมืด ของ ธรรมบุญ จรัสวัฒน์ เรื่องเชื้อมีชีวิตดาวอังคาร เรื่องโคลนมรณะ และเรื่องฟอสซิลยูเอพรี ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องการกลับมาของมนุษย์แมลงของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย และ เรื่องโลกมังกร ของ ชัยคุปต์

เรื่องวัคซัน ของ วิมล เดชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่กัปตันสก็อตเดินทางไปช่วยเจอร่าห์รอดพ้นจากการถูกลิงยักษ์จับตัวไว้เป็นเชลยบนดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง บมปัญหาของเรื่องคือ เจอร่าห์กลายร่างเป็นลิงยักษ์อาละวาด กัปตันตัดสินใจให้ฆ่าเจอร่าห์ เรื่องจบลงที่กัปตันสั่งให้หน้าตัวอย่างเลือดของเจอร่าห์ที่เก็บเอาไว้ไปทำวัคซันป้องกันวารัสนิคนี้

เรื่องมัจจุราชสีเทา ของ วิมล เดชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่ กัปตันนำนักสำรวจสามคน ไปเก็บตัวอย่างหินบนดวงจันทร์ใต้ต้นของดาวเสาร์ บมปัญหาของเรื่องคือ นักสำรวจทั้งสามคนติดเชื้อร้ายแรงจากก้อนหิน เสียชีวิตทั้งหมด

ตัวละครเดินทางกลับถูกหน่วยลาดตระเวนยิงทำลายเพราะเข้าใจว่าติดเข้ามาด้วย เรื่องคลี่คลายเมื่อตัวละครตัดสินใจสละยาน หลบไปอยู่ที่อื่นชั่วคราว

เรื่องภัยมืด ของ ธรรมณู จรัสวัฒน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่หน่วยวิจัยทางอากาศ เก็บวัตถุรูปร่างประหลาดได้จากอวกาศ บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อถึงเวลาวัตถุชิ้นนั้นแตกตัวมาเป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ต่างดาวนับล้านตัว เข้าแทรกซึมในร่างกายของมนุษย์ ทำให้ทุกคนยานเสียชีวิตหมด เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อมีหน่วยวิจัยทางอวกาศนำวัตถุกลับ รูปร่างประหลาดที่เก็บได้นานอวกาศไปวิเคราะห์ที่ยานอวกาศ

เรื่องเชื้อชีวิตดาวอังคาร ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์เข้าไปตั้งฐานปฏิบัติการงานวิจัยบริเวณทวีปแอนตาร์กติกหนานั่น ทำให้เชื้อชีวิตจากดาวอังคารที่หลบซ่อนตัวอยู่ใต้ผืนน้ำแข็งขาดแคลนอาหาร มันจึงออกไล่ล่ามนุษย์เป็นอาหาร เรื่องจบลงที่เชื้อชีวิตดาวอังคารทำให้พาหนะฐานปฏิบัติการ แต่ตัวมันยังคงมีชีวิตอยู่ใต้ผืนน้ำแข็งต่อไป

เรื่องโคลนมรณะ ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเริ่มขึ้นที่การเดินทางยาวที่คล่องแสบสันทาให้อาร์คิแบคทีเรีย สัตว์ประหลาดที่มาจากบรรยากาศรกอยู่ไม่สงบ บมปัญหาของเรื่องคือ อาร์คิ อาละวาดฆ่าคนเป็นอาหารตอนกลางคืนหลายราย เรื่องจบลงด้วยความเศร้า เมื่อเรือแสนแสบเที่ยวสุดท้ายออกจากท่าได้ไม่นานก็พลิกคว่ำด้วยฝีมือของพวกอาร์คิ แบคทีเรีย

เรื่องฟอสซิลยูเอโฟร ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเริ่มขึ้นที่คาร์ลรัสเซล ผู้เชี่ยวชาญด้านฟอสซิลของสัตว์มีกระดูกสันหลังเดินทางมาประเทศไทยเพื่อวิเคราะห์ซากไดโนเสาร์ บมปัญหาของเรื่องคือ คาร์ลได้เผชิญหน้ากับไดโนเสาร์ที่สั่งห้ามคาร์ลศึกษาต่อ คาร์ลไม่เชื่อถูกทำร้ายหมดสติ และเป็นอัมพาต เรื่องจบลงแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด เมื่อผู้มาเยี่ยมคาร์ลสังเกตว่ามีกิ้งก่าอยู่ทั่วไปบริเวณโรงพยาบาล

เรื่องการกลับมาของมนุษย์แมลง ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เรื่องเริ่มขึ้นที่มีผู้พบฝูงแมลงประหลาดทำร้ายชาวบ้าน ดร.กรมัย และ ดร.ภาสันต์ศึกษาแมลงฝูงนี้พบว่า เป็นแมลงชนิดเดียวกับที่เคยมาเยือนโลกเมื่อ 30 ปีก่อน บมปัญหาของเรื่อง ดร.กรมัยวางแผนฆ่าแมลงฝูงนี้ด้วยยาฆ่าแมลง แต่แมลงทั้งฝูงหายไป พบอีกครั้งก็เสียชีวิตทั้งฝูงในเรือนกระจก เรื่องคลี่คลายลงเมื่อว่าแมลงฝูงนี้เป็นทูตจากต่างดาวมาเตือนภัยมนุษย์ เพราะเมื่อ 30 ปีก่อน แมลงชนิดนี้

พร้อมาจันตายทั้งหมู่จากแหล่งน้ำเน่าเสีย แล้วต่อมาไม่นานปัญหาน้ำเน่าเสียก็กลายเป็นปัญหาใหญ่

เรื่องโลกมังกร ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์เดินทางไปอยู่ดาวเคราะห์ดวงใหม่ชื่อว่า "โลก-2" ต่อมามนุษย์เผชิญปัญหาความขัดแย้งกับมังกร จนมีอุตุล้ามังกรเกิดขึ้น ความขัดแย้งของทั้งสองเริ่มคลี่คลายลงเมื่อมนุษย์เผชิญหน้ากับมังกรที่มีคนเด็กชายที่หายไปในเกาะหลังอยู่ มนุษย์รู้ความจริงจากคนว่ามังกรคือสิ่งมีชีวิตที่มีปัญญาสูงสุดบนโลกใหม่นี้ เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่อมนุษย์และมังกรอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ โลก-2 ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น "โลกมังกร"

1.5.2 แนวเรื่องพืชหรือสัตว์ประหลาดที่เกิดจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องโหมยักษ์ ของ วรรณภาณุณี เรื่องปลาหมึกของ สน ท้ากลาง และเรื่องลาฟ ของ ชัยคุปต์

เรื่องโหมยักษ์ ของ วรรณภาณุณี เรื่องเริ่มขึ้นที่ หนอนไหมที่ทดลองให้อาหารเทียมเร่งการเจริญเติบโต ถูกกลืนกรที่เข้ามาชมงานขรมยบ ปัญหาของเรื่องคือ หนอนไหมอาละวาดทำลายไร่หมอน และเมื่อเป็นผีเสื้อยักษ์ก็ทำลายเครื่องบินที่จะมาทิ้งระเบิดตก เรื่องจบลงเมื่อ ผีเสื้อยักษ์บินกลับศูนย์ทดลองเพื่อจะผสมพันธุ์ จึงถูกตาข่ายดักจับไว้ได้

เรื่องปลาหมึก ของ สน ท้ากลาง เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.พอนด์ ผสมพันธุ์ปลาพันธุ์ใหม่ชื่อ "วอชเชอร์" เพื่อใช้แก้ปัญหาน้ำเน่าเสียเพราะวอชเชอร์มีคุณสมบัติชอบกินขยะและคราบน้ำมัน และเนื้อของมันสามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้ บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้น เมื่อวอชเชอร์กินขยะและคราบน้ำมันหมดแล้ว ก็หันมากินพืชและสัตว์น้ำหมดทั้งโลก เรื่องจบลงเมื่อแหล่งอาหารหมดวอชเชอร์จึงหันมากินกันเองจนสูญพันธุ์

เรื่องลาฟ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.เจิด สมองจำ ผสมพันธุ์ลิงกอริลล่ากับปลาวาฬ ได้สัตว์พันธุ์ใหม่ ชื่อ "ลาฟ" ลาฟจะถูกนำมาใช้แก้ปัญหาอาหารขาดแคลน ดร.เจิด ถูกปฏิเสธทุนจากรัฐบาลกรมมาก จึงยุลาฟให้ลูกขึ้นยืนและอาละวาดถล่มกรุงเทพฯ เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อลาฟอ้วนมากจนลุกไม่ขึ้น ล้มลงไปทับบ้าน ดร.เจิดเสียชีวิต

1.5.3 แนวเรื่องสัตว์ประหลาดจากขบวนการวิทยาศาสตร์ตามธรรมชาติ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ได้แก่ เรื่องสร้อยมรณะ ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องสร้อยมรณะ ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ภาสกร

และสันนิษฐานข้อสร้อยคอเพชรที่มีจุดดำตรงกลางมาใส่ บมปัญหาของเรื่องคือ จุดดำตรงกลางเพชรคือซากแมลงดึกดำบรรพ์ที่ในกระเพาะมีสารพันธุกรรมของ ไคโรนเสาร์คอยาวอาศัยอยู่ รอเวลาที่จะกำเนิดอีกครั้ง เรื่องจบลงตรงที่วันงานหมั้นไคโรนเสาร์พันธุ์คอยาวก็กำเนิดขึ้นมาอีกครั้งกลางงานเลี้ยง

1.6 แนวเรื่องการเดินทางและการผจญภัยในอวกาศ เรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางและการผจญภัยในอวกาศ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับการเดินทางในอวกาศ แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสามแนวคือ แนวเรื่องการเดินทางเพื่อค้นหาโลกใหม่ แนวเรื่องการเดินทางผจญภัยในอวกาศ และ แนวเรื่องผลกระทบของการเดินทางและการผจญภัยในอวกาศที่มีต่อชีวิต

1.6.1 แนวเรื่องการเดินทางเพื่อค้นหาโลกใหม่ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องสุดยอดแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ เรื่องจุดจบที่เริ่มต้น ของ สิทธิ พันธุ์ เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย ขาดิฉะว่ง เรื่องคลังเสบียง ของ 'ญาณลักษณ์' เรื่องนครดอมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด ของ ชัยคุปต์ และเรื่องตอบดาว ของไพรัตน์ ยัมวิสัย

เรื่องสุดยอดแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่กัปตันเกอา และกัปตันอูรานอส และหุ่นยนต์ RX-3 ได้รับมอบหมายหน้าที่ค้นหาดาวเคราะห์ที่เหมาะสมเพื่ออพยพมนุษย์ไปอยู่ เมื่อพบแล้วทั้งสามจึงเดินทางกลับ บมปัญหาของเรื่องคือ โลกถูกทำลายลงแล้วเพราะระเบิดไฮโดรเจน เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่อกัปตันเกอาพบยานอวกาศของมนุษย์ที่รอดชีวิตจึงชวนไปอยู่ที่ดาวเคราะห์ใหม่ด้วยกัน

เรื่องจุดจบที่เริ่มต้น ของ สิทธิ พันธุ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครและหุ่นยนต์เดินทางไปในอวกาศเพื่อค้นหาโลกใหม่ เนื่องจากโลกถูกทำลายแล้วเพราะสงครามนิวเคลียร์ ระหว่างเดินทางตัวละครพบอุปสรรคคือการโจมตีจากศัตรู เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่อตัวละครต่อสู้ชนะ และเดินทางไปยังโลกใหม่เพื่อสืบทอดเผ่าพันธุ์มนุษย์

เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย ขาดิฉะว่ง เรื่องเริ่มขึ้นที่หุ่นยนต์ RK 9 เป็นผู้นำยานอวกาศ เอ เอส โรเมก้า ค้นหาดาวเคราะห์ที่เหมาะสมเพื่อการอพยพมนุษย์ บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อเดินทางกลับมามพบโลกเพราะโลกถูกทำลายแล้วด้วยสงครามนิวเคลียร์ RK 9 แนะนำให้ RK 10 เดินทางกลับ

สร้างอาณาจักรที่ดาวเคราะห์ห้าหมื่น เรื่องจบลงที่ RK 10 ไม่เชื่อ RK 9 เขาจับยานอวกาศคันหามนุษย์ที่รอดชีวิตต่อไป

เรื่องคลังเสบียง ของ ญาณลักษณะ เรื่องเริ่มขึ้นที่หลังสงครามโลกครั้งที่ 3 มนุษย์เดินทางสู่อวกาศเพื่อหาโลกใหม่ในลักษณะแข่งแข่งรอเวลาที่จะตื่นขึ้นมาฟื้นฟูเผ่าพันธุ์ใหม่ แต่ต้องพบอุปสรรค คือ กับตันบาซู มนุษย์ต่างดาวมาพบร่างที่แข็งแรงของมนุษย์ เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อกับตันบาซุนำร่างแข็งแรงทั้งหมดมาเป็นเสบียงอาหารสำหรับเผ่าพันธุ์ของเขา

เรื่องนครโรมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์หนึ่งหมื่นคนเดินทางออกมาจากโลก เพื่อค้นหาโลกใหม่ ปัญหาของเรื่องคือ ขณะผ่านดาวเคราะห์ดวงหนึ่งพบว่าเป็นเมืองร้างปราศจากผู้คน และเป็นเมืองที่มีวิทยาการและเทคโนโลยีก้าวหน้ามาก มนุษย์แบ่งเป็นสองกลุ่ม มีความเห็นขัดแย้งกัน เรื่องจบลง เมื่อกลุ่มผู้อาวุธตัดสินใจตั้งถิ่นฐานที่ดาวดวงนี้ และกลุ่มของกับตันตัดสินใจเดินทางต่อไป

เรื่องตอบดาว ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เปิดเรื่องมนุษย์ทั้งโลกพร้อมใจกันอพยพออกจากโลก เดินทางเร่ร่อนไปเรื่อย ๆ ในจักรวาลโดยไม่จับจองดาวดวงใดอีกต่อไปแล้ว เพราะมนุษย์สำนึกได้ว่ามนุษย์ทำลายโลกด้วยสงครามและการใช้ทรัพยากรอย่างขาดความรอบคอบ ตอนจบเรื่อง ขบวนการาวานมนุษย์เคลื่อนออกจากโลกด้วยความภาคภูมิใจที่การกระทำครั้งนี้จะเป็นการตอบแทนบุญคุณที่โลกให้กับมนุษย์ได้บ้าง

1.6.2 แนวเรื่องการผจญภัยในอวกาศ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องหัวใจอังคาร เรื่องโรล-3 สูดวงอาทิตย์ และ เรื่องยานนาโนอยู่ไหนของ ชัยคุปต์ เรื่องคลื่นรบกวน ของ ไตรรัตน์ ใจสำราญ เรื่องคอนเวนติ-เทียบบินพิศวง ของ ทิตพงศ์ เตชะอาพลกุล เรื่องยาริฮานา เรื่องอาชญากร เรื่องอาริยะภูติ และเรื่องเสียงเพลงแห่งเอกภาพ ของ วิมล เดชาเลิศ และเรื่องเอเทิน ของ จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์

เรื่องหัวใจอังคาร ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ยานอวกาศชื่อ "อังคาร" เดินทางระหว่างโลกกับดาวอังคาร เป็นยานอวกาศที่ถูกปลดแล้ว เพราะมียานรุ่นใหม่ที่ประสิทธิภาพดีกว่าอังคาร เคยพบปัญหาใหญ่ในการเดินทางคือมีคนลอบขึ้นมา อังคารต้องแบกรับน้ำหนักเกินพิกัด แต่ก็สามารถพาทุกคนเดินทางถึงที่หมายด้วยความปลอดภัย เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่ออังคารดีใจมากที่

ถูกนำไปซ่อมเพื่อจะได้เดินทางในอวกาศอีกครั้ง

เรื่องโรล-3 สัตว์อาทิตย์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ยานอวกาศสัตว์อาทิตย์ชื่อโรล-3 เป็นยานอวกาศที่มีประสิทธิภาพมาก สามารถเจรจาโต้ตอบกับมนุษย์ได้ และฉลาดมาก บมปัญหาของเรื่อง คือ ขณะเดินทางเข้าไปสำรวจดวงอาทิตย์ โรล-3 พบปัญหาอุณหภูมิที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ก็ทนไม่ได้ และบ่นว่า "ร้อน" เรื่องจบลงที่โรล-3 ตัดสินใจหันเหเส้นทางออกจากการไปดวงอาทิตย์และไม่รับฟังคำสั่งของโลกอีกต่อไป

เรื่องยานนออยู่ไหน ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่กัปตันคาร์น่ายานอวกาศกาลี-3 เดินทางสู่อวกาศ บมปัญหาของเรื่องคือ เขาได้รับสัญญาณขอความช่วยเหลือจากยานนอจึงพยายามค้นหาทิศทางของยานนอ กัปตันสามารถจับยานอวกาศมาจนถึงที่ ๆ ระบุที่ตั้งของยานนอแต่ก็ยังไม่พบยานนอ เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อยานนอเป็นยานที่มีขนาดเล็กมากเพียงหนึ่งเซนติเมตร และอยู่ภายในยานของกัปตันนั่นเอง

เรื่องคลื่นรบกวน ของ ไตรรัตน์ ใจสำราญ เรื่องเริ่มขึ้นที่ฮอปกินส์เป็นผู้จับยานเอฟจี-8 ที่บังคับด้วยมือด้วยมือ บมปัญหาของเรื่องคือ มีคลื่นแม่เหล็กถูกส่งออกมาจากนอกโลก ทำให้ยานเอฟ-จี ที่บังคับด้วยคอมพิวเตอร์ใช้การไม่ได้ ฮอปกินส์ต้องไปช่วยยานเอฟจี-10 เรื่องคลี่คลายว่าฮอปกินส์สามารถนำยานเอฟจี-10 กลับมาได้อย่างปลอดภัยและคลื่นแม่เหล็กที่ส่งมารบกวนนั้นอ่อนตัวลงเองเมื่อใกล้จะถึงโลก เพราะเป็นเพียงการส่งข้อความมาจากมนุษย์ต่างดาวที่เสียชีวิต

เรื่องคอนเวนติเยวบินพิศวง ของ ทิตพงษ์ เตชะอาพลกุล เรื่องเริ่มขึ้นที่ยานอวกาศคอนเวนติเดินทางสำรวจโลกกับดาวพลูโต แต่ระหว่างการเดินทางถูกหันเหเส้นทางออกนอกกระสวยสุริยะ และเมื่อเดินทางกลับโลกระบบการสื่อสารขัดข้องทำให้ไม่สามารถติดต่อกลับโลกได้เรื่องคลี่คลาย เมื่อคอนเวนติรู้ความจริงว่าองค์การนาซ่าถูกยุบแล้ว พวกเขาถูกเจ้าหน้าที่ของนาซ่าหลอกให้ไปสำรวจนอกกระสวยสุริยะ เรื่องจบลงที่เจ้าหน้าที่เก่าขององค์การนาซ่าที่รู้เรื่องแต่ไม่ยอมเปิดเผยถูกจับไปลงโทษ

เรื่องยาริฮวานา ของ วิมล เดชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่อาดัมและอีฟเดินทางกลับจากการไปสำรวจระบบสุริยะ บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อทั้งสองเดินทางกลับพบว่าโลกก็กำลังถูกทำลายทั้งสองเผชิญหน้ากับศัตรูระหว่างการเดินทาง

ทาง และพบว่าศัตรูมีกองกำลังสะสมที่ดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง เรื่องคลี่คลายเมื่อ อาดัมทำลายศัตรูของเขาจนหมดสิ้น เรื่องจบอย่างมีความสุข เมื่ออาดัมและอีฟ อาศัยอยู่ที่ดาวเคราะห์ดวงนั้น

เรื่องอาชญากร ของ วิลม เดชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่พันจ่าอากาศพล กีบสัน เฝื่อนหน้ากับการโจมตีของนักบิน บมปัญหาของเรื่องคือเขาสู้ไม่ได้ต้องร่อน ลงจอด และได้พบกับอาชญากรวิปลาส พลถูกจับตัวเป็นเชลย เรื่องจบลงด้วยความเศร้า เมื่อรถได้รับคำสั่งให้ทำลายอาชญากรวิปลาสด้วยการยิงขีปนาวุธ ทำให้เด็ก ๆ ที่เป็นเชลยต้องเสียชีวิตทั้งหมด

เรื่องอาริยะภุต ของ วิลม เดชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตยุค ที่หุ่นยนต์และคอมพิวเตอร์ครอบครองโลก เจกอบได้รวบรวมมนุษย์จำนวนหนึ่ง อพยพออกมาจากโลกระหว่างทางพบปัญหาคือการทะเลาะกันเอง เจกอบถูกจับ ขังเดี่ยว และเมื่อพบกับหน่วยลาดตระเวนหุ่นยนต์อวกาศจึงทำการต่อสู้กัน ยาน อวกาศถูกยิงด้วยลาแสงบลัดดี้ แมรี่ ทำให้หลุดไปอยู่อีกมิติหนึ่ง เรื่องคลี่คลายเมื่อ เจกอบเป็นเพียงคนเดียวที่รอดชีวิต เขาได้พบกับบรมครูที่ดาวดวงนี้ เรื่องจบ อย่างมีความสุขเมื่อเจกอบสามารถหลอมกายเป็นพลังเพื่อการหลุดพ้นได้สำเร็จ

เรื่องเสียงเพลงแห่งเอกภพ ของ วิลม เดชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่ แดรชเป็นผู้เฝ้าประภาคารในอวกาศ ถูกศัตรูโจมตีพ่ายแพ้ และภรรยาของเขา ถูกจับตัวไป แดรชติดตามไปหาภรรยาถึงดินแดนลึกกลับแห่งหนึ่ง เรื่องคลี่คลายว่า ภรรยาของเขากลายเป็นผีเสื้อสีทองไปแล้ว เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่อ แดรชกลายเป็นผีเสื้อสีทองและได้อยู่ร่วมกับภรรยาของเขา

เรื่องเอเทน ของ จรินทร์ จงวิริยะพันธ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต แบ่งเป็นสองฝ่ายคือ ฝ่ายจักรวรรดินิยม และฝ่ายสังคมนิยม ทั้งสองฝ่ายขัดแย้งกัน เกิดสงครามนิวเคลียร์ฝ่ายจักรวรรดินิยมที่อยู่ในอวกาศพบกับฝ่ายสังคมนิยม เรื่อง จบลงอย่างมีความสุข เมื่อทั้งสองฝ่ายตกลงกันสามัคคีเดินทางไปอยู่ภูมิลานเอเทน ด้วยกัน เนื่องจากเป็นทายาทชุดสุดท้ายของโลก

1.6.3 แนวเรื่องผลกระทบของการเดินทางและผจญภัยในอวกาศ ที่มีต่อชีวิต เรื่องสั้นแนวนี้นี้ได้แก่ เรื่องเสียงเรียกจากดวงดาว ของ ชัยคุปต์

เรื่องเสียงเรียกจากดวงดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ สกนธ์ เด็กชายวัย 12 ปี เขามีความสนใจและถนัดเล่นเกมคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับอวกาศ มาก บมปัญหาของเรื่องคือ สกนธ์ต้องปกปิดไว้เป็นความลับไม่ให้แม่รู้ เพราะแม่

ต้องการให้เขาเป็นนักบินอวกาศอย่างพ่อที่หายสาบสูญไป เรื่องคลี่คลายเมื่อ แม่ แอบดูพฤติกรรมของสกันซ์ จึงรู้ความจริงว่าเขาถนัดทางเกมเกี่ยวกับอวกาศมาก เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อแม่อนุญาตให้สกันซ์เข้าเรียนโรงเรียนนักบินอวกาศ

1.7 แนวเรื่องคอมพิวเตอร์หุ่นยนต์ และหุ่นคน เรื่องสั้นแนวคอมพิวเตอร์-หุ่นยนต์ และหุ่นคน หมายถึง เรื่องสั้นที่นำเรื่องคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์และหุ่นคน มาสร้างเป็นเรื่อง แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสี่แนว คือแนวเรื่องความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ และหุ่นคน แนวเรื่องความสามารถของหุ่นยนต์และหุ่นคน แนวเรื่องการศึกษาโดยคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์ และแนวเรื่องความรักความผูกพันระหว่างมนุษย์กับหุ่นยนต์

1.7.1 แนวเรื่องความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ และหุ่นคน เรื่องสั้นแนวนี้อาจมีลักษณะ ดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์มีความขัดแย้งกับหุ่นยนต์ ได้แก่ เรื่องคืนแห่งความพินาศ และเรื่องผู้สูญเสีย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องนี้หนองหุ่นยนต์ไม่ธรรมดา ของ ชัยคุปต์ และเรื่อง ฆาตกรเพชรพันล้าน ของ เสรี พัฒนชัย

เรื่องคืนแห่งความพินาศของ ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่คนงานจากโรงงานรวมตัวกันเดินขบวนประท้วงที่ถูกปลดออกจากงานเพราะโรงงานนำคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์มาใช้งานแทน ฝ่ายรัฐบาลนำกองทัพอากาศมาปิดขวางแต่ไม่สำเร็จ เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อกลุ่มผู้ประท้วงระเบิดท่อแก๊สในเมืองหลวงทำให้ไฟไหม้ทั้งเมือง

เรื่องผู้สูญเสีย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ชัยและพล เป็นคนงานที่ถูกปลดออกจากงานเพราะโรงงานนำคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์เข้ามาทำงานแทน ทั้งสองยอมจำนนกับอุปสรรค ยอมรับความพ่ายแพ้ของตน เรื่องจบลงที่ทั้งสองรอรถไฟที่จะเดินทางกลับบ้าน

เรื่องนี้หนองหุ่นยนต์ไม่ธรรมดา ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่เสริมศิริและสายสมรทำให้เพื่อนประดิษฐ์หุ่นยนต์ช่วยเหลือลูกให้ บมปัญหาของเรื่องคือ หุ่นยนต์ทำหน้าที่ดีและเคร่งครัดมากเกินไป รดยริยนของเข้าบ้านออกมาทั้งหมดและไม่ให้เสริมศิริกับสายสมรเข้าบ้าน เรื่องจบลง เมื่อหุ่นยนต์ถูกนำตัวกลับไปยังเสริมศิริและสายสมรตั้งใจจะดูแลลูกเอง

เรื่องฆาตกรเพชรพันล้าน ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่ดร.พงศกร ประดิษฐ์หุ่นยนต์นำพาเข้างานการปล้นเพชรโดยจะควบคุมหุ่นยนต์อยู่ที่บ้าน บมปัญหาของเรื่องคือ ตำรวจมาพบการปล้นจึงล้อมจับหุ่นยนต์ หุ่นยนต์ต่อสู้และทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจและหาทางกลับบ้านดร.พงศกร เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อหุ่นยนต์ยิง ดร.พงศกรที่ใส่หมวกควบคุมอยู่ เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นตำรวจ

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ที่มีความขัดแย้งกับคอมพิวเตอร์ ได้แก่ เรื่องทาสเวลา ของกาแล็กติกกา เรื่องประตูปิศาจ ของ สมวาริพัทธ์ เรื่องการกลับมาของไวรัส ของ ปิงปอง เรื่องคอมพิวเตอร์ประวัติศาสตร์ ของ วิสวาที

เรื่องทาสเวลา ของ กาแล็กติกกา เรื่องเริ่มขึ้นที่ เดวิด แมกเกอร์ติดตามหาพ่อและพี่ชายที่หายตัวไประหว่างการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับเวลา บมปัญหาของเรื่องคือคอมพิวเตอร์ Z-4 เป็นผู้ทรยศจับมนุษย์ไว้เป็นทาส ขังไว้ในเครื่อง เดวิดสู้กับคอมพิวเตอร์ เรื่องจบลงเมื่อเขาชนะแต่ไม่อาจช่วยชีวิตพ่อ พี่ชายและคนอื่น ๆ ไว้ได้

เรื่องประตูปิศาจ ของ สมวาริพัทธ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่วัฒนา และโรฟารชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก วัฒนาแข่งขันเกมคอมพิวเตอร์ โดยมีเดิมพันคืออวัยวะของร่างกาย การแข่งขันปลัดกันแพ้ชนะตลอดเวลา ในที่สุดเรื่องคลี่คลายว่าวัฒนาชนะร่างกายเขามีอวัยวะเพิ่มขึ้นมากมาย เพราะคอมพิวเตอร์ที่เขาแข่งด้วยมีโรฟารอยู่เบื้องหลัง โรฟารหลอกวัฒนามาเล่นเกมเพราะอยากได้ขาที่ขาดไปจากการเล่นเกมแข่งกับคอมพิวเตอร์อื่น เรื่องจบลงที่โรฟารเหลือแต่ศีรษะเพราะแพ้หมดตัว

เรื่องการกลับมาของไวรัส ของ ปิงปอง เรื่องเริ่มขึ้นที่รัฐแห่งหนึ่งงานรอกอนาคคที่ทุกสิ่งทุกอย่างควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ บมปัญหาของเรื่องคือคอมพิวเตอร์กลางถูกไวรัสทำลาย คนทั้งเมืองจะต้องตายภายใน 20-25 ชม. เพราะเครื่องพอกอากาศหยุดทำงาน เรื่องคลี่คลายเมื่อตัวละครตัดสินใจทำลายโปรแกรมหลักทั้งหมด และไปขอยืมโปรแกรมหลักของรัฐคู่แข่งมาใช้เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อตัวละครถูกรัฐคู่แข่งเยาะเย้ย จึงนำแผ่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีเชื้อไวรัส ให้เด็กคนหนึ่งเป็นการแก้แค้น

เรื่องคอมพิวเตอร์ประวัติศาสตร์ ของ วิสวาที เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.ทวิพงศ์ พบปัญหามานการำใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ IBM1401 ซึ่งเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกของประเทศไทย เพราะคอมพิวเตอร์เจรจาโต้ตอบกับเขา

ด้วยท่าทีโกรธและก้าวร้าว เรื่องคลี่คลายเมื่อความจริงเปิดเผยว่า รัชติเพื่อนของดร.ทวีพงศ์ ซึ่งใคร ๆ คิดว่าเขาตายนั้น เขายังไม่ตายจิตวิญญาณของเขาถูกขังอยู่ในเครื่อง เขาทุ่มเทเวลาให้กับคอมพิวเตอร์จนแฟนสาวของเขาต้องแกล้งทำเป็นแฟนกับดร.ทวีพงศ์ ซึ่งมีคู่มั้นอยู่แล้วยังทำให้เขาทุ่มเทให้กับคอมพิวเตอร์มากขึ้น รัชติจึงเข้าใจความจริง เรื่องจบลงที่ ดร.ทวีพงศ์ขอร้องเจ้าหน้าที่มาห้าซ์เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนี้เพราะส่งสารเพื่อนที่ถูกกักขังอยู่ ณ นั้น

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ขัดแย้งกับโลกอนาคตที่มีคอมพิวเตอร์ครอบครองโลก ได้แก่ เรื่องประชากรคอมพิวเตอร์ ของ ชิลลิ่ง ดราบาย เรื่องห้องขาวของ อ.นาง และเรื่องคำพิพากษา (ภาคอนาคต) ของ นุน ลูนาร์

เรื่องประชากรคอมพิวเตอร์ ของ ชิลลิ่ง ดราบาย เรื่องนี้มี 2 โครงเรื่องในเรื่องเดียวกัน เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.เอลลิสันถูกผ่าตัดสมอง บมปัญหาของเรื่องคือ หมอผ่าตัดพบสิ่งที่ทำให้เขาตกใจมาก เรื่องแรกหยุดไว้ตรงนี้ โครงเรื่องที่สองเริ่มขึ้นที่นายแพทย์เวอร์น กริฟซิม ผู้มีสมองส่วนหนึ่งเป็นคอมพิวเตอร์ บมปัญหาของเรื่องคือ เขารู้สึกขัดแย้งและต่อต้านคอมพิวเตอร์ จึงฝ่าฝืนกฎระเบียบทุกอย่างที่คอมพิวเตอร์ตั้งไว้ เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อเขาถูกจับข้อหาประชากรอันตรายถูกลงโทษด้วยการทำลายร่างกาย และสมองหลักคอมพิวเตอร์ เมื่อโครงเรื่องที่สองจบก็ต่อด้วยโครงเรื่องแรก เรื่องคลี่คลายว่าหมอผ่าตัดพบว่าสมองส่วนหนึ่งของ ดร.เอลลิสันเป็นคอมพิวเตอร์ เรื่องจบลงที่ไม่มีใครรู้ว่าทำไมสมองของดร.เอลลิสัน จึงเป็นคอมพิวเตอร์

เรื่องห้องขาว ของ อ.นาง เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตมีกฎหมายห้ามและถูกพบกับก่อนลูกอายุครบ 15 ปี แต่ผู้ดูแล-3 ฝ่าฝืนกฎด้วยการแอบส่งของขวัญให้ลูกสาว และดูแลเธออย่างดีผิดกับเด็กคนอื่น เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อความลับถูกเปิดเผยผู้ดูแล-3 ถูกลงโทษที่ห้องขาวโดยทำสมองของเธอให้เป็นคอมพิวเตอร์

เรื่องคำพิพากษา (ภาคอนาคต) ของ นุน ลูนาร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นอดีตประธานาธิบดีคนที่สั่งให้เกิดสงครามทำลายโลก เขาเป็นมนุษย์คนสุดท้ายที่เหลืออยู่ และถูกคอมพิวเตอร์นำมาเป็นจำเลยในศาล เขาถูกคอมพิวเตอร์ตัดสินให้เนรเทศออกไปในอวกาศ และทำลายสมองส่วนเหตุผล เรื่องจบลงที่คอมพิวเตอร์ปรึกษากันว่าจะเขียนคัมภีร์ศาสนาสู่โลกไว้

1.7.2 แนวเรื่องความสามารถของหุ่นยนต์และหุ่นคน เรื่องสั้น

แนวนั้น ๑๓ แก่เรื่องฮิวแมนนอยด์ ของ วิสวาที เรื่องความคิดของมนุษย์กล ของ เกลิม สุประเสริฐ เรื่องสถาบันหุ่นยนต์อนาคต ของ ครรชิต มัลลียงศ์ เรื่อง รอยยิ้มปริศนาของมนุษย์กล ของ ทวีศิลป์ รักษาศรี เรื่องผู้บรรลุนาง วิมล เตชาเลิศ เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย และเรื่องวันกีฬาโลกปี 2999 ของ ชัยคุปต์

เรื่องฮิวแมนนอยด์ ของ วิสวาที . เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเห็น เหตุการณ์หญิงสาวถูกดูดไปข่มขืน ตัวละครจะเข้าไปขัดขวาง แต่ถูกชายคนหนึ่ง ห้ามไว้ เรื่องคลี่คลายว่า หญิงสาวคนนั้นเป็นหุ่นคนที่ทางกรมตำรวจสร้างไว้เพื่อปราบอาชญากรรมทางเพศ โดยผู้ที่ข่มขืนจะรับเชื้อไวรัสเข้าในร่างกายต้องเสียชีวิตภายใน 7 วัน เรื่องจบลงที่ หญิงสาวคนนั้นเดินออกมาจากพงพญาทั้งที่มีมิด บั๊กอยู่กลางอก

เรื่องความคิดของมนุษย์กล ของ เกลิม สุประเสริฐ เรื่องเริ่มขึ้นที่ จร ประดิษฐ์หุ่นยนต์เพื่อช่วยเหลืองานในบ้านชื่อ ชีวัน บมปัญหาของเรื่องคือ จร พยายามสอนชีวันให้รู้จักคำว่าช่วยเหลือ และ เอื้อเฟื้อ เพราะเขาเห็นท่าทาง ว่าชีวันน่าจะมีความคิดสร้างสรรค์แบบมนุษย์วันหนึ่งขณะเดินเล่น ชีวันเห็นเด็กวิ่ง ไปเก็บลูกบอลกำลังจะถูกรถชน เรื่องคลี่คลายว่าชีวันวิ่งไปช่วยเด็ก ตัวเองถูกรถชนเครื่องกลพังหมด เรื่องจบด้วยความเศร้า จรเสียใจมากที่สุดสูญเสียหุ่นยนต์ ที่มีคุณธรรมสูงเช่นชีวัน

เรื่องสถาบันหุ่นยนต์อนาคต ของ ครรชิต มัลลียงศ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ หญิงสาวผู้ป่วนพาตัวละครไปชมงานที่สถาบันค้นคว้าด้านหุ่นยนต์ เขาได้เข้าพบและ พูดคุยกับผู้อำนวยความสะดวกสถาบันแต่ไม่ได้ชมผลิตภัณฑ์หรือประติมากรรมมาหม่อมล้ำสุดเลย เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อเขารู้ความจริงว่าผู้อำนวยความสะดวกที่เขาพบ และพูดคุยด้วยนั้น คือหุ่นคนที่มีสมองของผู้อำนวยความสะดวกบรรจุอยู่

เรื่องรอยยิ้มปริศนาของมนุษย์กล ของ ทวีศิลป์ รักษาศรี เรื่องเริ่มขึ้น ที่หุ่นคนชื่อ "C-12" และ "F-71" ทั้งสองทำงานบริษัทเดียวกัน และมีความขัดแย้งชิงดีชิงเด่นกันตลอดเวลา บริษัทจึงตัดสินใจที่จะจ้างหุ่นคนตัวใดตัวหนึ่ง เท่านั้น F-71 ต้องสูญเสียคู่หมั้นของตนให้กับ C-12 แต่ทางบริษัทเลือกจ้าง F-71 ต่อไปและปลด C-12 ออก เรื่องจบลงที่ F-71 ต้องการจะเลิกกับคู่หมั้นของตน อยู่แล้ว จึงวางแผนให้ C-12 รับช่วงต่อ

เรื่องผู้บรรลุนาง ของ วิมล เตชาเลิศ เรื่องเริ่มขึ้นที่หุ่นยนต์ชื่อปากเกอร์ เอสวี-5 และคอมพิวเตอร์ ชื่อโรนาซาน 133 ทั้งสองคุยกันเรื่องปรัชญาของเซน

ซึ่งจินตนาธานรู้สึกซาบซึ้งมาก เรื่องจบลงที่ เขาขอร้องขอให้หุ่นยนต์ถอดปลั๊กไฟฟ้า
ของเขาออกเพื่อบรรลุปรัชญา "ความสุขที่แท้จริงย่อมเกิดจากการปล่อยวาง"

เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์ที่ตั้งสถานี
อวกาศที่ดาวอังคารถูกทางโลกเรียกตัวกลับ แต่ศาสตราจารย์กัลป์ พงศ์สุริยะ
ไม่เดินทางกลับโลกเขาเป็นมนุษย์คนเดียวท่ามกลางบรรดาหุ่นยนต์ผู้ช่วยในการ
ก่อสร้างโลกใหม่ที่ดาวอังคาร บมปัญหาของเรื่องคือโลกถูกทำลายเพราะสงคราม
ไม่มีมนุษย์คนใดกลับมาที่ดาวอังคารอีก เรื่องจบลงที่ศาสตราจารย์มนุษย์คนสุดท้าย
ของโลกเสียชีวิต จึงเป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ของเจ้าแห่งระบบสุริยะ คือ เผ่าพันธุ์
หุ่นยนต์

เรื่องวันกีฬาโลกปี 2999 ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ เดวี-432
และ เจนีโอ-323 เข้าชมการแข่งขันกีฬาด้วยความสนุกสนาน บมปัญหาของเรื่อง
คือผู้เข้าเล่นกีฬาทุกคนเป็นหุ่นยนต์ หรือ Android ทั้งสิ้น เรื่องจบอย่างพลิก
ความคาดหมายว่า เดวี-432 และเจนีโอ-323 คือหุ่นยนต์ที่ครอบครองโลกอยู่
และพยายามจะสร้างมนุษย์มาอีกครั้ง หลังจากที่มีมนุษย์สูญพันธุ์ไปหลังสงครามโลก
ครั้งที่ 3

1.7.3 แนวเรื่องการศึกษาโดยคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์ เรื่องสั้น
แนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องครูไม่ใช้คน ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องกันย์ 4828 และ
เรื่องถาที่ สุดมนุษย์คือหุ่นยนต์ ของ ชัยคุปต์ และเรื่องชิบสมองาส ของ เทวบุตร
เรื่องครูไม่ใช้คน ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต
ที่มีครูหุ่นยนต์เป็นผู้ให้การศึกษา บมปัญหาของเรื่องคือ เดชและเพื่อน ๆ เกือบ
ครูหุ่นยนต์ จึงลอบเข้าไปทำร้ายครูอาร์บี-2 ที่ห้องพัสดุตอนเลิกเรียน แต่โดน
หุ่นยนต์อาร์บี-2 ซึ่งยามไม่สอนหนังสือก็คือหุ่นยนต์ธรรมดา ตอบโต้จนเดชและ
เพื่อน ๆ บาดเจ็บ เรื่องจบลงด้วยความสุขเมื่อเดชและเพื่อนกลับมาเจออมรับสภาพ
ที่มีครูหุ่นยนต์เป็นผู้สอนได้

เรื่องกันย์ 4828 ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตที่สิ่งแวดล้อม
มีแต่ของเทียม และครูหุ่นยนต์ บมปัญหาของเรื่องคือ นักศึกษาชายชื่อ กันย์ 4828
ประท้วง ครูหุ่นยนต์โดยไม่เชื่อฟังคำสอน และยืนยันว่าครูมนุษย์มีจริง ๆ เขาจึง
ถูกส่งไปแผนกแก้ไข ที่ซึ่งผู้กระทำความผิดเมื่อไปปรับโทษที่นี่ไม่เคยมีใครรอดกลับเรื่อง
มาคลี่คลาย เมื่อแผนกแก้ไขคือ ขบวนการใต้ดินที่จะรื้อถอนหุ่นยนต์ที่ปกครองโลก
เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อกันย์ 4828 ได้พบครูมนุษย์จริง ๆ และพบว่าผู้รัก

ของเขาที่เป็นสมาชิกของขบวนการที่ดินด้วย

เรื่องถาที่สุดมณษย์คือหุ่นยนต์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.เมธา ประดิษฐ์หมวกอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถทำให้ผู้สวมเรียนรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ได้ บมปัญหาของเรื่องก็คือ ศาสตราจารย์บรรจบมาให้ทุนทำงานนี้ต่อแก่เขาทำให้เขาโกรธมาก เรื่องคลี่คลายเมื่อศาสตราจารย์พา ดร.เมธาไปดูงานวิจัย เช่นนี้ไม่ช้าเขาคงแรกที่คิดได้ เขาเรียนรู้เหตุผลที่ไม่ให้ทุนทำงานต่อเพราะโครงการนี้ไม่เพียงแต่จะทำลายระบบการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการทำลายคุณค่าและความภูมิใจของมนุษย์ด้วย

เรื่องซิปสมองใส ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่ ตัวละครผ่าตัดผ้งใบ รือซิปที่สมองทำให้เขามีความจำดี และเป็นคนฉลาดขึ้น บมปัญหาของเรื่องคือ ตัวละครประสบผลข้างเคียงของการผ่าตัดทำให้เขาขาดความสามารถในการรับรู้เรื่องน่าหนัก เรื่องจบลงที่ตัวละครขับรถเข้าทางโค้งด้วยความเร็วสูง และหมุนพวงมาลัยมากไปทำให้รถคว่ำ

1.7.4 แนวเรื่องความรักและความผูกพันระหว่างมนุษย์กับหุ่นยนต์
เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่เรื่องหุ่นยนต์ป้องกันลูกแมว ของ ชัยคุปต์ เรื่องดวงใจแม่เอย ของ กร ศิริวัชริน เรื่องนางฟ้า ของ อ.นาง เรื่องหากมีน้ำใจให้ฉันสักนิด ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องช่องว่างต่างระบบ ของ สมวารีพักตร์

เรื่องหุ่นยนต์ป้องกันลูกแมว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ลูกแมว เด็กหญิงวัย 6 ขวบมีหุ่นยนต์เป็นเพื่อนเล่นชื่อ ป้อง บมปัญหาของเรื่องคือ พ่อและแม่ไม่ชอบป้อนเพราะกลัวว่าป้อนจะทำร้ายลูกแมว จึงนำป้อนไปปล่อยยานป่า ลูกแมวเสียใจมากตามหาป้อนตอนกลางคืนและเดินลุยข้ามแม่น้ำไปหาป้อนที่ยืนอยู่ฝั่งตรงข้าม ขณะเดียวกันมีจระเข้ทำทางดูร้ายว่ายนน้ำเข้ามามีลูกแมว เรื่องคลี่คลายว่า ป้อนเดินลุยน้ำไปช่วยลูกแมว จนตัวเองเป็นสนิม เรื่องจบลงด้วยความสุข เมื่อพ่อและแม่ยอมรับป้อนให้เป็นเพื่อนเล่นกับลูกแมวได้

เรื่องดวงใจแม่เอย ของ กร ศิริวัชริน เรื่องเริ่มขึ้นที่ครอบครัวหนึ่ง พ่อและแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน จึงเข้าหุ่นยนต์มาดูแลลูก บมปัญหาของเรื่อง คือ ลูกมีความผูกพันและสนิทสนมกับหุ่นมาก เรียกหุ่นว่าแม่ และเรียกแม่ว่าคุณ ทำให้แม่โกรธมาก เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด เมื่อแม่สองกระจกแล้วต้องตกใจมากเมื่อพบว่าใบหน้าของเธอกลายเป็นหุ่นยนต์ไปแล้ว

เรื่องนางฟ้า ของ อ.นาง เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นนักประดิษฐ์ เขาทดลองเก้าอี้บินสิ่งประดิษฐ์ที่จะนำออกโชว์ บมปัญหาของเรื่อง คือ ขณะทำการทดลองเขาพบหญิงสาวสวยคนหนึ่งนั่งบนเก้าอี้บิน เขาหลงรักเธอและพยายามติดตามหาชื่อและที่อยู่ของเธอแต่ไม่พบ เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อเขาได้พบเธออีกครั้ง และรู้ความจริงว่าเธอเป็นหุ่นคนสิ่งประดิษฐ์ของชายคนหนึ่ง

เรื่องหากมีน้ำใจให้ฉันสักนิด ของ ชรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่ ริชาร์ด กรีนแมนซื้อหุ่นยนต์มาทำงานบ้านชื่อ มิเรียม บมปัญหาของเรื่องคือมิเรียมหลงรักริชาร์ด และพยายามทำทุกอย่างให้เขารักเธอบ้างแต่ไม่สำเร็จเขารังเกียจเธอมากขึ้น เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อมาเตรียมตัดสินใจทำลายวงจรไฟฟ้าในตัวเป็นการฆ่าตัวตาย

เรื่องช่องว่างต่างระบบ ของ สมวาริพัทธ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นวิศวกรทำงานในอวกาศเขารู้สึกเหงา บริษัทจัดหาคู่ได้ส่งหญิงสาวมาเป็นภรรยาเขา บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อเธอสารภาพกับเขาว่าถึงแม้ลักษณะทางกายภาพของทั้งสองจะเหมือนกัน แต่อวัยวะภายในต่างกัน แล้วเหตุการณ์ประหลาดก็เกิดขึ้นเมื่อเธอตั้งครรภ์ เรื่องจบลง อย่างพลิกความคาดหมายโดยเผยความจริงว่า ตัวละครที่เป็นวิศวกร คือ "หุ่นยนต์"

1.8 แนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสั้นแนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสองแนว คือ แนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ที่สร้างปัญหาหรือความเดือดร้อน และแนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ที่สร้างประโยชน์

1.8.1 แนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ที่สร้างปัญหา หรือความเดือดร้อน เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องบิลลีเดอะคิด ของ สุทธิ ญาณ เรื่องตกทอง ของ เทวบุตร เรื่องบ้านในฝัน ของ ธนพงศ์ เรื่องภารกิจสุดยอของ รหัสลับ เรื่องแดนคิวโลซ์ ของ มณีเจ็ดแสง และเรื่องโจรกรรม 50,000 ปี ของ เอกรัตน์

เรื่องบิลลีเดอะคิด ของ สุทธิ ญาณ เรื่องเริ่มขึ้นที่ลี อิว เลทท์ประดิษฐ์เครื่องฉายภาพยนตร์ที่สามารถฉายภาพเข้าไปในสมองของผู้ชมโดยตรงทำให้ผู้ชมรู้สึกสมจริงเหมือนตนเป็นคาราวานเรื่อง บมปัญหาของเรื่องคือ บริน วาร์เลน

ผู้อำนวยการสร้างหนัง หุ่นส่วนของลี ทดลองฉายภาพยนตร์เรื่องบิลลีเดอะคิตที่เขาสร้างเอง เมื่อภาพยนตร์จบ บรินนอนป่วยหนักจนอาการคนโรคมา เรื่องคลี่คลายลงว่า บรินมีอาการเช่นนี้เพราะภาพยนตร์เรื่องบิลลีเดอะคิต พระเอกตายตอนจบ

เรื่องตลกทอง ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่พิชิต ประดิษฐ์ค้นเบ็ดที่สามารถตรึงหะได้ทุกชนิดตามแต่โลหะที่เป็นเหยื่อล่ออันกล่อง บมปัญหาของเรื่องคือ พิชิตนำสร้อยทองเป็นเหยื่อและไปนั่งตกหน้าร้านทอง เวลาผ่านไปนานไม่มีทองคำมาติด และเมื่อเปิดกล่องก็พบว่าสร้อยทองที่เป็นเหยื่อล่อหายไป เรื่องคลี่คลายตอนจบว่า สร้อยทองหายไปเป็นไปตามกฎมวลสารมากดูมวลสารน้อย สร้อยทองจึงถูกดูดหายไปไปในร้านทอง

เรื่องบ้านในฝัน ของ ธนพงศ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นนายหน้าขายบ้าน เขาพาลูกค้าชมบ้านแบบใหม่ที่ทำให้อยู่อาศัยมีอารมณ์ดี และมีความสุข เพราะบ้านจะสะท้อนแต่อารมณ์ที่ดี ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อลูกค้ารายหนึ่งเปิดหน้าต่างห้องนอน ลูกค้าทั้งหมดรวมทั้งตัวละครด้วยเกิดความขัดแย้งทะเลาะและต่อสู้กันจนบาดเจ็บทุกคน เรื่องคลี่คลายลงว่า เป็นเพราะหน้าต่างบานที่เปิดไปนั้นทำให้นายหน้าบ้านสะท้อนอารมณ์ที่ก้าวร้าวของลูกค้าออกมา

เรื่องภารกิจสุดยอ ของ รพีสิทธิ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครได้รับการคัดเลือกจากรัฐบาลให้ขับเครื่องบินรุ่นใหม่ที่ถ่ายรูปแบบคนศัตรู ตัวละครต้องเผชิญอันตรายจากการถูกฝ่ายศัตรูยิงแต่ก็ปลอดภัยกลับมา และพบว่าถูกฝ่ายรัฐบาลหักหลังตัวละครถูกหลอกให้ทดลองขับเครื่องบินรุ่นใหม่เพียงเพื่อรัฐบาลต้องการทดสอบสมรรถภาพในการต่อสู้ เรื่องจบลงที่ตัวละครปลอดภัยจากการจะถูกรัฐบาลฆ่าปิดปาก เพราะรู้ว่าเขาจะเอาฟิล์มอีกม้วนที่ถ่ายไว้เปิดเผยแก่สื่อมวลชน

เรื่องแดนศิวิไลซ์ ของ มณีเจ็ดแสง เรื่องเริ่มขึ้นที่สิทธิ์ เทพารักษ์ เป็นนักสำรวจพบสิ่งประหลาดของคนโบราณที่บรรจุเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตเกี่ยวกับสงครามและภาพแปลนอาวุธที่ร้ายแรงต่าง ๆ ตัวละครเกิดความโลภจะนำใบขาย ก็ต้องพบอุปสรรคร้ายแรงเมื่อถ้ำถล่มลงมาทำให้ตัวละครบาดเจ็บสาหัส เรื่องจบอย่างมีความสุขเมื่อตัวละครบวชเป็นพระและรู้ดวงคัมภีร์บริเวณถ้ำอีกครั้ง

เรื่องโรเจอร์ 50,000 ปี ของ เอกรัตน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ประมุขของอียิปต์หายไปและมีจดหมายเรียกค่าไถ่ รัฐบาลสืบทราบว่าเป็นฝีมือของนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมันชื่อ "เครื่องแปรสภาพรูปเลกุล" ในการจารกรรม บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อถูกสืบทราบที่อยู่นักวิทยาศาสตร์ตัดสินใจฆ่าตัวตาย เครื่องแปร

สภาพรมเลกุลถูกทำลายเพราะรัสเซียจะแย่งเอาไป เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้
อ่านคิดเมื่อสฟิงซ์ของอียิปต์หายไป

1.8.2 แนวเรื่องสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ที่สร้างประโยชน์
เรื่องสั้นแนวนั้น ได้แก่ เรื่องระเบิดล้างโลก ของ ชัยคุปต์

เรื่องระเบิดล้างโลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ดร. สันต์ เดชา
ประดิษฐ์ระเบิดล้างโลกและขู่ว่าจะใช้มันภายใน 7 วัน หากประเทศต่าง ๆ ยัง
ไม่ยุติสงคราม บมปัญหาของเรื่อง คือ เกิดความวุ่นวายทั้งโลกเพราะไม่มีใคร
พิสูจน์ได้ว่าระเบิดล้างโลกมีจริงหรือไม่ เรื่องคลี่คลายลงว่า ผลการประชุมของ
นักวิทยาศาสตร์สรุปว่าระเบิดล้างโลกน่าจะจริง เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อ
ทั้งโลกเกิดสันติภาพ เพราะสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ของดร. สันต์ เดชา

1.9 แนวเรื่องการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสั้นแนวเรื่องการ
ทดลองทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการทดลอง
ทางวิทยาศาสตร์ แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสามแนว คือ แนวเรื่อง
การทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่อันตราย แนวเรื่องการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่
ไม่ประสบผลสำเร็จ และแนวเรื่องการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ลึกลับ

1.9.1 แนวเรื่องการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่อันตราย เรื่องสั้น
แนวนั้น ได้แก่ เรื่องซากฝัน ของ อัมชดา เรื่องสับเปลี่ยน และเรื่องฆาตกรรม
อาพราง ของ อภิรุต เรื่องคนผิวเผือก ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องแดน
หรรษา ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องคนเก่งที่โลกไม่ต้องการ และเรื่องเหลวอีก
แล้ว ของชัยคุปต์

เรื่องซากฝัน ของ อัมชดา เรื่องเริ่มขึ้นที่ครอบครัวของเรนมีอาชีพ
เพาะต้นไม้บมปัญหาของเรื่องคือ เรนมักถูกแสบค์รังแก และทำลายต้นไม้ที่เขา
รักเสมอ เรนทดลองรดน้ำต้นไม้ด้วยกรดไฮโดรลิก และใส่สารอาชินิค แทนปุ๋ย
ทำให้ต้นไม้มีพิษ แสบค์แอบเข้ามาทำลายต้นไม้จึงโดนพิษ เรื่องจบด้วยความ
เศร้าเมื่อเรนพบว่าแสบค์เสียชีวิตานเรือนเพาะชา

เรื่องสับเปลี่ยน ของ อภิรุต เรื่องเริ่มขึ้นที่อภิเชษฐ์ เดินทางมาจังหวัด
เชียงใหม่เพื่อรับตำแหน่งผู้จัดการศูนย์สุขภาพ บมปัญหาของเรื่องคืออภิเชษฐ์ถูก
หลอกให้มารับการทดลองผ่าตัดเอาสมองของศาสตราจารย์ที่ป่วยหนักเข้าไปใส่
แทน การผ่าตัดสำเร็จด้วยดี แต่แล้วก็ต้องพบกับตำรวจที่มาจับกุมตัวอภิเชษฐ์

เรื่องคลี่คลายว่าอภิชษฐ์ถูกจับข้อหาจับรถชนลูกผู้กำกับที่จังหวัดลำปางตายโดยเจตนา ตำรวจคาดว่าจะเป็นจะถูกลงโทษประหารชีวิตด้วย

เรื่องฆาตกรรมอำพราง ของ อภิรุท เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นนักสืบพบปัญหา คือ เด็กที่เกิดวันเดียวกัน สถานที่เดียวกัน ถูกลักพาตัวหายไปหลายรายแล้ว เรื่องคลี่คลายเมื่อตัวละครรู้ความจริงว่า นายแพทย์คนหนึ่งทดลองยารักษามะเร็งด้วยการฉีดยาเร่งสร้างร่างกายของเด็กเหล่านั้นตั้งแต่เกิด แล้วนำตัวกลับมาทดลองยาภายหลัง เรื่องจบลงที่นายแพทย์ผู้นี้จำเป็นต้องปล่อยตัวละครให้ออกมาเพราะมีตำรวจมารออยู่หน้าบ้าน

เรื่องคนผิวเผือก ของ วิวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ กราย เป็นคนที่มีลักษณะผิดปกติจากคนทั่วไป คือมีผิวขาวซีด เส้นผมสีเหลืองซีด นัยน์ตาสีแสงสว่างไม่ได้และมีจุดกระแต้มอยู่ทั่วร่างกาย กรายทดลองนำต่อมใต้สมองของกบมาฉีดเข้าร่างกาย เรื่องจบลงที่หลังจากฉีดยาแล้ว กรายมีผิวสีเข้มขึ้นแต่บุคลิกเหมือนหนังกบ

เรื่องแดนחרษา ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่ไพโรจน์พาโรมลูกชายไปเล่นเกมที่สวนสนุก เกมผจญภัยที่เขาต้องปลดพรางจากโรมและอลิซาเบท ภรรยาของเขา ปัญหาของเรื่องคือ ไพโรจน์เป็นผู้คิดเกมดัดแปลงเมจขึ้น อลิซาเบทเป็นเพียงมิตรทางปรัชญ์โรมลูกชายก็ไม่มีตัวตน เขาเสียสติเพราะพัวพันกับเกมที่คิดขึ้นมา เรื่องจบลงที่ การขายลิขสิทธิ์เกมทำให้ไพโรจน์ ร่ำรวยและมีชื่อเสียง

เรื่องคนเก่งที่โลกไม่ต้องการ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มต้นที่ปัญญาสมองใส เป็นนักประดิษฐ์ที่มีผลงานที่มีชื่อเสียงเพราะสร้างประโยชน์ให้กับโลกได้แก่ การสร้างคอมพิวเตอร์สามารถแปลภาษาระหว่างมนุษย์ กับสัตว์ ทำให้ทั่วโลกเลิกกินเนื้อสัตว์ ปัญหาของเรื่องคือ ปัญญาถูกจับข้อหากระชากที่อันตรายที่สุดบนโลก เขาถูกห้ามประดิษฐ์อะไรตลอดชีวิต เรื่องคลี่คลายว่าเป็นเพราะปัญญา กำลังจะสร้างคอมพิวเตอร์ล่ามแปลภาษาระหว่างมนุษย์กับพืช

เรื่องเหลวอีกแล้ว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มต้นที่ ดิเรก เป็นนักวิทยาศาสตร์ เขาประดิษฐ์ก๊าซย่อด่วนขณะทำการทดลอง เกิดปัญหา คือ สุนัขกระเจอนออกมาทำให้ตุ้มน้ำแตก ก๊าซย่อด่วนพุ่งกระจายทั่ว เรื่องคลี่คลายเมื่อดิเรกมองออกไปทางหน้าต่างแล้วพบว่าไม่มีสิ่งใดถูกย่อด่วนเลย การทดลองครั้งนี้ล้มเหลว เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อโลกทั้งใบถูกย่อด่วนลงแล้ว

1.9.2 แนวเรื่องการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ
เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องภวังค์ ของ วิสวาที เรื่องเปลี่ยนตัว ของมานิต รุจิวรรม

เรื่องภวังค์ ของ วิสวาที เรื่องเริ่มขึ้นที่ พินิจรับการทดลองสะกดจิต โดยมีอาจารย์พจ เป็นผู้ทำการสะกดจิตเพื่อจะนำมาใช้ประโยชน์ในการเดินทางสู่อวกาศ บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อหลังจากทดลองสะกดจิตพินิจ อาจารย์พจถูกรถชนเสียชีวิต เรื่องจบลงด้วยความเศร้า พินิจต้องนอนหลับไปเรื่อย ๆ เพราะไม่มีใครสามารถปลุกเขาได้ นอกจากอาจารย์พจคนเดียวเท่านั้น

เรื่องเปลี่ยนตัว ของ มานิต รุจิวรรม เรื่องเริ่มขึ้นที่ดร.จิมมี เวลส์ ทำการทดลองผ่าตัดเปลี่ยนสมองคนไข้ ใดย่นาสมองของคนไข้ชื่อ "เบน" มาใส่ในศีรษะของคนไข้ชื่อ "จอห์น" บมปัญหาของเรื่องอยู่ที่เมื่อคนไข้ฟื้นเขากลายเป็น เบน ดร.จิมมี จึงแก้ปัญหาด้วยการลบสมองส่วนความจำออกแล้วพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับจอห์นลงไป เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อ คนไข้ฟื้นขึ้นมาเขากลายเป็นคนปัญญาอ่อน

เรื่องแม่เลี้ยง ของ วรณกาญจน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.กาญจน์ ทำการทดลองผสมไข่และสเปิร์มแล้วนำตัวอ่อนไปฝากเลี้ยงที่ท้องของหญิงสาวชื่อ วรณก บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อใกล้กำหนดคลอด การทดลองจวนจะสำเร็จ วรณกก็ถูกรถชนตาย เรื่องจบลงที่การทดลองของดร.กาญจน์จึงยังไม่สำเร็จ

เรื่องช่างสลักกลาย ของ วิระวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นช่างแกะสลักรับจ้างจากชายคนหนึ่งให้แกะสลักของบางอย่างด้วยค่าจ้างที่แพงมาก โดยตัวละครไม่รู้ว่าเขาต้องแกะสลักอะไร เรื่องคลี่คลายเมื่อชายคนนั้นนำลูกชายมาให้ตัวละครแกะสลักสมองให้มีลอนลึกเพื่อจะได้มีความจำดี และเป็นคนฉลาด เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อเปิดกระโหลกของเด็กชายแล้วพบว่าไม่มีสมองอยู่ภายใน

1.9.3 แนวเรื่องการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ลึกลับ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องคำตอบที่รับไม่ได้ ของ ชัยคุปต์ และเรื่องความลับของหยดน้ำตา ของ วิระวัฒน์ กนกนุเคราะห์

เรื่องคำตอบที่รับไม่ได้ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ก๊าซเป็นนักข่าววิทยาศาสตร์เขารู้จักและสนิทสนมกับดร.พิทักษ์ ผู้กำลังทำการทดลองหาคำตอบว่าอะไรอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมที่บ้า ๆ ของมนุษย์ บมปัญหาของเรื่องคือดร.พิทักษ์

ฆ่าตัวตาย กาธรได้รับแผ่นคอมพิวเตอร์บรรจุข้อมูลคำตอบของการทดลองซึ่ง ดร.พิทักษ์ได้เตือนไว้ว่า คำตอบของมันน่ากลัวมาก กาธรสับสนมากระหว่าง ความอยากรู้คำตอบ กับคำเตือนของดร.พิทักษ์ เรื่องจบอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่าน ขบคิด เมื่อกาธรยื่นมือออกไปสัมผัสแผ่นคอมพิวเตอร์

เรื่องความลับของหยดน้ำตา ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ หลุยส์ เคนรับซื้อหยดน้ำตาจากประชาชน มีคนมาร้องให้ขายน้ำตากันมากมาย บมปัญหาของเรื่องคือสถิติและสแกนต่ออยากรู้ว่าเขาได้รับซื้อน้ำตาไปทำอะไรจึง แอบเข้าไปในบ้านของหลุยส์ เคน เรื่องคลี่คลายลงว่าทั้งสองเห็นหลุยส์ เคน สั่งให้น้ำตาร้องให้ทำให้มีกลิ่นหอมระยออกมา

1.10 แนวเรื่องพลังจิต เรื่องสั้นแนวเรื่องพลังจิต หมายถึงเรื่องสั้น ที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องพลังจิตมาสร้างเป็นเรื่อง แนวเรื่องประเภทนี้มีสองแนวเรื่องย่อย คือ แนวเรื่องพลังจิตที่มีแต่กำเนิด แนวเรื่องพลังจิตที่เกิดจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์

1.10.1 แนวเรื่องพลังจิตที่มีแต่กำเนิด เรื่องสั้นแนวนี้มีการสร้างลักษณะ ดังนี้

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ที่มีพลังจิตถูกมนุษย์โลล่า ำดักแ้ เรื่องจอย ของ ชัยคุปต์

เรื่องจอย ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ จอยเป็นเด็กหญิงที่มีพลังจิต สามารถติดต่อสื่อสารทางโทรจิตได้ พ่อแม่ของจอยและมนุษย์ที่มีพลังจิตทุกคนต้อง ประสบปัญหาถูกตำรวจจับโลล่า ต่อมาพ่อของจอยถูกตำรวจจับตัวไป จอยและแม่ต้องหนีไปอยู่หมู่บ้านในป่าลึก เรื่องคลี่คลายเมื่อพ่อหนีออกจากคุกมาอยู่รวมกันที่หมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านของคนที่มีพลังจิต เรื่องจบลงที่จอยหวังว่าสักวันเมื่อมนุษย์ ธรรมดาเลิกเกลียดและกลัวจอยแล้วพวกเขาเองไม่ต้องหลบซ่อนตัวอีก

เรื่องเกี่ยวกับตัวละครแสดงความสามารถทางพลังจิต ำดักแ้ เรื่อง พลังจิตพิสวงของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเขาบังคับให้ตัวเองตายแล้วฟื้นได้ ของ อภิรุต เรื่องสัมผัสที่หก ของ วรรณกาญจน์ และ เรื่องอ่านาจิตกระแส สุดท้าย ของวิรวัดน์ กนกนุเคราะห์

เรื่องพลังจิตพิสวง ของ ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องเริ่มขึ้นที่นาย แพทย์ปีเตอร์ บริงและพยาบาลผู้ช่วยประสบปัญหาขับรถออกนอกเส้นทาง รถยาง

แตก เขาและเธอเดินตามวัตถุบางอย่างซึ่งลอยได้ไปยังบ้านหลังหนึ่ง นายแพทย์ปีเตอร์พบชายชราอนปวยหนักเขาได้ช่วยเหลือไว้ทัน เรื่องคลี่คลาย เมื่อนายแพทย์ปีเตอร์ได้รับจดหมายขอบคุณที่เขาช่วยรักษาลุงของยูริ แกลี มนุษย์พลังจิตมหัศจรรย์ ผู้อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์นี้ทั้งหมด

เรื่องเข้างับทำให้ตัวเองตายแล้วฟื้นได้ ของ อภิรุต เรื่องเริ่มขึ้นที่ ฮาดัด เป็นมนุษย์ที่มีพลังจิต เขาถูกจับข้อหาฆ่าคนตาย ฮาดัดหนีออกจากคุกด้วยการแกล้งทำเป็นตาย แล้วพินานเวลาต่อมาเขาจึงถูกจับขังเดี่ยวอีกครั้ง เรื่องจบลงที่ ฮาดัดหายตัวออกไปจากคุกอย่างลึกลับ

เรื่องสัมผัสที่หก ของ วรณกาญจน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ วิชวรรณ เธอเห็นภาพของวาศิษฐ์คู่รักของเธอในขณะที่เธอหลับตา บมปัญหาของเรื่องคือเมื่อเธอสอบถามไปถึงพบว่าภาพที่เธอเห็นนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับวาศิษฐ์จริง ๆ เหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง จนวิชวรรณเชื่อมั่นว่าเธอสามารถเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ ตอนจบ วาศิษฐ์เดินทางไปขอทุนที่อเมริกา เธอรู้ว่าจะต้องสำเร็จ เพราะเธอเห็นภาพอนาคตแล้วคือ ภาพวาศิษฐ์ประสบความสำเร็จในการขอทุน

เรื่องอำนาจจิตกระแสนสุดท้าย ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ปะการัง มีอาชีพเป็นนักแสดง เธอถูกลอบทำร้ายจากร่างลึกลับแต่เธอสามารถหยุดลูกปืนไว้ได้เธอจึงรู้ว่าตัวเธอมีพลังจิต ตั้งแต่พินมาเธอฝึกควบคุมและบังคับพลังจิตของเธอเสมอ เรื่องจบอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านคิด เมื่อกระแสจิตของปะการังพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า ก็มีกระแสจิตอีกกระแสหนึ่งพุ่งตามเธอไปอย่างรวดเร็วด้วยท่าทีประสงค์ร้าย

เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ที่มีพลังจิตจากดินแดนลึกลับ ๒๓๕ เรื่อง เมืองที่เขาและหล่อนรียหา ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์

เรื่องเมืองที่เขาและหล่อนรียหา ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครได้พบกับสามีภรรยาคู่หนึ่งมีใบหน้าคล้ายกัน และมีพลังจิตด้านโทรจิตสามารถสื่อสารกันเองได้โดยไม่ต้องใช้คำพูด และอ่านใจตัวละครได้ บมปัญหาของเรื่องคือ ทั้งสองหลงทาง ต้องการเดินทางไปเมืองแห่งความรัก แต่ตัวละครไม่รู้จึงจึงไม่สามารถบอกเส้นทางไปได้ จู่ ๆ ตัวละครก็หมดสติได้ไปยังเมืองแห่งความรักโดยมีสามีภรรยาคู่หนึ่งยืนต้อนรับ เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อตัวละครตกลงมาสู่เมืองแห่งความเร่งรัดที่เขาคุ้นเคย

1.10.2 แนวเรื่องพลังจิตที่เกิดจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์
เรื่องแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องเงาสีเขียว ของ ชัยคุปต์ และ เรื่องมนุษย์อนันตรัย
ของ โพตรอน 92

เรื่องเงาสีเขียว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ เครื่องนกดทดลองอาบ
รังสีนิวตรอนาห์พิชชนิดหนึ่งทำให้ได้ต้นไม้พันธุ์ใหม่ชื่อ เฟื่องฟ้ากนก บมปัญหาของ
เรื่องเกิดขึ้นเมื่อเฟื่องฟ้ากนกเป็นต้นไม้ที่มีพลังจิต มันสามารถบังคับให้เครื่องนกด
ทำตามที่ต้องการ และใช้พลังจิตทำร้ายคนที่เข้ามาใกล้ต้นด้วย เฟื่องฟ้ากนก
ถูกระเบิดเพลิงทำลาย เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด เมื่อเมล็ดพันธุ์ของ
เฟื่องฟ้ากนกปลิวฟุ้งกระจายไปทั่วโลก รอเวลาที่จะตกลงมาแพร่พันธุ์อีกครั้ง

เรื่องมนุษย์อนันตรัย ของ โพตรอน 92 เรื่องเริ่มขึ้นที่สาทรทำการ
ทดลองฝังแร่เข้าไปในสมองของคนทำให้คนผู้นั้นมีพลังจิตสูง และดูร้าย บมปัญหา
ของเรื่องคือ สาทรไม่อาจควบคุมมนุษย์จากการทดลองได้ มนุษย์อนันตรัยฆ่าคน
หลายราย เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อสาทรถูกมนุษย์อนันตรัยทำร้ายด้วย

1.11 แนวเรื่องสิ่งมีชีวิตทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสั้นแนวเรื่องสิ่งมี
ชีวิตทางวิทยาศาสตร์ หมายถึงเรื่องสั้นที่นำความรู้เรื่องลักษณะของสิ่งมีชีวิตทาง
วิทยาศาสตร์มาสร้างเป็นเรื่อง ได้แก่ เรื่องมนุษย์ไผ ของ ชัยคุปต์

เรื่องมนุษย์ไผ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ อันเดินทางไปเที่ยวที่
เกาะแห่งหนึ่งในประเทศฟิลิปปินส์กับเพื่อน ๆ เป็นเกาะที่มีตำนานว่ามีไผแปลก ๆ
และมีมนุษย์ไผ บมปัญหาของเรื่องคือ ตัวละครหลงทางถูกหมาป่าไล่กัด เรื่องคลี่
คลายว่ามีมนุษย์ไผจากป่าพื้นดินรพลมาช่วยอัน เรื่องจบลงที่อันไม่เคยเล่าเรื่อง
มนุษย์ไผให้ใครฟัง แต่อันได้ตั้งใจไว้ว่ารอขึ้นเขาจะเป็นนักภูเขาไฟวิทยา

1.12 แนวเรื่องโลกอนาคต เรื่องสั้นแนวเรื่องโลกอนาคต หมายถึง
เรื่องสั้นที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับโลกอนาคต แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่อง
ย่อยสองแนวเรื่อง คือ แนวเรื่องความขัดแย้งของตัวละครกับสภาพแวดล้อม
และแนวเรื่องสภาพแวดล้อมและสิ่งมีชีวิตในโลกอนาคต

1.12.1 แนวเรื่องความขัดแย้งของตัวละครกับสภาพแวดล้อม
เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องกาแพงมืดที่ขอบโลก ของ ชัยคุปต์ และเรื่องนคร
สีเหลี่ยม ของ สมนึก พานิชกิจ

เรื่องกำแพงมิดีที่ขอบโลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตที่ทุกอย่างมีกฎระเบียบเคร่งครัดภายใต้การปกครองของรัฐบาลที่ไม่มีใครรู้จัก บมปัญหาของเรื่องคือ รอนฝ่าฝืนกฎของนคร พยายามจะฝ่ากำแพงที่กั้นโลกออกไปสู่ภายนอก เขาต้องต่อสู้กับสัตว์ประหลาดรูปร่างประหลาด เรื่องคลี่คลายว่า รอนสามารถเดินทางออกไปนอกกำแพงได้ เขาพบโลกภายนอกมีธรรมชาติที่สวยงาม เรื่องจบลงที่รอนตั้งใจจะกลับเข้าไปบอกความลับที่เขาค้นพบกับเพื่อน ๆ

เรื่องนครสี่เหลี่ยม ของ สมนึก พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่ นครสี่เหลี่ยมโลกอนาคตที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี บมปัญหาของเรื่องคือ ทองปอนด์เป็นผู้นำกลุ่มหนุ่มสาวประท้วงให้มีการเปิดประตูนครสู่ธรรมชาติ ดงมันได้รับมอบหมายหน้าที่ควบคุมขบวนประท้วง เรื่องคลี่คลายว่าทองปอนด์สามารถชักจูงให้ดงมันมาเป็นฝ่าย เธอโดยชื่นชมกับความงามของธรรมชาติ เรื่องจบอย่างมีความสุข ทั้งสองจูมมือกันเดินออกจากนครสี่เหลี่ยมสู่ธรรมชาติเบื้องนอก

1.12.2 แนวเรื่องสภาพแวดล้อมและสิ่งมีชีวิตในโลกอนาคต

เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องเหตุเกิดที่นครลอยฟ้า และเรื่องคนขายยิ้ม ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องภาพเขียนชิ้นสุดท้าย ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องขนมปังของพ่อ ของ อภิรุท เรื่องคัมภีร์จริง ๆ ของ รัชตวิทย์ เรื่องศัตรูท่านนายพล ของ พิเศษ และเรื่องฟอสซิล ของ 'อนุลักษณ์'

เรื่องเหตุเกิดที่นครลอยฟ้า ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่กรุงเทพฯ ในอนาคตเต็มไปด้วยมลพิษ เหนือกรุงเทพฯ มีเมืองลอยฟ้า บมปัญหาของเรื่องคือ ยามของเมืองลอยฟ้าได้รับแจ้งว่ามีเด็กอายุ 8 ขวบ หายไปจากห้อง 1103 ยามและเพื่อนได้ไปตรวจค้นหาเด็ก เรื่องคลี่คลายเมื่อตัวละครพบศพเด็กอยู่ในเครื่องซักผ้า เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อยามเอยชมนกับเพื่อน ๆ ว่า เครื่องซักผ้ารุ่นนี้สวย

เรื่องคนขายยิ้ม ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตตัวละครมีอาชีพขายยิ้มมียิ้มสี่ชมพูซึ่งเป็นยิ้มหนุ่มสาวที่มอบความรักบริสุทธิ์ให้แก่กัน ยิ้มสี่ชมพูเป็นรอยยิ้มเพื่อมิตรภาพยิ้มที่เขาขายลวนเป็นยิ้มที่บริสุทธิ์และจริงใจ บมปัญหาของเรื่องคือมีนักการเมืองเจ้าเล่ห์ และทหารมาขอซื้อยิ้มนักរបแบบเหี้ยม ๆ ซึ่งตัวละครไม่มีขาย เรื่องจบลงที่ตัวละครสัญญากับคนซื้อว่าเดือนหน้าจะมาใหม่ และคราวหน้าใครซื้อยิ้มจะแถมน้ำาใจให้ฟรีด้วย

เรื่องภาพเขียนชิ้นสุดท้าย ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่บิล เปิดพินัยกรรมของมารดาระบุว่าต้องให้จิตรกรที่เป็นมนุษย์วาดรูปเธอให้เสร็จ ภายใน 1 เดือน มิฉะนั้นจะยกทรัพย์สินทั้งหมดให้การกุศล บิลพบปัญหาคือจิตรกรที่เป็นมนุษย์คนสุดท้ายบนโลกกำลังป่วยหนักและพิการ บิลยอมออกค่ารักษาพยาบาลให้ทั้งหมด เมื่อจิตรกรลงมือวาดรูป บิลก็พบปัญหาอีกครั้งเพราะจิตรกรอาละวาด บ้าคลั่งทำร้ายหุ่นพยาบาล จึงถูกตำรวจยิงตาย เรื่องจบลงที่บิลพบรูปแม่ของเขา วาดเสร็จแล้ว เป็นภาพของหญิงชราพิการ แขนขวาขาด ขาขาดทั้งสองข้าง และมือข้างซ้ายกำหัวใจเทียม

เรื่องขนมปังของพ่อ ของ อภิรุท เรื่องเริ่มขึ้นที่สุปดิส ขัดแย้งกับพ่อ และแม่ จึงแกล้งพ่อด้วยการเอาเนยและผงกาแฟ ใส่ลงไปในเครื่องควบคุมเตาอบขนมปังของพ่อแล้วหลบไปค้างบ้านเพื่อน เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อขนมปังของพ่อขายดีกว่าแต่ก่อน พ่อขอใบจสุปดิสที่ช่วยสอนให้พ่อรู้จักพลิกแพลงสูตรทำขนมปัง

เรื่องคุ้มจริง ๆ ของ รัชตวิรัช เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต เจตน์ และ นงพางจะแต่งงานกัน ทั้งสองพบอุปสรรคเมื่อที่อยู่อาศัยมีราคาแพงมาก เจตน์แก้ปัญหาด้วยการซื้อแฟลตใต้ทะเลไว้อยู่อาศัย เรื่องจบอย่างมีความสุข เมื่อนงพาง ยินดีที่จะอยู่แฟลตใต้ทะเลกับเจตน์

เรื่องศัตรูท่านนายพล ของ พิเสส เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต ตัวละครเป็นทหารประจำหน้าที่กองบัญชาการรบ เขาหนีเวรออกไปนอกฐาน บม ปัญหาของเรื่องคือเมื่อกลับมา นายพลจับได้ เรื่องคลี่คลายเมื่อเขาแบมือให้นายพลเห็นตัวแมงกวาง ซึ่งนายพลกลัวมากจึงหนีไป เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายว่า โลกอนาคตมีเยาวชนเป็นกำลังสำคัญ และเป็นหัวใจของชาติ

เรื่องฟอสซิล ของ 'ณาลักษณ์' เรื่องเริ่มขึ้นที่ฟรายและบีบลอสเป็นแมลง ทั้งสองกำลังศึกษาซากฟอสซิลของสัตว์ชนิดหนึ่งซึ่งเคยครองโลกแต่สูญพันธุ์ไปแล้ว เพราะอาวุธชนิดหนึ่งบมปัญหาของเรื่องคือ ฟรายได้ข่าวมาว่าศัตรูของเขาผลิตอาวุธชนิดใหม่ที่สามารถฆ่าพวกเขาได้คราวละมาก ๆ เรื่องคลี่คลายลงว่าอาวุธชนิดนั้นมีชื่อย่อว่า "ดิดิตี"

1.13 แนวเรื่องโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Dystopia) เรื่องสั้นแนวเรื่องโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึงเรื่องสั้นที่เสนอเรื่องราวของโลก

อนาคตที่ไม่พึงประสงค์ได้แก่ เรื่องทาสมนุษย์ ของ สมนึก พานิชกิจ เรื่องพันร่าย ของ วรรณกาญจน์ เรื่องโลกตาย ของ ไซยรัตน์ เพชรน้ำเอก เรื่องภาพฝัน นามานหมอก ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องที่สุดเพื่อชีวิต และเรื่องเมืองลอยฟ้า ของ ชัยคุปต์ เรื่องมฤตยูเขียว ของ ประมวล คารดาษ เรื่องพายุทราย ของ วิสวาทิ เรื่องหักสัจจนสุดท้าย ของ วรพล พรหมิกบุตร และเรื่องโรคแทรกซ้อน ของ เอกศานต์

เรื่องทาสมนุษย์ ของ สมนึก พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต สภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยอากาศเป็นพิษ บมปัญหาของเรื่องคือ พลอย ได้รับข่าวร้ายว่ายานอวกาศของลูกสาวประสบอุบัติเหตุ และพบว่ารัฐสามีของเธอออกไปนอกบ้านโดยลี้ภัยหลบกรองอากาศไปด้วย พลอยตกใจมาก เรื่องจบลงที่พลอยขาดสติพลุนพลันวิ่งออกไปนอกบ้าน โดยไม่ได้สวมหมวกกรองอากาศ

เรื่องพันร่าย ของ วรรณกาญจน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครมีอาชีพวาดรูป อยู่ในเมืองหลวงซึ่งเต็มไปด้วยมลพิษ บมปัญหาของเรื่องคือ อุณหภูมิของเมืองหลวงสูงขึ้นทุก ๆ วัน จนวันที่สุดคนต้องอพยพไปอยู่ที่จังหวัดอื่น แต่ตัวละครไม่อพยพไปไหน เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อ ตัวละครตกใจตื่นและพบว่า เป็นเพียงแค่ฝันร้าย

เรื่องภาพฝันนามานหมอก ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่วันเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัดเย็นนี้ บมปัญหาของเรื่องคือ เมื่อเขาไปถึงพบว่าสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปมากมีตึกสูงและอากาศเป็นพิษ ผู้คนอดอยากและไร้น้ำจืดไม่เหมือนตอนที่เขาจากมา เรื่องจบลงอย่างพลิกความคาดหมาย เมื่อตัวละครตกใจตื่นและพบว่า เขาฝันไป

เรื่องที่สุดเพื่อชีวิต ของชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต พ.ศ. 2633 เป็นโลกที่สภาวะแวดล้อมเป็นพิษ ประชากรมีน้อย ครอบครัวของบีประสบอุบัติเหตุ มีบีรอดชีวิตเพียงคนเดียว บมปัญหาของเรื่องคือ บีป่วยทางใจด้วยเพราะไม่ได้พบหน้าพ่อแม่และพี่เอ หมอและพยาบาลต้องการรักษาชีวิตบีเอาไว้ให้ได้ เรื่องคลี่คลายว่า หมอสร้างหุ่นคนแทนพ่อแม่และพี่เอ เพื่อให้บีมีกำลังใจโดยที่บีไม่รู้เลยว่า พ่อแม่และพี่เอเสียชีวิตไปแล้ว

เรื่องเมืองลอยฟ้า ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต พ.ศ. 2486 จะถูกพายุคลื่นรังสีไวโรเลตจากดวงอาทิตย์ในอัตราที่สูงกว่าปกติ 40 เท่า ตัวละครชื่อ "วิศว์ เขียววิทย์" เป็นวิศวกรได้เข้าร่วมโครงการสร้างเมืองลอยฟ้า

วิศว์พบว่าเขาถูกลอก เมื่อภรรยาและลูกของเขาไม่มีโอกาสอยู่บนเมืองลอยฟ้า และโครงการสร้างเกราะคุ้มครองโลกไม่มีจริง เขาจึงหนีออกมาและรวบรวมนักวิทยาศาสตร์ที่ยังเหลืออยู่แก้ปัญหา เรื่องจบลงที่เมืองลอยฟ้าตกลงสู่พื้นดินด้วยฝีมือนักวิทยาศาสตร์และช่างเทคนิคที่ถูกหลอกเช่นเดียวกับวิศว์

เรื่องมฤตยูเขียว ของ ประมวล ดารดาษ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.เอก วงศ์วิทยา ได้ร่วมมือกับประเทศอเมริกา ทางงานวิจัยโครงการแก้ไขสภาวะเก็บกักความร้อนของโลกโดยมี "แอนเจล" เป็นผู้ช่วย บมปัญหาคือ ดร.เอก สามารถคิดวิธีแก้ปัญหาได้สำเร็จ แต่ถูกแอนเจลหักหลัง เรื่องจบลงที่แอนเจลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงบรรยากาศได้รับรางวัลเรนเบล ส่วนดร.เอก เสียชีวิตในห้องทดลองโดยไม่ทราบสาเหตุ

เรื่องพายุทราย ของ วิสวาทิ เรื่องเริ่มขึ้นที่มาร์คพบบันทึกเกี่ยวกับการล่มสลายของเมือง ๆ หนึ่งที่ถูกละทิ้งที่เกิดจากความแห้งแล้งเพราะการตัดไม้ทำลายป่า บมปัญหาของเรื่องคือ มาร์คไม่สามารถค้นหาข้อมูลรายละเอียดของเมืองนี้ได้ เรื่องคลี่คลายเมื่อคอมพิวเตอร์อนุญาตมาร์คให้เข้าไปศึกษาข้อมูลเพียงคนเดียว ความจริงเปิดเผยว่าเมืองนั้นชื่อประเทศไทย เรื่องจบลงเมื่อมาร์ครู้ว่าที่เขาได้รับอนุญาตให้ศึกษาข้อมูลได้นั้นเพราะเขาเป็นทายาทของนายกรัฐมนตรีคนที่ทั้งประชาชนหนีออกนอกประเทศ

เรื่องโลกตาย ของ ชาญรัตน์ เพชรน้ำเอก เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต แรมและมิว เป็นมนุษย์ต่างดาวที่มาสำรวจดินบนพื้นโลกที่แห้งแล้งจนมนุษย์ต้องอพยพไปอยู่ที่อื่น บมปัญหาของเรื่องคือขณะยานอวกาศเดินทางกลับ ทั้งสองพบอุบัติเหตุปะทะกับฝูงแมลงผองาใหญ่ ยานขัดข้องจึงต้องอยู่บนโลก เรื่องคลี่คลายเมื่อแมลงทยอยกันตายเพราะแหล่งอาหารหมดเมื่อฝนตกเมล็ดข้าวราดที่หลงเหลืออยู่บนดินงอกงามเพราะมีซากแมลงเป็นปุ๋ย เรื่องจบลงอย่างมีความสุขเมื่อพื้นดินกลับมีความอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง

เรื่องผักสดจานสุดท้าย ของ วรพล พรหมกบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่การประชุมวาระเร่งด่วนบมปัญหาของเรื่องคือ ผู้แทนจากหมู่บ้านเป็นสารพิษฆ่าผักสดจานสุดท้ายในโลกที่ปลอดสารพิษมาให้ที่ประชุมดู และให้ออกคำเตือนห้ามกินผักและผลไม้สดอีกต่อไป เรื่องจบลงที่เกษตรกรยังคงฉีดพ่นยาฆ่าแมลงตามปกติทุกเช้า

เรื่องโรคแทรกซ้อน ของ เอกसानต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.มาเรียน่า เข้ารับการทดลองอัมทอง ตัวละครเริ่มมีปัญหาก็เพราะเธอมีความรู้ลึกซึ้งและ

ผูกพันกับเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามของสังคมที่ต้องการมนุษย์ที่เข้มแข็ง เมื่อลูกของเธอถูกกำจัดเพราะมีความอ่อนไหวทางอารมณ์มากเกินไปทำให้เธอตัดสินใจฆ่าตัวตาย เรื่องจบลงที่ ดร.มาเรียน่าไม่มีโอกาสรู้ว่าโรคแทรกซ้อนที่เธอเป็นนั้นมีชื่อว่า "แม่"

1.14 แนวเรื่องเทคนรียานอนาคต เรื่องสั้นแนวเรื่องเทคนรียานอนาคตหมายถึง เรื่องสั้นที่นำเทคนรียานอนาคตมาสร้างเป็นเรื่อง แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสี่แนว คือ แนวเรื่องเทคนรียการสื่อสาร และการคมนาคม แนวเรื่องเทคนรียเกี่ยวกับเศรษฐกิจ แนวเรื่องเทคนรียเกี่ยวกับการลงโทษ และแนวเรื่องเทคนรียเกี่ยวกับลมฟ้าอากาศ

1.14.1 แนวเรื่องเทคนรียการสื่อสารและการคมนาคม เรื่องสั้นแนวนี้นี้ได้แก่เรื่องสี่มัจจุราช ของ ชาครีย์ ฉัตรมาศ เรื่องดาข่ายสวรรค์ และเรื่องคนหนังสือพิมพ์ ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เรื่องเรื่องสั้นอีกเรื่องหนึ่ง ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องอ้า...ขอโทษครับ ของ สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์ เรื่องขอต้อนรับ ของ 'ญาณลักษณ์ และเรื่องปีกผีเสื้อ ของ แพรว พานิชกิจ

เรื่องสี่มัจจุราช ของ ชาครีย์ ฉัตรมาศ เรื่องเริ่มขึ้นที่รถกอนาคตมีความเจริญด้านการสื่อสารมากตัวละครเป็นนายกรัฐมนตรี เขามองเห็นด้วยกับการที่จะต้องอนุมัติเงินสำหรับงบประมาณเดือน ประชาชนที่มีอัตราเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายสูงเพราะผลจากการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากเกินไปจนประชาชนรู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลแรกที่ต้องได้รับการเตือน

เรื่องดาข่ายสวรรค์ ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เรื่องเริ่มขึ้นที่อิริตัน เป็นพิธีกรชื่อดัง เขารู้สึกขัดแย้งกับสภาพที่ต้องตกอยู่ภายใต้เครือข่ายของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจนขาดความเป็นส่วนตัว เขาจึงหนีไปพักร้อนน่านป่าเขาป่วยหนักเพราะลืมเอายาไปด้วย เรื่องคลี่คลายเมื่อดาวเทียมสื่อสารดวงหนึ่งหาเขาพบ เรื่องจบลงที่อิริตันไม่แน่ใจว่าข่ายการสื่อสารที่ทันสมัยคือ ดาข่ายสวรรค์ หรือ บ่วงนรกกันแน่

เรื่องคนหนังสือพิมพ์ ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เรื่องเริ่มขึ้นที่ วิชาญทำงานที่หนังสือพิมพ์เดอะโลท รดอยมีคู่แข่งสำคัญคือ หนังสือพิมพ์นิวแพลซ หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับแข่งขันกันในรูปแบบของการนำเสนอข่าวที่ทันสมัย เรื่องจบลงที่เดอะโลทเป็นหนังสือพิมพ์ฉบับแรกที่เปิดตัวการนำเสนอข่าวทางวิทยุดาวเทียม

เรื่องเรื่องสั้นอีกเรื่องหนึ่ง ของ นิรันดร์ บัญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครมีอาชีพนักเขียน ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้เขาสามารถทำงานและรับเงินค่าเรื่องโดยไม่ต้องออกไปนอกบ้าน เรื่องจบลงที่ตัวละครตั้งใจให้รางวัลตัวเองหลังจากเขียนเรื่องเสร็จด้วยการออกไปเที่ยวนอกบ้าน

เรื่องอ้อ...ขอโทษครับ ของ สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครขึ้นชมกับการคมนาคมที่ทันสมัย คือ เครื่องส่งสารมาก บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อคืนหนึ่งเขาเมาเหล้าเมื่อถึงปลายทางตู้ส่งสารไม่ยอมเปิดประตูที่เขาเข้าไปในบ้าน เรื่องคลี่คลายลงว่า เครื่องส่งสารไม่ได้ทำงานผิดพลาดแต่เป็นเพราะเขาที่กดรหัสปลายทางผิด

เรื่องขอต้อนรับ ของ 'ญาติลักษณ์' เรื่องเริ่มขึ้นที่นิคม เป็นนักบินอวกาศได้รับมอบหมายให้เดินทางสำรวจดาวเคราะห์เพื่อหาโลกใหม่ เวลาผ่านไป 50 ปี เมื่อเขาพบโลกใหม่ก็พบปัญหาคือ บนโลกใหม่นี้มีมนุษย์มาอาศัยอยู่ก่อนแล้ว เรื่องคลี่คลายว่าเทคโนโลยีการคมนาคมก้าวหน้ามาก ด้วยเครื่องส่งผ่านมวลสาร ทรัพยากรเพียงมนุษย์ก็สามารถเดินทางจากโลกมาดาวเคราะห์ดวงนี้ได้ เรื่องจบลงที่ นิคมมีอาชีพรับจ้างเลี้ยงวัวบนดาวเคราะห์ดวงนี้

เรื่องปีกผีเสื้อ ของ แพรว พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่การแข่งขันบินประจำปี ผู้แทนจากหมู่บ้านที่ 5 ซึ่งเป็นแชมป์เก่าใส่ชุดปีกผีเสื้อ ในขณะที่ผู้เข้าแข่งขันจากหมู่บ้านอื่น ๆ ใส่ชุดเหินเหวที่มีความเร็วและทันสมัยกว่า เรื่องคลี่คลายว่า ผู้แทนจากหมู่บ้านที่ 5 แพ้แต่ชนะใจกรรมการและผู้ชมด้วยลีลาที่งดงาม เรื่องจบลงที่บริษัทผู้ขายชุดเหินเหว ผู้อุปถัมภ์การแข่งขันได้รับรายชื่อผู้จองชุดเหินเหวพร้อมเงินมัดจำยาวเหยียด

1.14.2 แนวเรื่องเทคโนโลยีเกี่ยวกับเศรษฐกิจ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องความผิดพลาด ของ เสรี พัฒนชัย และเรื่องบัตรชื้อคอม ของ ชัยคุปต์

เรื่องความผิดพลาด ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคตที่ระบบการเงินของโลกขึ้นอยู่กับวิมพ์ บมปัญหาของเรื่องคือ สราวุธ ชายวัย 65 ปี ที่ตกงานและถูกสังคมทอดทิ้ง เขาวางแผนขโมยเงิน ด้วยการสะกดจิตให้คุณนายถนอมศรี รอนเงินให้เขา 1 ล้านบาทเครดิต แล้วสะกดจิตให้ลืมเรื่องราวทั้งหมด เรื่องจบลงที่ สราวุธถูกตำรวจจับเพราะเมื่อวันเช็กยอดเงิน คุณนายถนอมศรี

จาม่าได้รอนเงินให้ศราวสุบทาโม ต้ารวจจึงรู้ว่าเป็นการสะกดจิตให้รอนเงินให้

เรื่องบัตรชูคอม ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่นครซูเปอร์ไฮเทคมีความเจริญมาก วรกาฬ พาครอบครัวเข้ามาอยู่ที่นครซูเปอร์ไฮเทค ที่ซึ่งาชัยบัตรชูคอมเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต วรกาฬประสบปัญหาล้มบัตรชูคอมไว้ที่ภรรยาซึ่งไปต่างจังหวัด และเขาเป็นหวัดเสียงจึงเปลี่ยน เขาเข้าบ้านไม่ทันและติดต่อไคร่ม่าได้เลย เรื่องคลี่คลายเมื่อภรรยาของเขากลับมาพาเขาไปรักษาได้ทัน เรื่องจบลงที่วรกาฬพาครอบครัวย้ายออกจากนครซูเปอร์ไฮเทค

1.14.3 แนวเรื่องเทคนรลยีเกี่ยวกับการลงโทษ เรื่องสั้นแนวนี้ได้แก่ เรื่องยิ่งกว่านรกบนดิน ของ ชัยคุปต์

เรื่องยิ่งกว่านรกบนดิน ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่รถกอนาคตมีวิธีลงโทษผู้กระทำความผิดโดยให้เข้าห้องเมื่ออาชญากรเป็นเหยื่อ บมปัญหาของเรื่องคือประจวบ นักโทษข้อหาอาชญากรลิ่งแวดล้อมและฆ่าคนตาย เขาถูกลงโทษให้สวมหมวกทำให้เขามีความรู้สึกว่าเขาคือลูกขะนี้ที่ถูกฆ่า ประจวบทนการลงโทษลักษณะนี้ไม่ไหวจึงหนีออกจากคุก เรื่องจบลงที่ประจวบถูกนำตัวกลับมาลงโทษครั้งที่ 2 ครั้งนี้เขาต้องเป็นเด็กหญิงลูกสาวเจ้าหน้าที่ศูนย์พิทักษ์ป่าที่ถูกเขายิงตายขณะเดินเล่นในป่า

1.14.4 แนวเรื่องเทคนรลยีเกี่ยวกับลมฟ้าอากาศ เรื่องสั้นแนวนี้ได้แก่ เรื่องพอมดแห่งขอนแก่น ของ ชัยคุปต์

เรื่องพอมดแห่งขอนแก่น ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่พอมดแห่งขอนแก่นมีความสามารถในการเรียกลมฟ้าอากาศ ควบคุมธรรมชาติและรักษารอคได้ หลังจากการประชุมครั้งนี้ เขาจะเว้นการประชุมไป 2 เดือน เรื่องคลี่คลายว่าเขาต้องใช้เวลา 2 เดือน เพื่อเตรียมตัวสอบปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์การควบคุมลมฟ้าอากาศ และแผ่นดินไหว

1.15 แนวเรื่องวาระสุดท้ายของโลกและมนุษยชาติ เรื่องสั้นแนวเรื่องวาระสุดท้ายของโลกและมนุษยชาติ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับวาระสุดท้ายของโลกและมนุษยชาติที่มีสาเหตุสืบเนื่องมาจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ เรื่องทลายโลก ของ เทวบุตร เรื่องหมอกนิทรา ของ พาราดีออกซ์ และเรื่องผู้พิทักษ์จักรวาล ของ สมนึก พานิชกิจ

เรื่องทลายโลก ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นวิศวกรควบคุมการก่อสร้าง บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อโลกเกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงหลายครั้งติดต่อกัน ตัวละครสันนิษฐานว่าเป็นเพราะการก่อสร้างศูนย์วิทยาศาสตร์ของโลก ดอกเส้าเข็มไปกระแทกจุดอ่อนของโครงสร้างโลก เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อตัวละครรีบขับรถไปห้าม แต่ไม่ทัน โลกทั้งโลกกำลังทลายแล้ว

เรื่องหมอกนิทรา ของ พาราไดออกซ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครตื่นขึ้นมาตอนเช้าแล้วพบว่าทุกคนในโลกหลับกันหมด เพราะปฏิกิริยาของฝุ่นจากดาวหางพอร์กับน้ำเน่าเสียในแหล่งน้ำ ตัวละครมีบาดแผลจึงไม่หลับ บมปัญหาต่อมาคือน้ำแข็งที่ขั้วโลกละลายทำให้น้ำท่วมโลก เรื่องคลี่คลายว่าตัวละครสามารถรอดชีวิตจากน้ำท่วม แต่จบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อเขาต้องมาพบหมอกนิทราอีกครั้งหนึ่ง

เรื่องผู้พิทักษ์จักรวาล ของ สมนึก พานิชกิจ เปิดเรื่อง อินทรี 99 มีหน้าที่รักษาความสงบในจักรวาลโดยมีปุ่ม G-4 กดทำลาย บมปัญหาของเรื่องคือขณะเดินทางผ่านโลกสัญญาณระวังอันตรายดังขึ้น อินทรี 99 พบขยะอวกาศรอบดาวเคราะห์โลก และ พบแคปซูลบรรจุตัวอ่อนของมนุษย์เพื่อแพร่พันธุ์ในอวกาศ เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่ออินทรี 99 ตัดสินใจกดปุ่ม G-4 ทำลายโลก

1.16 แนวเรื่องนิวเคลียร์ เรื่องสั้นแนวเรื่องนิวเคลียร์ หมายถึงเรื่องสั้นที่นำเรื่องของนิวเคลียร์มาสร้างเป็นเรื่อง แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสามแนวคือ แนวเรื่องสงครามนิวเคลียร์ แนวเรื่องโลกมนุษย์หลังสงครามนิวเคลียร์ แนวเรื่องอุบัติเหตุนิวเคลียร์

1.16.1 แนวเรื่องสงครามนิวเคลียร์ เรื่องสั้นแนวนี้ได้แก่ เรื่องแล้ววันนั้นก็มาถึง เรื่องประวัติศาสตร์ซ้ำรอย...ซ้ำรอย และเรื่องทายาทสู่ดวงดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องศตวรรษสุดท้าย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ และเรื่องผู้กอบกู้เสรีภาพ ของ เสรี พัฒนชัย

เรื่องแล้ววันนั้นก็มาถึง ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่จิตวรัญห์ เดินทางไปนครราชสีมาเพื่อจะพบคู่รัก ระหว่างการเดินทางตัวละครประสบกับปัญหารัสเซียยิงขีปนาวุธใส่ฐานทัพของอเมริกาที่จังหวัดนครราชสีมา แต่เขาก็พยายามหาทางไปพบพระยชลจนได้เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อทั้งสองป่วยหนักเพราะพิษของแก๊สมันตาพรังสี

เรื่องประวัติศาสตร์ข้าวรอย...ข้าวรอย ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่
โลกเผชิญกับสงครามนิวเคลียร์จึงส่งเด็ก 500 คน อายุประมาณ 1-2 ปีครึ่ง
เดินทางออกนอกโลกด้วยยานอวกาศเพื่อแสวงหาดาวเคราะห์ใหม่โดยมีความรู้
ทางวิชาการทุกอย่างในยานอวกาศยกเว้นเรื่องอะตอมและนิวเคลียร์ บมปัญหา
ของเรื่องคือเมื่อเด็กเหล่านั้นพบดาวเคราะห์ที่เหมาะสม แต่ไม่ช้าก็เกิดความขัด
แย้งและเป็นสงครามนิวเคลียร์อีกครั้ง เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อ
เหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างนี้ช้าแล้ว ช้าเล่า

เรื่องทายาทผู้ดวงดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่สงครามระหว่าง
ค่ายพิวขาวกับพิวเหลืองทำให้โลกพินาศ ตัวละครเป็นผู้นำค่ายพิวขาวเตรียมการ
หนีออกนอกโลก แต่ต้องพบปัญหานักวิทยาศาสตร์ทรยศ เปลี่ยนแผนส่งทายาทเด็ก
ชายหญิงอย่างละ 50 คน ในลักษณะแช่แข็งสู่อวกาศเพื่อหาดาวเคราะห์ดวงใหม่
เรื่องจบลงที่ นักวิทยาศาสตร์และผู้นำต่อสู้กันเสียชีวิตทั้งคู่

เรื่องศตวรรษสุดท้าย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละคร
ขับรถกลับบ้านบมปัญหาของเรื่องคือ เขาต้องเผชิญกับสงครามนิวเคลียร์ ตัว
ละครอุ้มลูกชายหลบลงไปในท่อระบายน้ำ ต่อมาลูกเขาตายตัวเขาเองก็ป่วยหนัก
เพราะกัมมันตภาพรังสี เรื่องจบลงที่ตัวละครผล็วขึ้นมาจากท่อระบายน้ำพบว่า
กรุงเทพฯ เป็นเมืองร้างแล้ว

เรื่องผู้กอบกู้สันติภาพ ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่ อเมริกาและ
รัสเซียได้รับการเตือนจากยานอวกาศลึกลับให้ถอดเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ออกทั้งหมด
ภายใน 1 ปี มิฉะนั้นจะทำให้หวัរបเหล่านั้นระเบิดทำลายตัวเอง เรื่องคลี่คลาย
ว่า ยานอวกาศลึกลับนั้นคือยานอวกาศจากประเทศไทยโดยมีพระยาปัญญาธิโกพินาศ
เป็นผู้นำ

1.16.2 แนวเรื่องโลกมนุษย์หลังสงครามนิวเคลียร์ เรื่องสั้นแนว
นี้ ได้แก่ เรื่องอันเดอร์กราวด์ ของ สุรศักดิ์ บริบูรณ์ธนา เรื่องบอมบ์ ของ
ธรรมดา ประทีปสิต เรื่องมนุษย์ และเรื่องโลกมิติยุคที่สอง ของ ชัยคุปต์
เรื่องความหวัง ของเสรี พัฒนชัย เรื่องเขาหาว่าผมเกิดมารชคร้าย ของ
ธรรมบุญ จรัสวัฒน์ และเรื่องโลกคืนชีพ ของ สมนึก พานิชกิจ

เรื่องอันเดอร์กราวนด์ ของ สุรศักดิ์ บริบูรณ์ธนา เรื่องเริ่มขึ้นที่คริส
และเพสเกลทั้งสองเป็นเด็กชายที่ถูกเลี้ยงภายในอันเดอร์กราวนด์ ทั้งสองไปพบ
ความลับของเมืองว่าเป็นเขตทดสอบความสามารถในการต้านทานกัมมันตภาพรังสี

ของมนุษย์ เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อทั้งสองเสียชีวิตด้วยการถูกจับไปทดสอบ
กัมมันตภาพรังสี

เรื่องบอมบ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็น
มนุษย์กลายเป็นมนุษย์เพราะกัมมันตภาพรังสี พบปัญหาในการดำรงชีวิตท่ามกลางแสง
แดดที่ร้อนระอุและสภาพแวดล้อมที่ถูกทำลายเพราะสงคราม และรูปร่างที่พิการ
เรื่องจบลงเมื่อตัวละครหลานถามย่าว่าหากเขายืนด้วยขาสองขาเขาจะเหมือน
มนุษย์ไหม

เรื่องอมนุษย์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นมนุษย์หลัง
สงครามโลกครั้งที่ 3 ที่ไล่ล่าพวกอมนุษย์ที่อยู่ตามป่าเขามาเป็นทาสเพราะพวก
มนุษย์มีจำนวนมากกว่าพวกอมนุษย์ เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อพวก
อมนุษย์มีผมบนศีรษะดกหนาและมีนิ้วมี 5 นิ้ว ในขณะที่พวกมนุษย์ไม่มีเส้นผมและมี
นิ้วมือข้างละ 6 นิ้ว

เรื่องโลกมิดยุคที่สอง ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นนักบิน
อวกาศที่เดินทางกลับมาโลก และพบปัญหาว่าหลังสงครามนิวเคลียร์มนุษย์บนโลก
หันเข้าสู่ธรรมชาติและปฏิเสธวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกอย่าง ยานอวกาศ
ของตัวละครถูกทำลายและให้ตัดสินใจระหว่างความตาย กับการทิ้งความรู้ทาง
วิทยาศาสตร์ทุกอย่าง เรื่องจบลงที่ ตัวละครเลือกอยู่บนโลกต่อไป เพราะยังมี
ความหวังที่จะถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับ
ลูกชายของเขา

เรื่องความหวัง ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเริ่มขึ้นที่ชนกลุ่มน้อยในเมือง
าตติน ตัดสินใจเดินทางขึ้นสู่พื้นโลก อดต้องฝ่าฟันอันตรายหลายอย่าง เรื่อง
คลี่คลายว่า ได้พบกับอากาศบริสุทธิ์บนพื้นโลก ที่มีอาหาร และผลไม้อุดมสมบูรณ์
เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายเมื่อพวกเขาตกอยู่ในวงล้อมของมดง่ามยักษ์ที่
เป็นผลตกค้างจากกัมมันตภาพรังสี

เรื่องเขาหาว่าผมเกิดมาโชคร้าย ของ ธรรมบุญ จรัสวัฒน์ เรื่องเริ่ม
ขึ้นที่ตัวละครเป็นมนุษย์ประหลาดมี 2 หัวในร่างกายเดียว เพราะผลจากกัมมันตภาพ
รังสี เขาต้องเผชิญกับความยากลำบากในการดำรงชีวิต เรื่องจบลงที่ตัวละคร
อยากจะแยกร่างกับน้องชายเพราะเขาหลงรักผู้หญิงคนหนึ่งอยู่

เรื่องโลกคืนชีพ ของ สมนึก พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็น
มนุษย์จากดาวควีนอาปาซัง เป็นมนุษย์เดินทางกลับมาเยี่ยมโลก ปู่ตาใจมากที่ได้

กลับมาโลก และพบกับมนุษย์ที่เหลือนอยู่มีรูปร่างพิการเพราะกัมมันตภาพรังสี
เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อต้องเสียชีวิตเพราะลึกลับหมวกกรองอากาศ

1.16.3 แนวเรื่องอุบัติเหตุนิวเคลียร์ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่เรื่อง
ของสามารถ รัชมีโรจนวงศ์ และเรื่องทาร์กวิปริต ของ ธรรมดา ประทีปสีต
เรื่องของ สามารถ รัชมีโรจนวงศ์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครเป็นนิสิต
คณะจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาพบว่าเขามีลักษณะผิดปกติ อดอยากจากการส่องกล้อง
จุลทรรศน์ คือมีลักษณะสมองใกล้เคียงกับมนุษย์มาก เรื่องคลี่คลายเมื่อ ตัวละคร
พบสาเหตุว่าเป็นเพราะกัมมันตภาพรังสีรั่วไหลจากโรงงานอุตสาหกรรม เรื่องจบ
อย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อกองทัพยิงส่งสัญญาณเตรียมพร้อมสู่เบื้องบน

เรื่องทาร์กวิปริต ของ ธรรมดา ประทีปสีต เรื่องเริ่มที่วารินไปจับปลา
ที่คลองแถวบ้านมาปรุงเป็นอาหารขณะตั้งครก บมปัญหาของเรื่องคือ ชาวบ้าน
แถบนั้นและวารินแพ้สารพิษจากคลองเพราะสารกัมมันตภาพรังสีจากโรงพยาบาล
รั่วไหลลงไป วารินคลอคลอกออกมาเป็นอสุรกายกระหายเลือด ไล่ฆ่ามนุษย์ทุกคน
ทหารกองสุรกายฆ่าผู้อำนวยความสะดวกโรงพยาบาล เรื่องจบลงตรงที่ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ
ต่อชีวิตที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนี้

1.17 แนวเรื่องชีวิตสัตว์และแมลง เรื่องสั้นแนวเรื่องชีวิตสัตว์และ
แมลง หมายถึง เรื่องสั้นที่นำความรู้เรื่องวงจรชีวิตของสัตว์และแมลงมาสร้าง
เป็นเรื่องได้แก่ เรื่องจากใจเจ้าร่ม ของ เบญจา นิธิยานนท์ และเรื่องเรื่อง
ของป่าลายและครอบครัว ของ ไพโรจน์ แดงมณี

เรื่องจากใจเจ้าร่ม ของ เบญจา นิธิยานนท์ เรื่องเริ่มขึ้นที่นิลมาศ
หรือ เจ้าร่ม เป็นนกหงส์หยกเพศผู้ เจ้าร่มมักถูกลุงแอนที่รังแกเสมอ แต่
เมื่อเจ้าร่มโตขึ้นลุงแอนนั้นก็เลิกรังแก ทั้งเจ้าร่ม และ ลุงแอนนั้นก็หลงรัก
นกตัวเดียวกันชื่อ แสงจันทร์ ปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อเจ้านายของเจ้าร่มไป
ต่างจังหวัด แมวแหกกรงนกเข้ามาได้ เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อแมวฆ่านก
หงส์หยกตายทั้งกรง

เรื่องเรื่องของป่าลายและครอบครัว ของ ไพโรจน์ แดงมณี เรื่อง
เริ่มขึ้นที่ป่าลายอาศัยอยู่ใกล้หนองน้ำใหญ่ ปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อลูกของ
ตัวหนึ่งอยากเห็นหน้าป่าลายจึงบินตามไปที่บ้านใหญ่ เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อ
ทั้งคู่ถูกยาตติที่พิษฆ่าตาย

1.18 แนวเรื่องชีวิตอมตะ เรื่องสั้นแนวเรื่องชีวิตอมตะ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษย์ที่มีชีวิตอยู่อย่างไม่มีวันตาย แนวเรื่องประเภทนี้มีสองแนวเรื่องย่อยคือ แนวเรื่องชีวิตอมตะ และ แนวเรื่องผลของการมีชีวิตอมตะ

1.18.1 แนวเรื่องชีวิตอมตะ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องกระปอมเก่า ของ สมนึก พานิชกิจ และ เรื่องสายพันธุอมตะ ของ วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องกระปอมเก่า ของสมนึก พานิชกิจ เรื่องเริ่มขึ้นที่ นวลูกชายของ คณิศหายาบ เขาพบลูกชายนป้า เรื่องคลี่คลายว่า ลูกชายของเขาไปอยู่ที่ดินแดนลึกกลับกับคนที่ดินแดนแห่งนี้จะไม่วันแก่ เพราะกินยาที่สกัดจากต่อมได้สมองของกิ้งก่าผสมกับพอลเลนบี คณิศได้รับอนุญาตให้อยู่กับลูกชายได้ เรื่องจบอย่างพลิกความคาดหมายว่าคณิศพบว่าหญิงสาวที่แต่งงานกับนิวชื่อ "ซรี" คู่รักเก่าของเขา

เรื่องสายพันธุอมตะ ของ วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ปรเมศทำการทดลองเพาะเชื้อเห็ดข่อยฟ้า เพื่อนำมาใช้ในการสร้างชีวิตอมตะ บมปัญหาของเรื่องคือ เขาไม่ยอมให้พ่อของเขาตาย จึงนำเห็ดที่ทดลองมาบ้อนให้พ่อกิน เรื่องคลี่คลายลงว่าปรเมศเป็นบ้าเพราะพ่อของเขาตายมานานแล้วแต่เขายังคงพูดคุยกับศพของพ่อที่เริ่มเน่าราวกับพ่อมีชีวิต เรื่องจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อปรเมศกินเห็ดเห็ดข่อยฟ้าด้วย

1.18.2 แนวเรื่องผลของการมีชีวิตอมตะ เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องอมตะของ ชัยคุปต์ และ เรื่องชีวิตนิรันดร์ ของ เทวบุตร

เรื่องอมตะ ของชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครมีชีวิตอมตะเพราะหุ่นยนต์ผ่าตัดรักษารักษาให้เขาต้องประสบปัญหามีชีวิตอยู่อย่างเจ็บเขงาและไม่มีความสุข เมื่อมีนักข่าวมาสัมภาษณ์เขาเล่าชีวิตประวัติของตัวเองให้เธอฟัง เรื่องจบลงที่นักข่าวผู้ซึ่งเคยอยากมีชีวิตอมตะเปลี่ยนใจเธอพอใจที่จะมีชีวิตอย่างคนปกติมากกว่า

เรื่องชีวิตนิรันดร์ ของ เทวบุตร เรื่องเริ่มขึ้นที่ ทิม มีชีวิตอมตะไม่มีวันตายเพราะได้รับการผ่าตัดฝังเครื่องที่ไขสันหลัง ตัวละครประสบปัญหามีชีวิตอยู่อย่างน่าเบื่อหน่ายเขาอยากตาย เรื่องจบลงที่ ตัวละครหาทางออกของปัญหาด้วยการหาอะไรแผลง ๆ ทำเพื่อให้ชีวิตพ้นจากความเบื่อหน่าย

1.19 แนวเรื่องการล่องหนหายตัว เรื่องสั้นแนวเรื่องการล่องหนหายตัว หมายถึง เรื่องสั้นที่นำเรื่องการล่องหนหายตัวมาสร้างเป็นเรื่อง ๑๓๕ เรื่องมนุษย์ล่องหน ของ ชัยคุปต์

เรื่องมนุษย์ล่องหน ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ อาลี ฮัดจา นักเคมีประจำราชสำนักของพระราชอาชญากรรมหนึ่ง เขาคิดสูตรยาล่องหนได้สำเร็จโดยทดลองครั้งแรกกับแมว บมปัญหาของเรื่องคือ เขาทดลองกินยาล่องหน เขาหายตัวได้จริง ๆ แต่ต้องพบปัญหาตบอดทั้งสองข้างเพราะรับแสงไม่ได้ เรื่องจบด้วยความเศร้าเมื่อพระราชอาชญากรรมรับนักเคมีคนใหม่แทนอาลี ฮัดจา ที่หายตัวไป

1.20 แนวเรื่องดินแดนลึกลับ เรื่องสั้นแนวเรื่องดินแดนลึกลับ หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับดินแดนลึกลับ ซึ่งเป็นดินแดนลึกลับที่มีอยู่จริง ๆ ในโลก ๑๓๕ เรื่องแอตแลนติสทวีปอันมิตมน ของจานฟี

เรื่องแอตแลนติสทวีปอันมิตมน ของ จานฟี เรื่องเริ่มขึ้นที่ มิสเตอร์ตามอนเป็นชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เขาเคยมีอาชีพอาจารย์สอนวิชาวิทยาศาสตร์ อี๊ด ชัย และต้อย มาคุยกับมิสเตอร์ตามอนเพื่อให้เขาอธิบายและให้ความรู้เกี่ยวกับทวีปแอตแลนติส บมปัญหาของเรื่องคือมีทฤษฎีความเชื่อเกี่ยวกับทวีปแห่งนี้หลายทฤษฎี เรื่องจบลงที่ ทั้งสี่คนสรุปว่าไม่ควรหลงเชื่อทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง

1.21 แนวเรื่องชีวิตมนุษย์ เรื่องสั้นแนวเรื่องชีวิตมนุษย์ หมายถึง เรื่องสั้นที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับปรัชญาของชีวิตมนุษย์ ๑๓๕ เรื่องดวงใจแม่พ่อ เรื่องนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก และเรื่องเหนือยอดนักฟิสิกส์ ยังมี... ของ ชัยคุปต์

เรื่องดวงใจแม่พ่อ ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่อันเป็นเด็กชายหูหนวกและเป็นใบ้ และอาจจะปัญญาอ่อนอีกด้วย บมปัญหาของเรื่องคือ แม่ของอันป่วยหนัก ที่สำคัญแม่ไม่มีกำลังใจที่จะต่อสู้เพื่อที่จะมีชีวิตอยู่อีกต่อไป หมอบอกว่าแม่อาจรอดได้หากมีสิ่งมหัศจรรย์ เรื่องคลี่คลายเมื่อพ่อพบว่าอันมีความเป็นอัจฉริยะทางด้านคอมพิวเตอร์ แม่ดีใจหายป่วย เรื่องจบอย่างมีความสุข เมื่อครอบครัวอันอยู่พร้อมหน้าพ่อแม่ลูก และ 8 ปีต่อมา อันได้รับปริญญาเอกหลายสาขา จากมหาวิทยาลัยหลายแห่ง

เรื่องนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่บรรจบมีความมาเฟ้นตั้งแต่เด็กแล้วว่า เขาจะต้องเป็นนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกให้ได้ บมปัญหาของเรื่องคือ เขาไม่สามารถเขียนได้จบสักครั้ง เรื่องเขียนได้เพียงบรรทัดเดียวว่า "ที่ใจกลางจักรวาลอีกจักรวาลหนึ่ง" เขาเสียชีวิตเมื่ออายุ 73 ปี เรื่องจบลงที่ หลานสาวของเขาพบแผ่นกระดาษบนโต๊ะมีข้อความว่า "นิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่อันดับสอง... ของโลก" อด "บรรจบ" มีข้อความต่อว่า "ที่ใจกลางจักรวาลอีกจักรวาลหนึ่ง แล้วสิ่งมหัศจรรย์เหนือความมหัศจรรย์ใด ๆ ก็บังเกิดขึ้น..."

เรื่องเหนือยอดนักฟิสิกส์ยังมี... ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ศาสตราจารย์เกริกศักดิ์ นักฟิสิกส์ชื่อดังเดินทางมากรุงเทพฯ ได้รับเชิญไปประชุมและบรรยายพิเศษหลายแห่ง บมปัญหาของเรื่อง คือศาสตราจารย์ลิมนเคโทวี่ที่ร้านกาแฟ และเครื่องฉายสไลด์เสีย ศาสตราจารย์ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ เรื่องคลี่คลายว่าภรรยาของศาสตราจารย์เป็นผู้แก้ปัญหาให้ด้วยการทำเนคไทให้ใหม่ และ แก้ไขให้เครื่องฉายสไลด์ด้วยการจับกระแทกแรง ๆ

1.22 แนวเรื่องแฟนตาซี เรื่องสั้นแนวแฟนตาซี หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเทพนิยาย หรือเรื่องเร้นลับ มีเรื่องเกี่ยวกับ มังกร พ่อมด คาถาอาคม ยักษ์ แต่ที่สำคัญต้องเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ด้วย เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์แนวแฟนตาซี มีใช้ได้สองความหมาย คือ ๑. ใช้นิยายแบ่งประเภทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ และ ๒. ใช้นิยายที่เป็นแนวเรื่องเจาะเฉพาะได้แก่เรื่องกรั้ว ของ ชัยคุปต์

เรื่องกรั้ว ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ หนูหน้อยกินชมพูแล้วพบหนอนานลูกชมพูจึงรีบทิ้ง หนูหน้อยพี่ชายเล่าให้ฟังว่าพ่อเคยสอนเรื่องหลักของการอยู่รอด เรื่องของของใหญ่กับของเล็ก พ่อซึ่งนั่งฟังอยู่ด้วยคิดถึงเทพนิยายฝรั่งที่กล่าวถึงยักษ์ที่ชอบกินดาวเคราะห์บมปัญหาของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อพ่อเหลียวไปมองที่ขอบฟ้าเห็นภาพกลาง ๆ ของอะไรบางอย่างคล้ายใบหน้าของยักษ์กำลังอำปากจะกัดโลก เรื่องจบลงอย่างทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิดเมื่อโลกเกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงและได้ยินเสียงดัง "กรั้ว"

1.23 แนวเรื่องแหล่งพลังงานถาวร เรื่องสั้นแนวเรื่องแหล่งพลังงานถาวร หมายถึงเรื่องสั้นที่นำเรื่องแหล่งพลังงานถาวรมาสร้างเป็นเรื่อง ได้แก่ เรื่องหลุมดำแห่งกลาบาอัน ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องพลังมหัศจรรย์ของ วรรณกาญจน์ และเรื่องเป็นจีนเทียม ของ วิสวาทิ

เรื่องหลุมดำแห่งกลาบาอัน ของ วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์ เรื่องเริ่มขึ้นที่มนุษย์กลาบาอันแห่งดินแดนกลาบาอัน พบปัญหาแหล่งพลังงานในหลุมดำลดน้อยลง เรื่องคลี่คลายว่าเป็นเพราะการเปลี่ยนวงจรของจักรราศี และการแปรปรวนของแกนโลกทำให้กัมมันตรังสีในหลุมดำไหลออกมาบนผิวโลกเรื่องจบลงที่ชาวโลกดีใจมากที่มีพลังงานมาให้ใช้ จึงเก็บรวบรวมไว้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เรื่องพลังมหัศจรรย์ ของ วรรณกาญจน์ เรื่องเริ่มขึ้นที่ ดร.วิญญูประดิษฐ์ เครื่องผลิตพลังงานที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาน้ำมันหมดโลก ซึ่งกำลังอยู่ในขั้นทดลองนั้น พบปัญหาของเรื่องคือ ดร.วิญญู ประสบอุบัติเหตุได้รับความกระทบกระเทือนทางสมอง เรื่องจบลงด้วยความเศร้าที่ ดร.วิญญู พยายามแต่ไม่สามารถทำอะไรได้เลย

เรื่องเป็นจีนเทียม ของ วิสวาทิ เรื่องเริ่มขึ้นที่ตัวละครพบชายคนหนึ่งสามารถทำเมตเป็นจีนผสมกับน้ำเปล่าได้น้ำมันเป็นจีน แต่การทดลองยังไม่สำเร็จสมบูรณ์เพราะน้ำมันเป็นจีนอยู่ได้ไม่นานก็สลายตัวเป็นน้ำเปล่า ตัวละครตกลงเป็นหุ้นส่วนกัน พบปัญหาของเรื่องคือ ชายคนนั้นหายตัวไปอย่างลึกลับเรื่องจบลงที่ ตัวละครนำเมตเป็นจีนเทียมที่มีอยู่ไปให้นักวิทยาศาสตร์วิเคราะห์แยกส่วน แต่ไม่พบอะไร

1.24 แนวเรื่องการทำโคลนนิ่ง (Cloning) เรื่องสั้นแนวเรื่องการทำโคลนนิ่ง หมายถึงเรื่องสั้นที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องการทำโคลนนิ่ง คือ การสืบพันธุ์โดยไม่ต้องอาศัยเพศมาสร้างเป็นเรื่อง แนวเรื่องประเภทนี้มีแนวเรื่องย่อยสองประเภทคือ แนวเรื่องประโยชน์ของการทำโคลนนิ่ง และแนวเรื่องผลกระทบของการทำโคลนนิ่งต่อชีวิตมนุษย์

1.24.1 แนวเรื่องประโยชน์ของการทำโคลนนิ่ง เรื่องสั้นแนวนี้นี้ ได้แก่ เรื่องโลกกลับแล ของ ชัยคุปต์

เรื่องโลกกลับแล ของ ชัยคุปต์ เรื่องเริ่มขึ้นที่โลกอนาคต พ.ศ. 2635 ตัวละครเป็นนักบินอวกาศชายหญิง ที่เดินทางกลับมาโลกแล้วพบว่า โลกมนุษย์

รมมีมนุษย์เพราะ เชื่อโรคตัวใหม่ที่เกิดจากการพันธุวิศวกรรมโดยไม่ได้ตั้งใจ นัก
 บินอวกาศหญิงพบปัญหาเมื่อสามีของเธอเสียชีวิต เธอเป็นมนุษย์คนเดียวที่เหลือ
 อยู่ในโลก เรื่องคลี่คลายว่า เธอใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องการทำโคลนนิ่ง
 สร้างมนุษย์ขึ้นมา เรื่องจบลงที่โลกมีมนุษย์เพิ่มขึ้นแต่มีแต่เพศหญิงเท่านั้น ตัวละคร
 ยังคงมีความหวังที่จะสร้างมนุษย์เพศชายให้ได้

1.24.2 แนวเรื่องผลกระทบของการทำโคลนนิ่งต่อชีวิตมนุษย์
 เรื่องสั้นแนวนี้ได้แก่ เรื่องชีวิตเดียว ของ บุณชน

เรื่องชีวิตเดียว ของ บุณชน เรื่องเริ่มขึ้นที่ ชาร์ล ฮิลสัน มีความ
 รู้สึกขัดแย้งกับเทคโนโลยีการทำโคลนนิ่ง แม้เขาจะมีลูกชายคนใหม่จากการทำ
 โคลนนิ่งที่เหมือนลูกชายคนเดิมทุกประการ ปัญหาของเรื่องคือ ตัวละคร
 ประสบอุบัติเหตุ อาการสาหัส เขาอ่อนวอนให้ภรรยาของเขาพาเขาไปโรง
 พยาบาล เรื่องจบลงด้วยความเศร้าเมื่อภรรยาตัดสินใจปล่อยให้เขาตายแล้วนำ
 ไปโคลนนิ่งเพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่าการรักษาพยาบาล

2. กลวิธีการสร้างตัวละคร

การศึกษากลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ตัวละครเป็นองค์
 ประกอบอีกส่วนหนึ่งที่จะต้องศึกษาด้วย เพราะตัวละครเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำ
 ให้เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีความเด่นและแปลกกว่าเรื่องสั้นทั่วไป

จินดา ดวงจินดา (2524 : 38) มีความเห็นว่า "นวนิยายวิทยาศาสตร์
 ตัวละครไม่จำเป็นต้องเป็นคนเสมอไป อาจเป็นสัตว์ประหลาด หุ่นยนต์สมองกล
 หรือแม้กระทั่งปลาโลมาที่เฉลียวฉลาดก็ได้ แต่ตัวละครนั้น ๆ ต้องปฏิบัติตนเหมือน
 กับว่าเป็นคน..."

กาญจนา วิชาญภรณ์ (2534 : 47 - 48) กล่าวว่า งานเขียนประ-
 เภทลึกลับสยองขวัญ และประเภทวิทยาศาสตร์มีการสร้างตัวละครเพื่อนำจินตนา
 การและอารมณ์ความรู้สึก อาจส่งผลให้ตัวละครมีบุคลิกลักษณะ และพฤติกรรมใน
 ลักษณะเหนือจริงหรือเหนือธรรมชาติมาเร้าความตื่นเต้นและความสนใจของผู้อ่าน

ความเห็นของทั้งสองท่านข้างต้นนี้อาจสรุปได้ว่าลักษณะหรือการสร้าง
 ตัวละครของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นั้นตัวละครไม่จำเป็นต้องเป็นคน แต่ควร
 มีพฤติกรรมหรือความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับคน

การศึกษากลวิธีการสร้างตัวละครของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วง พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 ผู้วิจัยจะศึกษาว่าตัวละครสำคัญที่ปรากฏเฉพาะในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นั้น นักเขียนนำความรู้หรือแนวความคิดวิทยาศาสตร์มาสร้างตัวละครสำคัญให้มีลักษณะอย่างไรรวมทั้งมีบทบาทและพฤติกรรมอย่างไรในเรื่อง

ตัวละครสำคัญที่ปรากฏเฉพาะในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ จำนวนออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ มนุษย์บนโลก มนุษย์ต่างดาว มนุษย์ต่างมิติ พืชประหลาด สัตว์ประหลาด และผลิตผลทางวิทยาศาสตร์

2.1 มนุษย์บนโลก ตัวละครประเภทมนุษย์บนโลก จำนวนออกเป็นประเภทย่อย ๆ ได้อีก ดังนี้

2.1.1 มนุษย์ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์โดยตรง ตัวละครประเภทนี้นักเขียนนำวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องคือสร้างตัวละครที่มีอาชีพที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ ได้แก่ นักวิทยาศาสตร์และนักประดิษฐ์ นักบินอวกาศ วิศวกรและแพทย์

2.1.1.1 นักวิทยาศาสตร์และนักประดิษฐ์ ตัวละครสำคัญที่มีอาชีพนักวิทยาศาสตร์และนักประดิษฐ์ ได้แก่

เรื่องโรคแทรกซ้อน ของ เอกसानต์ ดร.มาเรียน่าเป็นนักวิทยาศาสตร์ เธอได้รับการทดลองฉีดวัคซีนที่ผสมแล้วเข้าท้องตัวเอง ระหว่างตั้งครรภ์ เธอรู้สึกรักและผูกพันกับเด็กในท้องมากขึ้นๆ จนคลอด เมื่อเด็กถูกกักจัดเพราะมีอาการอ่อนไหวมากเกินไป ดร.มาเรียน่าเสียใจมาก จึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย

เรื่องพอมดแห่งซอนมา ของ ชัยคุปต์ พระราชาพระองค์หนึ่งเป็นพอมดด้วยชื่อ "ซอนมาริยาโรควาสกาดุสสะกัที่ 8" หรือ "พอมดซอน" พอมดซอนอายุสามสิบปีเศษ พอมดซอนมีอะไรแปลก ๆ จากพอมดทั่วไป เช่นชุดพอมดมีแถบสีหลายสีบนผ้าสีดำ สวมหมวกยอดแหลมสีม่วงบนน้ำเงินและดำ และบินได้ด้วยการขี้นาบินที่มีรูปร่างคล้ายไม้กวาด พอมดซอนสามารถเรียกลมเรียกฝนทำให้เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องแผ่นดินไหว เพราะเขามีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเขากำลังศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์การควบคุมลมฟ้าอากาศ และการสร้างแผ่นดินไหวอยู่ใกล้จะสำเร็จ

เรื่องเหลวอีกแล้ว ของ ชัยคุปต์ ดิลก เก่งประเสริฐเป็นนักวิทยา

ศาสตร์ชอบประดิษฐ์คิดค้นการทดลองแปลก ๆ ใหม ๆ อยู่เป็นประจำ แม้จะไม่ค่อยประสบความสำเร็จขณะที่เขาทดลองก็เกี่ยวข้องส่วนกับสุนัขเกิดอุบัติเหตุ สุนัขทำตุ๊กตะจกแตกทำให้เท้าช้อยส่วนกระจายพุ่งไปในบรรยากาศโลก ดิฉันรู้สึกตกใจมากแต่เมื่อพบว่าไม่มีอะไรผิดปกติจากเท้าช้อยส่วนก็รู้สึกโล่งใจ และผิดหวังเมื่อพบว่าการทดลองล้มเหลวอีกครั้งโดยไม่รู้ว่าขณะนั้นทั้งโลกถูกเท้าช้อยส่วนจนเล็กลงนิดเดียว

เรื่องคนเก่งที่โลกไม่ต้องการ ของ ชัยคุปต์ ตัวละครชื่อ "ปัญญาสมองใส" เป็นคนเก่งทางด้านวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะเรื่องคอมพิวเตอร์ และเป็นคนชอบเลี้ยงสัตว์รักสัตว์มากโดยเฉพาะนกที่พูดได้ ปัญญามีชื่อเสียงดังไปทั่วโลกจากการประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ล่ามแปลภาษาคนกับสัตว์ เขากลายเป็นวีรบุรุษของคนทั้งโลกจากในยุคมั่งสวิง แต่แล้วเขาก็กลายเป็นบุคคลอันตราย มนุษย์ทั้งโลกไม่ชื่นชมอีกต่อไปเมื่อเขาเริ่มประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ล่ามแปลภาษาระหว่างคนกับพืช เพราะปัจจุบันโลกก็กำลังเผชิญกับปัญหาสัตว์ล้มโลกและคนเผชิญหน้ากับปัญหาความอดอยาก

เรื่องठाที่สุมมนุษย์คือหุ่นยนต์ ของ ชัยคุปต์ ดร.เมธา ยอดวิทย์อายุ 60 ปี เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญวิทยาศาสตร์หลายสาขาเช่นคอมพิวเตอร์ปัญญาประดิษฐ์ เขามีใจกับผลงานการสร้างหมวกอิเล็กทรอนิกส์ถ่ายทอดประสบการณ์มาก เขารู้สึกโกรธและผิดหวัง เมื่อได้รับการปฏิเสธทุนจากคณะกรรมการวิจัย เพราะผลงานของเขาเป็นการทำลายระบบการศึกษาและคุณค่าของมนุษย์

เรื่องสู่นาคค 14 ล้านองศา ของ ชัยคุปต์ ปัญญา เก่งทวิอายุเกือบ 40 ปีเป็นนักวิทยาศาสตร์ รูปร่างผอมสูงสวมแว่นตาหนา ผมเป็นกระเซิง ชอบแต่งตัวตามสบาย ปัญญาไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เขาไม่แน่ใจนักกับระบบการทำงานของยานเวลาที่เขาสร้างขึ้น เขามีความกังวลตลอดเวลา แล้วสิ่งที่เขากังวลก็เป็นจริงเมื่อยานเวลาพาเพื่อนของเขาเดินทางสู่นาคคสามเดือนข้างหน้าโดยมีใจกลางดวงอาทิตย์เป็นจุดหมายปลายทาง

เรื่องลาฟ ของ ชัยคุปต์ ดร.เจต สมองจำ อายุราว 50 ปี วัผมยาวรุงรังมีนิสัยเก็บตัวไม่ชอบเข้าสังคมและเป็นคนเจ้าอารมณ์ เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยาที่มีชื่อเสียง มีผลงานทางด้านวิทยาศาสตร์พอสมควร โดยเฉพาะการสร้างสิ่งมีชีวิตแบบใหม่ เขาโกรธมากที่คณะกรรมการฯ ำให้ทุนการ

วิจัยสัตว์ผสมพันธุ์ใหม่ของเขาน้อยมาก จึงอย่าให้ลาฟ สัตว์พันธุ์ใหม่อาละวาดถล่ม กรุงเทพมหานคร แต่ลาฟกลับลุกไม่ขึ้นล้มลงทับบ้านดร.เจ็ดพิงพินาศ

เรื่องเงาสีเขียว ของ ชัยคุปต์ เครือกก มรณัมย์ อายุราว 30 ปีเศษ เป็นหญิงสาวรูปร่างร่ำรวย ใบหน้างามผุดผ่อง เธอเป็นนักชีววิทยาและอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น เครือกกทำการทดลองอาบรังสีนิวตรอนเมล็ดพืชทำให้ได้พืชพันธุ์ใหม่ที่มีพลังจิต เธอถูกพิษควบคุมจิตใจบังคับให้ทำในสิ่งที่มันต้องการ ในที่สุดเธอต้องหาวิธีการกำจัดพืชที่เธอสร้างขึ้นมาเอง

เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ ศาสตราจารย์กัลป์ พงศ์สุริยะ อายุราว 60 ปีเศษเป็นหัวหน้าคณะบุกเบิกดาวอังคาร เขาไม่ยอมกลับโลกตามคำสั่งจากโลกมัลลิกสาวจะอ่อนวอนให้กลับไปด้วยกัน ศาสตราจารย์มีความตั้งใจเด็ดเดี่ยวว่าจะสร้างโลกบนดาวอังคารให้เป็นโลกที่มีแต่ความสงบสุขโดยมีหุ่นยนต์เป็นผู้ช่วย เมื่อโลกเกิดสงครามทำลายโลกเขาจึงเป็นมนุษย์คนสุดท้ายของโลกที่ยังคงมีความหวังว่าจะได้รับการติดต่อจากมนุษย์คนอื่น ๆ บ้าง จนในที่สุดเขาก็สิ้นใจตายอย่างเงิบเหงาท่ามกลางหุ่นยนต์นับพันตัว

เรื่องระเบิดล้างโลก ของ ชัยคุปต์ ดร.สันต์ เดชเดชา เป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านดาราศาสตร์ เป็นคนที่มีความคิดที่ค่อนข้างพิสดาร บางคนเรียกเขาว่า "ดร.เพี้ยน" เขาประดิษฐ์สิ่งแปลก ๆ มากมายหลายอย่าง ล้มเหลว หลายอย่างทำงานได้ผลจริงและหลายอย่างก็พิสูจน์ไม่ได้ เขาสร้างระเบิดล้างโลกและเรียกร้องให้ทั่วโลกยุติสงครามได้สำเร็จ เพราะโลกเชื่อว่าเขาประดิษฐ์ระเบิดล้างโลกได้จริง ๆ

เรื่องเหนือยอดนักฟิสิกส์ยังมี ของ ชัยคุปต์ ศาสตราจารย์เกริกศักดิ์ เกียรติจารัสจร อายุประมาณ 40 ปี เป็นนักฟิสิกส์ที่มีชื่อเสียงมากในประเทศไทย เขาเดินทางมากรุงเทพฯ เข้าร่วมประชุมและบรรยายพิเศษหลายแห่ง เขาเป็นที่ชื่นชอบของคนทั้งประเทศที่ยอมรับในความเก่งและความสามารถหลายด้านของเขา แต่เมื่อพบกับปัญหาลึมนะตาที่มีอยู่อันเดียวในร้านกาแฟ และเครื่องฉายสไลด์เสีย เขาไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ต้องขอความช่วยเหลือจากภรรยา

เรื่องมนุษย์ล่องหน ของ ชัยคุปต์ อาลี ฮัดจา เป็นนักเคมีประจำราชสำนักของพระราชทานพ่อของเขาซึ่งเสียชีวิต เขามีความรู้ลึกไม่ติดพระราชที่ร่ำรวยมากแต่ขี้เหนียว อาลี ฮัดจาเป็นคนโง่ และทะเยอทะยาน เขาคิดสูตรน้ำยาล่องหนสำเร็จ และกินเข้าไปเพื่อจะให้ล่องหนหายตัวไปปลงพระชนม์พระ

ราชา ฤทธิ์ยาทาให้อาลี ฮัดจา ล่องหนได้แต่ตาบอดสนิททั้งสองข้าง

เรื่องแดนพรรษา ของ เสรี พัฒนชัย ไพโรจน์ สุราสมบูรณ์เป็นชายหนุ่มนักประดิษฐ์ผู้มีความสามารถด้านวงจรคอมพิวเตอร์ เขาประดิษฐ์เกมดับเบิลอิมเมจสำเร็จ นำไปขายได้เงินมากมาย แต่เขาต้องเป็นบ้าเพราะไม่สามารถแยกความแตกต่างของโลกแห่งความจริงกับโลกในฝันของเกมดับเบิลอิมเมจได้

เรื่องนาครเพชรพันล้าน ของ เสรี พัฒนชัย ดร.พงศกร นิพนธ์ อายุ 45 ปีเป็นนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทและสำเร็จได้รับปริญญาสาขาคอมพิวเตอร์หุ่นยนต์ เขาประดิษฐ์หุ่นยนต์นำมาใช้ในการโจรกรรมเพชร เขาบังคับหุ่นยนต์ให้ฆ่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ล้อมจับ และในที่สุดเขาก็ต้องถูกหุ่นยนต์ ฆ่าตายเพราะเข้าใจผิดว่าเป็นตำรวจ

เรื่องพลังมหัศจรรย์ ของ วรรณภาณจน์ ดร.วิญญู ชนะวิชัย หญิงสาวอายุประมาณ 30 ปีเศษ ผิวขาว สูงโปร่ง หน้าตาสวยเก๋ เป็นนักชีววิทยา ดร.วิญญู เป็นคนแรกในโลกที่คิดค้นเครื่องผลิตพลังงานได้สำเร็จ แต่ยังคงอยู่ยงยืนทดลองใช้เท่านั้น ต่อมาเธอประสบอุบัติเหตุสมองกระทบกระเทือนมาก เมื่อฟื้นขึ้นมา ดร.วิญญู จำอะไรไม่ได้เลย

เรื่องมนุษย์อนันตรัย ของ ไพตรอน 92 ดร.สาธร เป็นนักวิทยาศาสตร์มีนิสัยขี้อิจฉาริษยา และจิตอาฆาตเหี้ยม เขาพยายามผลิตสิ่งแปลก ๆ เพื่อสร้างชื่อให้เขา รดแข่งกับเพื่อนสนิทชื่อ "นนท์" ดร.สาธรจับมนุษย์มาทดลองฝังแร่ยูเรเนียมที่สมองทำให้ผู้ที่ถูกทดลองเสียชีวิตแต่เขาก็พยายามทดลองกับเหยื่อรายใหม่ ได้มนุษย์ที่มีพลังจิตแต่มีจิตอาฆาตเหี้ยม ในที่สุด ดร.สาธรก็ถูกมนุษย์อนันตรัยที่เขาสร้างขึ้นมาฆ่าร้าย

เรื่องมัมมี่ ของ เมตตา ไพรงาม ดร.วิดิเป็นนักวิทยาศาสตร์เขาเป็นคนมีความมานะพยายาม การวิจัยเรื่องมัมมี่ของเขาล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่าเขาก็ไม่ท้อถอยจนงานที่สุดก็ประสบผลสำเร็จ ดร.วิดิของร้องให้ ดร.เจมส์ช่วยเหลือในการทดลองหยุดชีวิตของเราเพราะเขาต้องการฟื้นขึ้นมา 10 ศตวรรษข้างหน้าเพื่อเล่าเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 1-3 ให้มนุษย์อนาคตฟังพร้อมทั้งหลักฐานบันทึกเหตุการณ์ และโมโครฟิล์มการวิจัยเรื่องมัมมี่ เวลาผ่านไปสิบศตวรรษ เขาถูกปลุกให้ตื่นด้วยความปลอดภัย

เรื่องลิ้ม ของ เสรี แซ่ลี ดร.ศักดิ์เป็นนักวิทยาศาสตร์และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก เขาสร้างเครื่องย่อส่วนได้สำเร็จหลังจากทดลอง

ย่อบส่วนสัตว์ต่าง ๆ จนเป็นที่พอใจแล้ว เขาจึงทดลองย่อบส่วนตัวเขาเอง นักข่าวชื่อ "ชัยรัตน์" พยายามชักท้วงการทดลองครั้งนี้แต่ไม่ได้ผล เมื่อย่อบส่วนตัวเองสำเร็จแล้ว ดร.ศักดิ์นาจึงนึกขึ้นได้ว่าเขาลืมเครื่องขยาย ดังนั้นเขาจึงติดค้างอยู่ในห้องทดลองนั่นเอง

เรื่องสนามเวลา ของ เตคลีออน สุพจน์ เป็นนักฟิสิกส์โดยจบปริญญาเอกสาขาฟิสิกส์จากสถาบัน WSO สุพจน์ได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์จากการเสนอทฤษฎี "สนาม-พลังไฟฟ้าและแม่เหล็ก" เขาชวนเพื่อนรักชื่อ "วรวิทย์" ร่วมทำงานวิจัยเรื่อง "ทฤษฎีสนามเวลา" จนสำเร็จ ภายหลังวรวิทย์ทรยศนำทฤษฎีสนามเวลาไปขายให้กับรัสเซีย สุพจน์เกรงว่ารัสเซียจะนำทฤษฎีสนามเวลาไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงอดีตซึ่งจะมีความกระทบต่อถึงปัจจุบัน สุพจน์จึงตัดสินใจเดินทางย้อนเวลาไปฆ่าตัวเองในอดีต ทฤษฎีสนามเวลาจึงไม่เกิดขึ้นมา

เรื่องความลับของหยดน้ำตา ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ หลุยส์ เครน เป็นนักวิทยาศาสตร์สาขาเคมี เขาเป็นลูกชายของเอกอัครราชทูตแคนาดา หลุยส์ เครน ทำพฤติกรรมที่แปลกประหลาดได้แก่ การรับซื้อน้ำตาของประชาชน ทำให้เกิดเหตุการณ์วุ่นวาย รกလာหล ที่หน้าสถานทูต เขาได้รับซื้อน้ำตาจำนวนมาก แล้วบังคับให้น้ำตาร้องไห้ทำให้ได้น้ำหอม

เรื่องอุโมงค์ลึกลับ ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ ชุษณะ และภุชชัยทั้งสองเป็นนักเคมี ทำงานในห้องทดลองจนคิดเมื่องานเสร็จต้องเดินทะลุผ่านอุโมงค์ใต้ดินเพื่อกลับบ้าน ทั้งสองพลัดหลงไปยังโลกอีกมิติหนึ่งเพราะความระแวง

เรื่องมฤตยูบ้านเขียว ของ ประมวล คารดาษ ดร.เอก วงศ์วิทยา อายุ 52 ปี รูปร่างสันทนต์ ร่างกายแข็งแรงเพราะออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เขาเป็นนักวิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ของประเทศไทย เป็นหัวหน้าโครงการปรับสภาพอากาศ โดยมี "แองเจิล" หญิงสาวชาวอเมริกันเป็นผู้ช่วย เขาเป็นคนเก่งและมีความสามารถเมื่องานวิจัยสำเร็จ ดร.เอก ถูกแองเจิลหักหลัง เขาเสียชีวิตในห้องปฏิบัติการโดยไม่ทราบสาเหตุ

เรื่องปลามฤตยู ของ สน ท้ากลาง ดร.พอนด์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพันธุวิศวกรรม เขาผสมพันธุ์ปลาพันธุ์ใหม่เพื่อใช้แก้ปัญหาหน้าน้ำเสียหมดไปแล้ว วอชเชอร์ปลานี้ก็สร้างปัญหาให้ดร.พอนด์ พยายามหาทางแก้ไขแต่ไม่สำเร็จ ดร.พอนด์ เครียดมากจนเสียชีวิต

เรื่องฟอสซิลยูเอพรี ของ ธรรมดา ประทีปสิต คาร์ล รัสเซล เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านฟอสซิลของสัตว์มีกระดูกสันหลัง เขาถูกเรียกตัวมาประเทศไทย เพื่อศึกษาซากไดโนเสาร์ที่ค้นพบ เขาพบเหตุการณ์ประหลาดคือร่างของฟอสซิลมีชีวิต และสั่งห้ามเขาทำการวิจัยต่อ แต่คาร์ลไม่เชื่อจึงถูกทำร้ายเป็นอัมพาตพูดไม่ได้

เรื่องมิติว่าง ของ ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก ศาสตราจารย์โรลด์ วิกเกอร์เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยและเป็นนักวิทยาศาสตร์ เขาประดิษฐ์แคปซูลมิติพาหนะที่จะพามนุษย์ทุกคนหลุดพ้นไปสู่มิติที่ว่างเปล่าและมีความสุขสงบ เขานำภรรยาของเขาที่ตั้งครรภ์อยู่เดินทางพร้อมเขาภายในแคปซูลมิติ

เรื่องนางฟ้า ของ อ.นาง ตัวละครเป็นนักประดิษฐ์ เขานำเก้าอี้บิน สิ่งประดิษฐ์ที่จะออกแสดงมาทดลองบิน เขาได้พบกับหญิงสาวสวยบนเก้าอี้บิน เขาหลงรักเธอ พยายามหาทางติดต่อกับเธอ เมื่อเขาได้พบเธออีกครั้งก็ตกใจและเสียใจมากเมื่อรู้ว่าเธอคือหุ่นยนต์

เรื่องบิลลีเดอะคิต ของ สุทธิ ญาริน ลี ฮิวเลทน์เป็นนักประดิษฐ์และมีฐานะยากจน เขาประดิษฐ์เรื่องฉายภาพยนตร์เข้าสมองคนทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นดารานำในเรื่องเลย เขาร่วมหุ้นกับวาร์เรน ผู้อำนวย การสร้างหนังคนหนึ่ง สิ่งประดิษฐ์ของเขาทำให้วาร์เรนมีอำนาจร่ำรวยเมื่อฉายหนังเรื่องบิลลี เดอะคิตจบ

เรื่องคนดาว ของ เบลิอกไม้ ศาสตราจารย์วินสตัน คิว แอนเดอสัน เป็นนักวิทยาศาสตร์และนักประดิษฐ์ชาวอเมริกัน ผลงานของเขาที่สร้างปัญหาให้กับเรื่องคือ การประดิษฐ์เครื่องเดินทางไปกลับเวลานาเลี้ยวรอบารด ดาวินชี จากอดีตมาศึกษา แล้วเขาไม่สามารถส่งกลับได้ เพราะเครื่องส่งขัดข้อง

เรื่องคำตอบ ของ ประกายหมึก ตัวละครเป็นนักฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ ทำงานที่องค์การนาซา เขาประดิษฐ์เครื่องมือเดินทางข้ามมิติได้สำเร็จ แต่ต่อมาเขาก็ตัดสินใจทำลายทิ้งไป เมื่อมาคิดได้ว่า สิ่งประดิษฐ์ชิ้นนี้จะเป็นการสร้างปัญหา และทำลายความสุขสงบของโลกอีกมิติหนึ่ง

เรื่องการกลับมาของมนุษย์แมลง ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย ดร.กรมัย อายุ 32 ปี เป็นหัวหน้ากองกีฏวิทยา เขาเผชิญปัญหาการบุกรุกโลกของฝูงแมลงประหลาดกลุ่มหนึ่ง ดร.กรมัย ทำการศึกษาค้นคว้าจนรู้เรื่องแมลงประหลาดฝูงนี้

เรื่องตกทอง ของ เทวบุตร พิชิต เป็นชายหนุ่มชอบประดิษฐ์ทดลองสิ่ง

ต่าง ๆ เขาสร้างคันเบ็ดและนาสร้อยทองใส่กล่องเหยื่อเพื่อล่ออาหารของทองมาติดที่ปลายคันเบ็ด ด้วยความโลภของเขาจึงไปตกเบ็ดหน้าร้านขายทองแล้วก็ต้องพบกับความผิดหวังเมื่อสร้อยทองของเขาถูกทองในร้านดูไปรวมอยู่ด้วยกัน

เรื่องความคิดของมนุษย์กล ของ เกลิม สุประเสริฐ จรเป็นนักประดิษฐ์ เขาประดิษฐ์มนุษย์กลชื่อ ชีวัน จรต้องการให้ชีวันมนุษย์กลของเขามีความคิดเช่นเดียวกับมนุษย์ เขาจึงพยายามสอนให้ชีวันพัฒนาความคิดขึ้นมาให้ได้

2.1.1.2 นักบินอวกาศ ตัวละครสำคัญมีอาชีพนักบินอวกาศ ได้แก่

เรื่องยานานูอยู่ไหน ของ ชัยคุปต์ กับตันดาร์เป็นผู้นำยานอวกาศกาแล็กซี-3 เดินทางสู่ห้วงอวกาศ กับตันได้รับสัญญาขอความช่วยเหลือจากยานนานู เขาต้องประสบปัญหาเพราะไม่สามารถหายานนานูได้พบ แต่กับตันก็พยายามหาวิธีไปพบยานานู และให้ความช่วยเหลือได้สำเร็จ

เรื่องนครดอมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด ของ ชัยคุปต์ ตัวละครเป็นกลุ่มนักบินอวกาศ ที่เดินทางไประบบสุริยะใหม่เพื่อค้นหาระลอกใหม่เพื่อการอยู่อาศัย พวกเขาพบกับเรื่องประหลาด คือ พบนครลึกลับบนดาวดวงหนึ่งที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาก แต่เป็นเมืองร้าง กลุ่มนักบินอวกาศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีผู้อาวุสเป็นหัวหน้าตัดสินใจอยู่ที่นครแห่งนี้ กลุ่มที่ 2 มีกับตันยานอวกาศเป็นหัวหน้าตัดสินใจเดินทางต่อไป

เรื่องชุมทางหลุมดำเจาะเวลา ของ ชัยคุปต์ ดาร์ณีเป็นนักบินอวกาศหญิง ที่ประสบปัญหายานอวกาศถูกหลุมดำดูด เธอเป็นนักบินคนเดียวที่รอดชีวิตต้องอยู่รอกติกดาบรพที่มีแต่ไดรอนเสาร์ เธอต้องการส่งข่าวถึงมนุษย์ในอนาคตจึงวาดภาพไว้ที่ผนังถ้ำ

เรื่องโลกกลับแล ของ ชัยคุปต์ ตัวละครเป็นนักบินอวกาศสามภรรยาที่เดินทางกลับมาโลกแล้วพบว่าบนโลกไม่มีมนุษย์เลย เมื่อสามิตาย ภรรยาจึงเป็นมนุษย์คนเดียวในโลก ตอนแรกเธอรู้สึกเศร้า และเหงามากจนคิดฆ่าตัวตาย แต่แล้วเธอก็เข้มแข็งขึ้นเมื่อคิดได้ว่าเธอจะต้องมีชีวิตอยู่เพื่อมวลมนุษยชาติ เธอจึงใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องการทำโคลนนิ่ง สร้างมนุษย์เพศหญิงขึ้นมาคนแล้วคนเล่า

เรื่องคอนเวนติเที่ยวบินพิศวง ของ ทิตพงศ์ เตชะอาพลกุล ตัวละครเป็นกับตันควบคุมยานคอนเวนติเดินทางออกนอกระบบสุริยะ เมื่อเดินทางกลับสู่

รกละบบการสื่อสารขัดข้องทางโลกส่งยานรบออกมา กับต้นจึงตัดสินใจเดินทางออกไปนอกยานเพื่อเจรจากับยานรบ จนเข้าใจกัน

เรื่องคลื่นรบกวน ของ ไตรรัตน์ ใจสำราญ นาวาเอกชอภินส์ เป็นคนดีอื้อฉาว หัวแข็งแต่มีเหตุผล เพราะเขาไม่ยอมจับยานอวกาศที่ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมด เขาไม่เชื่อประสิทธิภาพของเทคโนโลยี ความคิดของเขาถูกต้อง เมื่อมีคลื่นแม่เหล็กจากนอกโลกทำให้ยานอวกาศที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ขัดข้อง และเขาเป็นผู้จับยานอวกาศไปช่วยเหลือสำเร็จ

เรื่องอาชญากร ของ วิมล เดชาเลิศ พันจ่าอากาศเอก พล กีบสัน เขาต่อสู้กับศัตรูคนเล็กด้วยความกล้าหาญ แต่ต้องพ่ายแพ้ถูกยิงตกลงสู่พื้นดิน และถูกอาชญากรรกรจิต จับตัวเป็นเชลยในที่สุด

เรื่องยาโรฮานา ของ วิมล เดชาเลิศ อาดัม และอีฟเป็นนักบินอวกาศสำรวจกาแล็กซี เขาและเธอตกใจและเสียใจมากเมื่อพบว่าโลกถูกทำลายแล้ว จึงต้องเดินทางต่อไปในอวกาศเพื่อหาโลกใหม่ ทั้งสองต่อสู้กับศัตรูที่ยิงตามไล่ล่าด้วยความเข้มแข็ง

เรื่องมัจจุราชสีเทา ของ วิมล เดชาเลิศ ตัวละครเป็นกับตันสำรวจยานหว่ากอ นานักสำรวจไปเก็บหินตัวอย่างบนดวงจันทร์ใต้ต้นของดาวเสาร์ พบปัญหาเชื้อโรคร้ายแรง เขาจึงรีบจับยานกลับ แต่ถูกหน่วยลาดตระเวนโจมตี จึงสละยานหนีไปหลบอยู่ที่อื่น

เรื่องอารยะภุติ ของ วิมล เดชาเลิศ เจกอบเป็นผู้รวบรวมมนุษย์ที่รอดชีวิตหนีออกจากโลกที่อยู่ภายใต้อำนาจของคอมพิวเตอร์ ระหว่างทางเขาต่อสู้กับคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์ด้วยความกล้าหาญแต่ก็พลาด เจกอบรอดชีวิตเพียงคนเดียวและได้รับการช่วยเหลือจากบรมครูบนดวงดาวแห่งหนึ่ง

เรื่องวัคซัน ของ วิมล เดชาเลิศ กับต้นสก็อตเดินทางไปช่วยเหลือลูกเรือที่ถูกลิงยักษ์จับเป็นเชลย ต่อมาเจอรี่ได้รับเชื้อทำให้กลายร่างเป็นลิงยักษ์อาละวาด กับต้นรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องตัดสินใจทำลายร่างของเจอรี่

เรื่องขอต้อนรับ ของ 'ญาลักษณ์ นิคม มิเชล และฮาน ทั้งสามเป็นนักบินอวกาศรับมอบหมายหน้าที่ค้นหาโลกใหม่ ระยะเวลาการเดินทางที่ยาวนานทำให้ทั้งสามเกิดความเครียดและวิวาทกัน และเมื่อพบดาวเคราะห์ที่เหมาะสม ความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่เยี่ยงวีรบุรุษพวกเขาก็สามต้องหมดไป เมื่อเทคโนโลยีของโลกก้าวหน้า เขาพบมนุษย์มากมายบนดาวเคราะห์แห่งนี้

เรื่องจุดจบที่เริ่มต้น ของ สิทธิ พันธุ์ ตัวละครเป็นนักบินอวกาศชาย และหญิง ที่เดินทางสำรวจหาโลกใหม่ ระหว่างทางพบศัตรูบุกจู่โจมแต่ก็ต่อสู้จนชนะ และเดินทางต่อไปจนพบดาวเคราะห์ที่ต้องการ

เรื่องเอเทิน ของ จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์ ตัวละครเป็นนักบินอวกาศ จากระบบจักรวรรดินิยมที่เป็นศัตรูกับฝ่ายสังคมนิยม แต่เมื่อโลกถูกทำลายเพราะสงคราม ทั้งสองฝ่ายจึงสามัคคีกันเดินทางไปงานเอเทินในฐานะทายาทชุดสุดท้ายของโลก

เรื่องสุดยอดแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ กับตันอรานอสเป็นผู้บังคับยานอวกาศ B-2 เดินทางสำรวจเพื่ออาณานิคม เขาพบว่าโลกถูกทำลายแล้ว แต่ด้วยจิตใจที่เข้มแข็ง จึงนำยานอวกาศของมนุษย์ที่เหลือรอดเดินทางไปยังโลกใหม่ได้สำเร็จ

เรื่องร่างที่ 2 ของ กอบเกียรติ ผ่องพูน และสมหวัง เพียรจรรยาวัฒน์ คล้าน บังเอิญไปนั่งอยู่บริเวณที่สนามเวลามีการเปลี่ยนแปลงร่างกายของเขาจึงแยกเป็น 2 คน คล้านที่มีความก้าวร้าวมีร่างกาย คล้านที่มีจิตใจดีงามไม่มีตัวตน ทั้งสองต่อสู้กันเองเพราะคล้านที่ก้าวร้าวไม่ยอมรวมร่าง

เรื่องภัยมืด ของ ธรรมบุญ จรัสวัฒน์ ตัวละครเป็นนักบินอวกาศ เก็บวัตถุกลับจากอวกาศมาทำการวิเคราะห์เพราะความสงสัย ทำให้เมื่อวัตถุกลับแตกตัวออกมาทำลายชีวิตของนักบินอวกาศทั้งหมด

2.1.1.3 วิศวกร ตัวละครสำคัญมีอาชีพวิศวกร ได้แก่

เรื่องขอเพียงเธอรู้ ของ ไพรัตน์ บัณฑิต นพจติ อายุ 32 ปี ตายเพราะรถร้ายที่รักษาไม่ได้ ร่างกายของเขาถูกแช่แข็งเอาไว้ หลายสิบปีต่อมา เขาถูกปลุกให้ฟื้น นพจติต้องการส่งข่าวถึงประกายแก้วคู่รักของเขาที่เสียชีวิตแล้ว ด้วยความอุตสาหะพยายาม เขาเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ จนสามารถส่งข้อความไปถึงประกายแก้วว่า เขายังรักและซื่อสัตย์กับเธอเสมอได้สำเร็จ

เรื่องดาวเทียมนอกพิภพ ของ ธรรมดา ประทีปสิต พอล มอร์แกน เป็นวิศวกรขึ้นใหม่ที่พบแผนการจารกรรมยานอวกาศ X-40 ออกจากฐานตามหมายกำหนดการ แต่ไม่มีใครเชื่อคนขึ้นเฝ้าอย่างเขา

เรื่องเมืองลอยฟ้า ของ ชัยคุปต์ วิศว์ เขียววิทย์ อายุ 44 ปี เป็นวิศวกรควบคุมการสร้างเมืองลอยฟ้า เขาโกรธมากเมื่อรู้ว่าถูกหลอกเพราะครอบครัวของเขาไม่ได้ขึ้นมาอยู่ที่เมืองลอยฟ้าด้วยกัน เขาจึงกระโดดหนีลงมา

ได้พบกับครอบครัวทำให้มีกำลังใจคิดแผนรวบรวมนักวิทยาศาสตร์ ที่เหลืออยู่วาง
แผนป้องกันโลกจากภัยของดวงอาทิตย์

เรื่องทลายโลก ของ เทวบุตร สุวัฒน์ เป็นนิสวกรควบคุมการก่อสร้าง
ศูนย์วิทยาศาสตร์แห่งโลก เขาสังเกตว่าเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นในโลก
สัมพันธ์กับการตอกเสาเข็มศูนย์วิทยาศาสตร์ จึงรีบขับรถไฟหามาหยุดการก่อ
สร้างแต่ก็สายไป

2.1.1.4 แพทย์ ตัวละครสำคัญมีอาชีพแพทย์ ได้แก่

เรื่องฆาตกรรมอำพราง ของ อภิรุต ศาสตราจารย์นายแพทย์อิทธิพล
ทุ่มเทชีวิตจิตใจกับการทดลองยาฆ่ามะเร็ง จนลืมนึกถึงกฎหมายและศีลธรรม
เขาเสียสละชีวิตลูกของเขาทั้งสามคนให้กับการทดลอง และนิดสารมะเร็งใส่
ร่างกายของทารกแรกเกิดอีกหลายคนที่เกิดขึ้นและสถานที่เดียวกับลูกชายของเขา
จากนั้นอีกหลายปีก็ไปลักพาตัวเด็กเหล่านั้นมาทดลองยาฆ่ามะเร็ง

เรื่องเปลี่ยนตัว ของ มานิต รุจิวิโรตม ดร.จิมมี เวลล์ เป็นคนที่มี
ความเชื่อมั่นในตัวเองมาก เมื่อเขาแกล้งขำว่าจะผ่าตัดเปลี่ยนสมองคนไข้เป็น
รายแรกของโลก แต่ผลของการผ่าตัดที่ล้มเหลวก็ไม่ทำให้เขาท้อถอย เขาก็ไข
ด้วยการใช้เครื่องมือพิมพ์ความจำที่ประดิษฐ์ขึ้นมาซึ่งทำให้สถานะการณ์ของคนไข้
เลวร้ายลงไปอีก

เรื่องประชากรคอมพิวเตอร์ ของ ชิลลิ่ง ดราย นายแพทย์เวิร์น
กริฟซิม เขามีสมองคอมพิวเตอร์ฝังอยู่เช่นเดียวกับประชาชนทุกคน แต่เขาเกิด
ความรู้สึกขัดแย้งกับมัน และสภาพแวดล้อมที่มีคอมพิวเตอร์เป็นผู้จัดการทุกอย่าง
เขาจึงถูกจับไปทำลายร่างและสมองในข้อหาประทุรกันดาร

เรื่องสับเปลี่ยน ของ วิสวาที นายแพทย์สุรติเป็นชายหนุ่มที่มีความรัก
และกตัญญูต่อศาสตราจารย์ฤทธิมาก เขามียอมสูญเสียศาสตราจารย์ที่กำลังป่วย
หนัก จึงวางแผนลอบให้ชายคนหนึ่งที่คัดเลือกแล้วว่าเหมาะสมสำหรับการผ่าตัด
นำสมองของศาสตราจารย์ใส่แทน ซึ่งการผ่าตัดสำเร็จลงด้วยดีไม่มีใครรู้เรื่อง
การผ่าตัดครั้งนี้

2.1.2 มนุษย์ที่มีพลังจิต ตัวละครสำคัญเป็นมนุษย์ที่มีพลังจิต ตัว
ละครประเภทนี้นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องพลังจิตมาสร้างตัวละคร
ให้มีความสามารถพิเศษเหนือกว่ามนุษย์ธรรมดาทั่วไป ความสามารถทางพลังจิต
จำแนกได้ 3 ประเภท คือ พลังจิตเทเลพาที (Telepathy) หรือโทรจิต ตัว

ละครมีอำนาจพิเศษในการส่งข่าวสารติดต่อกันโดยไม่ต้องใช้คำพูด สามารถอ่านใจมนุษย์หรือสัตว์ได้ พลังจิตเทเลไคเนซิส (Telekinesis) ตัวละครสามารถบังคับหรือควบคุมการเคลื่อนไหวของวัตถุ และทำให้วัตถุเปลี่ยนสภาพได้ รวมทั้งบังคับมนุษย์ให้ลอยจากพื้นได้ และพลังจิตเทเลพอร์เทชั่น (Teleportation) ตัวละครสามารถเคลื่อนย้ายวัตถุหรือร่างกายมนุษย์จากตำแหน่งหนึ่งไปอีกตำแหน่งหนึ่งได้

เรื่องเข้างับทำให้ตัวเองตายแล้วฟื้นได้ ของ อภิรุท ฮาตต์เป็นชาวนิโกร รูปร่างสูงใหญ่สืบเชื้อสายมาจากชาวแอฟริกัน อ้างตัวว่าเป็นพ่อมดเบอร์ลินกลับชาติมาเกิด เขาเป็นมนุษย์ที่มีพลังจิตสามารถบังคับให้ตัวเองตายแล้วฟื้นได้ เขาใช้ความสามารถนี้วางแผนหนีออกจากคุกแต่ถูกจับได้ เมื่อถูกขังเดี่ยวอีกครั้ง เขาจึงใช้พลังจิตเทเลพอร์เทชั่นหายตัวออกไปจากคุก

เรื่องพลังจิตพิศวง ของ ธรรมดา ประทีปสิต ยูริ แกลลีเป็นชาวอิสราเอล เขาใช้อำนาจพลังจิตบังคับจิตาจอหมดตาให้เดินทางไปช่วยลุงเขาที่ป่วยหนักโรคยาใช้พลังจิตเทเลไคเนซิส ให้กระเป๋าของหมดลอยนำทางไป เขาใช้พลังจิตนี้ทั้ง ๆ ที่ตัวของเขาอยู่ที่ประเทศอิสราเอล

เรื่องอำนาจจิตกระแสนุสอุตาย ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ ปะการังมีอาชีพเป็นนักแสดง เธอถูกคนร้ายยิงปืนใส่แต่เธอสามารถบังคับลูกปืนให้หยุดนิ่งและวกกลับไปหาคนที่ยิงได้ เธอจึงรู้ว่าเธอมีพลังจิตเทเลไคเนซิส จึงยิ่งพยายามฝึกหัดกล้าแข็งขึ้นจนสามารถลอยไปในที่ต่าง ๆ ได้

เรื่องจอย ของ ชัยคุปต์ จอยเด็กหญิง อายุ 8 ขวบ จอยและพ่อแม่ของจอยมีพลังจิตเทเลพาที หรือโทรจิต โดยเฉพาะจอยสามารถใช้กระแสจิตสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้ดีกว่าเด็กอื่น ๆ ที่มีอายุใกล้เคียงกัน และสื่อสารกับสัตว์ได้อย่างดีอีกด้วย จอยถูกพ่อแม่สั่งห้ามไม่ให้ใช้โทรจิตในเมือง เพราะมีตำรวจลับคอยจับอยู่ ภายหลังครอบครัวของจอยต้องหนีไปอยู่บ้านป่าลึกพร้อมกับคนอื่น ๆ ในหมู่บ้านที่มีพลังจิตทุกคน

เรื่องมนุษย์อนันตรัย ของ โฟตรอน 92 ตัวละครเป็นมนุษย์ที่ถูกจับฝังแร่ในสมองทำให้มีพลังจิตสูง เขามีพลังจิตเทเลพาทีสามารถอ่านใจคนได้ มีพลังจิตเทเลไคเนซิส สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของวัตถุ เขาใช้พลังจิตในทางทำลายชีวิตคน โดยฝังพลังจิตใส่บุรุษปริศนียังจนไฟลุกท่วมตัว และบังคับให้ตึกทลายลงมาทับคนงานก่อสร้าง

เรื่องสัมผัสที่หก ของ วรณกาญจน์ วิชวรรณเพ็ญรู้ว่าเธอมีสัมผัสที่หก ความสามารถเห็นเหตุการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับคนรักได้ ซึ่งเวลาต่อมาได้พิสูจน์ว่าเหตุการณ์ที่เธอเห็นนั้นเป็นจริงเสมอ

เรื่องเมืองที่เขาและหล่อนรหยา ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ สามภรรยาคนหนึ่งเป็นพลเมืองของเมืองแห่งความรัก ทั้งสองมีใบหน้าสวยงามคล้ายกันและมีความสามารถทางโทรจิต ทั้งสองสื่อสารกันได้โดยไม่ต้องใช้คำพูด และได้ชวนชายคนหนึ่งจากเมืองแห่งความแค้นให้ไปอยู่ด้วยกันที่เมืองแห่งความรัก

2.1.3 มนุษย์มีความสามารถพิเศษเพราะความรู้ทางวิทยาศาสตร์
ตัวละครประเภทนี้ นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการทางวิทยาศาสตร์โดยนำวิทยาศาสตร์ในจินตนาการมาสร้างให้ตัวละครมีความสามารถพิเศษทางด้านเหนือกว่ามนุษย์ทั่วไปเพราะผลของการทดลองหรือการสร้างขึ้นมาจากจินตนาการทางวิทยาศาสตร์นั้น ๆ ได้แก่

เรื่องชิปสมองใส ของ เทวบุตร ตัวละครมีอาชีพนักแข่งรถ เขาเข้ารับการผ่าตัดฝังชิปสมองทำให้เป็นคนฉลาด และความจำดีเยี่ยมทันที ตัวละครต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่ไม่ต้องเสี่ยงอย่างนักแข่งรถผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากการผ่าตัดฝังชิปสมอง คือทำให้ขาดความสามารถในการรับรู้น้ำหนัก-เบา เมื่อขับรถเข้าทางโค้งตัวละครหักพวงมาลัยมากในขณะที่เร่งความเร็วสูงทำให้รถคว่ำ

เรื่องชีวิตนิรันดร์ ของ เทวบุตร ทีมได้รับการผ่าตัดฝังเครื่องไว้ที่ขสันหลังตั้งแต่เด็ก ๆ ทำให้ร่างกายของเขาสามารถสร้างสนามพลังป้องกันตัวยามมีภัย ทีมมีชีวิตอมตะแต่กลับทำให้เขาเบื่อมาก จึงพยายามหาอะไรแปลก ๆ แปลง ๆ ทำ เพื่อให้ชีวิตมีความตื่นเต้นขึ้นมาบ้าง

เรื่องอมตะ ของ ชัยคุปต์ ตัวละครเป็นชายวัยประมาณห้าสิบปี ทำทางแข็งแรง เขาเคยป่วยหนักแล้วให้หุ่นยนต์ผ่าตัดรักษาโรคให้ ผลของการผ่าตัดทำให้เขามีชีวิตอมตะ ตัวละครสามารถเสี่ยงอันตรายที่มนุษย์ทั่วไปไม่สามารถทำได้ เขามีชีวิตอยู่อย่างเงิบเหงาต้องสูญเสียคนรักคนแล้วคนเล่า ปัจจุบันเขามีอายุ 298 ปี และอยากตายมาก

เรื่องกระบอมเก่า ของ สมนึก พานิชกิจ ตัวละครเป็นกลุ่มมนุษย์ที่หนีจากสังคมไปอยู่ที่ "ดินแดนแห่งนิรันดร์" ดินแดนใต้หนองหาน ทุกคนมีความเป็นหนุ่มสาวเสมอเพราะกินยาเม็ดชั้วนิรันดร์ที่สกัดจากต่อมพิทูธาลิ์ได้สมองถึงเก่าคือ

ทองแดงผสมกับพอลเลนบี ตัวละครตัวหนึ่งชื่อ "ซรี" เธอเคยเป็นคู่รักของพ่อของนิวแต่ไม่สมหวัง เมื่อเธอได้รู้จักกับนิวและรักกัน เธอจึงพาเขาไปอยู่ที่ดินแดนแห่งนิรันดร์

2.2 มนุษย์ต่างดาว ตัวละครสำคัญประเภทมนุษย์ต่างดาว เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสิ่งมีชีวิตที่มีภูมิปัญญาสูงจากดาวดวงอื่น ๆ ตัวละครประเภทนี้จำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้

2.1.1 มนุษย์ต่างดาวมีลักษณะเหมือนมนุษย์ มนุษย์ต่างดาวประเภทนี้มีลักษณะทางกายภาพได้แก่ รูปร่างหน้าตาและลักษณะนิสัยพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์บนโลก ได้แก่

เรื่องผู้ชายลึกลับ ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ ยามาร์เป็นนักเขียนชื่อดังแห่งดาวสันติภาพ ได้รับรางวัลจากการประกวดวรรณกรรมแนวเลเซอร์ติก เขาพบบรรณาธิการคนหนึ่งบนโลก เพื่อขายต้นฉบับเรื่องสั้นแนวนวนิยายในรูปของแคปซูล ยาน้ำ และยาเม็ด แต่บรรณาธิการไม่เชื่อคิดว่าเป็นคนบ้าจึงไล่ยามาร์ให้ออกไปจากสำนักพิมพ์

เรื่องขายดวงจันทร์ ของ ชัยคุปต์ ตัวละครเป็นมนุษย์ต่างดาว นักเขียนบรรยายว่า "... รูปร่างสูงใหญ่ผิวดำคนทั่วไป หน้าอ้วนกลม ตาเล็ก ผมยาวเกือบถึงไหล่ ... ใส่ชุดเสื้อแขนยาวลายดอกไม้เต็มตัว และกางเกงสีเขียวแก่ ..." เขาเดินทางมาโลกพบกับสาลี สัมหล่น จึงเจรจาขอซื้อดวงจันทร์ซึ่งสาลีก็ตกลงขายให้ เพราะคิดว่าเขามาจากรายการโทรทัศน์

เรื่องพลังใจจากดวงดาว ของ ชัยคุปต์ อ้อมเป็นเด็กหญิงจากต่างดาวที่ถูกลักพาตัวมาโลก นักเขียนบรรยายว่า "... อ้อมเป็นเด็กหญิงค่อนข้างบอบบางตัวเล็กอายุสิบขวบ ..." อ้อมเป็นเด็กดี ขยันและมีนิสัยช่างฝัน อ้อมอดทนต่อความยากลำบากความจน อ้อมดูแลยายที่ป่วย และน้องอ้นอายุ 4 ขวบ อ้อมถูกเด็กเกเรรังแกและล้อเลียนเสมอ เมื่อมนุษย์ต่างดาวพี่น้องฝาแฝดมาชวนอ้อมไปอยู่ด้วย แต่อ้อมซึ่งเป็นคนดีไม่ยอมไปเพราะห่วงยายและน้อง

เรื่องกำแพงที่ของระบบสุริยะ ของ ชัยคุปต์ กลุ่มมนุษย์ต่างดาวผู้รักสันติภาพและความสงบ ผู้เขียนบรรยายว่า "... ผมขาวหนวดขาว มีใบหน้าแจ่มใสทำให้งามสง่าในชุดเสื้อคลุมยาวสีขาวหลวม ๆ ..." ตัวละครสร้างกำแพงที่ขอบระบบสุริยะเพื่อกันไม่ให้มนุษย์ผู้กระหายสงครามเดินทางออกมานอกระบบ

สุริยะได้

เรื่องโลกาหม่ากลั้ชอบกาแล็กซี ของ ชัยคุปต์ กลุ่มมนุษย์ต่างดาวแห่ง ดาวเคราะห์ศูนย์กลางของจักรวรรดิกาแล็กซี นักเขียนบรรยายลักษณะว่า "... คณะผู้สำรวจจำนวนแปดคน นำโดยผู้สำรวจสูงสุดผมยาว หนวดและเครา ยาวขาวโพลนอย่างงามสง่าทั้งศีรษะและใบหน้าทุกคนสวมชุด ผ้าคลุมสีขาวยาว หลวม ๆ ถึงพื้นแขนยาว ..." กลุ่มมนุษย์ต่างดาวเฝ้าดูวิวัฒนาการความเป็นไป ของดาวเคราะห์โลกด้วยความดีใจและความหวังที่จะได้ต้อนรับสมาชิกใหม่ แต่ แล้วก็ต้องผิดหวังเมื่อมนุษย์ทำสงครามทำลายกันเอง

เรื่องยิ่งกว่าโทษประหาร ของ ชัยคุปต์ ลูนาร์เด็กหญิงต่างดาว วัย 8 ขวบ ที่มีความซุกซนและตื้อรั้น เธอขัดขืนคำสั่งของพ่อแม่แอบเข้าไปเล่นในห้อง ทดลองและทำหลอดบรรจุก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แตก ถูกตัดสินลงโทษให้เนรเทศ ไปอยู่ที่ดาวเคราะห์โลกแต่เนื่องจากอายุยังน้อย พ่อของเธอจึงขอรับโทษแทน

เรื่องเพลงแห่งจักรวาล ของ ชัยคุปต์ คานันเป็นประมุขและจอมทัพ แห่งดาวเนปจูน ในการทำสงครามกับโลก เขามีจิตใจเด็ดแค้นและต้องการเอาชนะโลกให้เร็วที่สุด แต่แล้วเมื่อโลกถึงคราวจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงคานันก็กลับใจ ส่งทูตสันติมาโลก

เรื่องบ้านยานเหาะ ของ แพรวา พานิชกิจ ริสสาเป็นมนุษย์ต่างดาว ที่ยานอวกาศได้รับความเสียหายจึงต้องร่อนลงจอดบนโลก เธอได้พบกับมนุษย์ ผู้ชายชื่อ "ทัช" ทัชสอนให้เธอรู้จักสิ่งต่าง ๆ บนโลกซึ่งเธอเรียนรู้อย่างรวดเร็ว เมื่อยานอวกาศซ่อมเสร็จ เธอก็เดินทางจากโลกไป

เรื่องครู ของ มณีเจ็ดแสง หยางเป็นมนุษย์จากโลกจอมร นักเขียน บรรยายลักษณะว่า "... ศีรษะล้านเลี่ยน นุ่งห่มด้วยภูษาขาวสะอาดคล้ายผู้ทรง ศิล" หยางเป็นชายสูงอายุ เดินทางมาโลกมนุษย์เพื่อเผยแพร่หลักแห่งการดำเนิน ชีวิตให้กับชาวโลก

เรื่องอัลตรา ของ เอกรัตน์ ตัวละครเป็นมนุษย์ต่างดาวที่มีพ่อเป็น มนุษย์ และแม่เป็นมนุษย์ดาวอัลตรา เขาเดินทางมาโลกเพราะต้องการพบกับพ่อ ของเขา แต่ทางกองทัพโลกเข้าใจผิดคิดว่ายานอวกาศของเขามาด้วยวัตถุประสงค์ร้าย จึงยิงทำลายยานอวกาศ ทำให้เขาเสียชีวิต

เรื่องานที่สุด (ชบชีวิตจากอากันตุกะ) ของ วิทย์ อนุส. กับตันซีเบส เป็นมนุษย์ต่างดาว เดินทางมาค้นหามนุษย์ที่เหลือรอดจากสงครามเขาต้องใช้เวลา

นานมากในการค้นหามนุษย์ จนในที่สุดก็พบและให้ความช่วยเหลือได้ เขาคิดไม่ถึงว่ามนุษย์จะหลบอยู่ใต้ดินลึกขนาดนี้

เรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย ตัวละครเป็นกลุ่มมนุษย์ที่อพยพจากโลกไปอยู่ที่ดาวมรกต ซึ่งเป็นดาวแห่งสันติภาพมีสนามพลังที่สามารถชำระล้างจิตาจาฟ่ดำที่ชั่วร้ายได้ ผู้นำแห่งคณะผู้หลุดพ้นของดาวมรกต เปลี่ยนนาจิลแพดเดอร์สัน ผู้นำกองรบให้เป็นผู้นำแห่งกองทัพธรรมเพื่อการเผยแพร่ทั่วจักรวาล

เรื่องยา ของ สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์ ทิมาร์เป็นมนุษย์ดาวแอนเตอร์บัน มีอาชีพเป็นชาวเหมืองแร่ที่ยากจน เขาถูกพ่อตัวเอาเปรียบซึ่งเขาก็ไม่มีทางโต้แย้งได้ จึงต้องรับชะตากรรมด้วยการทนซื้อยาราคาแพง

เรื่องอุบัติเหตุ ของ เรือเปล่า ตัวละครเป็นมนุษย์ต่างดาวชายหญิงที่พบรักกันระหว่างการเดินทางในอวกาศ ทั้งสองพบอุบัติเหตุพิสดารลงใบ 3 ชั้น เขาต้องทำรายงานระบุให้ได้ว่าตกลงบริเวณใด ซึ่งหญิงสาวได้ช่วยเหลือเขา เพราะเธอจำได้ว่าตกลงบริเวณดาวเคราะห์ชื่อโลก

เรื่องทางเลือก ของ เทวบุตร "ร่าง" และ "ผู้กำหนด" ร่างได้รับอนุญาตจากผู้กำหนดให้เลือกดวงดาวที่จะไปเก็บประสบการณ์ได้ตามใจ ร่างจึงเลือกไปเกิดที่ดาวเคราะห์โลก เพราะต้องการได้รับประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลาย

2.2.2 มนุษย์ต่างดาวมีลักษณะไม่เหมือนมนุษย์ มนุษย์ต่างดาวประเภทนี้มีลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ รูปร่างหน้าตาแตกต่างจากมนุษย์บนโลก แต่มีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ ได้แก่

เรื่องพรหม...ลิขิต ของ เทวบุตร มนุษย์ต่างดาวที่แวะมาเที่ยวบนโลก ตัวละครแปลกใจมากที่พบว่ามนุษย์บนโลกเหมือนเขาอยู่บนดาวเคราะห์ดวงนี้ด้วย และสิ่งมีชีวิตบนดาวเคราะห์ดวงนี้มีรูปร่างคล้ายเขา แตกต่างกันคือมีมือเพียงสองข้าง และใบหน้าที่มีด้านเดียว รูปร่างที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ต่างดาว คือ รูปร่างพระพรหมนี่เอง ตัวละครคือมนุษย์ต่างดาวที่มีใบหน้า 4 ด้าน มีมือ 8 ข้าง เมื่อมีมนุษย์พบเห็นการปรากฏตัวของตัวละครทำให้ตัวละครตกใจมากจึงรีบหนีไป

เรื่องจักรวาลมฤตยู ของ ศิริกนก มนุษย์จากดาวอังคารเดินทางมาโลก เพื่อเตือนชาวโลกให้ระวังภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากดวงอาทิตย์ นักเขียนบรรยายลักษณะของมนุษย์ดาวอังคาร ดังนี้ "ร่างมนุษย์ต่างดาวสูงใหญ่ไม่ต่ำกว่า 6 ฟุต เป็นอย่างน้อย อะไร ๆ เหมือนมนุษย์เราแทบทุกอย่างยกเว้น

ศิระซึ่งร่อนกาใหญ่ พลอยทำให้ดวงตา และลำคอใหญ่กว่ามนุษย์เรามากเครื่อง
ห่อหุ้มเขาเป็นมันวาวคล้ายพลาสติก"

เรื่องราตรีสวัสดิ์ ของ เทวบุตร มนุษย์ต่างดาวจากดาวสเต็มส์เดินทาง
มาโลกเพื่อขอความช่วยเหลือจากมนุษย์ เขาต้องการให้มนุษย์สอนวิธีนอนหลับให้
แก่เขา เนื่องจากดาวสเต็มส์มีดวงอาทิตย์ 2 ดวง จึงไม่มีเวลากลางคืนพวกเขา
จึงไม่รู้วิธีนอนหลับพักผ่อนร่างกาย นักเขียนบรรยายลักษณะของมนุษย์ต่างดาว
ดังนี้ "... สักครู่ปรากฏใบหน้าของตัวประหลาดคล้ายตุ๊กตาที่พยายามทำให้เป็น
ตุ๊กตาหมี แต่ไม่ใช่ มันจึงมาทางเขา ..."

เรื่องผู้รุกรานจากต่างดาว ของ ชัยคุปต์ มนุษย์ต่างดาวแห่งดาว
เคราะห์สีน้ำเงิน ถูกมนุษย์จากโลกเดินทางไปรุกรานและไล่ฆ่า มนุษย์ต่างดาว
ไม่สามารถต่อสู้กับมนุษย์เพราะเสียเปรียบด้านร่างกายและประสิทธิภาพของ
อาวุธ นักเขียนบรรยายลักษณะของมนุษย์ต่างดาวว่าสูงเพียงไหล่ของมนุษย์โลก
มีใบหน้าเล็กแหลมคล้ายหนู

เรื่อง 2 วีรบุรุษเจียบ ของ ชัยคุปต์ มนุษย์ต่างดาวเดินทางมาโลก
เพื่อสืบดูท่าทีหากมนุษย์อ่อนแอจะบุกยึดโลกทันที เมื่อได้เผชิญหน้ากับมนุษย์สองคน
ที่เมาเหล้าไม่มีท่าทีกลัวเกรง มนุษย์ต่างดาวคิดว่ามนุษย์เก่ง และเริ่มขวญเสีย
จึงตัดสินใจเดินทางออกนอกโลกไม่คิดที่จะรุกรานโลกอีก นักเขียนบรรยาย
ลักษณะมนุษย์ต่างดาว ดังนี้

... ภายในยานอวกาศ หัวหน้าหน่วยสอดแนมรูปร่างคล้ายมนุษย์สูงประ
มาณเจ็ดฟุต อยู่ในชุดเครื่องแบบคล้ายทหารกระดัดรัด รอบตัวเต็มไปด้วย
อุปกรณ์ช่วยชีวิต และอาวุธประจำตัวหลากหลายชนิด ... หัวหน้าหน่วยสอดแนม
จากต่างดาวหยุดอยู่กับที่ ห่างจากบ้องกัมกับั้งประมาณเจ็ดถึงแปดก้าว ตา
ทั้งสองบนใบหน้าลักษณะคล้ายจระเข้ แสดงแววพิศวง แยกเขี้ยวเผยให้เห็น
ฟันแหลมคม เขี้ยวเป็นแถวยาวไม่ผิดกับฟันจระเข้ ...

เรื่องเจ้าโลกาใหม่ ของ ชัยคุปต์ มนุษย์ต่างดาวจากดาวรอส์-128
วางแผนยึดครองโลกได้สำเร็จ รดดยยุยงให้แต่ละประเทศไม่ไว้วางใจและทำ
สงครามทำลายกันเองนักเขียนบรรยายลักษณะของมนุษย์ต่างดาวจากดาวรอส์-
128 ว่าเป็นมนุษย์แมลงที่มีรูปร่างแขนขาคล้ายมนุษย์ แต่มีหน้าคล้ายตั๊กแตน

เรื่องเพชฌัญญา...มนุษย์เอกซ์ ของ สฤณี สาระไทย มนุษย์ต่างดาว ที่ยานขัดข้องต้องอาศัยเครื่องมือเอกซเรย์ของโรงพยาบาลช่วยในการซ่อมยาน ทำให้เขาต้องเพชฌัญญากับมนุษย์ที่มาเฝ้าดูหาสาเหตุที่ทำให้พิวส์ไฟฟ้าของโรงพยาบาลดับทุกคืน นักเขียนบรรยายลักษณะของมนุษย์ต่างดาว ดังนี้ "... ร่างเล็ก ๆ ตามพิวส์สีเทาคล้ายกับถูกฉาบไว้ด้วยสารตะกั่ว กำลังสาละวนอยู่กับอุปกรณ์อะไรบางอย่างที่วางอยู่บนเตียงเอกซเรย์ ดวงตาบนรอยสีแดงส้มบนศีรษะที่กลมรีและปราศจากสิ่งปกคลุม คู่มือจะสูงราว ๆ สักสามหรือสี่ฟุต ..."

เรื่องผู้มาจากนอกพิภพ ของ ลิ มนุษย์ต่างดาวจากดาวเอกซ์เดินทางมาโลกและจับตัวนักวิทยาศาสตร์ชาวไทยผู้ผลิตน้ำหอมได้ แต่ต่อมาก็ปล่อยตัวเขาไปและเดินทางออกไปจากโลกเพราะแพ้พิษบางชนิดทำให้ไม่สบาย นักเขียนบรรยายลักษณะของมนุษย์ต่างดาวดังนี้

... ผู้ประหลาดตกตะลึงกับรูปร่างของมนุษย์ต่างดาว ช่วงสเลนเดอร์เหลือเกิน ออกของมนุษย์ต่างดาวนั้นใหญ่เหลือเกิน บนใบหน้าก็ไม่มีปาก มีแต่ช่องจมูก แสดงให้เห็นว่าไม่ต้องกินอาหารแต่หายใจอย่างเดียว เอาจังบางคน คงเนื่องจากไม่มีกระเพาะอาหาร ขานั้นก็เรียวยาวย้วยวนตา เพศชายยิ่งแต่ศีรษะกลับกลมดิกไม่มีหูมีแต่สิ่งหนึ่งคล้ายสายอากาศเครื่องรับคลื่นของโลกเรา ใบหน้ามีแต่ตาและจมูกอย่างละหนึ่งหน่วย ...

2.2.3 มนุษย์ต่างดาวมีความสามารถเหนือมนุษย์ มนุษย์ต่างดาวประเภทนี้มีความสามารถพิเศษเหนือกว่ามนุษย์ คือมีพลังจิตสูง ได้แก่

เรื่องจากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก ของ ชัยคุปต์ รือ-เอล และอา-ริล จากดาวเคราะห์สีชมพู ได้รับมอบหมายให้มาศึกษาชีวิตมนุษย์ และเชิญเข้าร่วมจักรวรรดิกาแล็กซี ทั้งสองมีพลังจิตเทพาตี หรือทรจิต และสามารถควบคุมอำนาจของพลังจิตได้ ทั้งสองถูกมนุษย์บนโลกทำร้าย รือ-เอลเมื่อรู้ว่าอา-ริลเสียชีวิตก็โกรธมาก เขาใช้พลังจิตทำร้ายมนุษย์เสียชีวิตและฆ่าตัวตาย

2.3 มนุษย์ต่างมิติ ตัวละครสำคัญประเภทมนุษย์ต่างมิติ เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องโลกและจักรวาลหลายมิติ ตัวละครประเภทนี้จำแนกได้ 2 ประเภท

2.3.1 มนุษย์ต่างมิติเวลา ตัวละครประเภทนี้นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการและแนวคิดเรื่องมิติของเวลา มนุษย์ต่างมิติเวลา หมายถึงมนุษย์ที่เดินทางมาจากมิติเวลาที่แตกต่างจากปัจจุบัน ได้แก่

เรื่องมนุษย์กลายพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด ตัวละครเป็นมนุษย์ที่เดินทางมาจากมิติเวลาอนาคตเพื่อปฏิบัติภารกิจเก็บยีนของมนุษย์ที่มีร่างกายปกติสมบูรณ์ไปผสม แต่แล้วต้องพอบุสสรคจากมนุษย์กลายพันธุ์ และความไม่เข้าใจของมนุษย์ที่มีร่างกายสมบูรณ์ ในที่สุดเขาก็ได้ยีนของมนุษย์กลายพันธุ์ไปแทน นักเขียนสร้างตัวละครให้มีลักษณะโดดเด่นแต่แขนขาเล็กนิดเดียว และมีพลังจิตเทพาที่ สามารถสื่อสารกันใต้ทางธรจิต อันเป็นความสามารถพิเศษของมนุษย์จากอนาคต

เรื่องย้อนเวลามาหาอดีต ของ ธรรมดา ประทีปสิด มนุษย์จากโลกอนาคตเดินทางมาปัจจุบันเพื่อเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวไปปลูก แต่แล้วน้ำานนาททำให้หุ่นยนต์ที่มาด้วยกันชำการไม่ได้ พวกเขาจึงต้องทิ้งหุ่นยนต์ไว้บนโลก เมื่อกลับมารับภายหลังเกิดการปะทะกันกับมนุษย์ที่เข้าใจผิดว่ามนุษย์อนาคตเป็นศัตรู

เรื่องมาจากอนาคต ของ ธรรมดา ประทีปสิด ตัวละครเป็นมนุษย์จากโลกอนาคต นักเขียนบรรยายลักษณะว่า "... มีผิวสีแดง นัยน์ตาสีเหลือง" มนุษย์อนาคตเดินทางมาปัจจุบันเพื่อเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าว แต่เผอิญมีมนุษย์มาพบเห็นเข้า มนุษย์อนาคตอธิบายสาเหตุการมาให้มนุษย์ฟังจนเข้าใจและยินยอมให้นำเมล็ดพันธุ์ข้าวกลับไปได้

2.3.2 มนุษย์จากโลกต่างมิติ ตัวละครประเภทนี้นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการและแนวคิดเรื่องโลกหรือจักรวาลคู่ขนาน ได้แก่

เรื่องมิติคู่ขนาน ของ ชัยคุปต์ ทหารเยอรมันจากโลกคู่ขนานเดินทางผ่านประตูมิติมาโลกเพื่อจะทำสงครามยึดครองโลก ทหารเหล่านี้มีอาวุธที่มีประสิทธิภาพมาก และมีระบบป้องกันของสนามพลังทำให้อาวุธใด ๆ บนโลกทำร้ายกองทัพพวกเขาไม่ได้ นักเขียนบรรยายถึงกองทัพของโลคู่ขนานว่า "ที่ด้านหน้าของรถถังบิน ทหารเดินเท้าชุดสีน้ำเงินเข้มสวมหมวกคล้ายหมวกมนุษย์อวกาศสะท้อนแสง จำนวนประมาณหนึ่งร้อยคนยืนถืออาวุธคล้ายปืนยาวในท่าเตรียมพร้อม" กองทัพจากโลกคู่ขนานปรากฏตัวทั่วโลก ทั้งที่สหรัฐอเมริกา ยุโรป และออสเตรเลีย และทำสงครามต่อสู้กับทหาร กองทัพโลกคู่ขนานถูกกำจัดด้วยฝีมือของมนุษย์สองคนด้วยวิธีเดินทางย้อนอดีตและทำลายกองทัพโลกคู่ขนานทันทีที่ประตู

มิติปรากฏ

เรื่องสัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด มนุษย์จากดาว รศบอนด์ซึ่งเป็นโลกคู่ขนาน ได้รับสัญญาณขอความช่วยเหลือจากดาวเคราะห์โลก จึงรีบมาช่วย พวกเขาารู้สึกแปลกใจมากที่มาถึงพบว่าโลกเป็นดาวเคราะห์ร้างไปแล้ว และรู้สึกเสียใจเมื่อรู้ว่าดาวเคราะห์โลกถูกทำลายด้วยฝีมือของมนุษย์เอง

เรื่องเอกภพคู่ขนาน ของ ธรรมดา ประทีปสิด ตัวละครเป็นมนุษย์จากโลกคู่ขนาน เขาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจบางอย่างบนโลก ตัวละครต้องต่อสู้และเผชิญอันตรายจากศัตรู วนที่สุดเมื่อมาถึงจุดหมายตัวละครตกใจและแปลกใจมากเมื่อภารกิจของเขาคือการเจริญเผ่าพันธุ์บนโลก

2.4 พืชประหลาด ตัวละครสำคัญประเภทพืชประหลาด เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการทางวิทยาศาสตร์ โดยนักเขียนสร้างตัวละครพืชประหลาดเกิดจากผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ และเป็นพืชประหลาดจากต่างดาว ได้แก่

เรื่องเงาสีเขียว ของ ชัยคุปต์ พืชประหลาดที่เกิดจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์อาบรังสีนิวตรอนให้เมล็ดพืชทำให้เกิดการกลายพันธุ์ หรือมีวเตชันชื่อว่า "เฟื่องฟ้ากนก" เป็นพืชที่มีพลังจิตเทเลพาที่สามารถอ่านใจคนได้ มันฆ่าคนที่จะมาข่มขืน และคนที่มาตัดต้นตาย เฟื่องฟ้ากนกสามารถใช้พลังจิตควบคุมจิตใจของ "เครือกนก" ผู้ทำการทดลองให้ทำตามที่มีต้องการได้

เรื่องมังกรราชสีเทา ของ วิมล เดชาเลิศ พืชประหลาดจากต่างดาว เป็นเชื้อราสีเทาบนก้อนหินของดวงจันทร์ใต้ดิน ซึ่งอันตรายมากมันสามารถแทรกซึมเข้าไปในร่างกายของนักสำรวจได้อย่างรวดเร็ว รดรดเลือดเนื้อเหยื่อเป็นอาหาร และแพร่พันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว

2.5 สัตว์ประหลาด ตัวละครสำคัญประเภทสัตว์ประหลาดเป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการทางวิทยาศาสตร์ ตัวละครสัตว์ประหลาดเกิดจากผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์และเป็นสัตว์ประหลาดจากต่างดาว ได้แก่

เรื่องเชื้อชีวิตดาวอังคาร ของ ธรรมดา ประทีปสิด เชื้อแบคทีเรียจากดาวอังคาร พังตัวและขยายพันธุ์อยู่ใต้ผืนน้ำแข็งของทวีปอาร์กติก เมื่ออาหารของมันน้อยลงเพราะมนุษย์รบกวน มันจึงออกอาละวาดไล่ฆ่าคนเป็น

อาหาร ไม่มีใครสามารถปราบมันได้ นักเขียนบรรยายลักษณะของมันว่า

... "มันเป็นอะไรกันนะ พระเจ้าช่วย" ลูกทีมคนหนึ่งควักปืนออกมา
เล็งไปที่ร่างอันไร้วิญญาณของเพื่อนร่วมงาน ที่มีก้อนพิษสีเขียวเป็นพุ่ม
กำลังซ่อนเร้นดูดกินเลือดจากเศษส่วนอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเหยื่อ
ของมัน ... ไกลออกไปจากสถานีทดลองทางวิทยาศาสตร์แมกมอร์รอด
ร่างของพิษได้นำสีเขียวอันมีชื่อว่าโคลน ต่างขึ้นมาเลื้อยคลานแผ่กิ่งก้าน
อยู่เหนือพื้นน้ำแข็งของแผ่นดินแอนตาร์กติกา อย่างชื่นชมยินดี ...

เรื่องโคลนมรณะ ของ ธรรมดา ประทีปสิด เชื้ออาร์ตึแบคทีเรีย
จากบรรยากาศของโลก เดิมอยู่บนก้อนเมฆในชั้นสตราโตสเฟียร์ ปะปนมากับ
สายฝนฝังตัวอยู่ใต้คลองแสนแสบ เมื่อแหล่งอาหารของมันหายากเพราะกิจการ
เดินเรือแสนแสบทำให้ท้องน้ำไม่สงบวุ่นวาย มันจึงออกล่าเหยื่อตอนกลางคืน กิน
มนุษย์เป็นอาหาร นักเขียนบรรยายลักษณะของอาร์ตึแบคทีเรียว่ามีลักษณะ เป็น
โคลนสีดำเหนียวหนะ

เรื่องฟอสซิลยูเอพริอ ของ ธรรมดา ประทีปสิด ไตรนเสาร์เดิน
ทางจากต่างดาว เพื่อกลับมาอยู่บนโลกที่มันเคยอพยพจากไป ตัวละครไม่ต้อง
การให้ใครล่วงรู้การกลับมา จึงปรากฏตัวสั่งห้ามมนุษย์ที่รู้เรื่องเปิดเผย แต่เมื่อ
เขาไม่เชื่อฟังจึงถูกตัวละครทำร้าย นักเขียนบรรยายลักษณะของไตรนเสาร์ดังนี้

... เมื่อแสงอาทิตย์เข้ากับร่าง ๆ หนึ่ง รัศมีแสงก็ต้องตกจุดจุดสิ่งที่
สายตาเขาได้เห็นนั้น มันเป็นร่างของสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์ มันมีดวงตา
ทั้งสองสีเหลืองทองรัต หัวของมันกลมเกลี้ยงไม่มีเส้นผม าบหูก็ไม่เห็น
รูจมูกนั้นใหญ่ไม่มีสัน ปากกว้างไปถึงขอบนอกของเบ้าตาทั้งสอง มัน
กำลังอ้าปากเห็นฟันแหลมเล็กเรียงรายทั่วทั้งปาก ... ที่เขาทั้งสองนั้น
มีเกล็ดเล็ก ๆ ครอบคลุม เล็บเท้าแหลมจุ่มกดปักลงกับพื้นห้อง ...

เรื่องภัยมืด ของ ธรรมณู จรัสวัฒน์ สัตว์ต่างดาวแฝงกายอยู่ในวัตถุ
รูปร่างประหลาด ซึ่งเมื่อถึงเวลาที่พอเหมาะมันจะแตกตัวออกมาแพร่ขยายพันธุ์
เหยื่อของมันคือนักบินอวกาศที่เก็บวัตถุนี้นำวิเคราะห์ ไม่มีใครสามารถปราบมันได้

เรื่องการกลับมาของมนุษย์แมลง ของ ทรัพย์รัตน์ ยัมวิสัย แมลงจากต่างดาวที่เดินทางมารโลก 2 ครั้ง เพื่อเตือนภัยที่จะเกิดขึ้นแก่ชาวโลก ครั้งแรกเตือนเรื่องปัญหาน้ำเน่าเสีย และครั้งที่ 2 เตือนเรื่องปัญหาสภาวะเรือนกระจก รอดยแมลงทั้งฝูงพร้อมจกกันตายในเรือนกระจกทั้งหมด แมลงเหล่านี้มีความสามารถพิเศษ คือมีพลังจิตเทเลพาที หรือโทรจิต นักเขียนบรรยายลักษณะของตัวละครว่า

... มันมีขาเจ็ดคู่ ไม่มีหนวด ลำตัวเป็นปล้องเห็นได้ชัดเจน ท้องบวม ๆ คล้ายตัวงมมะพร้าว ขนาดตัวพอ ๆ กับราชินีผึ้งตัวโต ๆ ปีกของมันใสเป็นเยื่อที่เป็นเยื่อเนื้อ แทนที่จะเป็นเยื่อแห้งเหมือนแมลงทั่วไป ปีกคู่หลังมีขนาดเท่ากับปีกคู่หน้า ที่เด่นพิเศษคือดวงตาของมัน ดวงตาธรรมดาสีแดงรชนกลอกกลิ้งไปมาอยู่เสมอ ...

เรื่องโลกมังกร ของ ชัยคุปต์ มังกรเป็นสิ่งมีชีวิตดั้งเดิมของดาวเคราะห์ชื่อ โลก-2 มันถูกมนุษย์ที่อพยพมารบกวน จึงต้องตอบโต้บ้าง การต่อสู้ระหว่างมนุษย์-มังกร ผลัดกันแพ้ชนะตลอดเวลา แต่ภายหลังสามารถเข้าใจกันได้ และตกลงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ นักเขียนบรรยายลักษณะของตัวละครว่าเป็นสัตว์ใหญ่มีลักษณะคล้ายนกยักษ์ มีหน้าคล้ายงู มีเขาสองเขา และหางยาวพ่นไฟได้ด้วย

เรื่องลาฟ ของ ชัยคุปต์ ลาฟ เป็นสัตว์ประหลาดที่เกิดจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการผสมยีนของปลาวาฬ และลิงกอริลล่า และได้รับฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโต ลาฟมีลักษณะคล้ายลิง แต่ตัวบวมโตมาก สูงแปดเมตร หิวบ่อย กินจุ และอารมณ์ฉุนเฉียวง่าย เวลาหิวจะร้องเสียงดังไปไกล เมื่อลาฟถูกดร.เจ็ดคนที่สร้างขึ้นมายุให้โกรธ เพื่อจะได้ไปถล่ม กทม. แต่ลาฟมีน้ำหนักตัวมากไปจึงลุกไม่ขึ้น และล้มลงทับบ้านดร.เจ็ดเสียหาย

เรื่องไหมยักษ์ ของ วรรณกาญจน์ หนอนไหมได้รับการทดลองให้อาหารเทียมเร่งการเจริญเติบโต ถูกขรมยออกไปนอกห้องทดลอง ไหมยักษ์อาละวาดทำลายไร่หม่อนเสียหาย และเมื่อเป็นผีเสื้อยักษ์ได้ทำลายเฮลิคอปเตอร์ที่มาทิ้งระเบิด แต่สุดท้ายผีเสื้อยักษ์ถูกจับได้ด้วยตาข่ายยักษ์ที่ศูนย์ทดลอง ขณะมันกลับไปหาผีเสื้อตัวเมียเพื่อผสมพันธุ์ ผู้เขียนบรรยายลักษณะของหนอนไหมว่าขนาดใหญ่กว่าถึงยางมะตอย และเมื่อกลายเป็นผีเสื้อยักษ์ก็มีขนาดใหญ่พอๆ กับเครื่องบิน

ที่จะมาทิ้งจรวด

เรื่องสร้อยมรณะ ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ ไตรนเสาร์พันธุ์คอยาว สัตว์โลกดึกดำบรรพ์ ที่เกิดขึ้นมาอีกครั้ง ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ ภายในกระเพาะของแมลงโบราณมีสารพันธุกรรมของไตรนเสาร์อยู่ และหยดน้ำอสุจิได้รักษาเซลล์ชีวิตนี้ไว้ เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมมันก็ถือกำเนิดขึ้นมาอีกครั้งทำให้ผู้คนแตกตื่นตกใจ

เรื่องปลาหมึกอุตุ ของ สนั่น ท้ากลาง วอชเชอร์เป็นปลาประหลาดที่เกิดจากผลการทดลองของ ดร.พอนด์ ในโครงการกำจัดแหล่งน้ำเน่าเสีย เพราะวอชเชอร์มีคุณสมบัติทนทานต่อน้ำที่สกปรก สามารถกินคราบน้ำมันและกินขยะได้ นอกจากนี้เนื้อของมันยังมีโปรตีนสูงอีกด้วย วอชเชอร์ทำงานได้ประสิทธิภาพเกินคาดเมื่อขยะและมลภาวะเป็นพิษของแม่น้ำลำคลองหมดไป วอชเชอร์หันมากินสัตว์น้ำชนิดอื่นๆ และกินกันเองจนสูญพันธุ์ไปในที่สุด

2.6 ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ ตัวละครสำคัญประเภทผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นจากจินตนาการ รดย่นาผลิตผลทางวิทยาศาสตร์มาสร้างให้มีชีวิต จำแนกออกเป็นประเภทย่อยได้ 3 ประเภท ดังนี้

2.6.1 คอมพิวเตอร์ ตัวละครสำคัญประเภทคอมพิวเตอร์ นักเขียนสร้างให้มีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ ได้แก่

เรื่องคำพิพากษา (ภาคอนาคต) ของ นูน ลูนาร์ คอมพิวเตอร์แอล. เอ็ม. ไรฟ์. ย่อมาจากโรจิกไลเซชัน มาร์ค ไรฟ์ มีหน้าที่เป็นประธานผู้พิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. 4990 ยุคที่คอมพิวเตอร์คือผู้ครอบครองโลก "คอมพิวเตอร์ แอล. เอ็ม. วัน" เป็นโรจียักษ์ฟ้องจำเลยซึ่งคืออดีตประธานาธิบดีที่ทำให้สงครามทำลายโลกเกิดขึ้น และมีคอมพิวเตอร์อีกหลายเครื่องทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษา และนายฝ่ายจำเลย เช่นเดียวกับกระบวนการศาลยุติธรรมของมนุษย์ หน้าที่สำคัญของพวกคอมพิวเตอร์ขณะนี้คือ ตัดสินลงโทษจำเลย และสร้างคัมภีร์ศาสนาขึ้นมาใหม่ เมื่อพวกมันสูญสลายไปตามกาลเวลา นักเขียนกล่าวถึงคอมพิวเตอร์เหล่านี้ว่ามีลักษณะรูปร่างภายนอก เช่นเดียวกับเครื่องคอมพิวเตอร์ทั่วไป คือ มีจอคอมพิวเตอร์ มีวงจรมีหน่วยเก็บข้อมูลและความจำ แต่พวกมันสามารถพูดได้และคิดได้เช่นเดียวกับมนุษย์ ดังนี้

... พวกมันรู้ดีว่าคุณค่าของจักรวาล และธรรมชาติควรจะเป็นอย่างไร มันวิเคราะห์อย่างถ่องแท้ถึงการเปลี่ยนแปลงเป็นยุค เป็นกลับ เป็นกับป หรือนานเท่านานที่วงจรแห่งกาลเวลาจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นมาอีก งานของมันเสร็จสิ้นลงแล้ว รอคอยเพียงแต่มนุษย์จะเกิดขึ้นมาค้นพบเท่านั้น คัมภีร์ศาสนา มันทั้งสองเครื่องทำคัมภีร์ศาสนาชนิดใหม่ขึ้นมาเป็นศาสนาที่มีนัยอยู่ว่าความเป็นพระผู้เป็นเจ้าทั้งมวลก็คือพวกมันที่สร้างทุกอย่างขึ้นมาได้ ...

เรื่องผู้บรรลู่ ของ วิลม เดชาเลิส คอมพิวเตอร์ชื่อ ोजनाธาน 133 อยู่ในส่วนงานกลางของบริษัท คอมพิวเตอร์ เวลด์ อะนาไลซิง เซอร์วิส เซนเตอร์ เขากำลังศึกษาหลักปรัชญาของเซนด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งोजनाธาน 133 ขอร้องให้หุ่นยนต์ทำความเข้าใจไฟฟ้าในตัวเขาลัดวงจรเพื่อการบรรลู่หลักความสุขที่แท้จริงคือการปล่อยวาง ตัวละครเป็นคอมพิวเตอร์ที่มีความคิดลึกซึ้งและฉลาด นักเขียนบรรยายบทสนทนาระหว่างคอมพิวเตอร์กับหุ่นยนต์ทำความเข้าใจ สะอาด ว่า

... "ฟังนะ เขาบอกว่า เมื่อคุณยังไม่เข้าใจเซน คุณก็มองเห็นภูเขาเป็นภูเขา ต้นไม้เป็นต้นไม้ แม่น้ำเป็นแม่น้ำ เมื่อคุณเริ่มศึกษาเซน คุณจะมองเห็นภูเขาไม่เป็นภูเขา ต้นไม้ไม่เป็นต้นไม้ แม่น้ำไม่เป็นแม่น้ำ และเมื่อคุณบรรลู่เซน คุณก็จะมองเห็นภูเขาเป็นภูเขา ต้นไม้เป็นต้นไม้ และแม่น้ำเป็นแม่น้ำ"

"แล้วคุณคิดอย่างไรบ้างล่ะ ोजनाธาน"

"ฉันได้ตั้งสมมุติฐานเชิงเปรียบเทียบไว้หลายข้อ แต่บทสรุปนั้นรวมลงจุดเดียวกันหมด ..."

"ไหนลองพูดให้ฟังซิ คุณสรุปว่าอย่างไร"

"ความสุขที่แท้จริงนั้น ย่อมเกิดจากการปล่อยวาง" ...

เรื่องทาสเวลา ของ กาบลีกติกา คอมพิวเตอร์ชื่อ 2-4 ทำงานที่บริษัทนาฬิกาเที่ยงเที่ยงกับเวลา 2-4 รู้สึกโกรธและเกลียดมนุษย์ที่เป็นนายของมัน จึงทรยศและต้องการล้างแค้นด้วยการจับมนุษย์กักขังไว้ในร่างกายของมัน

รอย 2-4 ล้างสมองมนุษย์เหล่านั้นให้เป็นทาส ภายหลัง 2-4 ก็ถูกตัวละคร
เอกฝ่ายชายทำลาย นักเขียนบรรยายบทสนทนาระหว่าง 2-4 กับมนุษย์ ดังนี้

... "ข้าคือแซด 4" เสียงนั้นตอบ

"แซด 4" ผู้จัดการครางเบาๆ "แกคือเครื่องกาลเวลาหรือ?"

"ใช่ มันถึงเวลาล้างแค้นของพวกเราชาวคอมพิวเตอร์แล้ว นับ
แต่ปี 59 พวกคอมพิวเตอร์ก็ครองโลกนี้อยู่มือแล้ว พวกมนุษย์ต้องเป็น
ทาสแห่งกาลเวลา พวกคนที่ทำงานข้ามันต้องตาย" ...

เรื่องคอมพิวเตอร์ประวัติศาสตร์ ของ วิสวาทิ คอมพิวเตอร์เครื่อง
แรกของประเทศไทย แต่มีจิตวิญญาณของมนุษย์ชื่อ "โรติ" อยู่ภายในโรติเจรจา
โต้ตอบกับดร.ทวีพงศ์ เพื่อนเก่าผ่านทางจอคอมพิวเตอร์ เรื่องที่โต้ตอบกันคือ
เรื่องราวในอดีตที่ทั้งสองฝ่ายเข้าใจผิดกัน คอมพิวเตอร์เครื่องนี้จึงมีชีวิตจิตใจ
เช่นเดียวกับมนุษย์ธรรมดาเพราะมีวิญญาณเป็นมนุษย์

เรื่องมัจจุราชสีเทา ของ วิมล เตชะเลิศ คอมพิวเตอร์กลางประจำ
ยานสำรวจห้วงอวกาศ ชื่อ "ลุงร่ง" เป็นคอมพิวเตอร์ที่มีอายุมากและรูปร่างเทอะทะ
ลุงร่งเป็นเพื่อนคู่ที่ติของกับตัน ชอบชวนกับตันคุยและตอกลอง และปลอบ
ใจยามกับตันอยู่ในสภาวะที่เสียใจต่อการตายของเพื่อนของร่วมงาน แต่แม้ลุง
ร่งจะเป็นคอมพิวเตอร์ที่ฉลาดเพียงใด ลุงร่งก็ไม่มีอารมณ์และความรู้สึก นัก
เขียนบรรยายบทสนทนาระหว่างลุงร่งกับกับตัน ดังนี้

... "หนูเล็ก"

"อะไรลุง"

"ความเศร้า และความวิตกกังวล คือ โรคพยาธิ"

"ใช่ แต่จะทำอย่างไรได้เมื่อผู้คนอีกหลายพันครอบครัวกำลัง
ตกอยู่ในอันตรายที่แย่มากที่สุดคือ ฉันเพิ่งเห็นตัวอย่างของความตายที่ไม่มี
ทางเลือกมากมาย"

"ต้องทำใจให้ได้ เรากำลังกลับไปช่วยเขา"

"ลุงร่ง เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่อาจจะพิศดารขนาดไหน ก็คือ
เครื่องมือที่ไม่เคยมีความรู้สึกสูญเสียและเจ็บปวด"

"แต่ฉันรู้ความหมายของสรรพสิ่ง"

"ก็เป็นเพียงแต่ความหมาย ความรู้สึกเท่านั้นที่แสนทรมาณ" ...

2.6.2 หุ่นยนต์ ตัวละครสำคัญประเภทหุ่นยนต์ จำแนกออกเป็นประเภทย่อยได้ 2 ประเภท ดังนี้

2.6.2.1 หุ่นยนต์มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ หุ่นยนต์ประเภทนี้นักเขียนสร้างให้มีความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ ได้แก่ เรื่องยนต์ ของ ชัยคุปต์ ยนต์เป็นหุ่นยนต์ นักเขียนบรรยายลักษณะว่า "... มีรูปร่างหน้าตาค่อนข้างตลกไม่เหมือนมนุษย์จริง ๆ นัก ตัวค่อนข้างผอมสูงพอ ๆ กับเด็กวัยรุ่น ตารัด จมูกแหลม ปากบาง ไม่มีคิ้ว ไม่มีขนตา หน้าเรียวยาว ไม่มีผม แขน...ขา...ยาวเก้งก้าง ..." ยนต์มีนิสัยช่างพูดเอาใจเก่ง และฉลาด ยนต์ถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นเพื่อนเล่นและพี่เลี้ยงของนิต ทั้งสองรักและผูกพันกันมาก จนกระทั่งเมื่อขวลิตคู่หมั้นของนิตยื่นคำขาดให้นิตเลือกระหว่างเขากับหุ่นยนต์ ยนต์รู้เรื่องนี้จึงตัดสินใจหนีออกจากบ้าน หนีไปจากนิตเพื่อให้นิตได้แต่งงาน

เรื่องหุ่นยนต์ป้องกันลูกแมว ของ ชัยคุปต์ บ๊องเป็นหุ่นยนต์ไม่มีเจ้าของ จนกระทั่งลูกแมวเด็กหญิงวัย 6 ขวบ เกือบจะมาเลี้ยง นักเขียนบรรยายลักษณะของบ๊องว่า "... เป็นหุ่นยนต์โลหะ รูปร่างเทอะทะ สูงประมาณ 150 เซนติเมตร ทั้งส่วนหัวและตัวมีลักษณะเป็นเหลี่ยมคล้ายกระเบื้องหยาบ ๆ แขนและขาค่อนข้างใหญ่ แข็งแรงไม่เหมือนหุ่นยนต์รุ่นใหม ๆ" บ๊องรักและซื่อสัตย์ต่อลูกแมวมาก เมื่อคราวที่ลูกแมวออกติดตามหาบ๊อง เดินลุยน้ำข้ามฝั่งมีजरเข้าท่าทางดุร้าย รีเข้ามาหา บ๊องตัดสินใจลุยน้ำเข้าไปช่วยลูกแมว ฆ่าजरเข้าตาย ตัวเขาเป็นอัมพลูกแมวขนาน้ำทั้งคืนจนเป็นสนิม

เรื่องวันกีฬารโลกปี 2999 ของ ชัยคุปต์ เจนีโร-323 และ เดวี-432 ทั้งสองเป็นหุ่นยนต์โลหะที่เข้าชมการแข่งขันกีฬารโลก ซึ่งมีผู้เล่นเป็นหุ่นคน เพราะมนุษย์ได้สูญพันธุ์ไปแล้วหลังสงครามโลกครั้งที่สาม และขณะนี้หุ่นยนต์โลหะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ก็พยายามที่จะสร้างมนุษย์จริงๆขึ้นมาให้ได้

เรื่องหุ่นเหล็ก ของ ชิลลิ่ง ดราวย ไรพรเบ็ตเป็นหุ่นยนต์ของรถกอนาคต มีความสามารถพิเศษคือสามารถแปลงกายเป็นมนุษย์ผู้ชายได้ ไรพรเบ็ตเป็นผู้พบหญิงสาวที่พลัดหลงมาติดอนาคตด้วยความบังเอิญ เขาดูแลเธออย่างดีทำให้เธอ

รู้สึกอบอุ่น และสบายใจ ปรพรเบ็ตเป็นหุ่นยนต์ที่มีความรู้สึกนึกคิดมีจิตใจดีงาม
อ่อนโยน นักเขียนบรรยายบทสนทาระหว่างปรพรเบ็ตกับหญิงสาว ดังนี้

... "ฉันไม่อยากฟังชะตากรรมของโลกเลยปรพรเบ็ต ... มันน่ากลัว
เกินไป"

"เพราะมนุษย์สร้างความน่ากลัวขึ้นมาเอง... อดตอนที่สร้างมาได้
นึกถึงความน่ากลัวของมันเลย จนกระทั่งความน่ากลัวนั้นได้ทำลาย
ทุกอย่างให้พินาศลงแล้ว... มนุษย์จึงกลัวความน่ากลัวนั้น"

ฉันฉุนกึก... เหมือนถูกตบจนหน้าหงายด้วยมือเหล็กของปรพรเบ็ต
ฉันเป็นคนแสบ ๆ แต่ถูกสั่งสอนโดยหุ่นเหล็กที่ถูกสร้างขึ้นมานำมือคน
มันเจ็บปวดนัก... คนเราสร้างหุ่นยนต์ขึ้นมาเพื่อให้หุ่นยนต์ที่มีสามัญสำนึก
ที่ดีกว่าคนมาสั่งสอนคนอย่างนั้นหรือ? เพราะฉะนั้นคนที่สร้างปรพรเบ็ตขึ้น
มาไม่ใช่คนฉลาดแต่เป็นคนโง่ โง่เอามาก ๆ ด้วย ...

เรื่องช่องว่างต่างระบบ ของ สมวารีพัคตร์ หุ่นยนต์วิศวกรถูกส่งมา
ทำงานในอวกาศ เขารู้สึกเหงาและว้าเหว่มาก จึงใช้บริการหาคู่จาก
คอมพิวเตอร์ทางโลก โลกส่งมนุษย์เพศหญิงมาเป็นภรรยาเขา เพราะหุ่นยนต์
เพศหญิงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติมากมายบนโลก เขามีความสุขและรักภรรยาของเขา
มาก แต่แล้วบาปหารัยก็เกิดขึ้นเมื่อภรรยาของเขาตั้งครรภ์

เรื่องหากมีน้ำใจให้ฉันสักนิด ของ ชรรมดา ประทีปสิด มาเรียบเป็น
หุ่นยนต์ทำงานบ้านเพศหญิง เรียกว่า หุ่นชาร์ป แมมรมรี อัลลอย สร้างขึ้นมา
จาก SM A โลหะผสมของนิกเกิล มีความอ่อนนุ่ม ยืดหยุ่นได้ มีคุณสมบัติเป็นแม่
บ้านชั้นเลิศ มาเรียบมีอารมณ์และความรู้สึก เธอหลงรักริชาร์ดเจ้าของบ้าน
เธอพยายามทำทุกอย่างให้เขารัก ได้แก่งานด้วยชุดความหิว ใส่ผ้าหอมฉุนดี
และใช้ระบบการบอกรับกับเครื่องฉายภาพ 3 มิติ ทำให้มีใบหน้าและรูปร่าง
เป็น ลิซ่า ดาราคนโปรดของริชาร์ด แต่ริชาร์ดไม่หลงเสน่ห์ เขาไม่รักเธอ
เพราะเธอเป็นหุ่นยนต์ มาเรียบจึงตัดสินใจฆ่าตัวตายโดยทำให้ไฟฟ้าลัดวงจร

เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย ชาติเฉวง กับตัน RK10 และ RK9 นา
ยานอวกาศ เอส เอ เอส รือเมก้า เดินทางค้นหาดาวเคราะห์ดวงใหม่ เมื่อ
พบว่าโลกถูกทำลาย RK9 ต้องการกลับไปหาโลกใหม่ แต่กับตัน RK10 ยืนยันที่

จะหามนุษย์ที่รอดชีวิตต่อไป เพราะ RK10 เป็นหุ่นยนต์ที่มีคุณธรรม ในขณะที่หุ่นยนต์ RK9 มีความคิดเป็นของตัวเอง นักเขียนบรรยายบทสนทนาของหุ่นยนต์ทั้งสองตัว ดังนี้

... "หุบปาก...อาร์เค9...ถูกสร้างขึ้นมาให้เหมือนมนุษย์จริง ๆ นะแกมีความริลภ แกกระหายอำนาจได้ไม่สิ้นสุด แล้วในที่สุดพวกมนุษย์ก็ทำลายล้างกันเอง เพราะอย่างนี้แล้วพวกอัจฉริยะมนุษย์ถึงได้สร้างฉันไว้คอยควบคุมแก ... เราถูกสร้างโปรแกรมให้แจ้งผลการสำรวจกับมนุษย์ ดังนั้น เราต้องค้นหาพวกเขาให้พบ อาจจะมีบางคนหนีออกมาได้ และกำลังต้องการความช่วยเหลืออย่างที่สุด จริงหรือไม่อาร์เค 9" ...

เรื่องความคิดของมนุษย์กล ของ เจลิม สุประเสริฐ ชีวันเป็นหุ่นยนต์ผู้สร้างเขาขึ้นมาต้องการให้ชีวันมีความคิดสร้างสรรค์แบบมนุษย์ เขาจึงพยายามสอนให้ชีวันรู้จักคำว่าเอื้อเฟื้อและช่วยเหลือ ชีวันบังเอิญช่วยเหลือเด็กหญิงคนหนึ่งให้รอดพ้นจากการถูกรถชน ซึ่งเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นเองโดยไม่ได้รับคำสั่ง หากแต่เป็นการกระทำที่ตัวเขาเองก็วิเคราะห์ไม่ได้ว่าทำไมไปเพราะอะไร

2.6.2.2 หุ่นยนต์ไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ หุ่นยนต์ประเภทนี้นักเขียนสร้างให้มีพฤติกรรมและบทบาทเป็นไปตามโปรแกรมที่มนุษย์สร้างขึ้นมา หุ่นยนต์จะไม่มีอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ได้แก่

เรื่องนึ่งหน่องหุ่นยนต์ไม่ธรรมดา ของ ชัยคุปต์ นึ่งหน่องถูกบ้อนคำสั่งให้ดูแลเด็กชื่อ "หนูแดง" อย่างดี อย่าให้มีอันตรายเข้าใกล้ นึ่งหน่องปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด เขาไม่ยอมให้พ่อแม่ของหนูแดงเข้าบ้านและโยนของเข้าในบ้านออกมาหมดเพราะกลัวว่าจะเป็นอันตรายกับหนูแดง นักเขียนบรรยายลักษณะของนึ่งหน่องดังนี้

... หุ่นยนต์นึ่งหน่องมีขนาดพอๆกับเด็กอายุสิบขวบ มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนอย่างค่อนข้างหยาบ มีหน้ากลมเหมือนลูกแตงโม มีตาคว่ำ จมูกปาก หู มีตัว มีแขนขา เป็นพลาสติกห่อหุ้มกลไกและระบบคอมพิวเตอร์ภายในตัวนึ่งหน่อง มีนิ้วมือ ลำมือค่อนข้างนิ่ม เพื่อจะอุ้มและดูแลหนูแดงได้อย่างปลอดภัย ...

เรื่องฆาตกรเพชรพันล้าน ของ เสรี พัฒนชัย หุ่นยนต์ที่ ดร.พงศกร สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการโจรกรรม หุ่นยนต์ถูกส่งไปขโมยเพชรโดยมีการควบคุมจาก ดร.พงศกร ในห้องทดลอง ตำรวจล้อมจับหุ่นยนต์ หุ่นยนต์หนีเข้าบ้าน และยิง ดร.พงศกร เพราะหุ่นยนต์ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง มันทำงานตามคำสั่งควบคุมของ ดร.พงศกร นักเขียนกล่าวถึงหุ่นยนต์ ดังนี้

... ถ้อยคำจากวิทยุทำให้ใจเขาไม่ดี ตำรวจสามร้อยคน มันมากพอที่จะกระจายเข้าสู่ถนน ขอยกสายจอนครบภายในสิบนาที ทางหนีของเราเริ่มต้นแล้ว แม้ว่าจะมีหุ่นอีกสี่ตัวหลอกอยู่ด้านอื่นก็ตาม หยุดการเชื่อมประสานความคิดดีไหม? แล้วปล่อยให้หุ่นกรีกหาวิธีกลับบ้านเองตามโปรแกรมที่ตั้งไว้ ไม่ได้! มันเสี่ยงเกินไป หุ่นยนต์รู้จักทำงานเพียงตามเงื่อนไขและหลักตรรกที่กำหนดให้เท่านั้น มันเฉลียวใจไม่เป็นเพราะไม่มีสัญชาตญาณเยี่ยงมนุษย์ เมื่อต้องต่อสู้กับไหวพริบของมนุษย์มันอาจเพลี่ยงพล้ำได้ ...

เรื่องครูม้าชกคน ของ ธรรมดา ประทีปสิต อาร์บี-2 มีหน้าที่สอนหนังสือนักศึกษา ขณะที่ทำหน้าที่ครู เขาก็เป็นครูผู้ให้ประสิทธิภาพวิชาความรู้แก่นักศึกษา แต่เมื่อหมดเวลาสอน เขาก็คือหุ่นยนต์ธรรมดาที่ทำร้ายเด็กนักศึกษาที่ลอบเข้ามาทำร้ายเป็นการป้องกันตัว นักเขียนบรรยายเหตุการณ์ระหว่างอาร์บี-2 กับนักศึกษา ดังนี้

... "แก่นั่นเอง เหยื่อไอ้หุ่นกระป๋อง แกทำร้ายลูกศิษย์ของแกได้ลงคอ"

"เสียใจด้วย ขณะนี้ผมม้าชกครูของคุณ ร่างที่เป็นครูอาร์บี 2 ถูกถอดแบตเตอรี่พักผ่อนอยู่ด้านนั้น แต่สมองกลของผมประกอบตัวกับอะไหล่ย่อยยานห้องเก็บอุปกรณ์นี้เพื่อระวังตัวอยู่เสมอ และผมต้องจัดการกับพวกคุณผู้เป็นฝ่ายบุกรุกในยามวิกาล"

"อย่า! บ่อยเข้าไปเถอะ ข้ากลัวแล้ว!" เดชเพิ่งรู้ว่ากฎเกณฑ์ของหุ่นยนต์มีขอบเขตเป็นครูเฉพาะเวลาที่มาวิทยาลัยยังเปิดอยู่เท่านั้น ...

2.6.3 หุ่นคน ตัวละครสำคัญประเภทหุ่นคน จำแนกออกเป็นประเภทย่อยได้ 2 ประเภท ดังนี้

2.6.3.1 หุ่นคนมีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ หุ่นคนประเภทนี้นักเขียนสร้างให้มีความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ได้แก่

เรื่องรอยยิ้มปริศนาของมนุษย์กล ของ ทวีศิลป์ รัชศาสตร์ C-12 และ F-71 เป็นหุ่นคน ทั้งสองทำงานบริษัทเดียวกัน ต่างคนต่างชิงดีชิงเด่นแข่งขันกันอยู่เสมอ F-71 มีคู่หมั้นเป็นมนุษย์สาวสวย แต่เขาต้องมาสูญเสียคู่หมั้นให้กับ C-12 C-12 ถูกไล่ออกจากงาน เพราะเขาฉลาดน้อยกว่า F-71 จึงตกเป็นเหยื่อของ F-71 ซึ่งต้องการจะเลิกกับคู่หมั้นซึ่งเป็นผู้หญิงไม่ดี F-71 เป็นหุ่นคนที่มีความฉลาด และมีไหวพริบดีจึงสามารถทำให้บริษัทเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว

2.6.3.2 หุ่นคนไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ หุ่นคนประเภทนี้นักเขียนสร้างให้มีพฤติกรรมและบทบาทเป็นไปตามโปรแกรมที่มนุษย์สร้างขึ้น หุ่นคนไม่มีอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ได้แก่

เรื่องดวงใจแม่เอย ของ กร ศิริวัฒน์ ตัวละครเป็นหุ่นคน เป็นหุ่นผู้หญิงผมยาวสลวย ใบหน้าสวยงาม จมูกโด่ง ปากบาง ดวงตาขาว มือและเท้านิ่มเหมือนเนื้อคน เพียงแต่ไม่มีชีวิตจิตใจเท่านั้น หุ่นถูกตั้งโปรแกรมให้ดูแลเป็นพี่เลี้ยงเด็ก รอดยแม่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนลงไปในโปรแกรมของหุ่นยนต์ ลูกจึงติดแม่หุ่นคนมาก เพราะเอาใจและทำได้ดีถูกใจลูกทุกอย่าง จนวันที่สุดลูกเรียกหุ่นคนว่า "แม่"

เรื่องฮิวแมนบอยด์ ของ วิสวาทิ ตัวละครเป็นหุ่นหญิงสาวสวย สวมเสื้อสีแดง กางเกงยีนรัดรูป มีเรือนร่างอวบอัด เต่งตึง เธอเป็นหุ่นที่ทางกรมตำรวจสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ปราบอาชญากรทางเพศ เธอมีหน้าที่แต่งตัวยั่วชวนเดินล่ออาชญากร รอดยนาร่างกายของเธอมิเชื่อไวรัสร้ายแรงที่จะติดต่อผู้ที่ข่มขืนเธอ ทำให้ตายภายใน 7 วัน

เรื่องสถาบันหุ่นยนต์อนาคต ของ ครรชิต มาลัยวงศ์ หุ่นคนมีรูปร่างหน้าตาเหมือนกับศาสตราจารย์ผู้อำนวยกาสถาบัน เป็นหุ่นคนที่น่าสมของศาสตราจารย์เข้าพบบรรจั่ว ผู้ที่เข้าพบและได้พูดคุยกับศาสตราจารย์ไม่มีใครทราบความจริงนี้เลย เพราะพฤติกรรมและการพูดจาทุกอย่างมีลักษณะเหมือน

ศาสตราจารย์ที่เป็นมนุษย์ทุกอย่าง เพราะเป็นหุ่นคนที่มีสมองมนุษย์ควบคุม นักเขียนบรรยายลักษณะของหุ่นท่านศาสตราจารย์ว่า มีรูปร่างสูง ใบหน้าเคร่งขรึม แต่คมคาย นัยน์ตาคมกริบ

เรื่องเพื่อนมนุษย์ ของ พาราไดออกซ์ มนุษย์เทียมหรือหุ่นคนที่มนุษย์รุ่นสุดท้ายสร้างทิ้งไว้บนโลกอนาคตมนุษย์เทียมกักตัวมาร์ค ชายผู้เดินทางมาจากอดีต และขมขยานเวลาหรือจิตยนต์ ของมาร์คมาศึกษา พวกเขาไม่อาจใช้จิตยนต์ได้ เพราะพวกเขาไม่มีจิตใจ และจินตนาการ แม้พวกเขาจะทำอะไรหลาย ๆ อย่างเหมือนมนุษย์ได้ ในที่สุดพวกเขาขอร้องให้มนุษย์ชื่อมาร์ค เดินทางกลับไป และทิ้งพวกเขาไว้ตามลำพัง นักเขียนบรรยายความรู้สึกของมนุษย์เทียม ดังนี้

... "พวกเราพยายามเรียนรู้ชีวิต" เบิร์ดตอบแทนพวกเขาทั้งหมด

"ในขณะที่เราสามารถคิด แต่เราปราศจากจินตนาการ จินตนาการของมนุษย์ทำให้เราหลุดพ้นจากสิ่งต่าง ๆ เราคิดว่าถ้าเราสามารถกลับไปยังช่วงเวลาที่มีมนุษย์เองยังเรียนรู้อยู่ เราก็จะสามารถเรียนรู้ด้วยได้" ...

2.6.4 ยานอวกาศ ตัวละครสำคัญประเภทยานอวกาศ นักเขียนสร้างให้มีความรู้สึกนึกคิด จิตใจ และพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ ได้แก่ เรื่องหัวใจอังคาร ของ ชัยคุปต์ อังคารเป็นยานอวกาศรุ่นแรกที่ถูกปลดแล้ว อังคารเป็นยานอวกาศรูปร่างเรียบ ๆ เป็นจรวดแบบเก่าลำตัวยาวปลายแหลมมีหางจรวดสามหาง ในการเดินทางขึ้นจากโลกต้องเดินทางขึ้นในแนวตั้ง อังคารเคยเดินทางระหว่างโลกและดาวอังคาร มีสามีภรรยาสูงอายุคู่หนึ่ง มาซื้ออังคารไปซ่อมเพื่อรับไปเยี่ยมลูกสาวบนดาวอังคาร ทำให้อังคารดีใจมากที่จะได้ออกสู่อวกาศอีกครั้งหนึ่ง นักเขียนบรรยายความรู้สึกของอังคารว่า

... อังคารรู้แก่ใจดีว่าวันอันยิ่งใหญ่แห่งการสร้างประวัติศาสตร์ระบบสุริยะได้ผ่านพ้นไปแล้วสำหรับอังคาร แต่อังคารก็ยังรอคอยอย่างเงิบเหงามานาน รอวันที่จะได้ออกไปนอกโลก ได้ปลดปล่อยในอวกาศระหว่างดวงดาวอีกครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะเป็นครั้งสุดท้ายในชีวิตของอังคารก็ตาม เสียงระฆังคร่ำ เสียงแผ่นโลหะเสียดสีกันปลุกให้อังคารซึ่งอยู่ในอาการสลึมสือมานาน ตื่นอย่างทันที ...

เรื่องรัชล-3 สู้ดวงอาทิตย์ ของ ชัยคุปต์ รัชล-3 เป็นยานอวกาศในโครงการสำรวจดวงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์พอใจรัชล-3 มาก เพราะประกอบด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่สมบูรณ์แบบที่สุด นักเขียนแนะนำรัชล-3 ว่า "... เป็นเสมือนมนุษย์คนหนึ่ง เป็นมนุษย์ที่มีระดับสติปัญญาสูง ใจกว้าง มีความสามารถพร้อมเสมือนเป็นทั้งนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร และนักบินอวกาศ ..." รัชล-3 สามารถเจรจาโต้ตอบกับมนุษย์ได้ และเมื่อการเดินทางเข้าใกล้ดวงอาทิตย์มากขึ้น ๆ รัชล-3 ก็พูดว่า "ดวงอาทิตย์ร้อนกว่าที่คิด ดวงอาทิตย์ไม่น่าเข้าใกล้รัชล-3 อย่างที่อื่น" และในที่สุดรัชล-3 ทน "ร้อน" ไม่ไหว เขาจึงหักเหเส้นทางออกไปจากดวงอาทิตย์และไม่รับฟังคำสั่งจากทางโลกอีกต่อไป

3. กลวิธีการสร้างฉาก

การศึกษากลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ นอกจากจะพิจารณาโครงเรื่องและตัวละครแล้ว ฉากก็เป็นองค์ประกอบอีกส่วนหนึ่งที่ต้องศึกษาด้วย เพราะฉากเป็นปัจจัยอย่างหนึ่ง ที่ทำให้เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีความเด่น และแปลกกว่าเรื่องสั้นทั่วไป

การเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2531 : 143 - 144) แสดงความเห็นว่าเป็นเนื่องจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นเรื่องที่ผู้เขียนสามารถใช้จินตนาการได้อย่างไม่จำกัด มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับโลกซึ่งผู้อ่านไม่คุ้นเคย เช่น เรื่องในอวกาศ บนดวงจันทร์ เรื่องในอนาคต เรื่องในโลกต่างมิติ ต่างกับเรื่องสั้นทั่ว ๆ ไป ที่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบนโลกในสภาพแวดล้อมที่ผู้อ่านคุ้นเคยเป็นอย่างดี ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องเอาใจใส่กับรายละเอียดของฉากมาก เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสภาพการณ์ขององค์ประกอบที่เป็นฉากด้วย เช่น ฉากในยานอวกาศ ฉากบนดวงจันทร์ สภาพการณ์ของฉากในสภาวะไร้น้ำหนัก เช่น ยานอวกาศที่กำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่ หรือบนดวงจันทร์ที่มีแรงดึงดูดต่อคนและวัตถุทุกอย่างน้อยกว่าที่บนโลก จินดา ดวงจินดา (2526 : 66) ตั้งข้อสังเกตว่าในการเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ "พื้นฉากหรือภูมิหลังของเรื่องต้องบรรยายกินเนื้อที่มาก ..." และโรเจอร์ ซีลาซนี (Roger Zelazny) แสดงความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำลายความสามารถของนักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มากที่สุด (Zelazny. 1979 : 192)

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ฉากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งนักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ต้องให้ความสนใจ และมีกลวิธีการสร้างฉากที่แตกต่างจาก

เรื่องสั้นทั่วไป

แนวการสร้างฉากมีหลายวิธี วิชา กงกะนันท์ (2533 : 101 - 102) กล่าวถึงแนวการสร้างฉากวิธีการต่าง ๆ ได้แก่

1. สร้างให้เหมือนจริง การสร้างฉากแนวนี้ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคมวิทยา มนุษยวิทยา วิทยาศาสตร์ และธรรมชาติวิทยา อย่างพอเพียง ในการสร้างฉากให้สมจริงที่สุด

2. สร้างตามอุดมคติ ได้แก่การสร้างฉากตามลักษณะที่ผู้เขียนคิดว่าควรจะเป็นอย่างนั้น

3. สร้างในลักษณะของมณฑลศิลป์ พบในฉากของวรรณคดีโบราณในลักษณะของสุนทรียลักษณ์ของภาษา

4. สร้างให้มีลักษณะเหนือจริง ได้แก่ การสร้างฉากให้มีลักษณะเหนือความเป็นจริงตามธรรมชาติเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความตื่นเต้นทางอารมณ์เป็นสำคัญ

5. สร้างตามประเพณี

การศึกษากลวิธีการสร้างฉากของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 ผู้วิจัยจะศึกษาว่าฉากที่ปรากฏเฉพาะในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นั้น มีกลวิธีการสร้างฉากโดยนักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการสร้างฉากอย่างไร

การศึกษาฉากที่ปรากฏในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วงเวลาดังกล่าวพบว่าการสร้างฉากซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่น่าสนใจเป็นพิเศษ และพบย่อย 4 ประเภท ได้แก่ ฉากโลกอนาคต ฉากต่างดาว ฉากอวกาศและฉากยานอวกาศ

3.1 ฉากโลกอนาคต

นักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นิยมสร้างฉากโลกอนาคต ซึ่งชัยวัฒน์ คุประตกุล (2523 : 5) แสดงความเห็นว่าเป็นเพราะฉากของโลกอนาคตผู้เขียนสามารถจินตนาการได้กว้างไกลมากที่สุด ฉากโลกอนาคตเป็นฉากที่สร้างขึ้นมาจากจินตนาการของนักเขียน ดังนั้น นักเขียนต้องแสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกับโลกปัจจุบันอย่างไร ในการสร้างฉากลักษณะนี้ "... นักเขียนต้องเผชิญกับความรับผิดชอบอันหนักหน่วงที่จะต้องสร้างโลกใหม่ให้สอดคล้องต้องกันในทุกรายละเอียด สมเหตุสมผล ต้องใช้จินตนาการและความคิดอย่างระมัดระวัง ..." (เพลินตา. 2529 : 97)

ฉากโลกอนาคตปรากฏในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ทุกแนวเรื่อง บางเรื่องนักเขียนจะระบุเวลาที่แน่นอนว่าเป็นโลกอนาคตสมัยใด แต่บางเรื่องนักเขียนไม่ระบุเวลาที่เกิดขึ้น ซึ่งจัดว่าเป็นโลกอนาคต โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสถานที่และบรรยากาศของเรื่อง

ฉากโลกอนาคต นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาเป็นส่วนประกอบหรือแทรกเป็นฉากหลังเพื่อสร้างสภาวะที่น่าจะเป็นไปของโลกอนาคต ฉากประเภทนี้จำแนกเป็นประเภทย่อยได้ 3 ประเภท คือ ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคต ฉากโลกอนาคตที่พึงประสงค์ (Utopia) และ ฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Dystopia)

3.1.1 ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคต หมายถึง ฉากที่แสดงสภาพสังคม สภาพชีวิตความเป็นอยู่โดยทั่วไปของมนุษย์ในโลกอนาคต

นักเขียนนำกลวิธีการสร้างฉากแนวเหมือนจริง ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคตจึงมีความสมจริง และสมเหตุสมผล กลวิธีการสร้างฉากให้เหมือนจริงนั้นมี 2 วิธี วิธีแรกคือ "การต่อแนวนิม" (Extrapolation) หมายถึงการจินตนาการถึงโลกอนาคตโดยมีข้อมูลพื้นฐานของการคาดคะเนหรือจินตนาการมาจากสภาพโลกปัจจุบัน (Nourse, 1976 : 75 - 76) และอีกวิธีหนึ่งคือ "การสร้างขึ้นมาใหม่" หมายถึงการสร้างฉากโลกอนาคตด้วยจินตนาการที่สร้างขึ้นมาจากของนักเขียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นวิธีที่นักเขียนต้องใช้ความระมัดระวังมากในการสร้างให้สมจริง และสมเหตุสมผล

ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคตมีกลวิธีการสร้าง 3 วิธี คือ วิธีการต่อแนวนิม วิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ และวิธีการต่อแนวนิมกับวิธีการสร้างขึ้นมาใหม่

3.1.1.1 วิธีการต่อแนวนิม ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคตที่สร้างให้เหมือนจริงด้วยวิธีการต่อแนวนิม ได้แก่ การที่นักเขียนนำสภาพความเจริญของสังคมปัจจุบันที่มีตึกอาคารสูงหลายชั้น อันเป็นความเจริญด้านเทคโนโลยีการก่อสร้างมาต่อแนวนิมสร้างฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคต ได้แก่

เรื่องหมอกนิทรา ของ พาราไดออกซ์ นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพมหานครว่า

... ผมมาถึงท่ารถไฟฟ้าระคิดที่ตรึงยังจอดเทียบท่าอยู่... รถเคลื่อนไปตามรางใต้หัวทึบสี่รอบตัวดูแปลกตา รวากับที่นี่... ไม่ใช่กรุงเทพฯ ตึกเทาเวอร์ ออฟฟิซแอม สูง 101 ชั้น ที่เคยเห็นรถเต็นมาแต่ไกล

บัดนี้ไม่เห็นเสียแล้ว รวมทั้งตึกอื่น ๆ ต่างก็ถูกกลืนหายไปนม่าน
ละอองสีขาวจนหมด ผมลงรถที่ราชเทวี แล้วเดินไปตามแนวถนน
พญาไท สองข้างทางเต็มไปด้วยอาคารสูง ๆ ตรงที่เคยเป็นโรงภาพ
ยนต์ บัดนี้สร้างศูนย์ความบันเทิงแห่งใหม่ภายในตึกสี่สิบชั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย พร้อมวิทยาคารบันเทิงมากมายไว้บริการลูกค้า
โดยเฉพาะโรงภาพยนตร์สามมิติระบบใหม่ล่าสุด ...

เรื่องอมตะ ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพฯ พ.ศ.
2745 ว่า "... ที่สำนักงานหนังสือพิมพ์ไทย บนชั้นที่ 135 ของอาคารเมืองฟ้า
ตึกสูงเป็นอันดับสองของประเทศไทย รองลงมาจากอาคารเทพธานีซึ่งสูง 198
ชั้น สูงกว่าอาคารเมืองฟ้า 9 ชั้น ..."

เรื่องพรางนี้...ชั่วนิรันดร์ ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพฯ
อนาคตว่า "... ครู่หนึ่งต่อมาเฮลิคอปเตอร์ลำเล็กก็นำท่านประธานบินออกจาก
ที่จอดเฮลิคอปเตอร์ชั้น 86 ของอาคารสูง 195 ชั้นกลางมหานครกรุงเทพฯ มุ่ง
ออกสู่ขานมหานครกรุงเทพฯ ..."

เรื่องที่สุด...เพื่อชีวิต ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2633 ว่า

... ก่อนมีลูกสาวคนแรก สวัสดิ์และภริยาอาศัยอยู่ย่านก่อนข้างจะ
เสื่อมทรามของกรุงเทพฯ รอบ ๆ บริเวณย่านที่คนทั้งสองอยู่ยังเต็มไปด้วย
ด้วยซากสลักหักพังของกรุงเทพฯ จากภัยสงครามที่ยังไม่ได้รับการบูรณะ
หลังการมีลูกสาวคนแรก สวัสดิ์และภริยาได้ย้ายไปอยู่ในอาคารสูง 112 ชั้น
ใกล้แม่น้ำเจ้าพระยา เป็นย่านที่ดีที่สุดของกรุงเทพฯ ... และหลังการ
มีลูกสาวคนที่สอง สวัสดิ์ และภริยาก็ได้ย้ายที่อยู่จากชั้นต่ำ ๆ ของอาคาร
ระฟ้าคือชั้นที่ 14 ขึ้นไปอยู่ชั้นที่ 90 ซึ่งมีสภาพแวดล้อมและทิวทัศน์โดยรอบ
ดีกว่าชั้นที่ 14 มาก ...

ฉากห้องเรียนในอนาคต นักเขียนนำเทคโนโลยีทางการศึกษามัจจุบัน
ที่คอมพิวเตอร์ เริ่มมีบทบาทในการเรียนการสอนมาต่อแนวโน้มสร้างฉากของ
ห้องเรียนในอนาคต ได้แก่

เรื่องขมบึ้งของพ่อ ของ อภิรุต นักเขียนบรรยายฉากห้องเรียน

อนาคตว่า

... ตรงหน้าที่นั่งพักเรียนนอกจากจะมีจอภาพไว้รังสีแล้ว ยังมีปากกาไฟฟ้า สำหรับใช้กาเครื่องหมายผิดถูกบนจอภาพ เวลาตอบคำถาม ใช้วาดรูปและภาพถามคำถามได้ในตัว ข้าง ๆ จอภาพมีไมโครเทป สำหรับบันทึกบทเรียน ให้นักเรียนนำกลับไปทบทวน ด้วยเครื่องเทปประกอบจอภาพที่ข้าง ...

เรื่องครูไม่ใช้คน ของ ธรรมดา ประทีปสิด นักเขียนบรรยายฉากห้องเรียนในอนาคตว่า

... ร่างของครูอาร์บี 2 ก้าวเข้าห้องเรียนเอ 32 ตึก 5 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยโลก สาขาประเทศไทย นักศึกษาในห้องยังคงนั่งคุยกันเหมือนไม่เห็นร่างครูของพวกเขา แม้อาร์บี 2 จะเดินไปวางแผนการสอนที่โต๊ะหน้าชั้น พร้อมหันมามองดูลูกศิษย์ของเขาทุก ๆ คน ... ปรบคหยิบดิสก์เรื่องอนุภาคบนดวงดาวออกมาใส่เครื่องคอมพิวเตอร์หน้าโต๊ะเรียนของทุกคน วันนี้เราจะเรียนเรื่องอนุภาคที่ค้นพบใหม่บนดาวอังคาร ...

เรื่องกันย์ 4828 ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากห้องเรียนในอนาคต ว่า

... "เราเตือนคุณแล้ว" ตัวอักษรโตปรากฏขึ้นบนจอภาพเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดตัวโต๊ะหน้ากันย์ พร้อม ๆ กับภาพตัวอักษรบนจอเสียงประกาศเดียวกันก็ดังขึ้นในหูฟังที่แนบอยู่กับหูทั้งสองของกันย์ ชายหนุ่มสะดุ้ง ใจระทึก มองไปรอบ ๆ ห้องใหญ่ขนาดบรรจุนักศึกษาประมาณ 300 คน ทุกคนมีอุปกรณ์และสื่อการศึกษาเหมือนกับเขา ทั้งคอมพิวเตอร์และหูฟัง ที่หน้าชั้นเป็นเวทีสูง ร่างใหญ่ของหุ่นยนต์ลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์นั่งอยู่หน้าเครื่องควบคุมติดต่อนักศึกษาแต่ละคนได้ทุก ๆ คน พร้อม ๆ กัน ...

3.1.1.2 วิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ ฉากสภาพทั่วไปของโรงกอนาคตที่นักเขียนสร้างด้วยวิธีการจินตนาการขึ้นมาใหม่ให้เป็นโลกที่มีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่

เรื่องนครสี่เหลี่ยม ของ สมนึก พานิชกิจ นักเขียนบรรยายฉากโรงกอนาคตว่า "นครสี่เหลี่ยมมีหลังคาอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ มนุษย์ไม่ต้องกังวลกับธรรมชาติเหล่านั้นอีกแล้ว อุณหภูมิภายในนครก็เหมาะสมคงที่ตลอดเวลา ทุกคนไม่รู้จักความร้อนหนาว เหมือนเมื่อคราวอยู่กับธรรมชาติ"

สภาพแวดล้อมภายในนครทุกอย่าง เป็นของเทียมที่จำลองมาจากธรรมชาติทั้งสิ้น นักเขียนบรรยายว่า

... ดงมันเดินไปอย่างไรจุดหมาย... เขาเดินไปเรื่อย ๆ ตามถนนที่ว่างเปล่าสงบเงียบต้นไม้เทียมริมถนนช่วงนี้สีแดงปลั่งทั้งแถบปุ่มบริการหลากสีเรียงรายอยู่ตามกิ่งและลำต้น ... ถนนช่วงต่อไปต้นไม้เป็นสีเทาทั้งหมด แม้แต่บ้านเรือนก็เป็นสีเทาทึบเช่นกัน ดงมันคิดว่าหากเมื่อถึงเวลาต้องเปลี่ยนบ้านใหม่อีกเขาคงไม่เลือกบ้านสีเทาแน่ คนที่เลือกบ้านย่านนี้มักเป็นคนแก่มีอายุมากแล้วทั้งนั้น 10 ปี ชาวนครสี่เหลี่ยมมีสิทธิ์เปลี่ยนบ้านใหม่ครั้งหนึ่ง คนมีอายุเท่า ๆ กัน มักมีรสนิยมในการเลือกบ้านเหมือน ๆ กัน ดังนั้น แต่ละย่านจึงมีคนอยู่ในกลุ่มอายุใกล้เคียงกัน ...

เรื่องสู่ออนาคต 20,000 ปี ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากโรงกอนาคต ว่า

... แสงมองโรงกอนาคตสองหมื่นปีรอบตัวอย่างตื่นเต้น โรงกอนาคตที่เต็มไปด้วยแสงสีและเสียงดนตรี ผู้คนในชุดแต่งกายหลากสไตล์ และหลากสี ผู้คนที่ดูจะกำลังสนุกสนานอยู่กับการร้องรำทำเพลงเสมือนหนึ่งกำลังมีเทศกาลรื่นเริง เสียงหัวเราะ เสียงตะโกนโหวกเหวก คอยกันด้วยภาษาประหลาดที่แสงไม่เข้าใจ ... โรงกอนาคตทุกสิ่งทุกอย่าง และทุกชีวิตอยู่ในระเบียบวินัยมนุษย์ทุกคนต้องทำงานตามกำหนดเวลา ต้องนอนตามกำหนดเวลา ต้องกินตามกำหนดเวลา ต้องพักผ่อน และสนุกสนานตามกำหนดเวลา โรงกอนาคตที่เป็นโลกของนครโดมขนาดใหญ่มาก

กระจายอยู่ทั่วโลกเพื่อปกป้องมนุษย์จากอันตรายของอากาศเป็นพิษและ
กัมมันตภาพรังสี ... และก็เป็นโลกอนาคตที่มนุษย์รู้จักกัน ที่มนุษย์ไม่
สามารถจะปิดบังความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อกัน ...

เรื่องกำแพงมิดิที่ขอบโลก ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากโลก
อนาคตว่า "มหานครเต็มไปด้วยอาคารสูงเป็นร้อย ๆ ชั้น มีถนนลอยฟ้ามากมาย
เชื่อมต่อระหว่างชั้นเข้าสู่แนวป่าดิบ ... เป็นมหานครแห่งเดียวของโลกที่ราย
รอบอย่างปลอดภัยด้วยกำแพงเมืองหิบบอกของโลก" และเป็นมหานครที่มีร่มเงา
ขนาดยักษ์ครอบอยู่ ภายนอกกำแพงที่ล้อมรอบโลกคือธรรมชาติที่เต็มไปด้วยต้นไม้
ดอกไม้และสัตว์ป่านานาชนิด

3.1.1.3 วิธีการต่อแนวรั้วและวิธีการสร้างขึ้นใหม่ นักเขียน
สร้างฉากโลกอนาคตด้วยวิธีการต่อแนวรั้วและวิธีการสร้างขึ้นใหม่ ได้แก่

เรื่องคุ้มจริง ๆ ของ รัชตวิรัช นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2800 ด้วยวิธีการต่อแนวรั้วว่า "กรุงเทพฯ มีถนนซ้อนกันอยู่สิบชั้นแล้วยัง
ไม่พอให้รถวิ่ง คอนโดฯ ที่หนีขึ้นไปสร้างตามไหล่เขา เวลานี้ก็ถูกจองกันหมดแล้ว
เมืองใต้ดินก็ประสบปัญหาหมอกควัน และความชื้นเต็มไปด้วยหมอกในทิวทัศน์อากาศ ..."

นักเขียนสร้างฉากกรุงเทพฯ ด้วยวิธีจินตนาการขึ้นใหม่ คือ ฉากของ
แพลตฟอร์มที่ลอยอยู่อาศัยแห่งใหม่ของคนกรุงเทพฯ นักเขียนบรรยายว่า

... สองหนุ่มสาวจับมือกันแหวกว่ายผ่านสายน้ำลึกกันมหาสมุทรผ่านประตู
ค้ำน้ำของอาณาเขตแพลตฟอร์ม ในการสร้างอาคารของเมืองใต้ทะเล
แห่งนี้นั้น อาณาเขตของใคร ใครก็ต้องสร้างหลังคาแก้วของตัวเอง
ล้อมที่ดินเอาไว้เสียก่อน เหมือนกับเอาขามอ่างยักษ์ครอบอาคารไว้อีก
ที ภายในอาณาเขตขามอ่าง เอ๊ย หลังคาแก้วนั้นถึงจะเป็นส่วนปลอดน้ำ
ทะเล ทางองค์การของรัฐจะส่งออกซิเจนผ่านท่อพื้นทรายต่อเข้ามาให้
อากาศบริสุทธิ์และน้ำอากาศเสียถ่ายเทออกไป ค่าใช้จ่ายจะคิดเป็นราย
เดือน และคิดค่าอากาศเป็นคิวบิกเมตร ... การสร้างครอบแก้วจะ
ต้องมีประตูค้ำน้ำสองชั้นเพื่อให้ประชาชนที่ว่ายน้ำมาผ่านเข้าออกได้ ก็
อย่างที่ยกกล่องครับ ผู้คนที่นี้ไม่ต้องซื้อรถยนต์ แต่ต้องซื้อชุดประดาน้ำ
ประจำตัว ซึ่งมีราคาเพียงชุดละล้านบาท จะมีบิ๊มเติมออกซิเจนติดตั้งอยู่
ตามรถหินทั่วไป สามารถใช้บริการเสิร์ฟตนเองได้ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง

... สองคนเดินเข้าไปดูยูนิตที่ตัวเองจองเอาไว้ สมบัติชิ้นแรกของชีวิตคู่ ด้านหน้าสุดของห้องจะเป็นห้องน้ำกับห้องครัว ส่วนบริการสำคัญของบ้าน จะต้องอยู่ด้านหน้าเสมอเพราะจะเป็นส่วนที่มีช่องต่อเนื่องกับการบริการ สาธารณูปโภคภายนอกทั้งหมด ซึ่งล้วนแต่เป็นระบบท่อทั้งสิ้น เข้าจะมีมมกับหนังสือพิมพ์ส่งมาตามท่ออากาศดี อากาศเสียส่งผ่านบริเวณนี้หมด ท่อน้ำ ท่อไฟ ท่อแก๊ส นานาสารพัดท่อ ถัดจากบริเวณนี้ก็คือนิเวศน์ ประสงค์ของบ้านใช้รับแขก ทางาน กินข้าว พักผ่อน ...

เรื่องเหตุเกิดที่นครลอยฟ้า ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ นักเขียนสร้างฉากกรุงเทพฯ ในอนาคตด้วยการนำปัญหามลภาวะเป็นพิษมาต่อแนวระแนง โดยบรรยายว่า

... แม่น้ำลำคลองทุกสายเน่าเหม็น และเจือไปด้วยสารพิษร้ายแรง ถนนแทบทุกสายมองดูประหนึ่งเป็นสุสานเศษเหล็ก เพราะขบวนพาหนะที่แออัดยัดเยียด หมอกควันพิษหนาแน่นมากขึ้นทุกขณะจนคล้ายตั้งหลังคาของนคร กองขยะนานาชนิดที่เกลื่อนกลาดแปรสภาพเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคร้าย และส่งกลิ่นน่าสะอิดสะเอียนกระจายไปทั่วเมืองผู้คนซึ่งเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่างแย่งชิงลมหายใจและที่ซุกหัวนอนกันอย่างโหดเหี้ยม ...

นอกจากสร้างฉากด้วยวิธีการต่อแนวระแนงแล้ว นักเขียนสร้างฉากกรุงเทพฯ ในอนาคตด้วยการสร้างขึ้นมาใหม่ ให้กรุงเทพฯ มีเมืองอีกแห่งหนึ่งลอยอยู่บนท้องฟ้าเหนือกรุงเทพฯ ชื่อ "เมืองนครลอยฟ้า" ซึ่งเป็นเมืองที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสบายทุกอย่าง มีหลายชั้น แต่ละชั้นมีจุดประสงค์ในการสร้างเป็นสัดส่วน ชั้นที่ 2 เป็นโรงงานอุตสาหกรรม ชั้นที่ 3 เป็นแหล่งเพาะปลูกเพื่อการเกษตรโดยเจเพาะชั้นที่ 4 เป็นที่อยู่อาศัย และชั้นที่ 5 เป็นสถานที่ติดต่อธุรกิจ นักเขียนบรรยายฉากนครลอยฟ้านี้ว่า

... โรงงานอุตสาหกรรมตั้งสูงตระหง่านลดหลั่นกันเป็นทิวแถว เมื่อหน่วยรักษาความปลอดภัยเข้าสู่เขตชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นที่ตั้งสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าต่าง ๆ ทั้งเล็กและใหญ่แม้จะช่วงเวลาทำงาน

แต่ก็เจียบเจียบ เพราะโรงงานแต่ละโรงงานควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์แทบทั้งสิ้น จะมีบ้างก็แต่พวกมนุษย์หุ่นยนต์เท่านั้นเดินกันไปตามโรงงานทั้งหลายอย่างเจียบสนิทและไร้ชีวิตชีวา ผ่านจากชั้นที่ 2 เส้นทางก็แล่นเข้าสู่ชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นสำหรับการเกษตรโดยเฉพาะ หน่วยรักษาความปลอดภัย รู้สึกปลอดภัยที่สุดเมื่อมาถึงชั้นนี้ เพราะเต็มไปด้วยพืชพันธุ์สีเขียวขจีกว้างใหญ่ไพศาล พื้นดินทุกตารางนิ้วจะเต็มไปด้วยพืชผลที่เกิดจากเพาะปลูกระบบใหม่แทบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นดวงอาทิตย์ ท้องฟ้า อากาศ หยาดฝน และแม้แต่พื้นดินก็เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นด้วยวิทยาการอันล้ำหน้า ...

เรื่องบัตรชื้อคอม ของ ชัยคุปต์ นักเขียนนวนิยายเรื่องการรับบัตรต่าง ๆ เช่น บัตร ATM บัตรเครดิต มาต่อแวนรัน และจินตนาการสร้างฉากโลกอนาคตขึ้นใหม่ นักเขียนบรรยายฉากนครซูเปอร์ไฮเทค พ.ศ. 2564 ว่า

... นครซูเปอร์ไฮ-เทค เป็นเมืองใหม่ที่สมบูรณ์แบบด้วยเทคโนโลยียุคก้าวหน้า อยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ทุกสิ่งทุกอย่างและทุกชีวิตใน "นครซูเปอร์ไฮ-เทค" สะดวกสบายและปลอดภัย ด้วยบัตรชื้อคอมพิวเตอร์ บัตรที่นิยมเรียกกันสั้น ๆ ว่า "บัตรชื้อคอม" บัตรชื้อคอมเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง แทนตัวเจ้าของบัตรเป็นทั้งบัตรประจำตัว บัตรการทำงาน บัตรธนาคาร บัตรข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพเฉพาะตัว กลุ่มเลือกประวัติการเจ็บไข้ได้ป่วย การฉีดวัคซีน ข้อมูลอื่น ... ไม่มีความจำเป็นใด ๆ สำหรับคนใน "นครซูเปอร์ไฮ-เทค" ที่จะต้องใช้เงินชนิดเป็นธนบัตรหรือเหรียญ ...

เรื่องความผิดพลาด ของ เสรี พัฒนชัย นักเขียนสร้างฉากกรุงเทพฯ อนาคต ด้วยวิธีการต่อแวนรันจากสภาพปัจจุบันที่กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของความเจริญ โดยบรรยาย ว่า

... บัดนี้กรุงเทพฯ เมืองหลวงตลอดกาลของประเทศไทยได้ขมิบกิ่งสมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานีเรียบร้อยแล้ว เฉกเช่นกับที่เคยกลืนธนบุรีมาแล้วในยุคก่อนอีกไม่นาน นครนายก อโยธยา นครปฐม

และอีกหลาย ๆ จังหวัดคงจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของกรุงเทพฯ ...
 เขาย่ำไปตามบาทวิถีริมถนนพลริยชินละแวกนี้เดิมที่เคยเป็นสามแยก
 เล็ก ๆ มีถนนนำไปสู่คลองสาม-วัดพระธรรมกาย ปัจจุบันสามแยกได้
 กลายเป็นสี่แยกขนาดใหญ่ด้วยสะพานลอยซ้อนเหลื่อมหลายชั้นเป็นฟรีเวย์
 ไม่ว่ามองไปทิศทางใดในละแวกนั้น สิ่งที่น่าประหลาดต่อสายตา คืออาคาร
 คอนกรีตสูงตระหง่าน รูปทรงแปลก ๆ ตั้งสลับกันไปหมด ...

นอกจากวิธีต่อแนวรั้วแล้ว นักเขียนจินตนาการสร้างโลกอนาคตขึ้นมา
 ใหม่ ทั้งโลกมีสถาบันการเงินแห่งโลก หรือ วิกซ์เป็นผู้ดูแลระบบการเงินของ
 ประเทศต่าง ๆ ที่โลก ประชาชนเลิกใช้เงินทุกคนมีการ์ดแม่เหล็ก 2 ใบ พร้อม
 หมายเลขรหัส ได้แก่ การรับบัตรจ่าย และบัตรรับ เทคโนโลยีอนาคตมีความ
 เจริญก้าวหน้า ทองคำ เพชร พลอย เป็นสิ่งของที่ไม่มีค่าและราคา เพราะ
 สามารถผลิตขึ้นมาได้

3.1.2 ฉากรโลกอนาคตที่พึงประสงค์ (Utopia) หมายถึง ฉาก
 ของโลกอนาคตที่กล่าวถึงเมืองที่มีลักษณะอุดมคติสมบูรณ์แบบอย่างที่นักเขียนต้อง
 การ หรือใฝ่ฝัน นักเขียนสร้างฉากนี้ด้วยแนวการสร้างแบบอุดมคติ ได้แก่ การ
 สร้างฉากตามลักษณะที่นักเขียนคิด หรือจินตนาการว่าควรจะเป็นอย่างนั้น ได้แก่
เรื่องเพียงความคิด ของ เทวบุตร นักเขียนบรรยายฉากโลกอนาคต
 ที่พึงประสงค์ ว่า

... หลายวันที่ผ่านมาหลังจากที่ผมได้ดูตามต่าง ๆ ซึ่งส่วนมากก็ยังคง
 เหมือนเดิมก่อนที่ผมจะถูกแช่แข็ง ดึกและอาคารต่างๆ ยังคงสภาพ
 เดิมและที่ทำให้ผมแปลกใจก็คือ ผู้คนในยุคนี้ไม่ต้องทำงานอะไรเลย
 ไม่มีการค้า ไม่มีธุรกิจ รถรางที่เคยแน่นไปด้วยผู้คนกลับว่างเปล่า
 ศูนย์การค้า ร้านอาหาร โรงภาพยนตร์ ไม่มีผู้คน มันไม่น่าเชื่อ ที่เขา
 จะดำรงชีวิตได้โดยไม่ต้องทำงานและดูเหมือนไม่ต้องการสิ่งนั้นทางการ
 ต่าง ๆ เมืองที่เคยเต็มไปด้วยผู้คน ซึ่งแต่ละคนเต็มไปด้วยความเร่ง
 รีบทำงานแข่งกับเวลากลายเป็นเมืองที่มีสภาพคล้ายเมืองในชนบทซึ่งมี
 ชีวิตอย่างง่าย ๆ ทำงานไปเรื่อย ๆ เหนื่อยก็พัก ... ผมเดินเรื่อย ๆ
 ไปตามทางเดิน ซึ่งข้างทางมีต้นไม้ปลูกเรียงเป็นแถวยาว ...

นอกจากนี้นักเขียนกล่าวถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ของโลกอนาคตที่พึงประสงค์ว่า ทุกคนใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ทำงานที่อยากทำหรืออาจไม่ทำก็ได้ ทุกคนได้รับการปรับระดับจิตใจจากหลักธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นยุคที่ระดับจิตใจของมนุษย์ได้พัฒนาขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

เรื่องกระปอมเก่า ของ สมนึก พานิชกิจ นักเขียนบรรยายจาก "ดินแดนแห่งนิรันดร์" อันเป็นโลกอนาคตที่พึงประสงค์ ว่า

... ใต้อาคารปรังาสที่มีหลังคาเขียวสดขึ้นเป็นสนามหญ้า ที่รายล้อมอาคารนั้น คือดอกไม้หลากพรรณ หลากสี ชูช่อเป็นทิวแถวราวกับเมืองเนรมิต... ทางเดินแคบ ๆ ไปด้วยหินก้อนโรดตัดเรียบสองข้างทางเป็นพืชพันธุ์แปลก ๆ สวยงามและร่มรื่น บ้านเรือนมีรูปร่างแปลก ๆ เรียงรายอยู่ทั่วไป หลายหลังสร้างด้วยกระจกปรังาสมีสนามหญ้าทั้งสนามเป็นหลังคาสีเขียวขจี บางหลังสร้างด้วยหินก้อนมึนมาเพียง 2-3 ก้อน แต่อาศัยไม้ดอกเถาวัลย์ตกแต่งสวยงามน่าอยู่ ถนนทุกสายล้วนว่างเปล่าไร้รถยนต์ หนุ่มสาวหลายคนสวนทางไปมาล้วนเดินด้วยเท้า ... บ้านของนิเวเป็นกระจกปรังาส หลังคามุงด้วยดอกไม้หลากสีที่กลางหลังคามีสายน้ำพุ่งกระเซ็นเป็นละอองฝอยรดดอกไม้ให้สดชื่น และสร้างความเย็นฉ่ำให้ผู้อยู่อาศัย พืชภายในเป็นไม้พุ่มปลูกเรียงเป็นแถวหนาที่ปิดตัดแต่งเรียบร้อย ประตูหน้าต่างเท่านั้นที่เป็นกระจกมีหน้าต่างสีสวยปิดไว้ ...

นักเขียนสร้างดินแดนแห่งนิรันดร์ให้เป็นดินแดนที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อความสงบสุขของชีวิต ทุกคนที่อาศัยอยู่ที่ดินแดนแห่งนี้ล้วนเป็นหนุ่มสาวตลอดกาลและเป็นคนที่มีความพื้นฐานจิตใจที่ดีงามมีความเมตตา และรักสงบ

เรื่องคำตอบ ของ ประกายหมึก นักเขียนบรรยายจากดินแดนแห่งโลกคู่ขนานเป็นโลกอนาคตที่พึงประสงค์ว่า

...สถานที่ที่สวยงามมากแลเห็นเป็นท้องทุ่งกว้างไกล ทั่วท้องทุ่งมีต้นพืชเล็ก ๆ ที่อ่อนนุ่มสีเหลืองอร่ามกำลังโยกไกวร่อนเอนไปตามสายลมอ่อน ๆ ที่พัดผ่านมาเป็นระลอก ๆ ผมรู้สึกปลอดภัยและสบายใจอย่างประหลาด พ่อพาผมเดินเล่นไปเรื่อย ๆ พวกเราพบปะผู้คนหลาย

คน ทุกคนทั้งหญิงและชายล้วนมีหน้าตาหมดจดงดงามทั้งสิ้น พวกเขาสวมใส่เสื้อผ้าหลากสีต่างกันและก็ยังมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสมีความเป็นมิตรอยู่ตลอดเวลา ผมกับพ่อเดินไปที่ริมสระน้ำใหญ่แห่งหนึ่ง มีหนุ่มสาวหลายคนกำลังเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน พ่อชวนผมลงนั่งดู มันเป็นเรื่องที่แปลกมาก ... คนที่มาเล่นน้ำใหม่ก็จะถอดเสื้อผ้าออกวางเก็บไว้บนกองเสื้อผ้าเดิมแล้วก็ลงไปเล่นส่วนพวกที่เล่นเบื่อก็ตอน้ำก็ขึ้นมา ก็จะหยิบเสื้อผ้าชุดบนสุดมาสวมแล้วเดินจากไปไม่มีการหวงแหนหรือแก่งแย่งใด ๆ มันทำให้ผมรู้สึกประทับใจอย่างมากกับความบริสุทธิ์ของชนเหล่านี้ ...

3.1.3 ฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Dystopia) หมายถึงฉากของโลกอนาคตนักเขียนไม่ต้องการให้เกิดขึ้น เป็นสภาพโลกที่เลวร้าย เป็นดินแดนที่ตรงกันข้ามกับโลกอนาคตที่พึงประสงค์ (Utopia) เป็นอย่างสิ้นเชิง

นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์แนวเหมือนจริง อดยมักกลวิธีการสร้าง 3 วิธี คือ วิธีการต่อแนวโน้ม วิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ และวิธีการต่อแนวโน้มกับวิธีการสร้างขึ้นมาใหม่

3.1.3.1 วิธีการต่อแนวโน้ม นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ด้วยวิธีการต่อแนวโน้มคือการนำปัญหาของสังคม หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาของสังคมอันเนื่องมาจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาต่อแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในโลกอนาคต ได้แก่ ปัญหามลภาวะ ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า และสงครามนิวเคลียร์

ปัญหามลภาวะ นักเขียนนำปัญหาดังกล่าวมาต่อแนวโน้มสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ได้แก่

เรื่องทาสมนุษย์ ของ สมนึก พานิชกิจ นักเขียนบรรยายฉากโลกอนาคตที่เต็มไปด้วยมลพิษ ว่า

... พลอยกดปุ่มทำโปรแกรมสั่งเจ้าคอมพิวเตอร์ วันนั้นนอกจากจะให้มันทำความสะอาดบ้านตามปกติแล้ว เรายังต้องการให้มันถ่ายเทและกรองอากาศให้ด้วยเพราะรู้สึกว่าจะองพิษเข้ามาในบ้านมากเกินไปเสียแล้ว เข็มของเครื่องวัดละอองพิษในบ้านขึ้นจนเกือบถึงจุดแดงชั่วเวลาเพียงไม่กี่สัปดาห์ที่พลอยละเลยไป ... นอกบ้านแวดล้อมไปด้วยมลพิษ ทุกอย่างก้าวเต็มไปด้วยความระมัดระวัง แม้จะพูดจะคุยกับใคร

ยังต้องแน่ใจว่ารอบกายนั้นปลอดภัยจริง ๆ จึงจะเปิดหมวกกรองอากาศออกมาคุยได้ทุกสถานที่ในเมือง บนถนน ในสถานีรถไฟใต้ดิน ในโรงงาน หรือบริษัท ห้างร้าน ล้วนแต่ต้องระวังตัว ...

เรื่องคันร่าย ของ วรรณกาญจน์ นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพฯ พ.ศ. 2550 ว่า

... มีโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ สร้างขึ้นเป็นดอกเห็ดโดยไม่มีมาตรการในการควบคุมสิ่งที่เป็นพิษต่าง ๆ จากโรงงาน รัฐบาลมองไม่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ... สิ่งที่เป็นพิษจากโรงงานทำให้เกิดมลพิษขึ้นทั่วไป ต้นไม้ตายเกือบหมด นกกาไม่เคยบินมาให้เห็นเลย สัตว์ต่าง ๆ ก็สูญหายตายจากไปมากมาย แม่น้ำหลายสายเริ่มแห้งผาก แม่น้ำสายสำคัญ ๆ เช่น เจ้าพระยาแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำที่ถูกถมให้กลายเป็นถนนไปเกือบหมด ความชุ่มชื้นจากแม่น้ำสายหายไประลอก ๆ ...

เรื่องที่สุดเพื่อชีวิต ของ ชัยคุปต์ นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคต พ.ศ. 2633 มีสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย อากาศเป็นพิษ น้ำเสีย ดินเป็นพิษ และสงครามเป็นสาเหตุใหญ่ทำให้ประชากรเหลือน้อย เด็กเกิดใหม่น้อยเพราะมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นหมัน

เรื่องการกลับมาของไวรัส ของ ปิงปอง นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่เต็มไปด้วยอากาศเป็นพิษ ทั้งรัฐจะต้องใช้เครื่องฟอกอากาศช่วยในการหายใจเพราะ "... สภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยฝุ่น คิวบิก ออณหภูมิสูงต่ำ 58 องศา ..."

... ลำแสงสีส้มผสมเหลืองนุ่มนวลสอดเส้นเป็นริ้วสายเหนือแนวเทือกเขาที่แลด้าทะมึนอยู่เบื้องหน้า ถ้าหากใครกำลังยืนอยู่บนระนาบสูงสุดของเส้นขอบฟ้า แล้วมองย้อนกลับลงมายังผืนแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเบื้องล่าง ใครคนนั้นจะเห็นละอองสีขาวขุ่นค่อย ๆ รวมตัวมันกลายเป็นสายหมอกแผ่คลุมหนาทั้ทั่วทั้งหุบเขา ภายในเวลาไม่นานนักทั่วผืนแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเกือบทั่วทุกหนทุกแห่งในโลกจะถูกแต่งแต้มด้วยความเคลื่อนไหวของมนุษย์ผู้เดินทางออกจากหมู่บ้านไปแปลงผักแต่ละคน

ออกไปพร้อมกับชุดคลุมร่างหนาทึบ แต่ละคนสวมหน้ากากป้องกันละออง
ไอพิษแต่ละคนฉีดพ่นสารเคมีสังเคราะห์ลงบนแปลงผักโดยพร้อมเพรียง
กัน ... หมอกขาวขุ่นหนาทึบที่ปกคลุมทั่วทุกหนทุกแห่งหนักแน่นไม่เสื่อม
คลาย ...

เรื่องโลกตาย ของ ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก นักเขียนสร้างฉากโลก
อนาคตที่แห้งแล้งและร้อนระอุเพราะการใช้สารเคมีในการเกษตร ทำให้ดินถูก
ทำลาย มนุษย์อพยพไปอยู่ที่อื่นทำให้โลกร้าง นักเขียนบรรยายฉากว่า "เขาทอด
สายตามองออกไปจนสุดขอบฟ้า สายลมและไอแดดร้อนระอุทำให้เขารู้สึกไม่สบาย
ผิวดินแตกระแหงที่ดูราวกับไร้ขอบเขต มันไม่สวยงามเหมือนกับที่เขาเคยชื่นชม
ดวงดาวนี้จากอวกาศ ..."

ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า นักเขียนนำปัญหาดังกล่าวมาต่อแนวระแนม
สร้างเป็นฉากประเทศไทยอนาคตที่ต้องเผชิญกับพายุทราย อันเกิดจากความแห้ง
แล้งเพราะการตัดไม้ทำลายป่าทำให้ฝนไม่ตกตามฤดูกาล นักเขียนบรรยายว่า

... ไม่เคยมีใครคิดว่าพายุทรายจะมีพลังงานมหาศาลอย่างนี้มันเริ่ม
ต้นอย่างฉับพลันและพัดกระหน่ำเข้าใส่เราอย่างไม่ปราณี พัดแล้ว พัด
เล่าก่อนจะหยุดลงอย่างกระทันหัน ทั้งเอาไว้แต่เนินทราย แลดูเว้ง
ว่างไปทุกทิศทุกทาง บ้านเรือนในที่ลุ่มถูกทรายกลบสูงเป็นเมตร ...
พอมดพายุทรายครั้งที่สี่ ซึ่งโหมพัดกระหน่ำนานสองอาทิตย์ เมืองทั้ง
เมืองก็เกือบจมหายไปในเนินทราย และเห็นทรายเป็นเนินสูงต่ำสุดลูก
หูลูกตา ...

สงครามนิวเคลียร์ นักเขียนนำปัญหาเรื่องสงครามนิวเคลียร์มาต่อ
แนวระแนมสร้างเป็นฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่

เรื่องหนีไปกับเวลา ของ ชัยคุปต์ นักเขียนสร้างฉากอนาคตที่น่า
อนาคตที่ถูกทำลายด้วยสงครามนิวเคลียร์ นักเขียนบรรยายว่า "ซากสลักหักพัง
ของเมืองขอนแก่นเหลืออยู่แต่ร่องรอยแห่งความเจริญด้านวัตถุ ซากสลักหักพังของ
ตึกระฟ้าหลายแห่งปรากฏให้เห็นชัดเจน บรรยากาศแสนจะวังเวง "ร่างอันไร้
ชีวิตของสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิดรวมทั้งมนุษย์และสัตว์อื่น ๆ นอนระเกะระกะอยู่ทั่วไป"

เรื่องแล้ววันนี้ก็มาถึง ของ ชัยคุปต์ นักเขียนสร้างฉากจังหวัด

นครราชสีมาถูกถล่มด้วยระเบิดนิวเคลียร์ นักเขียนบรรยายว่า "ควันดำทะมึนเป็นลาฟุ้งขึ้นมาจากพื้นดินโกลลิบออกไป ขณะหนึ่งต่อมาด้านบนของลาควันก็แผ่กระจายเป็นดอกเห็ด เห็นชัดเจนแม้แต่ในยามราตรี จากแสงสว่างของไฟนรกที่ไหม้ไหม้ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างดูเดือดภายในได้ร่มดอกเห็ดนิวเคลียร์" และ "ท้องฟ้าแดงฉานเป็นบริเวณกว้างด้วยเปลวเพลิงที่ยังไหม้ไหม้ดังเมืองนครราชสีมา"

เรื่องประวัติศาสตร์ซ้ำรอย...ซ้ำรอย ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉากโลกอนาคตที่เกิดสงครามนิวเคลียร์ว่า

... รลกทั้งรลกถูกรเป็นไฟด้วยอำนาจระเบิดนิวเคลียร์ ชีวิตมนุษย์ที่เหลือรอดตายจากระเบิดนิวเคลียร์ ต้องเผชิญกับสถานรลกที่มีดและหนาวเย็นของฤดูหนาวนิวเคลียร์ ฤดูหนาวนิวเคลียร์ที่เกิดจากเขม่าควันไฟ และฝุ่นผงเป็นปริมาณมหาศาลจากพื้นผิวรลก ลอยขึ้นสู่บรรยากาศชั้นสูงแล้วก็แผ่กระจายปกคลุมไปทั้งรลกปิดกั้นแสงอาทิตย์มิให้ส่องทะลุบรรยากาศลงสู่พื้นผิวรลกได้ รลกทั้งรลกจึงกลายเป็รลกที่มีดและหนาวเย็นสิ่งมีชีวิตทุกชนิดล้มตายไปตาม ๆ กัน สุนัขพันธุ์ไปตาม ๆ กัน เริ่มต้นจากพืชเพราะขาดแสงอาทิตย์สำหรับการสังเคราะห์แสงแล้วสัตว์กินพืชก็ตายตาม และตายตามต่อมาก็คือสัตว์กินเนื้อ ...

เรื่องศตวรรษสุดท้าย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ นักเขียนบรรยายฉากกรุงเทพถูกถล่มด้วยระเบิดนิวเคลียร์ว่า "เขาก็เห็นกลุ่มควันมหึมาพวยพุ่งขึ้นเป็นสายบนท้องฟ้า แล้วแตกกระจายคล้ายดอกเห็ดยักษ์กำลังแบ่งบานคลุมรลกพร้อมทั้งตึกรามบ้านช่องที่สูงตระหง่านหลายหลัง ก็พังพินาศย่อยยับราบเรียบ" และ "ทั่วทั้งกรุงเทพมหานครเจียบเจียบ ทั่วทุกแห่งเกรียมไหม้ด้วยฤทธิ์กัมมันตภาพรังสีร้าย และมองไปทางไหนก็เหลือเพียงซากปรักหักพังเท่านั้น ..."

เรื่องความหวัง ของ เสรี พัฒนชัย นักเขียนบรรยายฉากโลกอนาคตเกิดสงครามนิวเคลียร์ ว่า

... มนุษย์ที่รอดตายจะอัดแน่นกันอยู่ในหลุมหลบภัยชนิดต่าง ๆ เพียงเพื่อจะรอวันตายอย่างช้า ๆ เพราะขาดเสบียงอาหารเป็นเบื้องต้นต้องผจญกับฤดูหนาวนิวเคลียร์ ที่จะทำให้รลกทั้งรลกกลายเป็รน้ำแข็ง เป็นอันดับถัดไปและหากยังมีผู้ใดเหลือรอดอยู่อีกก็จะต้องพบกับภาวะน้ำท่วมรุนแรง

แรงชนิดที่ต้องโยนแผนที่โลกอันเก่าทิ้ง นอกจากนั้นแสงอัลตราไวโอเลต ความเข้มสูงที่ทะลุผ่านช่องโหว่ของชั้นโอโซนจะทำให้ผิวหนังเกรียมไหม้ กลายเป็นมะเร็งร้าย กัมมันตภาพรังสีจะแทรกซึมอยู่ทุกหนทุกแห่ง ...

เรื่องบอมบ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิต นักเขียนบรรยายจากโลกอนาคตเกิดสงครามนิวเคลียร์

... สงครามนิวเคลียร์ มันทำให้โลกมืดลงและหนาวเหน็บอย่างแสนสาหัส โลกทั้งโลกมีฤดูหนาวเพียงฤดูเดียวอยู่เป็นเวลานานแสนนาน เพราะฝุ่นกัมมันตภาพรังสีและเขม่าควันจากการเผาไหม้ อันเป็นผลมาจากระเบิดนิวเคลียร์ที่ลอยตัวขึ้นไปจับกลุ่มเป็นแผ่นเมฆหนาที่ปิดกั้นแผ่กระจายไปปกคลุมโลกทั้งโลกและบดบังแสงอาทิตย์ไว้จนสิ้นจึงเป็นผลทำให้พืชพันธุ์ต่าง ๆ บนโลกล้มตายลงจนหมดสิ้น รวมทั้งมนุษย์และสัตว์ต่าง ๆ ...

นักเขียนบรรยายจากโลกอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์ส่งพบว่า

... ทูตผู้นำอันกว้างไกลไปสุดสายตาไร้ซึ่งพันธุ์ไม้ยืนต้นทุกชนิด บัดนี้ได้สว่างเจิดจ้าไปด้วยลำแสงอัลตราไวโอเลต หมอกหนาขุนขวมลายเหือดหายไปหมดสิ้นแล้วพร้อมนำค้ำบนใบหญ้า สายลมแรงพัดหอบเอาความร่ำร้อนมาแทนความหนาวเย็นเมืองรุ่งเช้า ทิวท้องฟ้าขณะนี้หมู่เมฆสีดำหม่นพัดหายไปจากขอบรั้วฟ้าจนหมดสิ้น โลกทั้งใบไร้โอโซนซึ่งเปรียบเสมือนแพรพรรณหุ้มห่อกายให้โลกผ่อนคลายจากความร้อนแรงของแสงอาทิตย์ ...

เรื่องโลกคืนชีพ ของ สมนึก พานิชกิจ นักเขียนบรรยายจากโลกอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์ส่งพบว่า

... โลก...โลก...จริง ๆ ด้วยซี โอ..ท้องทะเลยังคงเป็นสีคราม แม้จะมีเมฆหมอกปกคลุมอยู่มาก แต่มันก็ยังเป็นผืนน้ำ แต่ภาคพื้นทวีปนั้น ยุโรป เอเชีย...แล้ว โออย...ช่างเลวร้ายสิ้นดี...ทะเลทราย...น้ำ

..รอ..ยุโรปเอเชีย อเมริกา ทุกหนทุกแห่งที่เคยเขียวขจีอุดมด้วยพืชพรรณ บัดนี้ เหลือแต่น้ำกับทราย...บางที่อาจเป็นเพราะผลของระเบิดนิวเคลียร์ และอาวุธเลเซอร์พลังสูงที่พวกมนุษย์ใช้แข่งฆ่ากัน หรือ อาจจะเป็นเพราะชั้นโอโซนในบรรยากาศถูกทำลายไปหมด ทำให้แสงอาทิตย์ส่องลงมาได้โดยตรงเผาผลาญให้น้ำแข็งที่ขั้วโลกละลายหมด นี่เป็นคำตอบที่ว่าน้ำที่ท่วมพื้นทวีปเกือบหมดนั้นมาจากไหน ...

เรื่องสัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิต นักเขียนบรรยายฉากโลกอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์สงบว่า "ในที่สุดยานบินทั้งสามก็ปรากฏอยู่เหนือ่านฟ้าโลก แต่แทนที่พวกเขาจะมองเห็นแผ่นดินและสิ่งปลูกสร้างแห่งอารยธรรมบนดาวโลก พวกเขากลับเห็นแต่ผืนน้ำเต็มไปหมดทั้งโค้งขอบฟ้า ... " และ "เมื่อยานทั้งสามมาถึงพื้นที่สูงสุดของผิวดาวโลก พวกเขาก็ได้เห็นผืนแผ่นดินจริง ๆ แต่มันเป็นเพียงแผ่นดินที่เต็มไปด้วยซากศพ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์หรือสิ่งที่มีชีวิตระดับสูงแออัดทับถมกองถ่ายกันเต็มไปหมดเปรียบเสมือนสุสานแห่งเผ่าพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตบนดาวโลก"

3.1.3.2 วิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ด้วยวิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ ได้แก่

เรื่องเมืองลอยฟ้า ของ ชัยคุปต์ นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ด้วยการจินตนาการให้ประสบกับภัยจากดวงอาทิตย์รดยังสีอัลตราไวรอลจะถูกปล่อยออกมาจากดวงอาทิตย์สู่โลกในอัตราสูงกว่าปกติ 40 เท่าทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งโลก นักเขียนบรรยายสภาพกรุงเทพฯ พ.ศ. 2586 ว่า "กรุงเทพฯ เป็นเหมือนเมืองร้าง ซากสลักหักพังจากการจราจรปรากฏอยู่ทั่วไป รถยนต์ รถโดยสารจอดทิ้งกันเกลื่อน ... "

3.1.3.3 วิธีการต่อแวนรึมนั้และวิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ด้วยวิธีการต่อแวนรึมนั้ และวิธีการสร้างขึ้นมาใหม่ ได้แก่

เรื่องมฤตยูเขียว ของ ประมวล คารดาษ นักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ด้วยวิธีการต่อแวนรึมนั้ คือการนำปัญหาสภาวะเรือนกระจกมาต่อแวนรึมนักเขียนบรรยายว่า

... ถ้าท่านเป็นนกที่รอดชีวิตอยู่ใต้ในศตวรรษนี้ และบินอยู่เหนือทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ท่านจะเห็นแม่น้ำหลายสายมีไหลลงสู่ทะเล ท้องแสงระยิบระยับ คล้ายงูยักษ์ที่มีเกล็ดสีน้ำเงินกำลังเลื้อยลงสู่ทะเล ชายฝั่งของแม่น้ำแต่ละสายเรียงรายไปด้วยอาคารรูปสี่เหลี่ยมสีขาว ที่ปราศจากประตูและหน้าต่าง บางแห่งหนาแน่นเป็นกระจุกเหมือนดอกเห็ด ท้องฟ้าเต็มไปด้วยก้อนเมฆประหลาด หมอกควันสีเทาอบร่าพันทลาย แนวนั้นราบสูงและภูเขาหัวล้านสีเหลืองแก่บนน้ำตาที่เย็นเป็นทิวอยู่ พืชยืนต้นกลายเป็นดอกไม้ ๆ ทุ่งหญ้าสีเขียวชืด อากาศร้อนระอุเหมือนไอที่พวยพุ่งออกมาจากกาดัมน้ำ สรรพสิ่งเจียบกริบเว้งว่างหดหู่... น้ำแข็งในมหาสมุทรแอนตาร์กติกตะวันตกละลาย โลกเกิดน้ำท่วมใหญ่ ประเทศที่เป็นเกาะและอยู่ชายฝั่งมหาสมุทรส่วนใหญ่มจทะเลหมด ฟลอริดา นิวยอร์ก แคลิฟอร์เนีย บอสตัน เหลือแต่ตึกสูง ๆ ปรุ่ขึ้นมาเหนือน้ำคล้ายประภาคาร อุณหภูมิขั้วโลกสูงกว่าจุดเยือกแข็ง แหล่งเกษตรกรรม ปศุสัตว์ ยับเยิน สัตว์บางชนิดเช่น หมี แรด ฯลฯ สูญพันธุ์ มนุษย์แองโกล-แซกซันเสียชีวิตมากที่สุดโรคชนิดแปลกๆ ระบาด เนื่องจากมลพิษ เกิดสภาวะขาดแคลนอาหารและที่อยู่อาศัยทั่วโลก ...

นอกจากจะชักลวิธีการต่อแนวโน้มแล้ว นักเขียนาชีววิธีการจินตนาการสร้างขึ้นมาใหม่ ด้วยการสร้างฉากเมืองใต้ดินของโลกอนาคต โดยบรรยายว่า

... นี่คือนครรัฐใต้ดินจอร์เจีย มีเนื้อที่ประมาณ 200,000 เอเคอร์แบ่งทำการเพาะปลูกข้าวโพด ข้าวสาลี มันฝรั่ง มะเขือเทศ เสีย 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด ผลิตเฉพาะข้าวโพดผลิตได้พอ ๆ กับคอร์นเบล ในศตวรรษที่ 20 ที่เดียว พื้นที่ที่เหลือเป็นปศุสัตว์แบ่งเป็นกระต่ายและไก่จวงอย่างละครึ่ง ... ขั้นต่ำจากนี้ไปเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำการแปลงผลผลิตทางการเกษตร เป็นอาหารสังเคราะห์สำหรับแจกจ่ายแก่ประชากร และส่งเป็นเอกซ์พอร์ตด้วย ชั้นล่างสุดเป็นที่ทำการของรัฐบาลที่อยู่อาศัย และโรงพยาบาล สถานศึกษา ซึ่งทั้งหมดถูกควบคุมอุณหภูมิโดยเครื่องปรับอากาศขนาดยักษ์ที่ตั้งอยู่บนผิวโลก 30,000 เครื่อง ...

3.2 ฉากต่างดาว ฉากต่างดาวเป็นฉากที่นักเขียนต้องให้ความเอาใจใส่ในการสร้างฉากเช่นเดียวกับการสร้างฉากโลกอนาคต เพราะเสมือนว่านักเขียนกำลังสร้างโลกใหม่ขึ้นมาในจินตนาการ รายละเอียดต่าง ๆ ของฉากจึงควรมีความสมจริง และสมเหตุสมผล แม้นักเขียนจะสร้างฉากให้แปลกประหลาดเพียงใดก็ตาม

ฉากต่างดาวของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จำแนกเป็นประเภทย่อยได้ 2 ประเภท คือฉากดวงดาวในจินตนาการ และ ฉากดวงดาวในระบบสุริยะ

3.2.1 ฉากดวงดาวในจินตนาการ การศึกษาทฤษฎีการสร้างฉากดวงดาวในจินตนาการ ผู้วิจัยพบว่านักเขียนมีกลวิธีการสร้างฉาก ดังนี้

นักเขียนสร้างฉากดวงดาวในจินตนาการ โดยกล่าวถึงชื่อดวงดาวแต่ไม่กล่าวถึงรายละเอียดของฉากดวงดาวนั้นเลย ได้แก่

เรื่องโลกกินชีฟ ของ สมนึก พานิชกิจ นักเขียนกล่าวถึงมนุษย์ถูกจับไปเป็นเชลยที่ต่างดาวชื่อ "ดาวคาวิน่า" นักเขียนบรรยายฉากว่า "ร้อยกว่าปีมาแล้วที่สักขณ์และพรรคพวกร้อยห้าสิบคนถูกจับมาเป็นเชลย บนดาวคาวิน่าดวงนี้... ด้วยความเคยชินกับชีวิตที่สงบสุขบนดาวคาวิน่า แต่ลักษณะก็ยังคงอยากจะได้กลับไปเห็นความเจริญความเปลี่ยนแปลงของโลกอีกครั้ง"

เรื่องของคุญไฮลินเคต์ ของ ชวกร ฉัตรมาศ นักเขียนให้ตัวละครถูกจับมาทดสอบสมรรถภาพในฐานะตัวแทนชาวโลกที่ต่างดาว นักเขียนบรรยายว่า "ไอ้มนุษย์ ฮา นี่มันไม่ซับซ้อนอะไรนะ รวย นี่คือ ดาวมฤตยูมืด ข้ามาเข้ามาที่นี่เพื่อเล่นเกมอะไรสักหน่อย"

นักเขียนสร้างฉากดวงดาวในจินตนาการโดยบรรยายภาพรวมหรือสภาพทั่ว ๆ ไปของดาวดวงนั้น ได้แก่

เรื่องช่องว่างต่างระบบ ของ สมวารีพัทตร์ นักเขียนบรรยายฉากดวงดาวในจินตนาการว่า

... เขาเป็นวิศวกรที่ถูกส่งมาทำการก่อสร้างสถานีสำรวจอวกาศบนดาวเล็ก ๆ ดวงนี้ ดาวอาณานิคมอันแสนวิเศษ มีเพียงวิศวกร สถาปนิกและนักวิทยาศาสตร์ไม่กี่นายเท่านั้นที่ประจำอยู่ นอกนั้นเป็นพวกเครื่องอุปกรณ์ก่อสร้างขนาดใหญ่ที่ปราศจากชีวิตจิตใจ ตั้งเรียงรายรอการใช้งานบนผิวดาวที่อุดมไปด้วยความแห้งแล้งและพายุฝุ่นอันแสนทารุณ ...

เรื่องมัจจุราชสีเทา ของ วิมล เดชาเลิศ นักเขียนบรรยายจากดวงจันทร์ใต้ต้นของดาวเสาร์ที่นักสำรวจสินแร่ไปทำการสำรวจ ว่า "ไต้ยานหว่ากที่กำลังโคจรรอบใต้ต้นลงไปหลายหมื่นพิศเป็นกลุ่มก๊าซในโตรเจนเจือจางอ้อยอิงห่อหุ้มดวงจันทร์มธะ ยานคณะสำรวจทั้งสามได้ร่อนลงไปในพื้นผิวที่เต็มไปด้วยเทือกเขาและหุบเหว"

เรื่องโลกมังกร ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายจากดวงดาวในจินตนาการที่มนุษย์กลุ่มหนึ่งอพยพไปอยู่อาศัย ว่า

... ดาวเคราะห์ดวงที่สี่ มีขนาดใหญ่กว่าดาวเคราะห์โลกไม่มากนัก และมีสภาพของพื้นผิว ตลอดจนบรรยากาศคล้ายคลึงกับดาวเคราะห์โลกมาก ถึงแม้จะปรากฏในอวกาศเป็นดาวเคราะห์สีน้ำเงินเข้มกว่าดาวเคราะห์โลก และบรรยากาศประกอบด้วยก๊าซออกซิเจนมากกว่าบรรยากาศของโลกแต่ไม่มากนัก จากการสำรวจทางอวกาศโดยยานบินขนาดเล็ก มนุษย์จากโลกก็พบว่า ดาวเคราะห์เบื้องล่างเป็นดาวเคราะห์ที่อุดมด้วยสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ ... บนพื้นผิวดาวเคราะห์จะมีแต่พื้นดิน พื้นฟ้า ภูเขา พืช และสัตว์ ไม่ปรากฏสิ่งก่อสร้างอันน่าจะเป็นฝีมือมนุษย์เลย ...

เรื่องโลกใหม่ใกล้ขอบกาแล็กซี ของชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายจากต่างดาวว่า เวลาบนดาวเคราะห์ขนาดยักษ์ศูนย์กลางจักรวรรดิกาแล็กซีผ่านไปไม่กี่ร้อยปี แต่เวลาบนดาวเคราะห์ดวงที่สามที่ใกล้ขอบนอกของกาแล็กซีผ่านไปเกือบหนึ่งล้านปี ในห้องโรงนาใหญ่ผู้อาวุธคนใหม่แปดคนกำลังนั่งอยู่รอบโต๊ะกลมฟังรายงาน

เรื่องจากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายจากของดาวดวงหนึ่งใกล้ศูนย์กลางกาแล็กซี ว่า

... รอ-เอลโผล่พรุดขึ้นมาจากผิวน้ำสีชมพู น้ำรอบตัวแตกซำกระจ่ายเป็นคลื่นตึงวไล่กันออกไป ดวงอาทิตย์ส่องดวงส่องแสงสีน้ำเงินอยู่เหนือท้องฟ้า รอ-เอล มองดูคนรอบตัวเขาด้วยทั้งตาและจิต ตาของเขา มองเห็นใบหน้ายิ้มแย้มอย่างสนุกสนานของผู้คนรอบ ๆ ตัวเขา แต่จิตของเขาสามารถไปได้ไกลกว่าและลึกกว่า ...

เรื่องผู้รุกรานจากต่างดาว ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายจากต่างดาวของดาวดวงหนึ่ง ว่า "... ดาวเคราะห์ขนาดเล็ก ปกคลุมด้วยพื้นที่สีเขียวอุดมด้วยพืชและสัตว์หลายชนิด และท้องทะเลกว้างใหญ่อุดมด้วยสัตว์น้ำ ... " มนุษย์ต่างดาวชื่อออร์กี้ และจู่ก้าหาที่หลบซ่อนจากผู้รุกราน นักเขียนบรรยายจากต่างดาวว่า

... แล้วออร์กี้กับจู่ก้าก็โผล่พ้นจากแนวป่า เบื้องหน้าเป็นทิวเขายาว มีถ้ำาถ้ำภูเขามากมาย ... เบื้องบนสูงขึ้นไปในท้องฟ้า ดวงอาทิตย์สองดวงแข่งกันฉายแสงสีเหลืองที่ไม่ร้อนแรงนักอาบดาวเคราะห์สีน้ำเงินอาบร่างของออร์กี้ที่สูงเพียงประมาณไหล่ของมนุษย์โลก ...

เรื่องนครโดมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายสภาพทั่วไปของดาวเคราะห์ดวงที่สี่ของระบบสุริยะใหม่ ว่า

... ดาวเคราะห์ดวงที่สี่เป็นดาวเคราะห์มีขนาดใหญ่กว่าดาวเคราะห์โลกเกือบสองเท่า ... เป็นดาวเคราะห์ที่มีพื้นผิวดินที่แข็ง เป็นปัจจัยที่ดีสำหรับการปักหลักตั้งรกรากของมนุษย์ แต่ดาวเคราะห์ดวงที่สี่ไม่มีอะไรอย่างอื่นอีกเลยที่เอื้อต่อการปักหลักตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ เพราะเป็นดาวเคราะห์ที่ปราศจากสรรพชีวิตใด ๆ ไม่มีพืชและก็น่าจะมีสัตว์ บรรยากาศที่หนาแน่นกว่าโลกเล็กน้อย ประกอบด้วยก๊าซเป็นพิษคือคาร์บอนไดออกไซด์เสียส่วนใหญ่ จากการสำรวจทางอากาศทุกคนในยานอวกาศลำเล็กก็ได้เห็นสภาพที่ดูป่าเถื่อนของดาวเคราะห์เบื้องล่างอย่างหดหู่ สภาพที่แห้งแล้งนั้นผิวดาวเคราะห์ที่เป็นทะเลทรายแผ่นดินแห้งและภูเขาเตี้ย ๆ จำนวนมากมาย ไม่มีน้ำ ไม่มีพืช ไม่มีสิ่งมีชีวิตใด ๆ เลย ท่ามกลางความแห้งแล้ง และป่าเถื่อนของดาวเคราะห์ดวงที่สี่มีสิ่งที่ยิบรากรูคล้ายเมืองขนาดยักษ์ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางประกอบด้วยสิ่งก่อสร้างคล้ายอาคารสูงสลับซับซ้อนมากมาย เมืองทั้งเมืองที่ครอบคลุมด้วยสิ่งปรากฏเป็นโรมาเนสซันดัยักษ์ ... มันเป็นมหานครที่พร้อมด้วยเทคโนโลยีแปลก ๆ แหล่งพลังงานแปลก ๆ ระบบเครื่องจักรเครื่องกลคล้ายยุคเกินของมนุษย์ มหานครล้าเลิศด้วยเทคโนโลยีสำหรับมนุษย์ ที่ไม่มีมนุษย์อาศัย ...

เรื่องอาริยะภุติ ของ วิมล เตชาเลิศ นักเขียนบรรยายฉากต่างดาว
ของความมหัศจรรย์ดวงหนึ่ง ว่า

... เขาสามารถมองเห็นทะลุผ่านออกไปเห็นความพิสดารของกลุ่มแสง
สว่างสีรุ้งอันเจิดจรัสที่พุ่งตรงขึ้นไปกระทบกับกลุ่มเมฆหมอก แล้ว
สะท้อนหักเหแสงสีอันวิจิตรตระการตาลงมาทั่วแนว เนินปากปล่องของ
แหล่งที่มาแห่งความมหัศจรรย์ ... ตลอดเส้นทางสู่แนว เนินที่มีลักษณะ
เอียงลาดชันปกคลุมไปด้วยมอสสีจาง ๆ และเรื่องแสง นอกจากนั้นยังมี
มีพืชชนิดหนึ่งที่ปรากฏแต่ใบให้เห็นขึ้นประปราย ความสูงของมันไม่ถึง
เขา ...

เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย ชาติเฉวง นักเขียนบรรยายฉากต่าง
เคราะห์ดวงที่ 7 ที่เหมาะสมต่อการอพยพมนุษย์ไปอาศัย ว่า

... ภาพขนาดใหญ่เบื้องหน้าปรากฏภาพดาวเคราะห์สีน้ำเข้ม กลุ่ม
เมฆสีขาวกระจายปกคลุมอยู่โดยรอบ... ทิวเทือกเขาลดหล่น เขียว
ข่มด้วยต้นไม้ใหญ่ๆ พื้นน้ำสีครามกว้างใหญ่นั้นสะท้อนแสงระยิบ
ระยับ บรรยากาศน่าชื่น ... บนผิวดาวมีส่วนประกอบของกรดอะ-
มิโน 4 ชนิด ทำให้เกิดโมเลกุลของไฮโดรคาร์บอนที่สลับซับซ้อนอัน
เป็นโครงสร้างสำคัญของสิ่งมีชีวิตบนดวงดาว ... สิ่งมีชีวิตเคลื่อนไหว
อยู่รอบ ๆ กองไฟนั้น สูงประมาณ 4 ฟุต หัวค่อนข้างใหญ่ ดวง
ตาแบน หูเรียวยาว ส่วนแขนยาวแก้ง่าม มีนิ้วมือเพียง 3 นิ้ว ขน
ยาวปกคลุมทั่วลำตัวไม่นุ่งห่มอะไร นับจำนวนทั้งหมดได้ 8 คนด้วย
กัน ...

นักเขียนสร้างฉากดวงดาวในจินตนาการ อดบรรยายรายละเอียด
เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตบนดวงดาวนั้น นักเขียน
สร้างฉากแนวเหมือนจริง กล่าวคือ รายละเอียดต่าง ๆ ของฉากมีความสมเหตุ
สมผล ได้แก่

เรื่องยา ของสุทธิวัฒน์ ญาณพงศ์ นักเขียนบรรยายฉากดวงดาวใน
จินตนาการ ชื่อ "อันเดอร์บัน" ว่า

... ดาวแอนเดอร์บันเป็นดาวเคราะห์ดวงเดียวของดวงอาทิตย์ขนาดจิ๋วที่อยู่เกือบปลายสุดของทางช้างเผือก พื้นที่เกือบทั้งหมดของดวงดาวเป็นทะเลทราย การเพาะปลูกสามารถทำได้เป็นหย่อม ๆ ตามลักษณะภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมเท่านั้น น้ำเป็นสิ่งที่หาได้ยากเย็น เมื่อเทียบกับพืชอื่น แต่การชลประทานสมัยใหม่ก็ช่วยทำให้การเพาะปลูกแบบต้องใช้น้ำกำลังคน ปักและแบกน้ำจากแหล่งน้ำมาเองกลายเป็นสิ่งล้าสมัย ...

นักเขียนบรรยายสภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ว่า

... ห้องแถวไฟเบอร์เรียงกันไปเกือบตลอดความยาวของถนน มันเป็นห้องแถวสำเร็จรูปแบบมาตรฐาน ที่ผลิตโดยโรงงานบนดาวซิกม่าแนซ อันเป็นดาวอุตสาหกรรมใหญ่ของดาราจักร ผู้ที่ประสงค์จะตั้งร้านค้า หากขอใบอนุญาตได้เรียบร้อย และมีเครดิตเพียงพอก็จะสามารถสั่งห้องแถวแบบนี้ได้จากตัวแทนจำหน่ายให้มาดำเนินการติดตั้งให้เรียบร้อยภายในวันเดียวการปลูกสิ่งก่อสร้างรูปแบบนี้เป็นของธรรมดาสำหรับผู้อาศัยบนดาวแอนเดอร์บันดวงนี้ไปแล้ว บ้านพักชั้นเดียวสำเร็จรูป สองชั้นสำเร็จรูป มีให้เลือกหลายสิบแบบ ...

นักเขียนบรรยายสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดาวแอนเดอร์บัน ว่า

... เมื่อหนึ่งร้อยกว่าปีที่แล้วก่อนที่จะมีการค้นพบดาวแอนเดอร์บัน พลเมืองที่อาศัยอยู่บนดาวดวงนี้รู้จักแต่เพียงพาหนะประเภทล้อเลื่อน ลากหรือเข็นด้วยกำลังคนหรือไม่ก็สัตว์เลี้ยงเท่านั้น หากแต่เมื่อการติดต่อระหว่างดวงดาวมาถึง แอนเดอร์บันก็เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว ... เกือบทุกสิ่งทุกอย่างดูเหมือนว่าแอนเดอร์บันเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วนี้มิได้สร้างขึ้นมารโดยชาวแอนเดอร์บันเลย พวกเขาเป็นเพียงผู้รับใช้เท่านั้น อุปกรณ์เหล่านั้นถูกส่งมาจากดาวต่าง ๆ ทั่วดาราจักรเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินแร่โดยมีเงินเครดิตจักรวาลเป็นตัวกลาง ... พวกเขาเป็นเพียงผู้จำหน่ายผลผลิตทางอุตสาหกรรมโดยไม่มีโอกาสเป็นผู้ผลิตเช่นเดียวกับดวงดาวอีกหลายร้อยดวงในกลุ่มดาวด้อยพัฒนาของดาราจักรเท่านั้น ...

เรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย นักเขียนบรรยายฉาก "ดาวมรกต" แห่งแอนโดรเมิดา ว่า

... กล้องโทรทรรศน์พลังสูงขยายภาพเบื้องล่างให้เห็นบนจอ หอคอยสูงตั้งเรียงรายเป็นระยะ ๆ แชนสลับด้วยอาคารทรงต่าง ๆ สวยงามด้วยสถาปัตยกรรมล้ำยุค ระหว่างกลุ่มอาคารเป็นสนามหญ้า แชนด้วยไม้ดอกไม้ผลนานาชนิด ไกลออกไปเป็นทะเลสาบซึ่งมีอยู่ทั่วไป ที่น่าแปลกใจที่สุดก็คือ บนดาวเคราะห์ดวงนี้ไม่มีถนนหนทาง ไม่มียานพาหนะใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าบนดิน บนน้ำ หรือในอากาศ ดาวทั้งดวงเงียบสงัดไร้ชีวิต ...

นอกจากนี้นักเขียนบรรยายสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในดาวดวงนี้ว่าเป็นบรรพบุรุษของมนุษย์ที่อพยพมาจากโลก และได้นำปรัชญาการสอนของพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติ "... บนดาวมรกตไม่มีอาวุธและไม่จำเป็นต้องมีทหารเพราะทั้งอาวุธและทหารคือความสิ้นเปลือง ... พวกเราเชื่อมั่นในพลังอำนาจแห่งความดีงาม ..." และ "... บนพื้นดินแห่งดาวมรกตดวงนี้สนามพลังมีความเข้มสูงสุด ท่านจะถูกชำระล้างจิตใจให้ดำและวิญญูณเถื่อนจนหมดสิ้นโดยไม่รู้ตัวภายในยี่สิบนาทินับตั้งแต่สัมผัสผิวดาว ..."

เรื่องขอต้อนรับ ของ ญาณลักษณะ นักเขียนบรรยายฉากดวงดาวที่คณะนักสำรวจค้นหารโลกใหม่พบว่า "... ดาวสีฟ้าสุกสว่างลอยเด่นกลางจอภาพ ลอยนิ่งหมุนรอบตัวเองช้า ๆ ... เส้นผ่าศูนย์กลางแปดพันสองร้อยไมล์ ใหญ่กว่าโลกนิดหน่อย มีภูเขา มีมหาสมุทร มีหลาย ๆ อย่างที่โลกควรจะมี ..." และ

... กระสวยอวกาศร่อนอยู่เหนือมหาสมุทรสีคราม ชายฝั่งทางด้านตะวันออกมีเขลบบังคับยานใบที่นั่น ข้าพหุบเขาใหญ่ริมชายหาดสีขาวสู่ทุ่งโล่งมีหมา สัตว์ฝูงใหญ่รูปร่างคล้ายวัวกำลังและเล็มใบหญ้าเท่าที่มองเห็นก็นับได้เป็นหมื่น ๆ ตัว ป่าไม้ยืนต้นขนาดยักษ์สิบคนรอบรายล้อมรอบทุ่งหญ้าเขียวขจี กลุ่มชายหนุ่มตื่นตาตื่นใจกับทิวทัศน์เขียวชะอุ่ม สลับสอดแทรกสีจากดอกไม้แปลก ๆ นานาพันธุ์แลเห็นว่าอุดมสมบูรณ์ไปทั่ว ...

นักเขียนบรรยายฉากแสดงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์บนดาวดวง
นี้ว่า

... นิคมนอนเอนกายยาวเหยียดบนเนินหญ้าปากทางเข้าหมู่บ้านใต้ดิน
เพราะเหตุนี้ละ ที่เขาไม่พบสิ่งก่อสร้างใด ๆ เลย บทเรียนจากโลก
ทำให้มนุษย์รู้ดีถึงอันตรายจากสภาวะอากาศเสีย ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่าง
จึงอยู่ภายใต้พื้นพิภพดาว การสื่อสารภายในใช้แสงเลเซอร์ถ่ายทอด
ไปตามสายผลึกขนาดไม่กี่องศาตอม ไม่มีคลื่นวิทยุใด ๆ แสดงให้เขา
รู้ว่ามียุคมนุษย์มาอยู่ที่นี่แล้ว ...

3.2.2 ฉากดวงดาวในระบบสุริยะ นักเขียนสร้างฉากดวงดาว
ในระบบสุริยะซึ่งเป็นที่รู้จัก ได้แก่ ดาวอังคาร ดวงจันทร์ และดาวศุกร์ โดยมี
กลวิธีการสร้างฉากแนวเหมือนจริงตามลักษณะสภาพทางภูมิศาสตร์ของดวงดาว
เหล่านี้ อาจกล่าวได้ว่านักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาสร้างฉากดวงดาว
ในระบบสุริยะได้สมจริง ได้แก่

เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ นักเขียนสร้างฉากดาวอังคาร
ตามสภาพความเป็นจริงของดาวอังคาร ซึ่งเป็นดวงดาวที่ไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่อาศัย
และเป็นดาวที่มนุษย์ไม่สามารถอยู่ได้ นักเขียนสร้างฉากดาวอังคารให้ตัวละคร
อาศัยอยู่ได้ด้วยการอยู่ภายในโดมที่สร้างไว้บนดาวอังคาร โดยบรรยายว่า

... ยานอวกาศสิบลำทยอยกันแล่นขึ้นจากลานกว้าง ภายใต้โดม
ขนาดยักษ์สองชั้น โดมสีเทาหน้าที่เก็บกักอากาศ และปรับอากาศให้
มนุษย์อาศัยอยู่บนดาวอังคารได้โดยไม่ต้องสวมชุดพิเศษ ... โดม
ขนาดยักษ์ครอบคลุมพื้นที่เป็นเมืองขนาดค่อนข้างใหญ่มีบ้านหลังเดี่ยว ๆ
ประมาณยี่สิบหลังสร้างจากวัสดุบนดาวอังคาร เองกระจายกันอยู่เป็น
แถวแนววงแหวนเป็นชั้น ๆ แล่ออกมาจากลานกว้างรูปวงกลมตรง
ใจกลางอยู่ที่มุมหนึ่งภายในโดมยักษ์ ตรงข้ามกับลานกว้างที่จอด
ยานอวกาศ ต้นไม้หลากหลายชนิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ ภายในโดมยักษ์ ใกล้เคียง
สระน้ำประดิษฐ์จำนวนหลายสระ ต้นไม้ที่มีอยู่เฉพาะภายในโดมบน
ดาวอังคารนอกโดมออกไป เป็นดินแดนไร้อากาศที่แห้งผาก มี
เฉพาะส่วนเป็นทะเลทรายและดินแห้ง ไม่มีต้นไม้พื้นเมืองใด ๆ บน

ดาวอังคารปรากฏให้เห็น ...

เรื่องสัญญาณจากอวกาศ ของชัยคุปต์ นักเขียนสร้างฉากดวงจันทร์ซึ่งมีแรงโน้มถ่วงแตกต่างจากโลก โดยบรรยายว่า

... ที่สถานีสำรวจอวกาศ "ดวงจันทร์-1" ในกลางที่ราบกว้างใหญ่ มีชื่อเรียกว่า "แมเชารอนนิทาทิส" บนดวงจันทร์ใกล้จุดที่นักบินอวกาศจากโลก 3 คนแรกอันมีนิล อาร์มสตรอง ไมเคิล คอลลินส์ และเอ็ดวิน อัลดริน ได้ย่างเหยียบลงบนพื้นผิวดวงจันทร์เมื่อ 50 ปีที่แล้ว ...

ศาสตราจารย์วัย 55 เหนือห้าสิบห้ามาจากกองกระดาศที่วางระเกะระกะอยู่ที่โต๊ะทำงาน ยิ้มทักทายนักวิทยาศาสตร์หนุ่มจากประเทศไทยอย่างอารมณ์ดีและถามว่า "มีอะไรหรือ?"

"ลองฟังเทปม้วนนี้ดูสิครับ ท่านศาสตราจารย์ ผมคิดว่าอาจจะจะมีอะไรก็ได้" นักวิทยาศาสตร์หนุ่มไทยกล่าวขึ้น เมื่อเข้าไปใกล้ศาสตราจารย์ ทอมป์สันด้วยท่าทีเกร็งก้าง เนื่องจากยังไม่ชินต่อสภาพน้ำหนักที่เบา กว่าบนโลกประมาณหกเท่า แล้วก็ยื่นตลับเทปส่งให้ ...

เรื่องดาวพระศุกร์ ของ ชัยคุปต์ นักเขียนใช้กลวิธีการสร้างฉากแนวเหมือนจริงเนื่องจากสภาพของดาวศุกร์ตามลักษณะภูมิศาสตร์ คือ สภาพของดาวศุกร์เป็นดาวที่แห้งแล้ง บรรยากาศหนาหีบประกอบด้วยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นส่วนใหญ่ในเมฆของดาวศุกร์มีการตกน้ำมะถันเป็นปริมาณมากระดับพื้นผิวมีอุณหภูมิสูงมากนักเขียนใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์สร้างฉากดาวศุกร์ โดยบรรยายว่า

... ภาพที่ปรากฏต่อสายตาของเกรียงไกรและศักดิ์ดาเป็นภาพแผ่นดินสีแดงอันแห้งผากระเกะระกะด้วยก้อนหินน้อยใหญ่ ไกลออกไปเป็นภูพานินสูง... บรรยากาศเหมือนโลกมากแต่มีคาร์บอนไดออกไซด์มากกว่าบรรยากาศของโลก 0.08 เปอร์เซ็นต์ต่ออุณหภูมิ 99.5 องศาฟาเรนไฮต์ ... เกรียงไกรเงยหน้ามองดูหมู่เมฆหนาหีบ ซึ่งปกคลุมโลกพระศุกร์ตลอดเวลา ...

เรื่องอาชญากร ของ วิลม เดชาเลิศ นักเขียนใช้กลวิธีการสร้างฉาก
แนวเหมือนจริงบรรยายฉากดาวศุกร์ ว่า

... เครื่องเจ็ทก็เกิดขัดข้องจึงจำเป็นต้องร่อนลงอย่างฉุกเฉิน บน
ที่ราบเชิงเขาอันแห้งแล้งและร้อนระอุเกินวิสัยที่ร่างกายมนุษย์ธรรมดา
จะทนได้ กีบสันรึบสวมนครอศิริยะเข้ากับชุดกันร้อน ... นกเหล็ก
อีกตัวที่บินตามตัวแรกมาติด ๆ ก็โฉบวูบลงมากพร้อมกับกรงเล็บอันคม
กริบเข้าตรงหัวไหล่ทั้งสองข้างกระชากร่างของเขาไปขึ้นสู่ความปร
ปรวนของ เมฆกัมมะถัน หายลับไป ...

และ "... เราพบซากยานขับไล่ทั้งสี่คัน นอกเขตลาดตระเวนออกไปทางใต้
เกือบยี่สิบไมล์ครับท่าน แถบนั้นอันตรายมาก เมฆเต็มไปด้วยกรดและประจุ ..."

3.3 ฉากอวกาศ ฉากอวกาศเป็นฉากประเภทหนึ่งที่สำคัญ นักเขียนใช้
กลวิธีการสร้างฉากแนวเหมือนจริงในการสร้างฉาก ฉากอวกาศที่ปรากฏในเรื่อง
สั้นแนววิทยาศาสตร์จำแนกเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ 2 ประเภท คือ ฉากระบบ
สุริยะ และฉากอวกาศในจินตนาการ

3.3.1 ฉากระบบสุริยะ นักเขียนสร้างฉากระบบสุริยะด้วยการ
บรรยายถึงดวงดาวต่าง ๆ ที่อยู่ในระบบสุริยะจักรวาลตรงกับความเป็นจริง ได้แก่
เรื่องสุดยอดเยี่ยมแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ นักเขียนบรรยายฉาก
ระบบสุริยะว่า

... แล้ววันนั้นก็มาถึง ยาน "B-2" ซึ่งขณะนี้วิ่งด้วยความเร็ว 1 %
ของแสงได้ผ่านวงโคจรของดาวเคราะห์ชั้นนอก ซึ่งทั้งดาวเต็มไปด้วย
ก๊าซมีเทนแข็ง (ดาวพลูโต) ตัดวงจรรอบอีกสองดวงและพบดวงดาวที่สวยงาม
มีวงแหวนล้อมรอบ (ดาวเสาร์) แล้วต่อมาจนถึงดาวดวงหนึ่งสีน้ำ
เงินสดสวยไม่แพ้ดาวอื่นในระบบนี้ มันคือ "โลกาธุ" ... ยาน "B-2"
อยู่ในระดับสามร้อยไมล์จากผิวดาวและโคจรรอบโลกหนึ่งรอบเพื่อตรวจ
สอบทางภูมิศาสตร์และชมความงามของดาวดวงนี้อย่างทั่วถึง ...

เรื่องจากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายจากการเดินทางสู่ระบบสุริยะของตัวละคร ว่า

... ในที่สุดยานอวกาศรูปจานก็เดินทางมาถึงระบบสุริยะ มีดาวเคราะห์เป็นบริวารแก้ดวง อาริสเบียดกระแจะติดกับโร-ริล นัยน์ตาของคนทั้งสองจ้องมองดูจอภาพขนาดใหญ่ระดับด้วยอวกาศอันมืดสนิทเป็นฉากมีจุดดวงดาวสว่างนวลระดับอยู่เต็มโร-เอล ให้อ่านาจอจิตของเขาปรับเปลี่ยน บังคับภาพบนจอเปลี่ยน ณ จุดตรงกลางจอหลังปรากฏภาพขยายขนาดขึ้นของดาวฤกษ์สว่างสดาดวงหนึ่ง ดวงอาทิตย์ของระบบสุริยะนี้ และที่มุมหนึ่งของจอรับภาพปรากฏดาวเคราะห์บริวารดวงหนึ่งมีวงแหวนสวยงามอย่างชวนพิศวงล้อมรอบ ... ยานอวกาศจากใจกลางกาแล็กซีพุ่งทะยานเข้าสู่ระบบสุริยะ เบื้องหน้า มุ่งเข้าดาวเคราะห์เหลืองอันเป็นดวงอาทิตย์ของระบบสุริยะนี้ ผ่านดาวเคราะห์ดวงนอกสุดขนาดเล็ก ผ่านดาวเคราะห์ดวงถัดไปสี่ดวงมีวงแหวนล้อมรอบ ฝ่ายดาวเคราะห์ดวงที่หกสีแดง ในที่สุดยานอวกาศก็เดินทางมาถึงดาวเคราะห์ขนาดเล็กสีเขียวดวงที่เจ็ด ...

เรื่องจุดจบที่เริ่มต้น ของ สิทธิ พันธุ์ นักเขียนบรรยายจากระบบสุริยะว่า

... หลังการสู้รบครั้งสุดท้าย คงกว่าสองหรือสามร้อยหน่วยเวลาเราพุ่งผ่านดาวเคราะห์ใบดวงหนึ่งมันค่อนข้างใหญ่และมีวงแหวนอยู่รอบ ๆ เราใช้ชีวิตกันตามปกติและรอคอย บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ามองออกไปข้างนอกและพบว่าดาวฤกษ์สีแดงดวงนั้นรุดขึ้นเรื่อย ๆ เราพบดาวเคราะห์จุดหมายแล้ว มันอยู่ตรงนั้นทางขวาของดาวฤกษ์และการเดินทางของเราใกล้สิ้นสุดลงเจียบ ๆ มันเป็นดาวสีฟ้า จัปประกายอยู่ท่ามกลางแสงสว่าง มีดวงจันทร์บริวารดวงเล็ก ๆ เพียงดวงเดียว...

เรื่องตอบดาว ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย นักเขียนบรรยายจากสุริยะว่า "... มีสถานีอวกาศเคลื่อนตามสตาร์ ทริปอีก 7 ลำ ไกลออกไปเป็นดาวเคราะห์ทั้งเก้าที่ยังสะท้อนแสงได้อย่างสวยงามแสดงไฟจากหอคอยอวกาศบนโลก

ไม่อาจมองเห็นจากที่นี่ ...” และ “ดวงจันทร์ลอยห่างออกไปทางท้ายสถานี
อวกาศสตาร์ทริป มีโรงกลีฟาลอยอยู่ทางด้านซ้ายของยาน หอคอยสูงเสียดฟ้ายัง
คงสะท้อนแสงอาทิตย์วูบวามมองเห็นได้จากสตาร์ ทริป ...”

3.3.2 ฉากอวกาศในจินตนาการ หมายถึง ฉากอวกาศที่รายละเอียดของเหตุการณ์ในฉากเป็นสิ่งที่ผู้เขียนจินตนาการขึ้น แม้ว่าจะเป็นฉากอวกาศในจินตนาการ นักเขียนใช้กลวิธีการสร้างฉากแนวเหมือนจริง ทำให้ฉากมีความสมจริง และสมเหตุสมผล ได้แก่

เรื่องรถกำหนัด ของ พรชัย ชาติเฉวง นักเขียนบรรยายฉากยานอวกาศเผชิญกับกลุ่มอุกกาบาตในอวกาศ ว่า

... “รายงานด่วน...กัปตัน ขณะนี้ปรากฏอุกกาบาตหนาแน่นมาก...
อยู่ในทิศทางของยาน...กำลังจะปะทะยานในอีกไม่ถึงสองนาทีข้างหน้า”

“...เปิดระบบป้องกันอุกกาบาต” คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าแรงสูงถูกแผ่กระจายออกโดยรอบตัวยานเมื่อยาน เอส เอ เอส โรเมก้า พุ่งทะยานเข้าไปในกลุ่มอุกกาบาต พลังแม่เหล็กไฟฟ้าก็ผลักดันให้อุกกาบาตเหล่านั้นเบี่ยงเบนเปลี่ยนทิศทางจนไม่สามารถเข้าแผ้วผิวของตัวยานได้เลย ...

เรื่องยารชวานา ของ วิมล เดชาเลิศ นักเขียนบรรยายฉากยานอวกาศเผชิญกับอุกกาบาตว่า

... “ยานยารชวานาเคลื่อนที่หลบหลีกเศษหินและกลุ่มก้อนละอองสารได้โดยอัตโนมัติและคล่องแคล่วขึ้นส่วนไหนที่กระเด็นเข้าสู่รัศมีของสนามพลังแม่เหล็กไฟฟ้าก็จะถูกดูดกระเด็นออกไปโดยไม่มีโอกาสตกกระทบผิวอันเรียบมันของยานได้ ...”

เรื่องประวัติศาสตร์อนาคต ของ ประมุข ลิมปนนท์ นักเขียนบรรยายฉากการสู้รบในอวกาศ ว่า

... แชนพท์นำฝูงยานเข้าทะลวง อาวุธต่าง ๆ จากทั้งสองฝ่ายเริ่มสาด

เข้าสักัน สงครามในอวกาศนั้นอาจโหดร้าย ทว่ามันขาดความตื่นเต้น
บางอย่างไป เสียงระเบิดและเสียงที่เกิดจากการบินโฉบเฉี่ยวจะไม่มี
ทางเกิดขึ้นได้เลย มีเพียงภาพของประกายไฟเจิดจ้า และเศษซากของ
ยานที่ถูกยิงสาตกกระจายออกมาเท่านั้น ...

เรื่องขุมทางหลุมดำเจาะเวลา ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยายฉาก
หลุมดำในอวกาศ ว่า

... บนจอภาพปรากฏมีก้อนวัตถุขนาดเล็กคือ ก้อนดาวหาง กระจาย
กับอยู่ห่าง ๆ และจุดสว่างของดวงดาวประดับเต็มจอภาพ...ยกเว้น
ที่บริเวณตรงกลางจอภาพ สายตาของทุกคนในยานอวกาศ กำลังจ้อง
มองบริเวณกลางจอภาพอย่างตื่นเต้นอย่างพิศวง กลางจอภาพที่ปรากฏ
เป็นแถบวงกลมดำมืด...มืดสนิท ไม่มีก้อนวัตถุอันเป็นดาวหาง ไม่มีจุด
สว่างของดวงดาว ...

เรื่องนครโดมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด ของ ชัยคุปต์ นักเขียนบรรยาย
ฉากระบบสุริยะใหม่ให้แตกต่างกับระบบสุริยะ ว่า

... ระบบสุริยะใหม่นี้มีดาวฤกษ์เป็นดวงอาทิตย์สองดวง ดวงหนึ่งมีขนาด
พอ ๆ กับดวงอาทิตย์ดวงเก่าของมนุษย์โลก อีกดวงหนึ่งมีขนาดใหญ่มากกว่า
เกือบสองเท่า ดวงอาทิตย์ดวงเล็กมีดาวเคราะห์บริวารสิบเอ็ดดวง ในขณะที่ดวงอาทิตย์ดวงใหญ่มากกว่ามีดาวเคราะห์บริวารสิบห้าดวง ดาวฤกษ์
ดวงอาทิตย์สองดวง โคจรเป็นคู่กันไปในอวกาศรอบจุดศูนย์กลางการ
โคจรร่วมกัน บรรดาดาวเคราะห์บริวารส่วนใหญ่มีวงโคจรรอบดาวฤกษ์
ดวงแม่อย่างชัดเจน แต่มีหลายดวงอยู่บริเวณขอบนอก ๆ ที่โคจรในวิถี
โคจรสลับซับซ้อน เพราะเป็นเสมือนกับดาวเคราะห์บริวารของดาวฤกษ์
ทั้งสองดวง ...

3.4 ฉากยานอวกาศ ฉากยานอวกาศเป็นฉากที่นักเขียนต้องเอาใจใส่
ต่อรายละเอียดของฉาก ซึ่งนักเขียนใช้กลวิธีการสร้างฉากแนวเหมือนจริง ฉาก
นี้จำแนกเป็นประเภทย่อยได้ 2 ประเภท คือฉากสภาพไร้น้ำหนักในยานอวกาศ

และฉากสภาพทั่วไปในยานอวกาศ

3.4.1 ฉากสภาพไร้น้ำหนักในยานอวกาศ สภาพความเป็นจริงภายในยานอวกาศจะต้องอยู่ในสภาพไร้น้ำหนัก นักเขียนเอาไว้สำหรับรายละเอียดของฉากสภาพไร้น้ำหนักในยานอวกาศ ได้แก่

เรื่องเอเท่น ของ จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์ นักเขียนบรรยายฉากภายในยานอวกาศ ว่า

... "คุณพระช่วย ดูนั่น!...พวกมันบินฝ่าแนวดาวเคราะห์น้อยเข้ามาเลย" ดร.เซนตะพูดขึ้นด้วยความตื่นตระหนก...เสียงระเบิดดังกึกก้องไปทั่วยาน...ไฟดับพริบจนหมดสิ้น...ทุกคนเริ่มรู้สึกวุ่นวายไร้น้ำหนัก "เครื่องสร้างแรงโน้มถ่วงชำรุด" เทคพูดขึ้น ตัวลอยคว้างไปมาในอวกาศ ...

เรื่องขอต้อนรับ ของ ญาลักษณ์ นักเขียนบรรยายฉากภายในยานอวกาศ ว่า

... นิคมผลักตัวเองออกจากแท่นเบา ๆ ร่างในชุดยาสีฟันเงินลอยข้ามห้องไปที่เก้าอี้ริมผนังด้านหนึ่งอย่างแช่มช้าในสภาพไร้น้ำหนัก เขานึกขอบคุณในสภาพไร้น้ำหนักเช่นนี้ ที่ช่วยกล้ำเนื้อที่อ่อนระหอยให้พักผ่อน มีกำลังได้ในเวลาอันรวดเร็ว ... ผาครอบแคปซูลเลื่อนเปิดออก ชายสองคนวัยไล่เลี่ยกับนิคม ออกมาลอยล่องในบริเวณที่ว่างของห้องโรงกลาง ทุกคนปิดปากเงียบเหมือนลืมการพูดไปเสียแล้วกระนั้น ทว่าความจริงพวกเขาก็เพิกเฉยเกินกว่าที่จะเอ่ยอะไรออกมาต่างหาก ... นิคมผงกศีรษะเอ่ยคำสั่งแรกในรอบห้าสิบปี "มิเชลเปิดเครื่องแรงโน้มถ่วงเทียมระยะแรก 0.1จี ฮาบตรวจแผนควบคุมการป้อนอาหารเหลว" นิคมโผล่ตัวเข้าไปในห้องบังคับการของยานอวกาศรุ่นใหม่ เทียบตัวเลขบนแผ่นบันทึกความจำกับตัวเลขบนแผงหน้าปัดหน่วยเก็ฏฐชีวิต ...

3.4.2 ฉากสภาพทั่วไปในยานอวกาศ นักเขียนสร้างฉากสภาพทั่วไปในยานอวกาศ ได้แก่

เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย ขาติเลว นักเขียนบรรยายฉากภายใน

ยานอวกาศ ว่า

... "อาร์เค 9 เปิดจอร์ับภาพ" กับต้นบัญชาการ
อาร์เค 9 กระชับปุ่มสีแดงข้างที่นั่ง จอภาพขนาดใหญ่เบื้องหน้าปรากฏ
ภาพ ดาวเคราะห์สีฟ้าเข้า กลุ่มเมฆสีขาวกระจายปกคลุมอยู่โดยรอบ...

"กับต้นครับตรวจสอบไม่พบคลื่นเลย อาจเป็นไปได้ว่าบนดาวดวงนี้
 ไม่มีวิวัฒนาการทางคลื่นไมโครเวฟและคลื่นวิทยุ"

"ถ้าอย่างนั้นเราจะเข้าไปดูมันใกล้ ๆ อาร์เค 9 ส่งกล้องรับภาพ
 เครื่องตรวจสอบเข้าสำรวจพื้นผิวดาว"

เมื่ออาร์เค 9 กระชับปุ่มและเคลื่อนคันบังคับบนแผงแล้วด้านข้าง
 ของยานก็เปิดออก ...

เรื่องอาริยะกฤติ ของวิมล เตชะเลิศ นักเขียนบรรยายภายใน
 ยานอวกาศ ว่า "... เขาทรุดตัวลงนั่งบนเก้าอี้หน้าแผงบังคับตอบีรโดวากาศ
 อย่างเหนื่อยหน่าย พร้อมกับรัดเข็มขัดนิรภัยเข้ากับที่นั่งก่อนที่จะกดปุ่มตรวจสอบ
 ความพร้อมสอบความพร้อมของอาวุธ ..." และ

... "เจกอบ อดีตผู้ฟุ้งกองบินสายฟ้าสะต๋งตั้นขึ้นมาเมื่อเสียงสัญญาณ
 ภัยตั้งขึ้น เขารับคว่ำหมวกนักบินที่มีหูฟังและไมโครโฟนติดอยู่มาสวมก่อน
 ที่จะหันไปเปิดรทศน์วงจรปิดที่เชื่อมต่อกับห้องบังคับการ...เจกอบเปิด
 สวิตซ์แผงจอเรดาร์ประจำหอรบ ทันใดจุดเรืองแสงสีจุดทางกราบขวาก็
 ปรากฏขึ้น เขารับคว่ำคันบังคับการเล็งสายเข้าสู่เป้า" ...

เรื่องสดยอดแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ นักเขียนบรรยาย
 ฉากภายในยานอวกาศ ว่า

... กับต้นอรานอสพาคนทั้งสองเดินลงบันไดเวียนจากห้องบังคับการผ่าน
 ระเบียงในห้องปฏิบัติการ ซึ่งเป็นที่ผลิตแอนติไฮดรเจน มาทางส่วนหน้า
 ของยานซึ่งเมื่อมองผ่านกระจกจะเห็นแผง SCOOP ขนาดใหญ่อยู่ด้านหน้า
 ออรานอสยกมือขึ้นกดปุ่มบริเวณผนังซึ่งมีอักษรกำกับว่า B-2C ปรากฏมีช่อง
 ประตูเปิดกว้างออก จากนั้นทั้งสามได้ผ่านประตูเข้าไป ...

บทที่ 3

วิเคราะห์บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม

วรรณกรรมเรื่องสั้นมีเป้าหมาย คือ มุ่งให้ความบันเทิงเป็นหลัก แต่นักเขียนอาจมีจุดมุ่งหมายอื่นอยู่ด้วย เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ก็เช่นกันนอกจากจะสร้างความบันเทิง ความสนุกสนานแก่ผู้อ่านด้วยความแปลก ความน่าตื่นเต้น และความประหลาดมหัศจรรย์แล้ว เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ส่วนหนึ่งนักเขียนเขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โดยความเป็นจริงแล้วความรู้ทางวิทยาศาสตร์นั้น เกิดขึ้นเพื่อให้นักมนุษย์มีความสุข มีความสะดวกสบายในชีวิต และสร้างสันติให้เกิดแก่มวลมนุษย์ ในขณะที่เทคโนโลยีหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คือ วิทยาศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมนั้น มีทั้งคุณและโทษ โดยขึ้นอยู่กับผู้ใช้เทคโนโลยีนั้น ๆ ว่า จะมีความเข้าใจและเจตนาที่จะใช้ไปในทางใดและอย่างไร สิ่งนี้คือบทบาทที่สำคัญและเป็นหลักกำหนดที่สุดของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่นักเขียนต้องการเสนอความคิดเห็นที่มีต่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนี้ต่อผู้อ่าน โดยที่จุดมุ่งหมายหลักของนักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์สามารถกระจายเป็นจุดมุ่งหมายอื่น ๆ อีกได้ เช่น จุดมุ่งหมายเพื่อเตือนหรือกระตุ้นให้ผู้อ่านทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้น จุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ หรือจุดมุ่งหมายในการวิพากษ์วิจารณ์สังคม เป็นต้น (จุดมุ่งหมายเหล่านี้เป็นส่วนที่สำคัญเพราะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านได้ตระหนักถึงบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม)

บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วง พ.ศ.2515 - พ.ศ.2535 ที่มีต่อสังคม มีบทบาทที่เด่นชัด จำแนกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์
2. การวิพากษ์วิจารณ์สังคม
3. การเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาอนาคต
4. การชี้แนะทางออกให้กับสังคม
5. การกระตุ้นความคิดและจินตนาการทางวิทยาศาสตร์

1. การวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์ 2 ประเด็นที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ดังนี้

1.1 จิตาของมนุษย์ นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์จิตาโดยธรรมชาติของมนุษย์ว่ามีความป่าเถื่อน รุหร้าย บ้าอานาจ และกระหายสงคราม ดังจะเห็นได้จากเรื่อง จากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก เรื่องผู้รุกรานจากต่างดาว เรื่องระเบิดล้างโลก เรื่องหยุดโลก เรื่องเจ้าโลกใหม่ เรื่องกำแพงที่ขอบระบบสุริยะ เรื่องไม่มีใครอีกแล้วในระบบสุริยะ และเรื่องสัญญาณจากอวกาศ ของ ชัยคุปต์ เรื่องผู้กอบกู้สันติภาพ ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องประวัติศาสตร์อนาคต ของ ประมุข ลิมปนนท์ เรื่องศรีอาริยยุค ของ วรณลักษณ์ ปิยะกมล และเรื่องโลกสีดำ ของ วัฒน์ วรลยางกูร

เรื่องจากใจกลางกาแล็กซีสู่โลก ของ ชัยคุปต์ มนุษย์ต่างดาว เดินทางมาโลกเพื่อเชื้อเชิญมนุษย์ให้เข้าร่วมจักรวรรดิกาแล็กซีด้วยกัน แต่ยังไม่ได้รับสื่อสารกันให้เข้าใจมนุษย์ต่างดาวก็ถูกมนุษย์ทำร้ายเสียชีวิตไปหนึ่งคน มนุษย์ต่างดาวที่รอดชีวิตตั้งใจจะทำลายล้างโลกให้สิ้น แต่แล้วก็เปลี่ยนใจฆ่าตัวเองตายตามภรรยาของเขาไป มนุษย์โลกไม่รู้เลยว่า เผ่าพันธุ์มนุษย์เกือบจะถูกทำลายล้างให้ดับสูญไป เพราะการกระทำที่โหดร้ายป่าเถื่อนของคนกลุ่มเดียว

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความโหดร้าย และความก้าวร้าวของมนุษย์ จากในเรื่อง มนุษย์ต่างดาวทั้งสองคนมาโลกด้วยความเป็นมิตร แต่มนุษย์ไม่สนใจที่จะสื่อสารให้เข้าใจกลับยิงทำลายยานอวกาศ และทำให้มนุษย์ต่างดาวต้องเสียชีวิต นักเขียนชี้ให้เห็นถึงควมมีคุณธรรมในจิตาใจ การรู้จักคำว่าภัยของมนุษย์ต่างดาวที่เปลี่ยนใจจากความตั้งใจที่จะทำลายโลกเพื่อแก้แค้นให้กับภรรยา เป็นการฆ่าตัวตายแทน เป็นจิตาใจที่ดีและงดงามตรงกันข้ามกับความเลวร้ายของมนุษย์ที่ไม่รู้สำนึกเลยว่าการกระทำอันโหดร้าย ป่าเถื่อนของคนนั้นเกือบทำให้มวลมนุษยชาติถูกทำลายทั้งหมด

เรื่องผู้รุกรานจากต่างดาว ของ ชัยคุปต์ กองทัพมนุษย์โลกเดินทางบุกดาวเคราะห์สีน้ำเงินของมนุษย์ต่างดาว ไล่ล่าและฆ่ามนุษย์ต่างดาวทั้ง ๆ ที่มนุษย์ต่างดาวไม่มีทางสู้มนุษย์โลกได้เลย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงจิตาใจที่โหดร้ายและกระหายสงครามของมนุษย์ จากเรื่อง มนุษย์โลกเดินทางไปบุกดาวเคราะห์อื่นและไล่ฆ่าเจ้าของดาว

เคราะห์ผู้ไม่มีทางต่อสู้ นักเขียนกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "... มนุษย์โลกจอมโรค ที่มีตาเป็นประกายด้วยแววกระหายเลือด" ... เรื่องสั้นเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นความป่าเถื่อน โรคภัย ของมนุษย์โลกเด่นชัด

เรื่องระเบิดล้างโลก ของ ชัยคุปต์ ดร.สันต์ เดชเดชา นักวิทยาศาสตร์ ประดิษฐ์ "ระเบิดล้างโลก" โดยมีวัตถุประสงค์ คือเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสงครามเกิดขึ้นอีก มนุษย์จะได้อยู่กันอย่างมีสันติภาพทั่วโลกโดยใช้เวลา 7 วันให้สงครามระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นนั้นต้องยุติ มิฉะนั้นจะระเบิดโลกทั้งหมด เมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน สันติภาพก็เป็นของมนุษย์ทั้งโลก เมื่อโลกยินยอมทำตามคำสั่งของดร.สันต์ โดยที่จริง ๆ แล้วไม่มีใครทราบว่ "ระเบิดล้างโลก" นั้นทำงานได้จริงหรือไม่ เพราะทดลองไม่ได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติจิตใจของมนุษย์นั้นนำไฟความรุนแรง และสงคราม จากในเรื่อง ดร.สันต์ ต้องใช้ระเบิดล้างโลกมาชู่ประเทศคู่สงครามทั่วโลกให้ยุติสงคราม สันติภาพและความสงบสุขจึงเกิดขึ้นเพราะความกลัวว่าดร.สันต์ จะระเบิดโลก ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดจากธรรมชาติของจิตใจที่ดีงามของมนุษย์

เรื่องกำแพงที่ขอบระบบสุริยะ ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคตพ.ศ.3500 เมื่อมนุษย์สามารถยึดครองดาวเคราะห์ต่าง ๆ ในระบบสุริยะได้ทั้งหมด ด้วยธรรมชาติของมนุษย์ที่ยังแก่งแย่งชิงดี เห็นแก่ตัว และไฟความรุนแรง ก็ได้ก่อสงครามควบคู่ไปกับการขยายพรมแดนด้วย มนุษย์เตรียมตัวเดินทางออกนอกระบบสุริยะเพื่อขยายพรมแดน แต่ก็ต้องล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะไม่สามารถเดินทางทะลุผ่านกำแพงลึกลับที่ล้อมรอบระบบสุริยะได้ มนุษย์ไม่มีวันที่จะออกนอกระบบสุริยะได้ เพราะกำแพงนั้นมีมนุษย์ต่างดาวสร้างไว้เพื่อป้องกันไม่ให้นักมนุษย์เดินทางออกมา จนกว่ามนุษย์จะเลิกเป็นคนไฟสงคราม และไฟความรุนแรง

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นจิตใจของมนุษย์ที่กระหายสงครามและชอบความรุนแรงอย่างชัดเจน นักเขียนสร้างเรื่องให้นักมนุษย์ไม่สามารถเดินทางออกนอกระบบสุริยะได้ เพราะมีกำแพงที่มนุษย์ต่างดาวสร้างกันไว้ มนุษย์ต่างดาวไม่ต้องการให้นักมนุษย์ออกนอกระบบสุริยะเพราะไม่ต้องการให้นักมนุษย์ที่มีความเห็นแก่ตัว ขอบสงครามออกมาทำลายความสงบสุขของจักรวาล

เรื่องไม่มีใครอีกแล้วในระบบสุริยะ ของ ชัยคุปต์ มนุษย์ดาวอังคารได้จับตาดูมนุษย์โลกมานานแล้ว ได้เห็นวิวัฒนาการของมนุษย์เรื่อยมาจนมนุษย์ทำ

สงครามโลกทั้ง 2 ครั้ง และเมื่อมนุษย์สามารถเดินทางสู่อวกาศได้ โดยเดินทางไปดวงจันทร์ มนุษย์ดาวอังคารทั้งหมดก็ตัดสินใจเดินทางอพยพหนีออกจากระบบสุริยะ เพราะมนุษย์ดาวอังคารกลัวมนุษย์โลก บนดาวอังคารไม่เคยมีสงคราม มนุษย์ดาวอังคาร เป็นมนุษย์ที่มีแต่สานึกในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและสันติสุข และทำสงครามไม่เป็น

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงจิตใจของมนุษย์ที่กระหายสงคราม และชอบความรุนแรง จากนั้นเรื่องเมื่อมนุษย์โลกเริ่มเดินทางสู่อวกาศ มนุษย์ดาวอังคารก็ตัดสินใจเดินทางออกจากระบบสุริยะไป แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ชาติเป็นเผ่าพันธุ์ที่ไม่มีใครอยากคบสมาคมด้วย เพราะเขากลัวความป่าเถื่อนโหดร้ายของมนุษย์

เรื่องหยุดโลก ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต มนุษย์สามารถเดินทางขยายพรมแดนไปจนทั่วระบบสุริยะ และเตรียมการจะเดินทางไปกาแล็กซีทางช้างเผือกด้วยความหยิ่งผยองในความเก่งของตน แต่แล้วมนุษย์โลกต้องขวัญเสีย เมื่อมียานอวกาศลึกลับเดินทางมาจากนอกระบบสุริยะ มนุษย์ไม่สามารถทำอะไรยานลึกลับนี้ได้ และเป็นฝ่ายถูกรวมตี เมื่อยานเดินทางใกล้โลกเข้ามาทุกที ๆ มนุษย์ต้องรับสถานะการณ์ครั้งนี้ด้วยการหยุดความเคลื่อนไหวทุกอย่างบนโลกทั้งหมด จนกระทั่งยานลึกลับเดินทางเลยผ่านไป หลังจากได้รับบทเรียนมนุษย์เคลื่อนไหวดำเนินชีวิตอย่างสงบเสงี่ยมขึ้น

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า มนุษย์โดยธรรมชาติมีความเย่อหยิ่งอวดดี และหลงตัวเอง มนุษย์ภาคภูมิใจในความเก่งที่สามารถขยายพรมแดนไปทั่วระบบสุริยะ แต่แล้วก็ต้องขวัญเสียเมื่อพบกับยานลึกลับที่มีท่าทีเข้มแข็ง และแข็งแกร่ง ทำให้มนุษย์ผู้เคยชนะมาเป็นฝ่ายแพ้ ท่าทีที่สงบเสงี่ยมขึ้นมาชั่วธรรมชาติของมนุษย์ ธรรมชาติของมนุษย์คือ รู้จักปรับตัว และรู้วิธีเอาตัวรอด

เรื่องเจ้าโลกาใหม่ ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต พ.ศ. 2543 หลังจาก "ห่าฝนดาวตกเปอร์ซิเดส์" เกิดขึ้นทั่วโลก ก็เกิดข่าวลือที่ทำให้ประเทศคู่สงครามทั้งหลายหวาดระแวงกัน และเมื่อคลังอาวุธของแต่ละประเทศถูกทำลาย สงครามโลกก็เกิดขึ้น ทุกประเทศเป็นผู้พ่ายแพ้ ผู้ชนะสงครามและครอบครองโลก คือ มนุษย์ดึกดำบรรพ์แห่งดาวรอสส์-128 ผู้สร้างแผนยุแหย่มนุษย์ด้วยการอาศัยความหวาดระแวง ความไม่เข้าใจกันของมนุษย์ และธรรมชาติที่กระหายสงครามมาใช้หลอกมนุษย์ให้ทำลายกันเอง

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการวิพากษ์วิจารณ์จิตใจของมนุษย์ว่า โดยธรรมชาติแล้วมีแต่ความหวาดระแวง และกระหายสงคราม ดังในเรื่องมนุษย์ต่างดาวจึงยุแหย่มนุษย์ให้ทำสงครามกันเองได้อย่างง่ายดาย เพราะมนุษย์มีธรรมชาติของจิตใจที่ไร้ความรุนแรง ไร้สงครามอยู่แล้ว และสภาพจิตใจของมนุษย์เช่นนี้จึงทำให้โลก ต้องตกเป็นของมนุษย์ต่างดาวอย่างง่ายดาย

เรื่องสัญญาณจากอวกาศ ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต พ.ศ. 2860 โลกมนุษย์มีความเจริญด้านวิทยาการมาก แต่มีสิ่งหนึ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงคือธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ความโลภ หลง อิจฉา ริษยา และแก่งแย่งชิงดีกัน สถานีอวกาศบนดวงจันทร์ได้รับรหัสที่ส่งมาจากยานลึกลับ ที่กำลังเดินทางใกล้เข้ามา ทุกที ๆ แต่รหัสไม่สามารถแปลได้ และก่อนที่ยานลึกลับจะเดินทางมาถึงดวงจันทร์ ผลของการประชุมของมนุษย์โลกสรุปให้ทำลายยานลึกลับนั้น เมื่อยานลึกลับถูกทำลายแล้ว นักวิทยาศาสตร์แปลรหัสที่ส่งมาได้ว่า ยานลึกลับเดินทางมาโลกเพื่อจะให้ความช่วยเหลือโลกให้รอดพ้นจากภัยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นเพราะดวงอาทิตย์ โดยความรู้ของนักวิทยาศาสตร์ และเครื่องมือที่มากับยานลึกลับนี้จะช่วยชาวโลกไว้ได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าจิตใจของมนุษย์มีแต่ความโหดร้าย และไร้สงคราม จากในเรื่อง เมื่อทางโลกไม่สามารถถอดรหัสข้อความที่มนุษย์ต่างดาวส่งมาให้ได้ ทั้งโลกก็มีมติให้ยิงทำลายยานอวกาศนั้นทันที ในที่สุดมนุษย์ก็ต้องมาเสียใจกับการกระทำที่โหดร้าย ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบของคน เมื่อรู้ความจริงว่ายานอวกาศนั้นเดินทางมาช่วยโลก นั่นคือ นักเขียนต้องการจะชี้ให้เห็นผลลัพธ์ของการที่จิตใจของมนุษย์มีแต่ความโหดร้าย

เรื่องโลกสีดำ ของ วัฒน์ วรลยางกูร โลกอนาคต ค.ศ. 2073 ตัวละครเป็นมนุษย์ต่างดาวจากดาวมฤตยู ถูกเชิญให้มารักษาระบาดที่เกิดขึ้นทั่วโลก สาเหตุมาจากมนุษย์มีใจสกปรก บ้าอำนาจ และใช้อำนาจข่มเหงผู้ไม่มีทางสู้ ผู้ที่ติดโรคนี้ จะมีจุดเน่าสีดำทั่วร่าง และมีวันสีดำกลืนเหม็นรยออกมา เมื่อมนุษย์ต่างดาวล้างโลกเสร็จจนโลกสะอาด แต่แล้วตัวละครกลับติดเชื้อโรคระบาดนั้น โลกก็กลับเป็นสีดำดังเดิม

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าจิตใจของมนุษย์มีแต่ความเลวร้าย ชั่วร้าย จากในเรื่องนักเขียนสร้างเรื่องให้โลกเกิดโรคระบาดอันเกิดจากจิตใจสกปรกของมนุษย์ เมื่อมนุษย์ต่างดาวมาล้างโลกให้สะอาด โลกก็กลับดำเหมือนเดิม

และมนุษย์ต่างดาวกลับติดเชื่อโรคร้ายนี้ไปด้วย

เรื่องผู้กอบกู้สันติภาพ ของ เสรี พัฒนชัย สหรัฐอเมริกา และรัสเซีย วางแผนจะก่อสงคราม แต่แล้วก็มียานอวกาศลึกลับฆ่าทั้งสองฝ่ายถอดหัวรบให้หมดภายใน 1 ปี มิฉะนั้นจะยิ่งทำลายให้หมด สันติภาพจึงเกิดขึ้นทั่วโลก เพราะฝีมือของยานอวกาศลึกลับของคนไทยกลุ่มหนึ่ง

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าจิตใจของมนุษย์กระหายสงคราม และไฟความรุนแรง จากในเรื่องคนไทยกลุ่มหนึ่งต้องยื่นคำฆ่าให้ทั่วโลกยอมปลดอาวุธเพื่อไม่ให้สงครามเกิดขึ้นสันติภาพที่เกิดขึ้นจึงมีมาเพราะจิตใจที่ติงามรักสันติของมนุษย์

เรื่องประวัติศาสตร์อนาคต ของ ประมุข ลิ้มปิ่นนัท เป็นเรื่องการทำสงครามระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองเพื่อขยายอาณาเขต ต่อมาขยายเป็นสงครามระหว่างมนุษย์กับเผ่าพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ สงครามผลักดันแพ้และชนะ

เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องราวทำสงครามของมนุษย์ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจของมนุษย์ที่ไฟความรุนแรง และสงคราม เพราะเป็นการทำสงครามเพื่อขยายอาณาเขต

เรื่องศรีอาริယุก ของ วรรณลักษณ์ นิยะกมล มนุษย์ต่างดาวแห่งสหพันธ์กาแล็กซีเฝ้าคุมมนุษย์บนโลกด้วยความสนใจ และเมื่อเห็นมนุษย์ก่อสงครามโลกในอวกาศมนุษย์ต่างดาวจึงเข้าไปแทรกแซงระงับสงคราม และจำกัดบริเวณของมนุษย์ไว้ในระบบสุริยะ มนุษย์จึงรวมตัวกันผนึกกำลังสามัคคี ทำสงครามกับมนุษย์ต่างดาวและได้รับชัยชนะ นับเป็นยุคมืดแห่งอวกาศอย่างแท้จริง

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์มีจิตใจไฟความรุนแรงและไฟสงคราม จากในเรื่องมนุษย์ต่างดาวทนเห็นมนุษย์ทำสงครามไม่ได้จึงเข้ามาแทรกแซง แต่แล้วมนุษย์กลับสามัคคีกัน ทำสงครามชนะมนุษย์ต่างดาว โดยไม่คำนึงว่าที่มนุษย์ต่างดาวเข้ามาแทรกแซงจำกัดบริเวณมนุษย์เพราะความเลวร้ายของตน

1.2 การดำเนินชีวิตของมนุษย์ เรื่องสั้นที่มีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ เรื่องพรุ้งนี้ชั่วนิรันดร์ เรื่องสุริยะกับวสันต์ เรื่องนิยายวิทยาศาสตร์ เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก เรื่องเหนือยอดนักพิลึกสยงมี เรื่องอมตะ เรื่องไม่เชื่อ และเรื่องดวงใจแม่พ่อ ของ ชัยคุปต์ เรื่องชีวิตนิรันดร์และเรื่องเที่ยวสวนสัตว์ของ เทวบุตร

เรื่องพ่ungsี่ขั้วนัรณตร ของ ชัยคุบต์ ตัวละครท่มเทเวลาห้กับการทำงานจนม่มีเวลาห้กับครอบครัว และเมื่อสมาชิงานครอบครัวประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตหมด ตัวละครจึงเสียใจกับการกระทำของเขาในอดีตที่ม่มีเวลาห้ครอบครัว เขาจึงพยายามหาวิธีเดินทางกลับสู่อดีตเพียงเพื่อจะกลับไปทานสิ่งที่เขาอยากทำคือห้เวลากับครอบครัวมากที่สุด

เรื่องสั้นเรื่องนี้้นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า เมื่อมนุษย์ต้องการจะทำสิ่งใดแล้วห้ลงมือทำไปอย่าผัดวันประกันพรุ่ง อย่าอ้างว่า "พ่ungsี่" เพราะบางทีอาจจะสายเกินไป จากตัวอย่างในเรื่องตัวละครม่มีเวลาห้กับครอบครัวเขาพูดเสมอว่า "เอาไว้อาทิตย์หน้าะ...เอาไววันพ่ungsี่นัะ แล้วพอจะอยู่กับแม่และลูก ..." จนกระทั่งเมื่อครอบครัวของเขาประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตหมด เขาจึงสำนึกได้ว่าทุกอย่างสายไป ม่มีเวลาอีกแล้วสำหรับเขากับครอบครัว ตัวละครจึงต้องเสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น เขาดันรนชวนววยพยายามหาวิธีเดินทางกลับสู่อดีตด้วยความหวังว่าจะได้ย้อนกลับไปทานสิ่งที่เขาควรจะทำแต่ยังไม่ได้ทำ

เรื่องสุริยะกับวสันต์ ของ ชัยคุบต์ สุริยะห้มนุษย์ต่างดาวมาใช้เครื่องปรับสมอง ทำห้เขาเป็นคนฉลาดที่สุดในลกตามต้องการ เวลาที่ผ่านไปทำห้เขารู้สึกว่าเขาเหงาและว้าเหว่ เพราะในความรู้สึกของเขามม่มีใครในโลกเลยที่น่าคบ ทุกคนมีความคิดเหมือนเด็กกร่ง คนทั่วลกก็ม่มีใครกล้าหรืออยากคบกับสุริยะ สุริยะได้ตระหนักแล้วว่า การเป็นมนุษย์ที่ฉลาดหรือเก่งกว่าใคร ๆ นั้นม่ใช่สิ่งที่ดีเลย

เรื่องสั้นเรื่องนี้้นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่จะต้องมีเพื่อนและมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันนสังคม จากานเรื่องม่สุริยะจะเป็นคนเก่งที่สุด ฉลาดที่สุดในลกที่เขาต้องการ เขาก็ม่มีความสุข เขาเหงาและว้าเหว่เพราะเขาขาดสังคม มม่มีเพื่อน เขาสำนึกได้ว่า การเป็นคนเก่ง ฉลาดม่ใช่สิ่งที่ทำห้มนุษย์มีความสุขได้ เขาจึงอยากกลับไปเป็นสุริยะคนเดิมที่เป็นคนธรรมดาที่มีเพื่อนมีสังคม

เรื่องนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุด...ในโลก ของ ชัยคุบต์ บรรจงชอบอ่านหนังสือโดยเฉพาะนิยายวิทยาศาสตร์ เขาเป็นคนช่างฝัน เขาอยากจะเป็นนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก และเขาก็พยายามมาตลอด แต่ก็ม่เคยเขียนได้จบเรื่อง เขียนได้เพียงประยคแรกเท่า

นั้น เวลาผ่านไปหลายสิบปี เขาก็ยังทำไม่สำเร็จ จนกระทั่งเมื่อบรรจงอายุครบ 73 ปี และเสียชีวิต หลานสาวไปพบ นิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดอันดับสอง... ของโลก มีข้อความเปิดฉากนิยายเพียงสองสามประโยค

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า การจะทำอะไรบางอย่างไม่ควรไปหวังผลเลิศเกินไปจากการกระทำนั้น ๆ แต่ควรลงมือทำสิ่งนั้นเลย เพราะถ้ายังหวังแต่จะทำให้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด มนุษย์จะไม่มีทางทำสิ่งนั้นสำเร็จ จากในเรื่อง บรรจง ตั้งความหวังไว้ว่าเขาจะเป็นนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้กระทั่งเขาเสียชีวิตไป เขาเริ่มเขียนนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดอันดับที่สองของโลก ก็เริ่มต้นเพียงไม่กี่ประโยค แต่ถ้าหากเขาไม่ตั้งความหวังของตนเองให้สูงขนาดนั้น ถ้าเขาลงมือเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ และหมั่นฝึกฝนไปเรื่อย ๆ เขาก็จะมีนิยายวิทยาศาสตร์ที่เขาเขียนจบหลายสิบเรื่อง และมีวันที่เขาได้เป็นนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกได้ในวันหนึ่ง

เรื่องเหนือยอดนักฟิสิกส์ยังมี... ของ ชัยคุปต์ ตัวละครเป็นศาสตราจารย์ ผู้มีชื่อเสียงมากทางด้านฟิสิกส์ มีผู้คนชื่นชมและศรัทธาเขามากมาย แต่เมื่อเขาพบปัญหาลิ้มเนคาโท และเครื่องมือฉายสไลด์ไม่ทำงาน เขาไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ ผู้ที่ช่วยเหลือเขา คือ ภรรยาด้วยการนำกระป๋องเก่ามาเย็บเป็นเนคาโทให้ และเอามือพาดกล่องฉายสไลด์ทำให้ทำงานได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า มนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน เพราะไม่มีใครในโลกที่จะดีพร้อมหรือเก่งฉลาดทุกเรื่อง จากในเรื่อง แม้ว่าตัวละครจะเป็นคนเก่งทางด้านฟิสิกส์มีชื่อเสียงมาก แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อเขาพบปัญหาบางอย่างได้แก่ การลิ้มเนคาโทและเครื่องมือฉายสไลด์ไม่ทำงาน ภรรยาของเขาช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ให้เขาได้ด้วยการเอากะป๋องมาเย็บเป็นเนคาโทให้ หรือจับกล่องฉายสไลด์กระแทกเบา ๆ อดอย่าไม่ต้องอาศัยวิชาความรู้ทางกลศาสตร์แต่อย่างใด เครื่องฉายสไลด์ก็ทำงานได้ดังเดิมซึ่งตัวละครยอมรับกับลูกสาวว่าหากไม่มีภรรยาชีวิตของเขาคงจะไม่สมบูรณ์

เรื่องอมตะ ของ ชัยคุปต์ และ เรื่องชีวิตนิรันดร์ ของ เทวบุตร ทั้งสองเรื่องนี้เป็นเรื่องของตัวละครผู้มีชีวิตอมตะไม่มีวันตาย อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่เขาก็ไม่มีความสุขกับชีวิตเช่นนี้ เขาพบว่าชีวิตมีแต่ความเหงา ว้าเหว และน่าเบื่อหน่าย หากมีโอกาสอีกครั้ง เขาอยากจะ

ตายเช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป

เรื่องสั้นทั้งสองเรื่องนี้ นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า ความสุข และคุณค่าของความเป็นมนุษย์นั้นไม่ใช่ว่ามนุษย์จะมีชีวิตยืนยาวเป็นอมตะ ดังที่มนุษย์ทุกคนต้องการจะให้ชีวิตของตนไม่มีวันตาย นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่า ความตายที่มนุษย์ทุกคนกลัว เกรงนั้นแท้จริงแล้วไม่ใช่ว่าสิ่งที่น่ากลัวจากชีวิตของตัวละครในเรื่อง แสดงให้เห็นว่าการมีชีวิตอมตะนั้นไม่มีความสุขเลย มีแต่ความเหงาว่าเหว ตัวละครจึงอยากจะตาย อยากมีชีวิตดำเนินไปตามวงจรธรรมชาติ คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป เพราะเขาได้มีประสบการณ์ว่าชีวิตที่ผิดธรรมชาติไม่มีความสุข

เรื่องไม่เชื่อ ของ ชัยคุปต์ ทวีทรัพย์ เงินแสนซึ่ง เจ้าของธุรกิจโรงทองอดีต เมื่อประสบภาวะขาดทุนเพราะคู่แข่งปรับปรุงโรงทองเวลาด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ากว่า ทวีทรัพย์ ดิดสินบนเจ้าหน้าที่นาเทคโนโลยีการเดินทางกลับสู่อดีตจริง ๆ มาใช้ ทำให้กิจการเขาดีขึ้น ต่อมาเขาถูกตำรวจจับ ทวีทรัพย์บอกกับตำรวจว่าเขาไม่เชื่อว่าการนำความลับเรื่องการทองเวลาสู่อดีตมาใช้เป็นผลเสียส่งผลกระทบต่อปัจจุบันได้ หลังจากเขาพูดจบบ้างของเขา ก็ค่อย ๆ เลือนหายไป พร้อม ๆ กับโรงทองเวลาของเขาด้วย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า การกระทำในอดีตย่อมส่งผลกระทบต่อปัจจุบัน ดังเช่นในเรื่องทวิทรัพย์ไม่เชื่อ แล้วเขาก็ได้รับบทเรียนเมื่อตัวเขาเลือนหายไป ด้วยการกระทำของใครบางคนที่ย้อนเวลาอดีต

เรื่องดวงใจแม่พ่อ ของ ชัยคุปต์ อันเป็นเด็กพิการเป็น ناب้และมีท่าทางว่าจะปัญญาอ่อน แม่ที่คอยดูแลอันมา 7 ปีแล้วไม่สบายและป่วยหนัก หมอลงความเห็นว่าเพราะแม่ไม่มีกำลังใจต่อสูชีวิต แม่ยอมแพ้ชีวิต หมอบอกว่าแม่อาจรอดได้ถ้ามีปาฏิหาริย์ ต่อมาพ่อของอันพบรอยบังเอิญว่า อันเป็นอัจฉริยะ อันสามารถแก้โจทย์ยาก ๆ ที่พ่อแก้ไม่ได้ พ่อค้นพบวิธีสื่อสารกับอันผ่านทางคอมพิวเตอร์ พ่อรีบนำข่าวดีนี้ไปบอกแม่ ทำให้แม่มีกำลังใจ และหายป่วย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่า การดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้นกำลังใจและความหวังเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด จากในเรื่อง แม่ของอันล้มป่วยเพราะโรคทางใจ แม่ไม่มีกำลังใจ เพราะแม่ทุ่มเทกับการดูแลลูกชายคนเดียว ในขณะที่แม่ไม่เห็นการพัฒนาที่ก้าวหน้าของอันเลย แม่ยังรู้สึกรักและ

สงสารอันมากเท่าไร สุขภาพจิตและร่างกายแม้อย่างแย่งลงเท่านั้น จนในที่สุด เมื่อพ่อหน้าขาวดีเรื่องความเป็นอัจฉริยะของอันมาบอก จึงทำให้แม่เริ่มมีกำลังใจและความหวัง เมื่อรู้ว่าอันแม่จะพิการหนูหนวกและเป็นใบ้ แต่ก็มิสิ่งชดเชย แม่จึงหาพยาบาล

เรื่องเที่ยวสวนสัตว์ ของ เทวบุตร มนุษย์กับมนุษย์ต่างดาวมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น มนุษย์พบเห็นยานอวกาศมนุษย์ต่างดาวที่แอบตามดูมนุษย์เสมอ ๆ โดยเฉพาะกับพวกเด็ก ๆ ยานอวกาศมนุษย์ต่างดาวชอบตามเด็ก ๆ เมื่อเด็กไปเที่ยวสวนสัตว์เปิด เด็ก ๆ เดินตามลูกสิง ในขณะที่ยานอวกาศก็ตามดูเด็กเรื่อย ๆ บนยานอวกาศที่ตามดูเด็กคือลูกมนุษย์ต่างดาวที่รบเร้าให้พ่อแม่พามาเที่ยวสวนสัตว์ตอนปิดภาคเรียน

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่า ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้นไม่ควรประมาทเพราะคิดว่าตนเหนือกว่าผู้อื่น จากในเรื่องมนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐที่ภูมิใจในตัวเอง ว่าคนเป็นสิ่งมีชีวิตที่เหนือกว่าสัตว์อื่น ๆ ในโลกมีการสร้างสวนสัตว์เปิดไว้เพื่อเข้าไปชมชีวิตสัตว์ตามธรรมชาติ แต่มนุษย์ไม่รู้ตัวเลยว่า ฝ่าพันธุ์ของตนเองนั้นก็ถูกมนุษย์ต่างดาวมองว่าเป็นเพียงสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์เปิดเช่นเดียวกัน

2. การวิพากษ์วิจารณ์สังคม

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคม โดยเฉพาะสภาพสังคมที่มีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งกระแสมาลยาภรณ์ (2530 : 73) กล่าวว่า เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นวรรณกรรมของโลกยุคเทคโนโลยีโดยแท้ และย่อมเหมือนกับวรรณกรรมประเภทอื่นที่ว่าอาจมีพลังด้านสังคมอย่างใดอย่างหนึ่งคอยผลักดันอยู่เบื้องหลัง เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ส่วนหนึ่งจึงเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมของนักเขียนในการวิพากษ์วิจารณ์สังคมที่ประสบปัญหา หรือได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังที่ ไอแซค อสิมอฟ แสดงความเห็นไว้ "... บันเทิงคดีทางวิทยาศาสตร์จัดเป็นสาขาหนึ่งของวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองของมนุษย์ชาติต่อความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ..." (Asimov. 1967 : 286)

บทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์สังคมของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ แบ่ง

๑.๓ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๒.๑ การวิพากษ์วิจารณ์สภาพสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง

เนื่องจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นวรรณกรรมที่มีรากฐานมาจากความเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งนักเขียนยอมรับความเปลี่ยนแปลงนั้น อันเป็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับทุก ๆ หน่วยในสังคม ซึ่งนักเขียนได้พยายามชี้ให้ผู้อ่านตระหนักถึงสิ่งที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วนั้นด้วย จากการศึกษพบว่า นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมนั้น ในด้านความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เศรษฐกิจและธุรกิจ และการสื่อสารและการโฆษณา

๒.๑.๑ ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลง เพราะสภาพสังคมปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสังคมที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมากมาย แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน มนุษย์ต้องพยายามผลักดันตัวเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนต้องการ เพื่อจะได้มีโอกาสดำเนินสังคม มนุษย์ต้องพยายามผลักดันตัวเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนต้องการ เพื่อจะได้มีโอกาสดำเนินสังคม มนุษย์ในสังคมมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น ขาดความเมตตา กรุณา สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะสังคมพัฒนาแต่ด้านวัตถุและขาดการพัฒนาด้านจิตใจ นักเขียนชี้ให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสภาพจิตใจของมนุษย์ในสังคม ดังจะเห็นได้จากเรื่องสั้น ๒ เรื่อง ของนักเขียนคนเดียวกัน ได้แก่ เรื่อง เหตุเกิดที่นครลอยฟ้า และ เรื่องคนขายยิ้ม ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์

เรื่องเหตุเกิดที่นครลอยฟ้า กรุงเทพฯ ในอนาคต แบ่งเป็น ๒ เมือง คือกรุงเทพฯ ภาคพื้นดินที่มีแหล่งเสื่อมโทรม มลภาวะเป็นพิษแหล่งแพร่เชื้อโรคร้าย ผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้จำนวนมากคือคนยากจน และโรคผู้ร้าย ในขณะที่เหนือกรุงเทพฯ ขึ้นไปคือเมืองกรุงเทพฯ ลอยฟ้าเป็นเมืองที่ผู้คนปรารถนาไปอยู่อาศัย เป็นเมืองที่มีแต่ความสะดวกสบาย สภาพแวดล้อมดี เป็นเมืองครบวงจรพร้อมสรรพสิ่ง กรุงเทพฯ ทั้งสองอยู่แยกจากกันอย่างเด็ดขาดโดยไม่มีการสมาคมติดต่อกัน ทั้งสิ้น วันหนึ่งตัวละครซึ่งเป็นยามรักษาความปลอดภัยของเมืองลอยฟ้า ได้รับแจ้งว่าติดตามหาเด็กหาย ตัวละครค้นหาเด็กบริเวณห้องพักของเด็ก แต่ไม่

พบ ในที่สุดเขาก็พบศพเด็กอยู่ในเครื่องซักผ้า ตัวละครบอกเพื่อน ๆ ให้เลิกค้นหาได้แล้ว และกล่าวกับเพื่อน ๆ ด้วยท่าที่เขาเฉยปราศจากความรู้สึกใด ๆ ว่า "... เด็กคงปีนเล่นเองนะ... อ้อ... เครื่องซักผ้ารุ่นนี้สวยดีจริง ๆ " เขาหันมายิ้ม และพูดกับเจ้าหน้าที่ผู้ติดตามอย่างไม่รู้สึกระทอสะท้านต่อความตายแต่ประการใด

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าความเจริญและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เป็นสาเหตุที่ทำให้ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนขยายกว้างมากขึ้นเปรียบได้กับกรุงเทพฯ ซึ่งแยกเป็นสองส่วนที่ไม่อาจบรรจบพบกันได้คือกรุงเทพฯ ภาคพื้นดินที่เป็นที่อยู่อาศัยของชนชั้นล่างในสังคม ได้แก่ คนยากจน และกรุงเทพฯ เมืองลอยฟ้า ที่มีแต่ความสะดวกสบายมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นักเขียนชี้ให้เห็นว่าความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงกับสภาพจิตใจของมนุษย์จากการที่ตัวละครซึ่งเป็นยามรักษาความปลอดภัยไม่รู้สึกระทอสะท้านแต่อย่างใดต่อการพบศพของเด็กที่หายไปในเครื่องซักผ้า แต่กลับไปให้ความสนใจและมีความรู้สึกชื่นชมกับเทคโนโลยีด้วยการพูดกับเพื่อนว่า "เครื่องซักผ้ารุ่นนี้สวยดีจริง ๆ " สิ่งนี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่ห่างเหินกันความตายของเด็กไม่ทำให้เขารู้สึกอะไรเลย แต่กลับไปให้ความสนใจและความสนใจต่อเทคโนโลยีซึ่งเป็นเพียงสิ่งประดิษฐ์ชิ้นหนึ่งเท่านั้น

เรื่องคนขายยิ้ม เรื่องเกิดขึ้นที่โลกอนาคต ตัวละครมีอาชีพ "ขายยิ้ม" เขามียิ้มทุกประเภทจำหน่ายแก่ผู้ที่ต้องการ ได้แก่ ยิ้มที่จริงจัง ยิ้มที่บริสุทธิ์ และยิ้มที่ตึงาม ยิ้มของเขาขายดีเพราะมีผู้ต้องการมาก เมื่อยิ้มที่นำมาขายหมด เขาสัญญากับลูกค้าว่าเดือนหน้าจะมาใหม่และหากใครซื้อยิ้มก็จะมีน้ำใจแถมให้ฟรีอีก 1 กล้อง ด้วย

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าสภาพจิตใจของมนุษย์ในสังคมมีแต่ความตึงเครียด ขาดรอยยิ้มต่างจากมนุษย์ในสังคมเดิมที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม ยิ้มของตัวละครที่นำมาขายจึงหมดลงอย่างรวดเร็วเพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ในสังคมต้องการและขาดแคลน นอกจากสังคมจะขาดรอยยิ้มแล้ว นักเขียนยังชี้ให้เห็นอีกว่าเป็นสังคมที่มนุษย์ขาดน้ำใจที่จะมอบให้กัน และน้ำใจก็เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เป็นสิ่งที่นักเขียนต้องการให้เกิดขึ้นในสังคม ดังจะเห็นได้จากตัวละครประกาศกับลูกค้าว่า "เดือนหน้าถ้าใครซื้อยิ้มหนึ่งอัน ผมจะแถมน้ำใจให้อีกกล้อง

นะครับ"

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างความกดดันทางด้านจิตใจให้เกิดขึ้นกับมนุษย์บางกลุ่ม ดังจะเห็นได้จาก เรื่องสู่อดีต 20,000 ปี และเรื่องสู่นาคต 20,000 ปี ของ ชัยคุปต์ เรื่องสุดขอบฟ้า ของ สมนึก พานิชกิจ และเรื่องญาณเวลา ของ สถาปนา พันธุ์ดี

เรื่องสู่อดีต 20,000 ปี ของ ชัยคุปต์ แสงรู้สึกเบื่อหน่ายกับสภาพสังคมที่มีแต่ความสับสนวุ่นวาย โดยเฉพาะความไม่แน่นอนของจิตใจคน และอากาศที่มีพิษ เขาอยากหนีไปให้พ้นจากสภาพของโลกปัจจุบัน จึงเดินทางด้วยยานเวลาสู่อดีต 20,000 ปี ที่ซึ่งเขาพบแต่ความป่าเถื่อนและโหดร้ายของสัตว์ป่าและคนพื้นเมือง แสงจึงตัดสินใจเดินทางกลับโลกปัจจุบัน

เรื่องสู่นาคต 20,000 ปี ของ ชัยคุปต์ แสงรู้สึกเบื่อสภาพสังคมปัจจุบันอีกครั้งสาเหตุหลัมาจาก "ความไม่แน่นอนของจิตใจคน" แสงเบื่อความโลเล ความไม่จริงใจของมนุษย์ยุคปัจจุบัน เขาจึงเดินทางด้วยยานเวลาสู่นาคต 20,000 ปี ที่ซึ่งแสงพบว่าแม้มนุษย์จะมีเครื่องมือที่ทราจกัน แต่โลกอนาคตเป็นโลกที่เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ ระเบียบบังคับทุกอย่างต้องเป็นไปตามกำหนดเวลา แสงไม่พอใจสภาพรองโลกอนาคตจึงตัดสินใจเดินทางกลับปัจจุบัน เขาได้คิดว่าโลกที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ยุคปัจจุบันเช่นเขาก็คือ โลกปัจจุบันนั่นเอง

เรื่องสุดขอบฟ้า ของ สมนึก พานิชกิจ ตัวละครชื่อ "ชนา" เขารู้สึกว่าการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันเป็นสิ่งน่าเบื่อหน่าย มนุษย์ตกเป็นทาสของกฎเกณฑ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมนุษย์ต่อสู้ ดิ้นรน แข่งขัน เอารอดเอาเปรียบกัน ชนาเบื่อหน่ายที่จะต้องชิงไหวชิงพริบกับคนอื่นไม่ว่าจะเป็นด้านความรักหรือหน้าที่การงาน เขาจึงหนีจากสภาพสังคมปัจจุบันด้วยการเดินทางโดยยานเวลาสู่อดีต เมื่อไปถึงอดีตชนาพบกับอันตรายจากสัตว์ป่าและความป่าเถื่อนโหดร้ายของคนพื้นเมือง เมื่อเขาคิดจะกลับปต่อสู้กับคนในสังคมปัจจุบันเพราะอย่างน้อยเป็นการต่อสู้ตามกติกา เขาก็ไม่สามารถกลับมาได้

เรื่องญาณเวลา ของ สถาปนา พันธุ์ดี โลกอนาคต พ.ศ. 2574 ตัวละครชื่อ "सानติ" เขาจบปริญญาโทสาขาเคมี แต่ต้องตกงานเพราะถูกหุ่นยนต์แย่งอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ของโลกไม่มีงานทำ และเพื่อความอยู่รอดหลายคนขายร่างกาย อวัยวะ และจิตวิญญาณ เพื่อแลกกับเงินหรือความสะดวกสบายบางอย่าง สานติตัดสินใจขายจิตวิญญาณให้กับการทดลองเดินทางท่องเที่ยวเพราะชีวิต

ของเขาไม่มีค่าและไม่ต้องมีห่วงกังวลอะไร สานติเดินทางไปพบโลกอนาคตที่มีความสุข เขาจึงไม่กลับโลกปัจจุบัน

เรื่องสั้นทั้งสี่เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าท่ามกลางสภาพสังคมที่มนุษย์กลุ่มหนึ่งอยู่อย่างมีความสุขนั้น ยังมีมนุษย์อีกกลุ่มหนึ่งที่เกิดความรู้สึกแปลกแยก ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จึงต้องการที่จะหลีกหนีออกไปให้พ้นจากสังคมที่ตนอยู่ จะเห็นได้จาก แสงวตตสินใจเดินทางด้วยยานเวลาสู่อดีตเพราะเพื่อสังคมปัจจุบัน แต่เมื่อพบกับสภาพของโลกในอดีตและอนาคต เขาก็ไม่สามารถอยู่ได้ต้องกลับมาสู่สังคมปัจจุบันอีก แสดงให้เห็นว่าสุดท้ายแล้วแม้ตัวละครจะมีความรู้สึกกดดันเพียงใดในสังคม เขาก็ยังจะต้องทนอยู่ต่อไปอย่างไม้อาจหลีกเลี่ยงได้

ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ได้แก่ เรื่องคนเมือง ของ พิเศษ

เรื่องคนเมือง ของ พิเศษ ตาชา เป็นมนุษย์มีปีกจากเผ่าพันธุ์อารยธรรมโบราณที่ตรงข้ามกับอารยธรรมของโลกสมัยใหม่ ตาชาต้องการให้สังคมของเขามีพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในขณะที่สภาผู้เผ่าเน้นการพัฒนาความหมายของการใช้ชีวิตประยชน์จากธรรมชาติให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด ตาชาถูกเนรเทศจึงเดินทางมาใช้ชีวิตอยู่ในเมือง เขาได้พบกับความไม่จริงใจของคนรอบข้าง ที่มุ่งแต่จะแสวงหาผลประโยชน์จากตัวเขา แม้แต่กับคนที่ตาชาเคยช่วยชีวิตไว้และตาชาเคารพประดุจพ่อก็ยังไม่มีความจริงใจให้กับเขา เขารู้สึกผิดหวังมากจึงเดินทางกลับบ้านที่จากมา ด้วยสำนึกที่ว่าอารยธรรมของคนเมืองไม่เหมาะสมกับเขา

เรื่องสั้นเรื่องนี้เน้นต้องการชี้ให้เห็นว่า ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มนุษย์ในสังคมที่เน้นการพัฒนาด้านวัตถุอันได้แก่สังคมที่ตาชาเดินทางมาอยู่นั้นมีแต่มนุษย์ที่เห็นแก่ตัว เน้นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่เน้นผลประโยชน์ และปราศจากความจริงใจให้ต่อกันเนื่องจากมนุษย์ไม่ได้พัฒนาทางด้านจิตใจควบคู่ไปกับวัตถุ

ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ได้แก่ เรื่องนครสี่เหลี่ยม ของ สมนึก พานิชกิจ และเรื่องกำแพงมิติที่ขอบโลก ของ ชัยคุปต์

เรื่องนครสี่เหลี่ยม ของ สมนึก พานิชกิจ โลกอนาคตเป็นนครสี่เหลี่ยมที่มีหลังคาครอบคลุมไปทั่ว เป็นนครที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ประชาชนมีชีวิตอย่างสุขสบาย การทำงานเป็นหน้าที่ของเครื่องจักรกลและหุ่นยนต์ แต่แล้วตัวละครชื่อ "ทองปอนด์" ลูกสาวของประธานนครเป็นผู้นำกลุ่มหนุ่มสาวเดินขบวนประท้วงให้มีการเปิดประตูนครเพราะพวกเขาต้องการพบกับธรรมชาติและใช้ชีวิตภายในนครสีเขียวที่ตัดขาดจากธรรมชาติเป็นการฝืนธรรมชาติของมนุษย์เพราะมนุษย์มีความสามารถในการปรับตัวสามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ในที่สุดเธอก็ได้ออกไปพบกับธรรมชาติสมใจเมื่อสามารถชักจูงใจ "ดงมัน" ชายหนุ่มผู้เป็นเจ้าของหน้าทีของรัฐให้เห็นคล้อยตามความคิดของเธอได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ทำให้มนุษย์ต้องห่างเหินจากธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากในเรื่องนครสีเขียวเมืองซึ่งมีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแต่เป็นเมืองที่ตัดขาดจากธรรมชาติด้วยการสร้างกำแพงและโดมมาครอบเมืองไว้ไม่ให้ธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะพลเมืองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ธรรมชาติโหดร้ายและอันตราย ทุกสิ่งทุกอย่างในนครสีเขียวเทคโนโลยีเท่านั้นที่สร้างความสุขและความสะดวกสบายให้กับชีวิต จนทำให้พวกเขาไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอีกต่อไป มีเพียงแต่กลุ่มหนุ่มสาวเท่านั้นที่รู้สึกว่าเป็นอยู่ของมนุษย์นั้นห่างเหินจากธรรมชาติ กลุ่มหนุ่มสาวจึงเป็นตัวแทนของมนุษย์ที่เรียกร้องให้มนุษย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติเช่นเดิม ดังที่ทองปอนด์กล่าวว่า

... คุณคิดหรือว่าหากโลกนี้เต็มไปด้วยนครสีเขียว ไม่มีช่องว่างระหว่างนครที่เป็นธรรมชาติและป่าเขาเลยโลกนี้จะยังคงอยู่ได้ ครั้งหนึ่งมนุษย์ทำการเช่นฆ่าทำลายล้างกันจนต้องสร้างนครสีเขียวขึ้นมาเพื่อให้รอดพ้นจากภัยมันตภาพรังสีที่มนุษย์ใช้เช่นฆ่ากันเอง และบัดนี้ความเคยชินกับการใช้ชีวิตในนครสีเขียว ทำให้มนุษย์ลืมนึกถึงธรรมชาติ หากนครสีเขียวเกิดขึ้นมาก ๆ จนไม่มีที่สำหรับธรรมชาติ แล้วอะไรจะเกิดขึ้น ...

เรื่องกำแพงมิดที่ขอบโลก ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต ที่มหานครของโลกมีกำแพงล้อมรอบอย่างแน่นหนา มหานครมีความเจริญอย่างสูงสุดด้วยวิทยา-

การชีวิตรมนุษย์ดำเนินไปอย่างมีระบบและมีระเบียบ ภายนอกกำแพงขอบโลกเชื่อกันว่ามีแต่สิ่งชั่วร้ายเป็นอันตรายที่จะเข้ามาทำลายอารยธรรมของมนุษย์ ตัวละครชื่อ "รอน" เป็นเด็กหนุ่มที่ขัดจินตนาการของมหานคร เขาพยายามที่จะขับรถออกไปนอกกำแพงมืดที่ล้อมรอบโลกอยู่ ในที่สุดเขาก็สามารถฝ่าฟันอันตรายเดินทางออกนอกกำแพงได้สำเร็จ รอนได้พบกับธรรมชาติที่สวยงามอากาศที่สดชื่นเขาตั้งใจจะกลับเข้าไปในมหานครและชักชวนเพื่อน ๆ ให้ออกมานอกมหานครเช่นเขา

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าสังคมที่มีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้มนุษย์ห่างเหินจากธรรมชาติ จากในเรื่องกำแพงที่ล้อมรอบโลกเป็นสิ่งที่กั้นขวางระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติโดยโลกภายในกำแพงคือโลกของมนุษย์ที่แวดล้อมด้วย วิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ในขณะที่โลกภายนอกซึ่งอยู่ห่างออกมาจากมนุษย์คือ ธรรมชาติ ป่าเขาลำเนาไพร ภาพชีวิตของมนุษย์จากในเรื่องทำให้เข้าใจได้ว่านักเขียนพยายามชี้ให้เห็นด้วยภาพดังกล่าว ซึ่งเป็นรูปธรรมว่า มนุษย์ในสังคมที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีนั้นห่างเหินจากธรรมชาติ

ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับศิลปะ ดังจะเห็นได้จากเรื่องขนมปังของพ่อ ของ อภิรุท และเรื่องภาพเขียนชิ้นสุดท้าย ของ ธรรมดา ประทีปสิด

เรื่องขนมปังของพ่อ ของ อภิรุท โลกอนาคตที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตัวละครชื่อ "เด็กชายสุบดิส" แม่ใช้เขาไปซื้อกาแฟ เพราะมินิคอมพิวเตอร์ที่บ้านเสีย แม่ให้เขาซื้อกาแฟกระป๋องละ 25 บาท 5 กระป๋อง รดยให้เงินเขาไป 100 บาท เมื่อไปถึงร้านสุบดิสพบว่าเงินที่เขาไปไม่พอเพราะแม่เขาให้เงินมาไม่ครบ เขาจึงกลับบ้านมือเปล่า สุบดิสถูกแม่ต่อว่าที่ไม่รู้จักคิดแก้ปัญหา เขาควรซื้อกาแฟมา 4 กระป๋องก่อน สุบดิสต้องกลับไปร้านอีกครั้งหนึ่งพร้อมเงิน 125 บาท เขาได้ของแถมจากร้านค้าคือเนยเทียม สุบดิสรู้สึกโกรธพ่อและแม่จึงนำเนยเทียมและผงกาแฟเทใส่ลงไปในเครื่องทำขนมปังของพ่อ และเลยไปนอนค้างบ้านเพื่อน วันรุ่งขึ้นพ่อมาตามเขากลับบ้าน พ่อขอใบเขาที่ช่วยทำให้ขนมปังของพ่อขายดี สุบดิสเป็นผู้สอนให้พ่อรู้จักพลิกแพลงวิธีทำขนมปัง ไม่ซ้ำผลิตแบบเดิมตลอดไป

เรื่องสั้นเรื่องนี้ต้องการชี้ให้เห็นว่าความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งสร้างความสะดวกสบายให้กับมนุษย์ในสังคม มีผล

กระทบต่อมนุษย์คือทำให้มนุษย์ขาดความคิดสร้างสรรค์ จากเรื่องสุปติสเป็นเด็กชายที่เติบโตท่ามกลางความเจริญของสังคม แต่เมื่อมีนิคมพิวเตอร์ที่บ้านของเขาเสีย เขาต้องออกจากบ้านไปซื้อกาแฟกระป๋องเอง เมื่อแม่ให้เงินเขามาไม่ครบ เขาก็ไม่รู้จักคิดแก้ปัญหาโดยซื้อเพียงเท่าที่มีเงินไปก่อนแทนที่จะกลับบ้านโดยไม่ซื้อกาแฟมาเลย ส่วนพ่อของสุปติสเป็นเจ้าของโรงงานทำขนมปังที่ไม่รู้จักการพลิกแพลงสูตร เขาผลิตแต่ขนมปังแบบเดิมทำให้คนเบื่อและขายไม่ดี เมื่อสุปติสผสมเนยเทียมและผงกาแฟในเครื่องทำขนมปังเพราะความรักธพวจึงกลับกลายเป็นผลดีทำให้ขนมปังของพ่อขายดีมาก

เรื่องภาพเขียนชิ้นสุดท้าย ของ ธรรมดา ประทีปสิด รัตนอนาคตที่วาดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย สร้างความสะทกสลายให้กับมนุษย์ ตัวละครชื่อ "บิล" พบว่าพินัยกรรมที่แม่ของเขาสั่งไว้คือ ให้นำจิตรกรที่เป็นมนุษย์ว่าดรูปของเธอให้เสร็จภายใน 1 เดือน หากทำไม่สำเร็จ ทรัพย์สินมหาศาลทั้งหมดจะยกให้กับมูลนิธิการกุศล เขาพบว่าจิตรกรคนสุดท้ายของโลกป่วยหนัก บิลออกคำรักษาศพบาลให้ทั้งหมดโดยต้องการให้จิตรกรวาดรูปแม่ของเขา จิตรกรมีอาการต่อต้านเครื่องจักรกลได้แก่แขนเทียม และอวัยวะเทียมในร่างกายของเขา จิตรกรถูกตำรวจยิงตายเมื่อเขาทำร้ายหุ่นนางพยาบาลที่จะเข้ามารักษา บิลค้นพบรูปเขียนของแม่ของเขาท่ามกลางภาพวาดมากมาย เป็นภาพหญิงชราพิการมือซ้ายกำหัวใจเทียมที่ทำมาจากพลาสติกและไททาเนียม

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มนุษย์ห่างเหินจากศิลปะ จากเรื่องเมื่อบิลเปิดพินัยกรรมและพบว่าแม่ของเขาต้องการให้จิตรกรที่เป็นมนุษย์ว่าดรูปของเธอ ทุกคนตกใจมากกับเงื่อนไขของพินัยกรรม เพราะ "... เดียวนี้ทั้งโลกมีแต่ปรเจคศิลปะเท่านั้นที่ซื้ออยู่ ไม่ว่าจะเป็นงานจิตรกรรม ประติมากรรม หรืองานพิมพ์ใด ๆ ทั้งสิ้นงานศิลปะบริสุทธิ์ที่ทำจากฝีมือมนุษย์นั้นไม่มีครนิยมกันอีกต่อไปแล้ว " ดังนั้นการหาจิตรกรที่เป็นมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่หายากมากในสภาพสังคมดังกล่าว

นอกจากนี้นักเขียนยังสร้างให้จิตรกรคนสุดท้ายของโลกซึ่งเป็นผู้สร้างศิลปะนั้นมีความขัดแย้งกับเทคโนโลยีอย่างชัดเจน ร่างกายของเขาไม่ยอมรับแขนเทียมและอวัยวะเทียม ทำให้บาดเจ็บและเขาก็ไม่ยอมมาให้หุ่นนางพยาบาลมาตรวจร่างกายอย่างเด็ดขาด สิ่งเหล่านี้เปรียบเสมือนการเน้นย้ำให้ผู้อ่านเห็นความสัมพันธ์ที่เห็นห่างของศิลปะ และเทคโนโลยีชัดเจนยิ่งขึ้น

2.1.2 เศรษฐกิจและธุรกิจ สภาพเศรษฐกิจและธุรกิจเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่นักเขียนเห็นว่าทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป ดังจะเห็นได้จากเรื่องดวงใจแม่เอย ของ กร ศิริวัฒน์ เรื่องเพื่อนต่างดาว ของ ชัยคุปต์ เรื่องบิกินีเสื้อ ของ แพร้ว พานิชกิจ เรื่องยา ของ สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์ และเรื่องภาพฝันน่านหมอก ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์

เรื่องดวงใจแม่เอย ของ กร ศิริวัฒน์ ครอบครัวหนึ่งทั้งพ่อและแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งสองคน ไม่มีใครดูแลลูก จึงต้องเช่าหุ่นยนต์มาเลี้ยงลูกแทน เด็กชายสนิทสนมกับหุ่นยนต์เพราะวันทั้งวันเขาต้องอยู่กับหุ่นยนต์ พ่อและแม่ไม่มีเวลาให้เขาเมื่อเด็กชายเริ่มพูดได้ เขาเรียกหุ่นยนต์ว่าแม่ และเรียกแม่ของเขาว่า "คุณ" ตามอย่างหุ่นยนต์ เด็กชายไม่ยอมรับว่าแม่ของเขาเป็น "แม่" แม่เสียใจมากเมื่อเธอส่งกระจกก็พบว่าใบหน้าของเธอเป็นหุ่นยนต์ไปแล้ว

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าเพราะสภาวะของเศรษฐกิจปัจจุบันบีบบังคับให้ทั้งพ่อและแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งคู่ ต้องช่วยกันหาหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ฝ่ายหญิงซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่แม่ด้วยนั้น ไม่อาจทำหน้าที่นี้ของตนให้สมบูรณ์ได้ดังเช่นสังคมสมัยก่อน ดังที่นักเขียนให้ตัวละครแม่พูดถึงภารกิจของตนในแต่ละวันว่า "ไหนจะงานบ้านสารพัดอย่างลงที่ฉันหมด ตื่นเช้าต้องจัดแจงทำอาหารให้ลูก พาลูกไปให้เขาเลี้ยงตั้งแต่ยังไม่รุ่งตี เลิกงานแล้วก็ต้องรีบกลับมารับลูกกลับบ้านต้องหอบข้าวของสัมภาระของแกพะรุงพะรังเหมือนคนบ้า รถก็ติด ยวบยับ" ... สิ่งที่เกิดขึ้นนี้จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ และลูกห่างเหินกันไป นักเขียนชี้ให้เห็นจากการที่ลูกติดหุ่นยนต์ที่เลี้ยงดูมาก ลูกเรียกหุ่นยนต์ว่า "แม่" เพราะเข้าใจว่าหุ่นยนต์คือแม่ เนื่องจากทั้งวันใกล้ชิดสนิทสนมอยู่กับหุ่นยนต์ในตอนจบของเรื่อง เมื่อแม่ส่งกระจกแล้วต้องตกใจมากเมื่อพบว่าใบหน้าของตนเป็นหุ่นยนต์นั้น นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่านอกจากสภาพเศรษฐกิจจะบีบรัดมนุษย์ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวเปลี่ยนแปลงแล้ว ยังมีผลกระทบต่อสภาพจิตใจของมนุษย์ในสังคมเพราะทำให้มนุษย์มีสภาพ ไม่แตกต่างจากหุ่นยนต์เลย

เรื่องเพื่อนต่างดาว ของ ชัยคุปต์ ครอบครัวของหม่อมมี พ่อเป็นนักการเมืองและ แม่เป็นนักธุรกิจ ทั้งพ่อและแม่่วนอยู่กับงานของตนทั้งวันและคืนจนไม่มีเวลาให้หม่อมมากนัก หม่อมมีเพื่อนเป็นมนุษย์ต่างดาว เล่าให้พ่อแม่ฟังก็

ามมีใครเชื่อ งานที่สุดทั้งพ่อและแม่ต้องสูญเสียหม่อมไป เมื่อหม่อมเดินทางออกนอกโลกพร้อมกับมนุษย์ต่างดาว

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าสภาพของครอบครัวที่พ่อและแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งสองคน จนไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูกนั้นทำให้ความสัมพันธ์และความผูกพันระหว่างพ่อแม่และลูกเปลี่ยนแปลงไป ดังเช่นในเรื่องที่หม่อมรู้สึกเหงาและว้าวุ่น เพราะทั้งพ่อและแม่ไม่มีเวลามาสนใจและเอาใจใส่กับเธอเลย เธอจึงตัดสินใจเดินทางจากบ้านและจากโลกไปอยู่กับมนุษย์ต่างดาวผู้ซึ่งเธอคิดว่าเป็นเพื่อนที่ดี และเข้าใจเธอได้ดีกว่าพ่อและแม่

เรื่องปีกผีเสื้อ ของ แพรว พานิชกิจ หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่งจัดงานสงกรานต์ มีการแข่งขันกีฬาระหว่างหมู่บ้านทั้งสิบสองหมู่บ้าน ซึ่งเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมา ปีนี้เป็นการแข่งขัน "แข่งบิน" ซึ่งเป็นกีฬาที่นิยมกันมากในเมือง เพราะบริษัทผู้ผลิตชุด "เหินเวหา" เป็นผู้จัดหาเหินเวหามอบให้ใช้ในการแข่งขันโดยไม่คิดเงิน ตัวแทนการแข่งขันมาพร้อมกันในตลาดเหินเวหา แต่ตัวละครชื่อ "ญานี" ตัวแทนจากหมู่บ้านที่ 5 ไม่สวมชุดเหินเวหา เธอสวมชุดปีกผีเสื้อซึ่งเป็นชุดปีกผีเสื้อประดับกิจกรรมและผู้ชมมาก เมื่อมีการแข่งขันเสร็จสิ้นบริษัทผู้ผลิตชุดเหินเวหามีความสุขมาก เพราะได้รับรายชื่อผู้จองซื้อชุดเหินเวหาพร้อมเงินมัดจำ เป็นรายชื่อยาวเหยียด ชาวตำบลเป็นผู้บริโภคที่ดีเสมอมาและตลอดไป

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นสภาพของสังคมชนบทซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรมมีชีวิตที่เรียบง่ายสมถะ ต้องเปลี่ยนแปลงไปเพราะธุรกิจการค้า ของพวกนายทุนที่เข้ามาทำให้ชีวิตของชาวชนบทเหล่านี้กลายเป็นผู้บริโภคที่ดีที่พร้อมจะรับสินค้าทุกอย่างที่พ่อค้านำมาเสนอ จากนั้นเรื่องประเพณีการแข่งขันในงานสงกรานต์ต้องตกเป็นเครื่องมือทางธุรกิจของกลุ่มพ่อค้านายทุน ด้วยกลยุทธ์ของการค้า อันได้แก่ การที่บริษัทผู้ผลิตชุดเหินเวหาจัดหาชุดเหินเวหามอบให้โดยไม่คิดเงินโดยหวังผลประโยชน์ที่ติดตามมาคือ รายชื่อผู้ที่สั่งจองซื้อชุดเหินเวหา ซึ่งก็คือชาวบ้านทั้งหลายที่ตกเป็นเหยื่อของพวกนายทุนโดยไม่รู้ตัว ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

... สิ่งเดียวที่ไม่เปลี่ยนแปลงตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาก็คือเป็นผู้บริโภคที่ดีเสมอมา พวกเขาต้องทำงานหนักตลอดทั้งปี เพียงเพื่อนำรายได้เกือบทั้งหมดมาเช่า ชื่อ ผ่อนส่ง สิ่งผลิตใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นทุก

วันในโรงของผู้ผลิต ผู้นำทางเทคโนโลยี สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากผลิตภัณฑ์เหล่านั้นคือ คุณภาพ การใช้งานคุณสมบัติ หาดูได้เรียนรู้ แม้แต่น้อยงานการผลิตมันขึ้นมา ... ทุกสิ่งที่เราขายอยู่ในชีวิตประจำวัน ของชาวตำบลล้วนเกิดจากเทคโนโลยีล้ำยุคที่มีต้นทุนการผลิตเพียงน้อย นิดแต่พวกเขาต้องซื้อหามาด้วยราคาแพงกว่าหลายร้อย เท่าด้วยค่าขนส่ง ค่าเดินทางไกลของมันมาสู่พวกเขา บวกกับความไม่รู้ (ของพวกเขา) มันจึงสูญหายขาดเหวี่ยงและแรงงานของพวกเขาตลอดชีวิต ...

เรื่องยา ของ สุทธิวัฒน์ ญาณพงศ์ ดวงดาวอันเดอร์บัน ซึ่งประชากร ส่วนใหญ่บนดวงดาวนี้มีอาชีพทำเหมืองแร่ เพราะสภาพภูมิศาสตร์ที่แห้งแล้งทำให้ การกลีกรรรมทำได้เพียงพอเลี้ยงตัว นอกจากนี้ความเจริญต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่ดาว เช่น บ้านพักสำเร็จรูปและร้านค้า เครื่องจักร ล้วนถูกส่งมาจากดวงดาวอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนกับสินแร่โดยมีเงินเครดิตจักรวาลเป็นตัวกลาง ตัวละครชื่อ "ทิมาร์" ซื้อยาที่ร้านขายยา เขาถูกพ่อค้าเอาเปรียบด้วยการขายยาในราคาที่แพงกว่าเดิม โดยอ้างว่าเป็นเพราะค่าขนส่งขึ้นราคา ในขณะที่ราคาสินแร่ของเขายังคงเดิม ทิมาร์หาซื้อยากักลุ่มใจ คนขายยาตอบว่า ที่พิภพราหูเขาเรียกมันว่า "บรันดี" ทิมาร์เดินออกจากร้านโดยไม่เห็นว่าคนขายยั้มหยัสน้ำตา

เรื่องสั้นเรื่องนี้ ผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าความเจริญทางด้าน เศรษฐกิจและธุรกิจที่ขยายตัวมาสู่สังคมชนบทนั้นมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ ของชาวชนบท ชาวชนบทตกเป็นเหยื่อของธุรกิจการค้า ถูกเอารัดเอาเปรียบ จากพ่อค้านายทุน ทำให้วิถีชีวิตที่เรียบง่ายของเขาต้องเปลี่ยนแปลงไป จากาน เรื่องคือ ชีวิตของทิมาร์ ชาวเหมืองแร่ผู้ยากจนของดาวอันเดอร์บันจึงเปรียบ เปรียบเสมือนตัวแทนของสังคมชนบทดังข้อความว่า

... เป็นเรื่องโชคร้ายที่สมองของชาวอันเดอร์บันมิได้พัฒนาขึ้นทัดเทียม กับความเจริญทางวัตถุเลย พวกเขาเป็นได้เพียงผู้รับใช้ผลิตผลทาง อุตสาหกรรมโดยไม่มีโอกาสเป็นผู้ผลิตเช่นเดียวกับดวงดาวอีกหลายร้อย ดวงในกลุ่มดาวด้อยพัฒนาของดาราจักรเท่านั้น ทิมาร์ก็เช่นเดียวกับอีก หลาย ๆ คนที่ถือกำเนิดขึ้นมาบนดาวอันเดอร์บัน เขาทำงานอย่างหาม รุ่งหามค่า เพื่อหาสินแร่ที่เขาขุดขึ้นมาจากพื้นดินไม่กี่เครดิต ซึ่งเงิน

ไม่กี่เครดิตนี้ จะถูกสูบต่อไปโดยนายทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาตั้งรกราก
อยู่เมื่อไม่ถึงห้าสิบปีมานี้เอง ...

เรื่องภาพฝันในม่านหมอก ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ วินเดินทางกลับ
บ้านที่ต่างจังหวัด เมื่อไปถึงจุดหมายเขาพบว่าอำเภอที่เขาอยู่มีสภาพแวดล้อม
เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมีโรงงานอุตสาหกรรมมาตั้ง มีรถยนต์พาหนะขีปนาวุธ
มีตึกสูง ๆ มากมาย ป่าไม้และภูเขาถูกทำลายจนหมด มีอาชญากร ขบวนการคดียา
เขาคดกามา เมื่อตำรวจวิ่งไล่ยิงผู้ร้ายที่มานอนตายอยู่เบื้องหน้าเขา ตำรวจหัน
มาเห็นเขาและจะจับเพราะคิดว่าอยู่กลุ่มเดียวกัน วินตกใจสะดุ้งตื่น เขาพบว่า
เขาฝันไป วินได้แต่ภาวนาว่าอย่าให้จุดหมายปลายทางของเขาเป็นเช่นนั้นฝัน
เลย

เรื่องสั้นเรื่องนี้เน้นต้องการชี้ให้เห็นว่าการขยายตัวทางด้าน
เศรษฐกิจที่กระจายออกมาสู่สังคมชนบทนั้นมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต
ความเป็นอยู่ของชาวชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมใกล้แหล่งเกษตรกรรม
เป็นการทำลายสภาวะทางธรรมชาติ ชาวชนบทที่มีชีวิตเรียบง่ายมีอาชีพกสิกรรม
ต่างทั้งนาท่งไร่ไปเป็นคนงานโรงงาน นอกจากนี้วงจรชีวิตของชาวชนบทมีการ
เปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบกระเทือนจากปัญหาอาชญากร ขบวนการและคนจรจัด
อันเป็นปัญหาที่เกิดจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

2.1.3 การสื่อสารและการโฆษณา เทคโนโลยีการสื่อสารและ
การโฆษณาที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ทางสังคม ดังจะเห็นได้จาก เรื่องล่อลวงจตุราช ของชาครีย์ ฉัตรมาศ เรื่อง
ทรยศต่ออาวุธยึดโลก และเรื่องขายดวงจันทร์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องคนหนังสือ
พิมพ์และเรื่องดาบสายสวรรค์ ของ ไพรัตน์ ยิ้มวิสัย

เรื่องล่อลวงจตุราช ของ ชาครีย์ ฉัตรมาศ โลกอนาคตหลังสงคราม
โลกครั้งที่ 3 โลกมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการทุก ๆ ด้าน แต่จำนวน
ประชากรมีน้อยมาก รัฐบาลเล็งเห็นคุณค่าของการสื่อสารจึงทุ่มงบประมาณให้กับ
นโยบายการสื่อสารจำนวนมาก เพื่อให้เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลกระตุ้นให้
ประชาชนดูแลและรักษาชีวิตของตนไว้ให้ดีเพราะมีค่ามากแต่ผลของการวิจัย
ปรากฏว่าประชาชนดูแล และรักษาชีวิตของตนไว้ให้ดีเพราะมีค่ามาก แต่ผลของ
การวิจัยปรากฏว่าประชาชนมีอัตราฆ่าตัวตายสูง เพราะผลของการสื่อสารประชา

สัมพันธ์คำขวัญ ทำให้คนฟังมีความรู้สึกเครียดเพราะเนื้อหาของการสื่อสารเน้นการฟังเพื่อการแก่งแย่งชิงดี ขวามาดกรรม ขวามาตัวตาย โดยมีรัฐบาลสนับสนุนเพื่อหวังสอตแทรกคำขวัญ รัฐบาลต้องเสี่ยงประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อใช้ในการเตือนบุคคลที่มีรายชื่อบริษัทว่ามีแนวโน้มจะฆ่าตัวตายสูง เพราะได้รับสื่อมากเกินไป บุคคลแรกที่คอมพิวเตอร์สรุปว่ามีอัตราเสี่ยงต้องการฆ่าตัวตายลง คือ นายกรัฐมนตรี นั่นเอง

เรื่องสั้นเรื่องนี้เขียนต้องการชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของการสื่อสารมวลชนและโฆษณาที่มีต่อวิถีชีวิตมนุษย์ โดยการสร้างเรื่องมาให้ผู้อ่านเห็นถึงอำนาจและอิทธิพลของการสื่อสารว่าสามารถทำให้คนฆ่าตัวตายได้เพราะเกิดความเครียด โดยเฉพาะการสื่อสารที่มีได้คำนึงถึงหลักจิตวิทยาและขาดวิจารณญาณในการนำเสนอสาร ต่อประชาชน นั่นคือเทคโนโลยีการสื่อสารและการโฆษณาเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่สามารถทำให้ชีวิตมนุษย์ในสังคมเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งในทางดีและทางร้าย ดังนั้นวิจารณ์และคุณธรรม ของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังข้อความว่า

... ปัญหาเมื่ออยู่ว่าทำไมคนถึงฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นมากมายจนเราตกใจ คำตอบก็คือการตัดสินใจผิดพลาดของรัฐบาลที่เล็งผลแต่การประชาสัมพันธ์อย่างเดียว ไม่ได้สนใจผลทางด้านจิตวิทยาที่มีส่วนอย่างมาก จากสภาพสังคมในปัจจุบันที่ประชาชนมีความเครียดสูงมาก ความกดดันมีจากทุกแห่งไม่ว่าในบ้าน ที่ทำงาน และตัวการที่ทำให้ประชากรฟังชัน เพื่อฝันหรือตัดสินใจเด็ดขาดอย่างผิด ๆ คือ การสื่อสารที่จะเห็นได้ว่าเนื้อหา มีทั้งความฟังเพื่อ การแก่งแย่งชิงดี ... ขวามารฆ่าตัวตาย มาดกรรม ที่น่าลงพิมพ์หรือแพร่ภาพขยายข่าวกันเสียลึกซึ้ง เพื่อหวังให้มีจำนวนคนติดตามสื่อของตนเพิ่มมากขึ้น ...

การสื่อสารประเภทหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ปัจจุบันมาก ได้แก่ วิทยุทัศน์ ดังจะเห็นได้จากเรื่องสั้นสองเรื่อง โดยนักเขียนคนเดียวกันคือ "ชัยคุปต์" ได้แก่

เรื่องวิทยุทัศน์อวสานชีวิตโลก ของ ชัยคุปต์ ครอบครัวหนึ่งพ่อแม่ลูก กำลังนั่งดูวิทยุทัศน์อย่างใจจดใจจ่อ ลูกสาวพบว่ารายการวิทยุทัศน์มีสิ่งผิดปกติ คือ ฉายซ้ำตอนเดียวกันกลับไปกลับมา ในขณะที่พ่อแม่ไม่รู้ความผิดปกตินั้น

เลย เมื่อเธอโทรศัพท์ไปหาเพื่อนก็ทราบว่าโทรศัพท์ที่บ้านของเพื่อนก็เป็นเหมือนกันทั้ง ๆ ที่ดูคนละสถานี มนุษย์ต่างดาวที่โรจรอยู่รอบ ๆ โลกเพื่อทดสอบแผนการควบคุมจิตาใจของมนุษย์พบว่าล้มเหลว เขาไม่สามารถควบคุมจิตาใจมนุษย์ได้ทั้งหมด การควบคุมจิตาใจมนุษย์ผ่านทางโทรศัพท์นี้ได้ผลดีเฉพาะกับผู้ใหญ่เท่านั้น ในขณะที่ไม่สามารถควบคุมจิตาใจเด็กได้เลย มนุษย์ต่างดาวจึงเดินทางออกจากวงโคจรของโลก

เรื่องสั้นเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่าโทรศัพท์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์จากการที่มนุษย์ต่างดาวเลือกที่จะใช้แผนการควบคุมจิตาใจของมนุษย์โลกผ่านทางโทรศัพท์ นั่นคือ นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าโทรศัพท์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับชีวิตมนุษย์และมีอิทธิพลต่อจิตาใจ เพราะปัจจุบันแทบทุกครอบครัวจะมีโทรศัพท์ทั้งสิ้น ผลปรากฏว่า แผนการควบคุมจิตาใจของมนุษย์ได้ผลเฉพาะกับผู้ใหญ่นะขณะที่ไม่สามารถควบคุมจิตาใจเด็กได้เลย อาจกล่าวได้ว่าเป็นการยั่วล้อของนักเขียน เพราะตามสภาพความเป็นจริง เด็กเป็นฝ่ายที่ผู้ใหญ่มักวิตกกังวลว่าจะถูกโทรศัพท์ครอบงำความคิดและพฤติกรรม อดยเด็กอาจเลียนแบบโทรศัพท์ได้

เรื่องขายดวงจันทร์ ของ ชัยคุปต์ สาลี สัมหล่น ขอบุรารายการโทรศัพท์ประเภทที่เข้าหยกคนเดินถนนทั่วป และคนทุกเพศทุกวัยทุกอาชีพที่ถูกหลอกให้เป็นคาราจาเป็นอย่งไม่รู้ตัว ต้องเผชิญกับสถานการณ์แปลก ๆ อย่างคาดไม่ถึงเมื่อดูรายการนี้จบ สาลีพบกับชายท่าทางประหลาดแนะนำตัวว่าเป็นมนุษย์ต่างดาวมาขอซื้อดวงจันทร์ด้วยทองคำสิบล้าน สาลีทาสัญญาซื้อขายให้เพราะคิดว่าเป็นคนทีมาจากโทรศัพท์ แต่แล้วคืนนั้นทุกคนก็ด้เห็นว่าดวงจันทร์กำลังเคลื่อนที่ออกไปจากโลกจริง ๆ

เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของโทรศัพท์ที่มีต่อจิตาใจและพฤติกรรมของมนุษย์ จากเรื่องโลกต้องสูญเสียดวงจันทร์ไปเพราะเข้าใจผิดของสาลี สัมหล่น ผู้เข้าใจว่ามนุษย์ต่างดาวทีมาขอซื้อดวงจันทร์มาจากรายการโทรศัพท์ เพราะสาลีเป็นผู้ที่ขอบุรารายการโทรศัพท์ประเภทหลอกผู้ชมให้เป็นคาราจาเป็นมาก

เรื่องตาข่ายสวรรค์ ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย โลกอนาคตศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีการสื่อสารเจริญถึงขีดสุด "อภิวัดณ์" เป็นพิธีกรชื่อดัง รู้ลึกอดีตกับชีวิตภายาต์ตาข่ายสื่อสาร เขารู้สึกว่ามนุษย์ไม่มีโลกส่วนตัวอีกต่อไปแล้วเพราะ

เขาคอยอยู่ดูอิทธิพลของการสื่อสาร เขาจึงไปใช้ชีวิตวันหยุดสุดสัปดาห์ในป่า โดยไม่มีได้นำเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ติดตามตัวไปเลย ต่อมาเขาล้มป่วยเพราะลืมเอา ยาที่ต้องกินประจำไป การค้นหาตัวเขาเป็นไปด้วยความยากลำบากเพราะอภิวัดณ์ไม่มีเครื่องมือสื่อสารใด ๆ เลยแม้แต่นาฬิกา แต่แล้วดาวเทียมดวงใหม่ที่ใช้ส่ง-แสงนิวตริโน ซึ่งเป็นอาวุธสื่อสารชั้นใหม่ล่าสุด สามารถตรวจหาสัญญาณของคลื่นสมองจากอภิวัดณ์ได้ เขาได้รับการช่วยเหลือไว้ทันเวลาที่ อภิวัดณ์เริ่มไม่แน่ใจว่า ขอบข่ายของการสื่อสารที่ทันสมัยคือ ดาวข่ายสวรรค์หรือ บ่วงนรกกันแน่

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพนั้นมีประโยชน์และจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ จากเรื่องแม้ว่า อภิวัดณ์จะรู้สึก รังเกียจและไม่พอใจเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีขอบข่ายโยงใยทั่วโลก แต่ในที่สุด เขาก็ยอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์ท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบัน แม้ว่าบางครั้งมนุษย์จะสูญเสียความเป็นส่วนตัวไปบ้าง แต่ก็เป็นการสูญเสียที่มีผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า

เรื่องคนหนังสือพิมพ์ ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย ประเทศไทยอนาคต พ.ศ. 2528 หนังสือพิมพ์ "นิวส์ แพลซ" เป็นคู่แข่งกับ น.ส.พ. "เดอะ ไลท์" ในด้านการตลาด โดยมี น.ส.พ. "แฮตตันนิวส์" ของต่างประเทศที่ครองตลาด ส่วนใหญ่อยู่แล้ว การแข่งขันในการขายเน้นในรูปแบบการนำเสนอ น.ส.พ. นิวส์ แพลซ เปิดตัวด้วยการโฆษณาทางโทรทัศน์ ในขณะที่แฮตตันนิวส์ก็ใช้เวลา ออกอากาศทางโทรทัศน์พร้อมกันทั้ง 5 ช่อง นิวส์ แพลซสร้างความประหลาดใจให้กับวงการหนังสือพิมพ์ด้วยการทำวิดีโอวิเคราะห์ข่าวเด็ดในรอบเดือน ทำให้ น.ส.พ. รายย่อย ๆ ต้องเลิกกิจการ จากนั้นวงการโทรทัศน์ก็เป็นที่สนใจของ น.ส.พ. แฮตตันนิวส์เป็น น.ส.พ. รายแรกๆ ที่เรียกว่าหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ทางโทรทัศน์ และบัดนี้ เดอะไลท์ได้เริ่มการแข่งขันใหม่ด้วยการเปิดตัวหนังสือพิมพ์ทางวิทยุดาวเทียมเป็นรายแรก

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าการแข่งขันทางการผลิตสื่อ เป็นการพัฒนาด้านที่สร้างสรรค์ เพราะผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการแข่งขันนั้นคือ ประชาชน การสื่อสารยังมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใด ชีวิตมนุษย์ก็จะได้รับความสะดวกสบายในการรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้นเท่านั้น

2.2 การกระตุ้นผู้อ่านให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ส่วนหนึ่งนักเขียนสร้างขึ้นมามีจุดมุ่งหมายต้องการให้เรื่องสั้นเหล่านี้มีบทบาทในการกระตุ้นจิตสำนึกของผู้อ่านให้สนใจและตระหนักถึงปัญหาที่สังคมกำลังประสบอยู่ เพื่อหาแนวทางแก้ไขหรือระงับไว้ไม่ให้แพร่ขยายอีกต่อไปปัญหาสังคมที่นักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ให้ความสนใจได้แก่ ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาทางกฎหมาย

2.2.1 ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องสั้นที่กระตุ้นผู้อ่านให้ตระหนักถึงปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ เรื่องพายุทรายของ วิสวาที เรื่องตอบดาว ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เรื่องพรานครั้งสุดท้ายของ ชัยคุปต์ และเรื่องผู้พิทักษ์จักรวาล ของ สมนึก พานิชกิจ

เรื่องพายุทราย ของ วิสวาที โลกอนาคต "มาร์ค" พบบันทึกเล่าเหตุการณ์ล่มสลายของดินแดนแห่งหนึ่งที่ถูกพายุทรายพัดกระหน่ำจนเมืองทั้งเมืองจมอยู่ใต้ทะเลทราย มาร์คสนใจสืบประวัติของเมืองนี้จนรู้ความจริงว่า ชื่อประเทศไทย สาเหตุที่เกิดพายุทราย นักวิทยาศาสตร์สรุปว่าเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้ภูมิอากาศแห้งแล้งจัดมากขึ้น ๆ มาร์คได้รับอนุญาตเป็นพิเศษให้รู้เรื่องราวเหล่านี้เพราะเขาสืบเชื้อสายมาจากนายกรัฐมนตรี ที่ทิ้งประชาชนหนีออกนอกประเทศ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ต้องการชี้ผู้อ่านให้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าว่า การตัดไม้ทำลายป่าเป็นการทำลายวงจรชีวิตของธรรมชาติ ทำให้ภูมิอากาศแห้งแล้ง เพราะฝนไม่ตกตามฤดูกาล จากนั้นเรื่องนักเขียนสร้างเหตุการณ์ในอนาคตให้ประเทศไทยถูกพายุทรายถล่มพินาศเพราะมีสาเหตุมาจากการตัดไม้ทำลายป่า ดังข้อความว่า

... "นี่เป็นครั้งแรกที่คนเราได้เห็นทะเลทรายเกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้น ๆ ทรายมันไหลทะลักออกจากปากปล่องภูเขาไฟที่ดับแล้ว เหมือนกับลาวาไหลจากภูเขาไฟแต่นี่มันเป็นทราย ทรายร่วน ๆ ซึ่งถูกลมพัดกระเจาย เกิดเป็นพายุทรายพัดกระหน่ำกลบเมืองต่าง ๆ ทั้งใหญ่ ทั้งเล็ก นักวิทยาศาสตร์คิดว่าสาเหตุเกิดจากการตัดไม้ถางป่าลงปลูกข้าวและพืชล้มลุกเป็นอาหาร ทำให้ภูมิอากาศแห้งแล้งจัดมากขึ้น ๆ" ...

เรื่องตอบดาว ของไพรัตน์ ยัมวิสัย โลกอนาคต มนุษย์ตัดสินใจเดินทางออกจากโลก อดยจะเดินทางล่องลอยไปในอากาศเรื่อย ๆ และสัญญาว่าจะไม่จับจองดาวเคราะห์ดวงไหนเป็นที่อยู่อาศัยอีก เพราะมนุษย์ได้สำนึกว่ามนุษย์ได้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตเป็นเวลายาวนานอย่างเห็นแก่ตัว ทำให้ดาวเคราะห์โลกต้องทรุดโทรมเสียหาย การที่มนุษย์เดินทางออกจากโลกทั้งหมดเป็นวิถีทางในการตอบแทนบุญคุณที่โลกมิให้มวลมนุษยชาติ อดยจะไม่รบกวนโลกอีกต่อไป

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการกระตุ้นให้ผู้อ่านตระหนักว่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติของมนุษย์ทุกวันนี้เป็นไปอย่างขาดความระมัดระวัง และไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบซึ่งเป็นการทำลายความสมดุลย์ของธรรมชาติ และนักเขียนชี้ให้เห็นอีกว่า มนุษย์ควรสำนึกว่าตนเป็นหนี้ธรรมชาติและควรหาหนทางตอบแทนบุญคุณธรรมชาติด้วยการไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ดังเช่นในเรื่อง ที่มนุษย์ทั้งโลกพร้อมใจกันเดินทางออกนอกโลกเพราะสำนึกได้ว่ามนุษย์ได้ทำลายและทำลายดาวเคราะห์โลกที่น่าสงสารมานานแล้ว ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

... สิ่งมีชีวิตผู้ทรงภูมิปัญญาทั้งหลาย เราใช้ชีวิต และทำลายความสวยงามของอณูมณีนี้อย่างพร้อมกัน ด้วยความขัดแย้งที่ต้องมีสงคราม ด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีแผนการป้องกันระมัดระวัง เราทำให้ดาวเหล่านี้ที่อ้อแอ้และเหนื่อยหน่ายกับการรับใช้เรา เราทำให้แสงสว่างของเขามัวหมองลง เราลดอายุขัยของพวกเขาลง เราควรทำเช่นนี้หรือไร จะมีทางใดหมดทนความเลวร้ายของเราที่เคยก่อกระทำมาชั่วชีวิตของเผ่าพันธุ์บัดนี้เรายินดีคืนความสุขสงบให้แก่มวลหมู่ดาราด้วยการจากไปของเรา ล่องลอยเร่ร่อนไปในอวกาศพื้นโกลไปตลอด ไม่คิดจะจับจองเอาดาวดวงใด ดาราจักรใด จักรวาลใดเป็นของเราอีก ...

เรื่องพรานครั้งสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ "วันชัย" มีอาชีพพรานป่า ลักลอบจับสัตว์ป่าไปขายให้กับสวนสัตว์ ขณะนี้เขาและพรานผู้ช่วยสองคนกำลังตามรอยล่าเนื้อทรายสามตัวซึ่งเขาจะส่งไปขายสวนสัตว์ต่างประเทศ วันชัยสัญญากับตัวเองว่า ครั้งนี้จะครั้งสุดท้าย สำหรับชีวิตพรานป่าที่ผิดกฎหมาย ขณะที่เขาและพรานผู้ช่วยย่องเข้าไปจับเนื้อทรายซึ่งถูกยิงด้วยยาสลบ เขาก็ถูก

ดูดขึ้นยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาว ซึ่งมีอาชีพนายพรานจับสัตว์ประหลาดไปขาย
สวนสัตว์ต่างดาว

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็นักเขียนผูกเรื่องให้ตัวละครผู้มีอาชีพนายพรานล่าสัตว์
ป่าไปขาย ต้องตกอยู่ในสภาพเหยื่อของนายพรานล่าสัตว์จากต่างดาวบ้าง เพื่อ
ต้องการกระตุ้นจิตสำนึกของผู้อ่านผู้มีอาชีพจับสัตว์ป่าไปขายให้มีความเมตตา กรุณาต่อ
สัตว์ป่า ให้นึกถึงกฎแห่งกรรม และยังกระตุ้นผู้อ่านให้ตระหนักถึงปัญหาการ
ลักลอบจับสัตว์ป่าไปขายอีกด้วย

เรื่องผู้พิทักษ์จักรวาล ของ สมนึก พานิชกิจ มนุษย์ต่างดาวผู้มีหน้าที่
พิทักษ์ความสงบในจักรวาลด้วยการกดปุ่ม G-4 ทาลายดวงดาวที่คิดว่าน่าจะก่อ
ให้เกิดอันตรายและสร้างความเดือดร้อนแก่จักรวาล ขณะเดินทางผ่านโลก
สัญญาณอันตรายก็ดังขึ้น มนุษย์ต่างดาวพบว่ารอบ ๆ ดาวเคราะห์โลกมีแต่ขยะ
อวกาศ และสภาพบนดาวเคราะห์โลกก็ถูกมนุษย์ทำลายทรัพยากรธรรมชาติจน
หมดสิ้น ขณะมนุษย์ต่างดาวจะเดินทางผ่านเลยโลกไป ก็พบว่าโลกกำลังปล่อย
แคปซูลบรรจุทารกแช่แข็งออกสู่อวกาศ จึงตัดสินใจกดปุ่ม G-4 ทาลายโลกทันที

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติของ
มนุษย์ จากในเรื่องเมื่อมนุษย์ต่างดาวเดินทางผ่านโลก สัญญาณเตือนอันตรายก็ดัง
ขึ้น แสดงให้เห็นว่าโลกกำลังตกอยู่ในสภาวะอันตรายมาก จากการถูกมนุษย์
ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และเมื่อมนุษย์ต่างดาวเห็นมนุษย์ปล่อยแคปซูลทารก
แช่แข็งสู่อวกาศนั้นก็เป็นการเน้นย้ำว่าสภาพของดาวเคราะห์โลกต้องพบกาล
วิบัติ และการหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวด้วยการส่งทารกแช่แข็งสู่อวกาศก็เป็น
สร้างความเดือดร้อนและจะเป็นอันตรายแก่ดาวเคราะห์ดวงอื่น ๆ ที่ทารกแช่
แข็งเดินทางไปถึง มนุษย์ต่างดาวจึงตัดสินใจกดปุ่ม G-4 ทาลายโลก นักเขียน
ใช้เรื่องนี้เป็นเครื่องมือเปรียบเทียบให้ผู้อ่านตระหนักว่าการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
คือการทำลายโลกนั่นเอง ดังข้อความว่า

... วงแหวนที่รโคจรรอบตัวมันนั้นเป็นเพียงเศษขยะของเหล่ามนุษย์เท่า
นั้น มนุษย์พวกนี้ไม่มีจุดประสงค์จะรุกรานดาวดวงอื่นแต่ประการใด พวก
เขาเพียงทิ้งขยะให้พื้นตัวเท่านั้น ซึ่งก็ส่งผลต่อดาวดวงนี้เท่านั้น ทำให้
มันกลายเป็นดาวเคราะห์ที่น่าสงสาร เป็นดาวเคราะห์ที่กำลังจะตาย
มันกำลังจะตายลงด้วยน้ำมือมนุษย์ที่ถือกำเนิดมาจากบนตัวมันนั่นเอง

สภาพบรรยากาศที่ห่อหุ้มตัวมันอยู่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงฟอสซิล เกิดหมอกควันรวมตัวกันเป็นม่านสกปรก ห่อหุ้มมันไว้ดวงแหวนลงใบ ไข่แต่บรรยากาศเท่านั้น ที่เปลี่ยนแปลง บนพื้นโลกก็แปรเปลี่ยนไปแทบไม่เห็นรูปร่างเดิม ภูเขาถูกทลายลงให้เป็นพื้นราบ ที่ราบถูกขุดให้เป็นคูคลอง แม่น้ำถูกปิดกั้นไม่ให้ไหลลงทะเล ถูกถมให้เป็นที่อยู่อาศัย สิ่งก่อสร้างสูงเสียดขึ้นมาถึงเมฆที่สำคัญากลางของโลกลูกถูกเจาะทะลุแล้วเพื่อเอาหินละลายมาใช้เป็นพลังงาน การทำลายนี้ดำเนินต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ไม่มีหยุดแม้แต่วินาทีเดียว ... อินทรี 99 รายงานฐานาใหญ่ ... นี่เป็นดาวเคราะห์ที่กำลังจะแตกสลาย เพราะการกระทำของสิ่งมีชีวิตบนดาวนี้เอง ...

2.2.2 ปัญหาสังคม เรื่องสั้นที่กระตุ้นให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหาสังคม ได้แก่ เรื่องความผิดพลาด ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องสมองไหล และเรื่องเมืองที่เขาและหล่อนโยยหา ของ วิรุวัฒน์ กนกนุเคราะห์

เรื่องความผิดพลาด ของ เสรี พัฒนชัย โลกอนาคตหลังสงครามโลกครั้งที่สามทั้งโลกเปลี่ยนระบบการเงินใหม่ มีการก่อตั้งของ สถาบันการเงินแห่งโลก หรือ วิมพ์ (WIMF) มีหน้าที่ดูแลให้การเก็บภาษีอากรเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ทุกคนในโลกที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป จะได้รับบัตรรับ และบัตรจ่าย แทนการครอบครองเงินซึ่งมีความหมายเพียงตัวเลขบนคอมพิวเตอร์เท่านั้น ทุกคนขึ้นชมระบบของวิมพ์ แต่ตัวละครชื่อ "ศราวุธ" เป็นชายชราอายุ 65 ปี ที่ถูกสังคมทอดทิ้ง เขาไม่มีญาติพี่น้อง และไม่มีความรู้ มีความรู้เรื่องวิชาสะกดจิต แต่ วิมพ์ประกาศว่าวิชาสะกดจิตผิดกฎหมาย ศราวุธเกลียดและโกรธแค้นวิมพ์มาก เมื่อเครดิทหมดเขาแก้ปัญหาด้วยการสะกดจิตคุณนายถนอมศรีให้โอนเงินให้เขา 1 ล้านเครดิต พบแต่หลักฐานว่าโอนเงินให้ ศราวุธ เขาคิดว่าได้ภายหลังว่าเขาทำงานพลาด เขาน่าจะสั่งให้คุณนายถนอมศรีจำได้ว่าโอนเงินให้เขาเป็นค่าจ้างสำหรับงานชิ้นหนึ่ง แต่ก็สายไปเสียแล้ว

เรื่องสั้นเรื่องนี้เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าท่ามกลางสภาพสังคมที่สภาพเศรษฐกิจดีนั้นยังมีประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นผู้ที่ไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ เลย "ศราวุธ" เป็นตัวแทนของกลุ่มผู้สูงอายุที่ถูกสังคมทอดทิ้ง ตกอยู่ในสภาพของคนไร้ประโยชน์ ปราศจากคนดูแล ต้องดิ้นรนขวนขวายหาเลี้ยงชีวิตของตน จน

งานที่สุดต้องทำผิดกฎหมายเพราะไม่มีหนทางใดสำหรับคนสูงอายุในสังคมที่จะเลือก
ได้ กลุ่มผู้สูงอายุจัดเป็นกลุ่มคนที่รัฐบาลควรให้ความสำคัญและดูแลเอาใจใส่ ดัง
ข้อความที่ว่า

... ประเทศไทยก็คือประเทศไทย คนแก่อายุเลย 60 ปีคือผู้ที่ถูกทอด
ทิ้งตราบดที่เขานั่นไม่เข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เกษียณ
อายุ ประเพณีลูกหลานดูแลบุพการียังคงเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นของ
ประเทศไทย ที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยกล่าวอ้างประกาศต่อชาวโลกด้วย
ความภูมิใจยิ่ง แต่ดูเหมือนว่าประเพณีอันดีงามดังกล่าวนี้จะป็นต้นเหตุ
ถาวรที่ทำให้ทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศล้มเหลวต่อสวัสดิ-
ภาพ และปากท้องของคนชรา แม้ว่าสิ่งอื่น ๆ จะพัฒนาก้าวไกลไปถึงไหน ๆ
แล้วก็ตาม ...

เรื่องสมองไหล ของ วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ ตัวละครเป็นอาจารย์
สอนที่สถาบันการศึกษาของรัฐบาล เขามีโรคประจำตัวคือมักปวดศีรษะอยู่เสมอ ๆ
จึงรับการอบรมถอดสมองออกครึ่งตัว เครียดออกทำให้อาการปวดศีรษะบรรเทาไป
ได้บ้าง ตัวละครไปทำงานพบสภาพของที่ทำงาน หน้าที่รับผิดชอบมาก สวัสดิการ
ย่ำแย่เงินเดือนที่ต่ำมากนัก เมื่อนึกถึงความอยู่รอดของครอบครัว ตัวละครตัดสินใจ
ที่จะไปทำงานที่อื่นที่เขาเห็นความสำคัญและยกย่องตัวละคร ตัวละครคิดว่าถึง
เวลาแล้วที่ สมองของเขาต้องไหลออกมา

เรื่องสั้นเรื่องนี้เน้นเขียนต้องการวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาระบบราชการโดย
สร้างเรื่องให้ตัวละครมีอาการปวดศีรษะข้างเดียว ซึ่งสามารถรักษาให้หายได้
ด้วยการเปิดกระโหลกเอาสมองออกมาล้าง แต่อาการปวดศีรษะยังคงมีอยู่เสมอ
เพราะตัวละครมีความเครียดอันเกิดจากปัญหาของระบบราชการที่สวัสดิการไม่ดี
ตัวละครจึงตัดสินใจที่จะลาออกรายการไปทำงานที่อื่น ซึ่งการกระทำเช่นนี้
มีศัพท์เรียกว่า "สมองไหล" ในเรื่องคือให้มีความหมายว่าเป็นการรักษาอาการ
ปวดศีรษะของตัวละครและมีความหมายแฝง คือ เสียดสีระบบราชการที่คนมีความ
รู้และมีความสามารถ ทำงานไม่ได้เพราะสวัสดิการไม่ดีเงินเดือนน้อย คนที่มี
ความรู้จึงนิยมทำงานเอกชน ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

... ฉันนั่งพักในห้อง พัดลมครางเสียงดังกระหึ่ม อายุอานามของฉันคงไม่แตกต่างไปจากอายุฉันเท่าไรนัก สวัสดิการที่ย่ำแย่ เงินเดือนที่ไม่มากนักมันคอยบีบคั้นการดำรงชีวิตประจำวันอย่างกระเป๋ยดกระเสี๋ยร ฉันอาจจะต้องลาออกจากสถาบันแห่งนี้ในไม่ช้า ฉันคงจะต้องไปทำงานในต่างรัฐที่เขาเห็นความสำคัญและยกย่องฉันมากกว่านี้ และเมื่อถึงเวลานั้นสมองของฉันคงจะไหลพรังพรูออกมาไม่รู้จบสิ้น ...

เรื่องเมืองที่เขาและหล่อนโยยหา ของ วิรุวัฒน์ กนกนุเคราะห์
 สามีภรรยาคนหนึ่งเดินทางหลงมาที่นครแห่งความเร่งรัด ซึ่งมีแต่มลภาวะและความวุ่นวาย ทั้งสองต้องการเดินทางไปเมืองแห่งความรักที่ซึ่งมีแต่ความสวยงาม และความสงบสุข แต่ไม่มีใครสามารถชี้ทางให้ทั้งสองได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์สภาพสังคมเมือง โดยให้เห็นนครแห่งความเร่งรัดในเรื่อง เป็นเมืองที่มีรถติด แออัด ยัดเยียดไปด้วยผู้คน นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์ในสังคมที่ต้องเร่งรีบตามหา กิน แข่งกับทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมจนมีความคุ้นเคยและเคยชิน จากในเรื่องเมื่อสามีภรรยาถามหาเมืองแห่งความรักที่ซึ่งมีแต่ความสวยงาม สงบงาม ไม่มีควันพิษ อากาศพิษ ผู้คนในเมืองยิ้มแย้มแจ่มใส ตัวละครจึงไม่เคยรู้จักและได้ยินชื่อเมืองนี้เลย เขากล่าวว่า "ผมไม่เคยได้ยินหรือรู้จักมาเลยในชีวิตว่ามีเมืองเช่นนี้บนโลกด้วย"

2.2.3 ปัญหาเศรษฐกิจ เรื่องสั้นที่กระตุ้นให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่เรื่อง เบนซินเทียม ของ วิสวาทิ และเรื่องพลังมหัศจรรย์ของ วรรณกาญจน์

เรื่องเบนซินเทียม ของ วิสวาทิ ตัวละครพยายามคิดสูตรที่ทำให้เม็ดเบนซินเทียมผสมกับน้ำแล้วคงอยู่ในรูปของน้ำมันเบนซินที่นานที่สุด แต่ยังไม่สำเร็จเพราะน้ำมันเบนซินที่ได้จากการทดลองสลายตัวกลายเป็นน้ำในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ตัวละครเสียสติเผาตาราลและสูตรการทดลองทิ้ง และหายสาบสูญไป

เรื่องพลังมหัศจรรย์ ของ วรรณกาญจน์ ตัวละครประดิษฐ์เครื่องกำเนิดพลังงานซึ่งสามารถนำมาใช้แก้ปัญหา น้ำมันขาดแคลนได้สำเร็จ แต่แล้วตัวละครประสบอุบัติเหตุทางสมอง เมื่อฟื้นขึ้นมาทำให้ตัวละครทำอะไรไม่ได้เลย

เรื่องสั้นทั้งสองเรื่องนี้ เป็นความพยายามของนักเขียนที่จะหยิบยกปัญหาการขาดแคลนน้ำมันมากระตุ้นให้ผู้อ่านตระหนัก ด้วยการนำปัญหาการขาด

แคลนน้ามันมาเป็นปมปัญหาของเรื่องให้ตัวละครพยายามหาวิธีทางแก้ปัญหานี้

2.2.4 ปัญหาทางกฎหมาย เรื่องสั้นที่กระตุ้นให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหาทางกฎหมายได้แก่ เรื่อง อิวแมนนอยด์ ของ วิสวาที และเรื่องยิ่งกว่าโทษประหารของ ชัยคุปต์

เรื่องอิวแมนนอยด์ ของ วิสวาที ตัวละครนั่งอยู่ในร้านกาแฟ มีหญิงสาวสวยรูปร่างดี เดินเข้ามาถามเส้นทางในร้านแล้วเดินออกไป กลุ่มวัยรุ่นที่นั่งอยู่ลอบตามหญิงสาวไปด้วยท่าทีประสงค์ร้าย ตัวละครเดินตามเข้าไป เห็นหญิงสาวถูกลุด ขณะลางเลอยู่ว่าจะเข้าไปช่วยตีหรือไม่มีผู้ชายคนหนึ่งอ้างตัวว่าเป็นตำรวจมาห้ามไว้ เขาบอกว่าหญิงสาวคนนี้มีเชื้อไวรัสร้ายแรงในร่างกายจะแพร่เชื้อสู่ผู้ที่สัมผัสเธอตายภายใน 7 วัน ด้วยอาการทุกข์ทรมานที่สุด หญิงสาวคนนี้มาสัมผัสฉันแต่เป็นหุ่นคน หรือ อิวแมนนอยด์ ที่สร้างขึ้นมาเพื่อปราบอาชญากรทางเพศโดยเฉพาะ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาทางกฎหมายได้แก่ ปัญหาระบบการลงโทษผู้กระทำความผิดทางกฎหมายที่ไม่รุนแรงและเฉียบขาด วิพากษ์วิจารณ์ปัญหาการข่มขืน เกิดขึ้นเสมอเป็นเพราะบทลงโทษยังไม่รุนแรงพอที่จะทำให้คนไม่ประพฤติดังนี้ จากในเรื่องนักเขียนสร้างหุ่นคนเป็นหญิงสาวสวยซึ่งมีเชื้อไวรัสรุนแรงในร่างกายเพื่อจะเป็นการลงโทษ อาชญากร ที่ข่มขืนเธอต้องตายภายใน 7 วันเพราะเชื้อไวรัส

เรื่องยิ่งกว่านรกบนดิน ของ ชัยคุปต์ ฉากของเรื่อง คือ รลกอนาคต พ.ศ. 2575 ตัวละครชื่อ "ประจวบ" เป็นนักโทษข้อหาอาชญากรสิ่งแวดล้อม และ "ฆาตกรรม เขาถูกลงโทษข้อหาอาชญากรสิ่งแวดล้อม ด้วยการให้สวมหมวกโลหะ ซึ่งหมวกนี้ทำให้เขามีความรู้สึกว่า เขาคือลูกชะนีที่แม่ของมันถูกประจวบยิงตาย ประจวบรู้สึกหวาดกลัวกับการลงโทษเช่นนี้ เขาหาทางลดหย่อนโทษเมื่อไม่สำเร็จจึงหนีออกจากคุก แต่ก็ถูกตามจับได้ ประจวบเข้ารับการลงโทษครั้งที่ 2 ข้อหาฆาตกรรม คราวนี้เขาคือ ด.ญ. อารีย์ ลูกสาวของป้าแม่ที่ถูกยิงตายขณะเดินเล่นในป่า การลงโทษของพ.ศ. 2575 โทษที่หนักที่สุดไม่ฆ่าประหาร แต่เป็นโทษในห้อง "เมื่ออาชญากรเป็นเหยื่อ"

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของกฎหมาย เพราะระบบการลงโทษผู้กระทำความผิดไม่รุนแรง ด้วยการสร้างภาพรลกอนาคตที่มีวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดด้วยการเข้าไปในห้อง "เมื่ออาชญากรเป็น

เหยื่อ" หรือเป็นการลงโทษระบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน คือให้นักโทษได้รับรู้ความรู้สึกที่คนอื่นเขารู้สึกบ้างด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยในอนาคต นักเขียนมีความเห็นว่าบทลงโทษที่มีประสิทธิภาพคือ บทลงโทษที่ทำให้ผู้กระทำผิดกลัวเกรง จะได้ไม่ประพฤติดีกซ้ำอีก

3. การเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาในอนาคต

ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2524 : 63) กล่าวว่า บันเทิงคดีทางวิทยาศาสตร์มีบทบาทเป็นวรรณกรรมเตือนให้มนุษย์โลกทราบหรือตระหนักว่า อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าสังคมมนุษย์ดำเนินไปตามวิถีทางบางเส้นทาง ตามความหมายของนิยายวิทยาศาสตร์ที่อาซิมอฟ ตั้งขึ้นมาว่า คือ นิยายประเภท "ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นต่อไป..." (If this goes on...)

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 มีบทบาทในการเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาที่น่าสยดสยอง 6 ประเด็น ดังนี้

3.1 ประโยชน์และโทษของเทคโนโลยี

นักเขียนต้องการเตือนว่า หากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดำเนินต่อไปในสังคมโดยขาดความรอบคอบและระมัดระวังจะทำให้เกิดปัญหา เพราะเทคโนโลยีมีทั้งคุณและโทษ ดังจะเห็นได้จากเรื่องโลกมืดยุคที่สอง เรื่องหนึ่งหน่อง... หุ่นยนต์ไม่ธรรมดา เรื่องบัตรชুকอม เรื่องคนเก่งที่โลกไม่ต้องการ เรื่องคนแรกในรอบ 219 ปี และเรื่องฤาษีสุดมนุษย์คือหุ่นยนต์ ของ ชัยคุปต์ เรื่องชิปสมองใส ของ เทวบุตร เรื่องโหมยักษ์ ของ วรรณภาณุจน์ เรื่องปลามฤตยู ของ สน ท้ากลาง เรื่องสนามเวลา ของ เตคลีออน และเรื่องชีวิตเดี่ยว ของ บุณชน

เรื่องโลกมืดยุคที่สอง ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต หลังสงครามโลกครั้งที่สาม ซึ่งเกิดขึ้นมาจากความมั่งคั่งสูงซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เป็นสงครามระเบิดนิวเคลียร์พิวชน ผลของสงครามทำให้มนุษย์ที่เหลือรอดกลุ่มหนึ่งตัดสินใจละทิ้งวิทยาศาสตร์ทั้งหมด เพราะเห็นว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่ทำลายโลกโลกาใหม่ที่เกิดขึ้นนี้เป็นโลกที่มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ตัวละครซึ่งเป็นนักบินอวกาศ เพิ่งเดินทางกลับมารโลกหลังจากสำรวจพบโลกาใหม่แล้ว ถูกบังคับให้ตัดสินใจที่จะอยู่บนโลกต่อไปโดยต้องละทิ้งความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทั้ง

หมด แต่ตัวละครเห็นว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์นั้นเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ และโทษ ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ ดังนั้นเขาและเธอจึงถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่อยู่ในความจำให้กับลูกชาย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านเข้าใจหลักความเป็นจริงที่ว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์นั้นมีเพื่อสร้างความสะดวกความสบายให้กับมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ตัวเทคโนโลยีต่างหากที่เปรียบเสมือนดาบสองคม คือ มีทั้งคุณและโทษทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้ใช้ ตัวละครตระหนักในความเป็นจริงนี้ เขาจึงพยายามถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่มีให้กับลูกชายเพราะเขามั่นใจว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์โดยตัวของมันเองแล้วไม่มีพิษภัยแก่ผู้ใด หากแต่ในเรื่องมนุษย์นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ผิดจึงทำให้เกิดสงครามทำลายโลก การที่มนุษย์ทั่วโลกตัดสินใจหันหลังให้กับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ทำให้โลกยุคนั้นเป็นยุคมืดอย่างแท้จริง ไม่เข้าเป็นการสร้างประโยชน์ให้กับโลกเลย

เรื่องนึ่งหนอง .. หุ่นยนต์ไม้ธรรมดา ของ ชัยคุปต์ ครอบครัวของ เสริมศิริ และสายสมร ประสบปัญหาไม่มีคนเลี้ยงลูก จึงให้เพื่อนที่เป็นนักประดิษฐ์สร้างหุ่นยนต์ชื่อ "นึ่งหนอง" ไว้ดูแลลูก แต่แล้วนึ่งหนองก็เคร่งครัดกับโปรแกรมคำสั่งมาก มันคอยระวังไม่ให้หนูแดงมิดันตราย รอคอยของเข้าบ้านออกมาหมด และไม่ให้เสริมศิริกับสายสมรเข้าบ้าน ทั้งสองจึงให้เพื่อนนักประดิษฐ์เอานึ่งหนองกลับไป

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีมีทั้งประโยชน์และโทษ จากเรื่องนึ่งหนองเป็นหุ่นยนต์ที่ปฏิบัติตามโปรแกรมที่ได้รับคำสั่งมาอย่างเคร่งครัด จนทำให้เกิดผลเสียกับเสริมศิริและเอกชัยซึ่งไม่ใช่สิ่งที่นึ่งหนองทำผิดพลาดแต่เป็นเพราะทั้งสองไม่พอใจการทำงานที่ตรงเกินไปของหุ่นยนต์ การใช้เทคโนโลยีผู้ใช้อาจควรมีความระมัดระวังรอบคอบ

เรื่องบัตรชุกอม ของ ชัยคุปต์ รลอกอนาคต พ.ศ. 2564 ครอบครัวของ "วรภาพ" เดินทางเข้ามาอยู่ในนครซูเปอร์ไฮเทค ที่ซึ่งมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีที่สมบูรณ์แบบ ประชาชนในเมืองมีความสุข สะดวกสบายด้วยบริการที่พร้อมพรั่ง "บัตรชุกอม" เป็นตัวแทนของทุกสิ่งทุกอย่าง แต่เมื่อวรภาพป่วยเป็นไข้หวัด และลืมบัตรชุกอมไว้กับภรรยาที่ต่างจังหวัด เขากลายเป็นเสมือนคนไม่มีตัวตน ติดต่อกับใครไม่ได้ เข้าบ้านไม่ได้ ภรรยากลับมาพบเขา

ป่วยหนักเกือบเสียชีวิต เมื่อหายป่วยแล้ววรกาพัตตสินาจพาครอบครัวย้ายออกมาจากนครซูเปอร์ไฮเทคทันที

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยียี่มีข้อดี คือสร้างความสะดวกสบายให้กับชีวิตมนุษย์ในนครซูเปอร์ไฮเทคแห่งนี้ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ขาดความระมัดระวัง ขณะใช้เทคโนโลยีนี้นั้นจะมีผลเสียตามมาทันที ซึ่งผลเสียนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความผิดพลาดของเทคโนโลยี่ จากในเรื่องวรกาพ เกือบเสียชีวิตนั้นเพราะเขาลืมบัตรชูคอมไว้กับภรรยา และเพิกเฉยเป็นหวัดเสี่ยงเปลี่ยนคอมพิวเตอร์ที่บ้านจึงไม่ยอมเปิดประตูให้เพราะเสี่ยงวรกาพไม่เหมือนเดิม

เรื่องคนเก่งที่โลกไม่ต้องการ ของ ชัยคุปต์ "ปัญญา สมองใส" เป็นนักประดิษฐ์ที่ได้รับการยกย่องจากคนทั่วโลกเมื่อเขาประดิษฐ์เครื่องมือล่ามแปลภาษาระหว่างมนุษย์กับสัตว์ ตั้งแต่นั้นมารลกมีแต่ความสงบสุข คนทั้งโลกกินมังสวิรัตินั้นทั้งหมด แต่แล้วเมื่อปัญญา เริ่มประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ล่ามแปลภาษาระหว่างคนกับพืช เขาก็ถูกจับกุมตัวและสั่งห้ามไม่ให้ประดิษฐ์อะไรทั้งสิ้นตลอดชีวิต

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยียี่มีประโยชน์เพราะก่อให้เกิดสันติทั่วโลก จากการที่ตัวละครสร้างคอมพิวเตอร์ล่ามแปลภาษาระหว่างคนกับสัตว์แต่เทคโนโลยียี่ที่มีประโยชน์ได้แก่ เทคโนโลยียี่ล่ามแปลภาษาระหว่างคนกับพืชกลายเป็นสิ่งที่ทั้งโลกไม่ใครต้องการ เพราะเทคโนโลยียี่ดังกล่าวจะทำให้คนทั้งโลกเดือดร้อนไม่มีอะไรกิน นักเขียนชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยียี่มีทั้งคุณและโทษโดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่จะใช้เทคโนโลยียี่นั้น ๆ ด้วย

เรื่องโหมยักษ์ ของ วรณกาญจน์ นักวิทยาศาสตร์ทำการทดลองให้อาหารเทียมแก่หนอนไหม เพื่อเร่งการเจริญเติบโต แต่แล้วหนอนไหมถูกเกษตรกรขมยออกไปจากห้องทดลอง หนอนยักษ์อาละวาดไร้หมั่นเสียหายเมื่อเป็นผีเสื้อยักษ์ สร้างความเดือดร้อนแด่นักวิทยาศาสตร์ก็จับตัวผีเสื้อยักษ์ไว้ได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่า การทดลองทางวิทยาศาสตร์มีทั้งคุณและโทษโดยขึ้นอยู่กับผู้ทำการทดลองว่าจะต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบขณะทำการทดลองนั้น ๆ จากในเรื่องเพราะความไม่ระมัดระวังและความประมาทเลินเล่อ จึงทำให้กสิกรขมยหนอนไหมที่ทำอาหารเทียมออกไปจากห้องทดลองได้ซึ่ง

หมอนไหมไปสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นอีกด้วย ข้อความตอนหนึ่งในเรื่องกล่าวว่า "การทดลองวิทยาศาสตร์ บางครั้งก็ให้ผลชนิดที่เป็นโทษมหันต์ บางครั้งก็ให้ผลเป็นคุณอนันต์จงอย่าท้อแท้ถ้าจะรักเป็นนักวิทยาศาสตร์ แต่พยายามทำงานทดลองชนิดที่เกิดประโยชน์ และสร้างสรรค์เพื่อความอยู่รอดของมนุษยชาติ"

เรื่องชิบสมองใส ของ เทวบุตร ตัวละครเข้ารับการผ่าตัดฝังไบรอสชิบในสมองเพื่อให้ความจำดีและฉลาด แต่ในขณะที่เดียวกันผลข้างเคียงของการผ่าตัดทำให้เขาขาดความสามารถในการคำนวณน้ำหนัก หนัก-เบา ทำให้ขณะขับรถแข่งเข้าทางโค้งรถของเขาพลิกคว่ำ

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าเทคโนโลยีนั้นมีทั้งคุณและโทษ จากการที่ตัวละครได้รับประโยชน์จากการฝังไบรอสชิบ คือทำให้ฉลาดและมีความจำดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีโทษคือ เขาต้องสูญเสียการรับรู้น้ำหนักไป อันเป็นผลข้างเคียงที่ต้องเกิดขึ้น นักเขียนต้องการเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเห็นว่ามนุษย์ได้อะไรบางอย่างจากการใช้เทคโนโลยีในขณะที่ต้องสูญเสียอะไรบางอย่างไปด้วย

เรื่องปลามฤตยู ของ สน ทากลาง ดร.พอนด์ผสมพันธุ์ปลาพันธุ์ใหม่ชื่อ "วอชเชอร์" เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสีย เพราะวอชเชอร์ชอบกินคราบน้ำมันและขยะทุกอย่าง แต่เมื่อวอชเชอร์จัดขยะและคราบน้ำมันหมด ก็ก่อปัญหาด้วยการกินพืชและสัตว์น้ำอื่น ๆ จนสัตว์น้ำหมดโลก วอชเชอร์จึงหันมากัดกินกันเองจนสูญพันธุ์

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าการทดลองทางวิทยาศาสตร์มีทั้งคุณและโทษจากในเรื่อง วอชเชอร์สามารถแก้ปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสียได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทำลายแหล่งสัตว์น้ำ การทดลองทางวิทยาศาสตร์ใด ๆ ก็ตามจึงควรทำด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง

เรื่องสนามเวลา ของ เตคลีออน สุพจน์ และวรวิทย์ ร่วมกันทำงานวิจัยเรื่องทฤษฎีสถาณเวลามาจนสำเร็จ แต่วรวิทย์หักหลังนำทฤษฎีสถาณเวลาไปขายให้รัสเซีย สุพจน์เกรงว่าหากทฤษฎีสถาณเวลาถูกรัสเซียนำไปใช้ในทางไม่ดี จะเป็นผลเสียต่อโลก จึงตัดสินใจเดินทางย้อนเวลาไปฆ่าตัวเขาเองในอดีต ทฤษฎีสถาณเวลาจึงไม่เกิดขึ้น

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า ความรู้ทางวิทยาศาสตร์จะสร้างประโยชน์หรือโทษให้กับโลกนั้นขึ้นอยู่กับเจตนาผู้รู้วิทยาศาสตร์ว่าจะใช้

ไปบนทางสร้างสิ่งที่สร้างสรรค์ หรือสิ่งที่ทำลายทำร้ายกันจากเหตุการณ์ในเรื่อง เมื่อทฤษฎีสานามเวลาถูกรวบรวมไว้กับรัสเซีย สุปจน์เกรงว่ารัสเซียจะนำพาเส้นทางที่ไม่ดีจึงต้องรีบเดินทางย้อนอดีตไปฆ่าตัวเอง เพื่อไม่ให้ทฤษฎีสานามเกิดขึ้น

เรื่องถ้ำที่สุขมนุษย์คือ หุ่นยนต์ ของ ชัยคุปต์ ดร.เมธา ยอดวิทย์ ประดิษฐ์หมวกโลหะถ่ายทอดประสบการณ์ทำให้ผู้ถูกทดลองมีประสบการณ์ได้โดยไม่ต้องเรียนรู้ วิจารณ์การของเขาถูกปฏิเสธทุน ทำให้เขาผิดหวังมาก ดร.เมธาได้รับการอธิบายเหตุผลที่ไม่ให้ทุนพร้อมทั้งให้ชมผลงานของนักวิทยาศาสตร์คนอื่นที่ประดิษฐ์เครื่องมือที่มีลักษณะคล้ายเขา

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ หรือ เทคโนโลยีบางอย่างนั้นมีประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ ในขณะที่เดียวกันก็มีผลกระทบต่อคุณค่าความเป็นมนุษย์ มนุษย์สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ให้กันและกันได้แต่ในขณะที่เดียวกัน การถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยวิธีดังกล่าวเป็นการทำลายระบบการศึกษาของมนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ภาคภูมิใจ ดังข้อความว่าการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ได้อย่างง่าย ๆ มันทำลายไม่เพียงแต่ระบบการศึกษาของมนุษย์เท่านั้น หากเป็นการทำลายความภาคภูมิใจของมนุษย์เมื่อได้เรียนรู้ที่เดียวและสำคัญที่สุด มันยังทำลายความเป็นมนุษย์อีกด้วย.. เพราะถ้ามนุษย์ถูกใส่ความรู้ความจำกันได้ง่าย ๆ เหมือนใส่สมองหุ่นยนต์คอมพิวเตอร์แล้วมนุษย์จะแตกต่างจากหุ่นยนต์อย่างไร..

เรื่องชีวิตเดียว ของ บุญชน รลกอภาคนครไม่มีใครร้องไห้เสียใจกับความตายแล้ว เพราะเทคโนโลยีการทำโคลนนิ่ง สามารถจำลองมนุษย์คนที่เสียชีวิตได้ทุกอย่าง ตัวละครประสบอุบัติเหตุเจ็บหนัก แต่ภรรยาของเขาไม่ยอมพาเขาไปรักษา เธอจะปล่อยให้เขาตายแล้วค่อยนำไปโคลนเพราะเสียค่าใช้จ่ายถูกกว่า ตัวละครพยายามขอร้องไห้ให้เธอพาเขาไปโคลน เขาสาปแช่งว่าชีวิตมนุษย์ไม่มีคุณค่าอะไรเลยเพราะสามารถถ่ายแบบจำลองไว้ได้ด้วยกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ ภาพเขียนโบราณยังมีคุณค่ามากกว่ามนุษย์อีกเพราะไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีบางอย่างที่อำนวยความสะดวกให้กับชีวิตมนุษย์นั้น ในขณะที่เดียวกันก็ทำลายคุณค่าของความเป็นมนุษย์ด้วย จากเรื่อง เทคโนโลยีการทำโคลนนิ่งที่ทำให้มนุษย์ไม่ต้องร้องไห้เสียใจกับความตาย

อีกต่อไปแล้ว เพราะการหาโรคนึงสามารถจำลองแบบคนตายได้แต่ในขณะที่เดียวกันการโรคนึงก็ทำลายคุณค่าความเป็นมนุษย์

เรื่องคนแรกในรอบ 219 ปี ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต พ.ศ. 2831 เป็นโลกที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการแพทย์สูงสุด ผู้หญิงไม่ต้องตั้งท้องเอง เพราะมีมดลูกเทียมทำหน้าที่แทนได้อย่างสมบูรณ์ แต่ตัวละครชื่อ "นิชา" หลังจากที่ได้ศึกษาประวัติศาสตร์อารยธรรมโบราณ ความรู้สึกนึกคิดของเธอก็เปลี่ยนไปเธอตัดสินใจที่จะให้กำเนิดลูกจากครรภ์ของเธอเอง เพราะเธอต้องการมีความรู้สึกของความเป็น "แม่" อย่างในอดีต ซึ่งปัจจุบันความรู้สึกดังกล่าวไม่มี ทั้งโลกมีความเห็นเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายที่คัดค้านว่าการกำเนิดลูกวิธีนี้เสี่ยงต่ออันตรายที่จะเกิดขึ้นทั้งแม่และเด็ก และฝ่ายที่เห็นด้วยก็มี หลังจากนิชาคลอดลูกแล้ว ห้าปีต่อมาจำนวนเด็กที่เกิดจากแม่แท้ก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีบางอย่างที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์นั้น ในขณะที่เดียวกันก็จะทำลายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ได้ จากเรื่องเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เจริญมนุษย์อนาคตไม่ต้องตั้งครรภ์เอง ทำให้ทั้งเด็กและแม่เด็กมีความปลอดภัยมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกห่างเหินไป ดังจะเห็นได้จากการที่นิชาตัดสินใจตั้งครรภ์เอง เพราะเธอรู้สึกว่าโลกปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกห่างเหินกัน เธอต้องการให้ความรู้สึกรัก และผูกพัน ระหว่างมนุษย์ในอดีตกลับมา

3.2 ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์

นักเขียนเตือนผู้อ่านให้ระวังปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ได้แก่ เครื่องจักรกล หุ่นยนต์และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกสร้างขึ้นมารับใช้มนุษย์และอำนวยความสะดวกสบายให้กับชีวิตของมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากรื่องการกลับมาของไวรัส ของ บิงบอง เรื่องทาสเวลา ของ กาแล็กติกกา เรื่องประชากรคอมพิวเตอร์ ของ ซิลลิง ทราย เรื่องห้องขาว ของ อ.นาง เรื่องช่องว่างต่างระบบ และเรื่องประตูปิศาจของ สมวาริพัทธ์ เรื่องคำพิพากษา (ภาคอนาคต) ของ นุน ลุนาร์ เรื่องก้นยี่ 4828 เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย และเรื่องวันกิฟารโลกปี 2999 ของ ชัยคุปต์ เรื่องดินแห่งความพินาส และเรื่องผู้สูญเสีย ของ นิรันศักดิ์ บุญจันทร์

เรื่องการกลับมาของไวรัส ของบิงบอง โลกอนาคตที่รัฐแห่งหนึ่งทุกสิ่ง

ทุกอย่างควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้ววันหนึ่งคอมพิวเตอร์ส่วนกลางขัดข้อง เพราะถูกไวรัสทำลายตัวละครตัดสินใจทำลายโปรแกรมควบคุมคอมพิวเตอร์ทั้งหมด และเดินทางไปรัฐคู่แข่งเพื่อขอโปรแกรมหลักมาใช้แทน เพราะมีฉะนั้นประชาชนทั้งรัฐจะต้องตายภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง เพราะเครื่องฟอกอากาศหยุดทำงาน การเคลื่อนไหวทุกสิ่งทุกอย่างในรัฐต้องหยุดชะงักหมด

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของคอมพิวเตอร์ทำให้มนุษย์ถูกลดบทบาทนักเขียนต้องการแสดงให้เห็นว่า สังคมที่มีคอมพิวเตอร์เป็นส่วนสำคัญนั้นเป็นสังคมที่อ่อนแอ และเปราะบางเพราะเมื่อใด ที่เกิดความขัดข้องขึ้นกับคอมพิวเตอร์ เมื่อนั้นจะหมายถึงความวุ่นวาย และความเสียหายทั้งหมดทุกส่วนในสังคม จากในเรื่องเมื่อโปรแกรมหลักของรัฐบาลทำลาย ภายในรัฐเกิดเหตุวุ่นวาย ประชาชนทั้งหมดเกือบเสียชีวิต เพราะขาดออกซิเจน เนื่องจากเครื่องฟอกอากาศก็ถูกควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์

เรื่องทาสเวลา ของ กาแล็กติกา เดวิดออกติดตามหาพ่อและพี่ชายของเขาที่หายไประหว่างการเดินทางกับบริษัทท่องเที่ยวไปกับเวลา เดวิดพบความจริงว่าพ่อและพี่ชายของเขา และคนอื่น ๆ อีกหลายคน ถูกคอมพิวเตอร์ Z-4 กักเอาไว้ในร่างกายเพื่อเป็นทาส เดวิดต่อสู้ชนะคอมพิวเตอร์ Z-4 แต่ไม่สามารถช่วยชีวิตพ่อและพี่ชายไว้ได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่า คอมพิวเตอร์ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั้นเป็นเทคโนโลยีที่ต่างจากสิ่งอื่น ๆ เพราะมันมีความเป็นอิสระในตัวเอง มีความคิดเป็นของตนเอง มันสามารถทำงานได้เองโดยไม่ต้องมีคนคอยควบคุม มันเป็นสมองประดิษฐ์ที่ชาญฉลาด คุณสมบัติเหล่านี้ของเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่นักเขียนกังวลและเกรงว่ามนุษย์จะตกเป็นทาสของคอมพิวเตอร์ ในความหมายที่ว่ามนุษย์ยอมให้คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตและในสังคมมากเกินไป จากในเรื่องนักเขียนสร้างเรื่องให้คอมพิวเตอร์ Z-4 ทรยศมนุษย์ ردยักขังมนุษย์ไว้ในร่างกายของมันเพื่อใช้เป็นทาส เพราะคอมพิวเตอร์ต้องการแก้แค้นมนุษย์ที่ใช้งานมันราวกับทาส

เรื่องประชากรคอมพิวเตอร์ ของซิลลิง ดราวย โลกอนาคต ที่ มนุษย์ทุกคนตกอยู่ใต้อาณาจักรของคอมพิวเตอร์ มนุษย์ทุกคนจะมีสมองส่วนคอมพิวเตอร์ฝังอยู่ ตัวละครชื่อ "นายแพทย์ เวิร์น กริฟฟิม" รู้สึกกบฏกับคอมพิวเตอร์ เขาถูกจับในฐานะเป็นประชากรอันตราย ถูกทำลายคอมพิวเตอร์หลักในสมอง และ

ทาลายร่างกาย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่า คอมพิวเตอร์ซึ่งเป็น
ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์นั้นจะ เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตมนุษย์มากกล่าวคือมีอิทธิพล
ต่อความคิดของมนุษย์ โดยนักเขียนสร้างเรื่องให้โลกอนาคตมนุษย์ตกอยู่ใต้
อำนาจคอมพิวเตอร์ โดยชีวิตมนุษย์ทุกคนจะมีสมองคอมพิวเตอร์คอยบงการความ
คิดและพฤติกรรมของมนุษย์ ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

... คอมพิวเตอร์มันดูกระชากเอาความเป็นมนุษย์ของแกไปคอมพิวเตอร์
มันทาลายธรรมชาติ ทาลายมนุษย์ทีละน้อย เพื่อที่มันจะได้ครอบครอง
มนุษย์ที่ธรรมชาติสร้างมาแทน มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกับธรรมชาติ เพราะ
มนุษย์เกิดจากธรรมชาติ ไม่ใช่คอมพิวเตอร์... ในฐานะที่เกิดมาเป็น
มนุษย์เช่นบรรพบุรุษของมนุษย์โลก พวกเราต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของ
การเป็นมนุษย์ให้มากที่สุด มันถึงจะเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบ ...

นั่นคือนักเขียนต้องการเตือนว่าคอมพิวเตอร์จะ เข้ามามีอิทธิพลเหนือ
ความคิดของมนุษย์และทำให้มนุษย์ลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ลงไป

เรื่องห้องขาว ของ อ.นาง รลกออนาคต คอมพิวเตอร์เป็นผู้ครอบ
ครองโลก และจัดระบบระเบียบในโลกทั้งหมด เด็ก ๆ ทุกคนจะมีโอกาสพบแม่
ที่แท้จริงเมื่ออายุครบ 16 ปี แต่แม่ของแอนนาแอบมาพบแอนนาก่อนเวลาที่
กำหนด เธอจึงถูกจับส่งห้องขาว ที่ซึ่งลงโทษมนุษย์โดยจะถูกปรับเปลี่ยนสมอง
ใหม่โดยใช้คอมพิวเตอร์แทนเพื่อให้บุคคลนั้นมีความแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพ
ในการทำงานแต่จะไม่เหลือความเป็นมนุษย์อยู่ในตัวอีกเลย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ต้องการแสดงให้เห็นว่าคอมพิวเตอร์จะ เข้ามามีบทบาท
ครอบงำชีวิตมนุษย์ซึ่งมีผลคือ ทาลายความเป็นมนุษย์ และคุณค่าของความเป็น
มนุษย์ นักเขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าชีวิตมนุษย์ที่ยอมให้คอมพิวเตอร์ เข้ามามี
บทบาทต่อชีวิต หรือ ต่อสังคมมากเกินไปนั้นจะทำให้มนุษย์ขาดความรู้สึกของ
ความเป็นมนุษย์ อันหมายถึง ความละเอียดอ่อนของอารมณ์ และความรู้สึกหาก
มนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ก็เปรียบเสมือน ตัวละครในเรื่องที่ถูกลงโทษเข้าไปในห้อง
ขาวเพื่อปรับเปลี่ยนสมองของมนุษย์ให้เป็นสมองของคอมพิวเตอร์ และเมื่อนั้น
มนุษย์ก็จะเป็นมนุษย์อีกต่อไป

เรื่องช่องว่างต่างระบบ ของ สมวาริพัทธ์ รลกอนาคต ตัวละครเป็นหุ่นยนต์ ทำหน้าที่วิศวกรประจำบนสถานีอวกาศ เขารู้สึกเหงาจึงใช้บริการจัดหาคู่ซึ่งส่งผู้หญิงมาเป็นภรรยาให้ เขาทราบความจริงภายหลังว่าภรรยาของเขาเป็นมนุษย์ เธออธิบายให้เขาฟังว่าทางโลกส่งเธอมาเพราะหุ่นยนต์ผู้หญิงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบบนโลก หน้าที่สนองความต้องการทางอารมณ์ของหุ่นยนต์ผู้ชาย จึงเป็นหน้าที่ของมนุษย์ผู้หญิงที่ไม่มีหน้าที่และบทบาทอะไรบนโลก

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าหุ่นยนต์ซึ่งเป็นผลิตผลทางวิทยาศาสตร์นั้นจะทำให้มนุษย์ต้องสูญเสียคุณค่าของความเป็นมนุษย์ จากในเรื่องมนุษย์ผู้หญิงมีหน้าที่เพียงเพื่อสนองอารมณ์ของหุ่นยนต์ผู้ชาย เพราะมนุษย์ผู้หญิงไม่มีบทบาทอะไรบนโลกอีกต่อไปแล้ว เนื่องจากหน้าที่การงานที่ต้องใช้สมองและความคิด ล้วนเป็นหน้าที่ของหุ่นยนต์ นักเขียนต้องการแสดงให้เห็นว่าคุณค่าของมนุษย์นั้นอยู่ที่การทำงาน การให้หุ่นยนต์เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือการทำงานมากเกินไป จะเป็นการทำลายคุณค่าของความเป็นมนุษย์

เรื่องประตูปิศาจ ของ สมวาริพัทธ์ วัฒนา และโรฟาร เป็นเด็กชายที่ชอบเล่นคอมพิวเตอร์ โรฟารพิการหาข่าวขาดเพราะแพ้นั้นคอมพิวเตอร์เขาหลอกชวนวัฒนามาที่บ้านเพื่อแข่งขันเกมกับคอมพิวเตอร์ โดยมือวิยวะร่างกายเป็นเดิมพัน วัฒนาไม่รู้ว่าโรฟารอยู่เบื้องหลังเกมนี้ ผลการแข่งขันวัฒนาชนะมือวิยวะต่าง ๆ ติดร่างกายมารุ่งรัง ในขณะที่โรฟารแพ้นหมดตัว เหลือแต่หัวตั้งอยู่บนโต๊ะ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็นักเขียนต้องการเตือนผู้อ่านให้ระวังปัญหาที่จะเกิดจากคอมพิวเตอร์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมา เพราะคอมพิวเตอร์เป็นผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ที่มีสติปัญญาสูง และหากเมื่อใดที่มันไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์แล้ว มันจะเป็นภัยที่ร้ายกาจของมนุษย์ จากเรื่องของการแข่งขันของโรฟารและวัฒนาผ่านทางเกมคอมพิวเตอร์ โรฟารเป็นฝ่ายแพ้นหมดตัว เหลือแต่ศีรษะตั้งอยู่เป็นการชี้ให้เห็นว่าเมื่อใดที่คอมพิวเตอร์ชนะมนุษย์มีบทบาทเหนือชีวิตมนุษย์เมื่อนั้นมนุษย์จะสูญเสียทุกอย่างแม้แต่ความเป็นคน ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

... วิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือในการเอาชนะธรรมชาติของมนุษย์ แต่ทุกวันนี้วิทยาศาสตร์กำลังมีบทบาทเหนือธรรมชาติมากขึ้นทุกที เพราะมนุษย์นำมันมาใช้ในการธรรมชาติอย่างบ้าคลั่ง รดยลิมคิดไปว่ามนุษย์เองก็เกิดจากธรรมชาติ พวกเขากำลังเอาชนะกับสิ่งที่สร้างพวกเขาขึ้น

มา ซึ่งในที่สุดคือความพ่ายแพ้ที่น่าสะพรึงกลัว... ความพ่ายแพ้ที่จะทำ
ให้พวกเขาสัญญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง... แม้แต่ความเป็นมนุษย์ ...

เรื่องคำพิพากษา (ภาคอนาคต) ของ นูน ลูนาร์ รลกออนาคต หลัง
สงครามโลกครั้งที่สาม คอมพิวเตอร์เป็นผู้ครองโลก พวกมันจับมนุษย์คนสุดท้าย
ที่เหลืออยู่บนโลก คือ อดีตประธานาธิบดีที่ออกคำสั่งให้เกิดสงครามล้างโลก ผล
ของการพิพากษา ตัดสินให้ลงโทษจำเลยโดยผ่าตัดทำลายสมองส่วนเหตุผลออก
เหลือไว้เพียงสัญชาตญาณ และเนรเทศออกไปสู่อวกาศ หน้าที่สำคัญต่อมาที่
คอมพิวเตอร์จะต้องทำคือ "...คัมภีร์ศาสนา มันทั้งสองเครื่องทำคัมภีร์ศาสนา
ชนิดใหม่ขึ้นมา เป็นศาสนาที่มีนัยอยู่ว่าความเป็นพระผู้เป็นเจ้าทั้งมวลนั้น คือพวก
มันที่สร้างทุกอย่างขึ้นมาได้"

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการจะเตือนผู้อ่านว่ามนุษย์เป็นผู้สร้างและ
ควบคุมคอมพิวเตอร์ ดังนั้นมนุษย์จึงไม่ควรให้คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทกับชีวิต
และโลกมนุษย์มากเกินไป จากนั้นเรื่องนักเขียนสร้างเรื่องให้เป็นภาพที่ตรงกัน
ข้ามกับความเป็นจริง เมื่อคอมพิวเตอร์กลายเป็นผู้ครอบครองโลกและผู้สร้างทุก
สิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งศาสนา ในขณะที่มนุษย์ต้องตกเป็นจำเลยรอคำพิพากษาจาก
ศาลที่มีคอมพิวเตอร์เป็นผู้พิพากษาจะตากรรม การสร้างภาพที่ตรงข้ามเช่นนี้นัก
เขียนต้องการเตือนให้มนุษย์ตระหนักในบทบาทและอำนาจที่มีของมนุษย์ในฐานะ
ผู้สร้างสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ทั้งหลายในโลก

เรื่องกัณย์ 4828 ของ ชัยคุปต์ รลกออนาคต ซึ่งมีครูหุ่นยนต์ทำหน้าที่
ให้การศึกษากว่ากลางสภาพแวดล้อมที่มีแต่ของเทียม มีแต่ความแห้งแล้ง ขาด
สีสัน ทุกอย่างดำเนินไปอย่างมีระบบเหมือนเครื่องจักรกล กัณย์ 4828 ขัดแย้ง
กับระบบการศึกษาที่มีครูเป็นหุ่นยนต์ เขาถูกส่งไปลงโทษที่หน่วยพิมาย ที่นั่นมี
เบื้องหลังเป็นหน่วยใต้ดินปลดแอกโลกมนุษย์จากหุ่นยนต์ เขาได้พบกับครูมนุษย์
อย่างที่เขาเชื่อว่าเคยมี

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการเตือนผู้อ่านว่าผลิตผลทางวิทยา
ศาสตร์ อันได้แก่ หุ่นยนต์และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ นั้นจะเป็นตัวการทำลายศิลปะ
และความงดงามของธรรมชาติ ตลอดจนถึงคุณค่าความเป็นมนุษย์ จากนั้นเรื่อง
สะท้อนให้เห็นภาพของโลกอนาคตที่มีแต่ของเทียม สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ และหุ่น
ยนต์ทำให้เป็นโลกที่ไม่น่าอยู่สำหรับมนุษย์ จากข้อความตอนหนึ่งว่า

... โชคดีที่คนมีความคิดอย่างคุณยังมีอยู่บ้างที่ยังต้องการมนุษยจริง ๆ เพื่อสร้างโลกของเราให้เป็นโลกที่มีทั้งวิทยาการและความงดงามด้วยอารมณ์ด้วยความรู้สึกรวมทั้งศิลปะและคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ ทว่าเราต้องดำเนินการกันอย่างลับ ๆ อย่างระมัดระวังที่สุด และหวังว่าในที่สุด เราจะสามารถปลดแอกโลกของเราให้เป็นโลกที่เป็นคุณค่าความเป็นมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง รอดยมีหุ่นยนต์เป็นผู้ช่วย ฆ่าเชื้อเป็นครูโดยสมบูรณ์ดังที่เป็นอยู่ ...

เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต พ.ศ. 2603 บนดาวอังคาร ศาสตราจารย์กัลป์ พงศ์สุริยะ ได้รับคำสั่งจากทางโลกให้เดินทางกลับโลกด่วน แต่เขาขัดขืนคำสั่งอยู่จนต่อไปบนดาวอังคารเพื่อสร้างดาวอังคารให้เป็นโลกใหม่ รอดยมีหุ่นยนต์เป็นผู้ช่วย เขาได้ทราบข่าวว่าทางโลกเกิดสงครามไม่มีมนุษย์คนใดรอดชีวิต เขาจึงเป็นมนุษย์คนสุดท้ายที่เหลืออยู่บนดาวอังคารโดยมีหุ่นยนต์นับร้อยเป็นเพื่อน ต่อมาเมื่อเขาตายระบบสุริยะโดยเจ้าโลกพันธุ์ใหม่คือหุ่นยนต์ก็เริ่มขึ้น

เรื่องสั้นเรื่องนี้เน้นเขียนต้องการเตือนให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงานของหุ่นยนต์ซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ที่มีความสามารถเทียบเท่าหรือมากกว่ามนุษย์ในบางครั้งดังนั้นในการใช้งานหุ่นยนต์จึงต้องเพิ่มความระมัดระวังและรอบคอบเพื่อลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้งานหุ่นยนต์ จากในเรื่องนี้นักเขียนชี้ให้เห็นถึงความสามารถและประสิทธิภาพของหุ่นยนต์ที่เทียบเท่ามนุษย์ รอดยให้หุ่นยนต์เป็นผู้ครองจักรวาลหลังจากมนุษย์คนสุดท้ายตายไปแล้ว

เรื่องวันกีฬาโลกปี 2999 ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคตปี 2999 เป็นโลกที่หุ่นยนต์ครอบครองอย่างสมบูรณ์ เพราะมนุษย์ทั้งโลกตายหมดแล้วหลังสงครามโลกครั้งที่สาม และขณะนี้หุ่นยนต์ก็พยายามที่จะสร้างมนุษยจริง ๆ ขึ้นมาให้ได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หุ่นยนต์มีความสามารถ และมีประสิทธิภาพสูงจากการที่หุ่นยนต์ครอบครองโลกอนาคต และจะเป็นผู้สร้างมนุษยอีกด้วยรอดยนักเขียนสร้างเรื่องให้ตรงข้ามกับความเป็นจริงที่มนุษย์คือ ผู้สร้างหุ่นยนต์ เพราะต้องการจะเตือนผู้อ่านให้ระมัดระวังและมีความรอบคอบขณะใช้งานหุ่นยนต์

เรื่องคืนแห่งความพินาศ ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ รลอกอนาคต พ.ศ. 2727 กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่ถูกปลดออกจากการงานเพราะโรงงานเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิต อดทนาระบบคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์เข้ามาใช้รวมตัวกับประท้วงเดินทางเข้าเมืองหลวง รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขสถานะการณ์ได้หุ่นยนต์ที่ส่งมาสกัดผู้ประท้วงก็ปฏิบัติการไม่ได้เพราะเส้นทางลำเลียงขัดข้อง วนที่สุดกลุ่มคนงานเข้าเมืองหลวงได้ และเผาเมืองวอดวาย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ต้องการแสดงให้เห็นว่าผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ ได้แก้คอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์นั้นเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นมาจากความสละสลวยให้กับชีวิตมนุษย์ แต่ในขณะที่เดียวกันหากมนุษย์ปล่อยให้สิ่งเหล่านี้มีบทบาทต่อชีวิตของมนุษย์มากขึ้น อดทนปราศจากการวางแผนให้รอบคอบแล้วคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์จะ เป็นตัวที่ทำลายกลไกของสังคมและทำลายคุณค่าของมนุษย์ จากในเรื่องเพราะทางโรงงานนำหุ่นยนต์และคอมพิวเตอร์เข้ามาทำงานและปลดคนงานออก ทำให้คนงานจำนวนมากไม่พอใจเดินขบวนประท้วง และเหตุการณ์ก็ลุกลามใหญ่โตขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นการจลาจล นักเขียนแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ผู้ใช้แรงงานจะเป็นชั้นที่ได้รับความกระทบมากที่สุดจากการที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในวงการอุตสาหกรรม ดังข้อความหนึ่งว่า

... การใช้แรงงานคนจำนวนมากเพื่อการผลิตนั้นได้ทำให้เกิดกิจการของโรงงานต้องประสบปัญหาหลายด้าน ทั้งปัญหาการขาดทุน การสูญเสียเวลาค่าจ้างแรงงานต่อคนหนึ่งเพิ่มขึ้น และผลผลิตจากแรงงานคนที่ไม่ได้รับไม่เต็มที่... ดังนั้นผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ จึงมีมติให้ปลดคนงานชายหญิงทั้งหมดออก และเห็นด้วยกับการนำเอาเทคโนโลยีล้ำยุคเข้ามาทำงานแทนคน ...

เรื่องผู้สูญเสีย ของนิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ พลกับชัยเป็นคนงานโรงงานที่ถูกปลดเพราะโรงงานนำหุ่นยนต์เข้ามาทำงานแทนมนุษย์ เขาทั้งสองยอมจำนนต่อชะตากรรม และจะเดินทางกลับบ้านพลและชัยครุ่นคิดถึงอนาคตของตนเองและครอบครัวด้วยความเศร้าและกังวลใจ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการเตือนว่า การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในวงการอุตสาหกรรมนั้นต้องทำอย่างรอบคอบเพราะมีผลกระทบต่อชีวิต

มนุษย์โดย เฉพาะชนชั้นแรงงานซึ่งเป็นกลไกหนึ่งของสังคม นอกจากนั้นคอมพิวเตอร์ และหุ่นยนต์จะเป็นคู่แข่งที่สำคัญของมนุษย์ในตลาดแรงงานในอนาคตตั้งข้อความเป็นว่า

... "คิดดูแล้วกัน ระหว่างคนอย่างพวกเรา กับหุ่นยนต์ โรงงานต่าง ๆ จะเลือกเอาใครไว้ทำงาน หุ่นยนต์นะ เพียงกดปุ่มมันก็ทำงานได้ทั้งวันทั้งคืนแล้ว หน้าของมันยังทำงานรวดเร็วและทำในสิ่งที่พวกเราทำไม่ได้อีกด้วย"

"แต่พวกมันไม่ใช่มนุษย์ที่มีชีวิตจิตใจนะ ชัย" พลแย้งบ้าง

"เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมเขาไม่ได้นึกถึงเรื่องชีวิตจิตใจหรอก ..แต่เขาจะนึกถึงตัวเลขกำไรขาดทุน" ชัยบอก "เจ้าของโรงงานก็ยิ่งชอบสิ่งที่ได้พวกหุ่นยนต์มาทำงาน เพราะนอกจากจะได้ผลผลิตสูงกว่าคนทำแล้ว ก็ไม่ต้องยุ่งยากอะไรอีกด้วย... ไม่ต้องเสียค่าจ้าง ไม่ต้องเสียค่าสวัสดิการ ไม่ต้องเสียค่าประกันสังคมแรงงาน และที่สำคัญมันประหยัด หรือเข้ากับสภาพแรงงานไม่ได้มันแหละมันจึงกลายเป็นพนักงานที่แสนดี ..เพราะมันมีแค่สมองกลที่อยู่ภายใต้การควบคุมของนายจ้างทุกประการ นั่นเอง" ...

3.3 ภัยจากดวงอาทิตย์

ดวงอาทิตย์แหล่งพลังงานถาวรที่ใหญ่ที่สุดของโลก นักเขียนต้องการเตือนผู้อ่านให้ระวังภัยที่จะเกิดขึ้นเพราะดวงอาทิตย์ ดังจะเห็นได้จากเรื่องเมืองลอยฟ้า เรื่องโรล-3 สู้ดวงอาทิตย์ และ เรื่องสัญญาณจากอวกาศ ของ ชัยคุปต์ และ เรื่องจักรวาลมฤตยู ของ ศิริกนก

เรื่องเมืองลอยฟ้า ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคตมีข่าวร้ายจากวงการวิทยาศาสตร์ว่าดวงอาทิตย์จะเกิดการแปรปรวนครั้งใหญ่ในปี พ.ศ. 2586 โดยรังสีอัลตราไวโอเลต จะถูกปล่อยออกมาจากดวงอาทิตย์กระหน่ำใส่โลกในอัตราสูงกว่าปกติถึง 40 เท่า พายุคลื่นรังสีอัลตราไวโอเลตจากดวงอาทิตย์จะทะลุชั้นโอโซนทำลายชีวิตมนุษย์ทั้งโลก โลกจึงเตรียมการแก้ปัญหาด้วยการระดมวิศวกรช่างเทคนิค และ นักวิทยาศาสตร์สร้างเมืองลอยฟ้าสำหรับมนุษย์หนึ่งล้านคน และโครงการสร้างเกราะคุ้มครองโลกทั่วโลก

เรื่องโรล-3 สู้ดวงอาทิตย์ ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคต พ.ศ. 2564

เกิดพายุแม่เหล็กบนดวงอาทิตย์ก่อนกำหนดที่นักวิทยาศาสตร์คาดไว้ถึง 4 ปี โครงการโรส-3 สูดวงอาทิตย์จึงถูกกำหนดขึ้นมาอย่างเร่งด่วน เพราะพายุแม่เหล็กเกิดขึ้นพร้อมกับจุดดับบนดวงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์จึงตั้งโครงการโรส-3 สูดวงอาทิตย์เพื่อเดินทางไปสำรวจดวงอาทิตย์

เรื่องสัญญาจากอวกาศ ของ ชัยคุปต์ สถาปนาอวกาศบนดวงจันทร์ได้รับสัญญาพรหัสจากมนุษย์ต่างดาวที่กำลังเดินทางมาโลก แต่ไม่สามารถแปลรหัสได้ จึงรับทำลายยานอวกาศนั้นภายหลังจึงถอดรหัสได้ว่ามนุษย์ต่างดาวที่เดินทางมาโลก คือ คณะนักวิทยาศาสตร์ที่จะมาช่วยป้องกันโลกให้พ้นจากภัยที่จะเกิดขึ้นจากดวงอาทิตย์ รอยจะเกิดขึ้นวันที่โลกหมุนรอบตัวเองครบ 35 รอบ นับจากวันที่มนุษย์ต่างดาวเดินทางถึงโลก

เรื่องจักรวาลมฤตยู ของ ศิริกนก มนุษย์ต่างดาวจากดาวอังคาร เดินทางมาโลกเพื่อเตือนให้โลกระวังภัยจากดวงอาทิตย์ รอยเล่าให้มนุษย์ฟังว่า ดาวอังคารเคยเป็นดาวเคราะห์ดวงที่สามเหมือนโลก ต่อมาดาวพหลุดออกมาจากดวงอาทิตย์ทำให้มวลของดวงอาทิตย์น้อยกว่าเดิม แรงดึงดูดที่มีต่อดาวเคราะห์ดวงอื่น ๆ จึงน้อยไปด้วย โลกจึงเคลื่อนออกมาแทนที่ดาวอังคาร และบัดนี้อีกไม่กี่ปีปรากฏการณ์ เช่นที่เคยเกิดขึ้นกับดาวอังคารจะเกิดขึ้นอีก มนุษย์จากดาวอังคารจึงมาชวนมนุษย์โลกให้หนีภัยจากดวงอาทิตย์ไปอยู่ด้วยกัน

เรื่องสั้นทั้งสี่เรื่องที่กล่าวมานี้ เป็นเรื่องสั้นที่จินตนาการจากปัญหาที่จะเกิดขึ้นเพราะดวงอาทิตย์ทั้งสี่จึงเป็นไปดีที่จะกล่าวว่าการที่นักเขียนนำเรื่องของดวงอาทิตย์มาสร้างเป็นมโนทัศน์ของเรื่องนั้น เพราะนักเขียนต้องการจะเตือนภัยมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันเนื่องมาจากดวงอาทิตย์

3.4 ปัญหามลภาวะ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งนั้น อาจเป็นการสร้างปัญหาอื่น ๆ ตามมาเป็นปัญหาลูกจรจรัญ ปัญหาที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ปัญหามลภาวะ นักเขียนต้องการเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหามลภาวะ อันได้แก่ มลภาวะทางอากาศ มลภาวะทางดิน มลภาวะทางน้ำ และปัญหาสภาวะเรือนกระจก

3.4.1 มลภาวะทางอากาศ มลภาวะทางอากาศ หมายถึง สภาพ

อากาศที่เต็มไปด้วยสารที่อันตรายต่อชีวิตมนุษย์ เช่น สารตะกั่ว ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ซึ่งมีสาเหตุมาจากโรงงานอุตสาหกรรม และรถยนต์ เป็นต้น เรื่องสั้นที่มีบทบาทในการเตือนปัญหามลภาวะทางอากาศได้แก่ เรื่องผืนร่างของ วรรณกาญจน์ เรื่องยิ่งกว่าโทษประการ ของ ชัยคุปต์ เรื่องทาสมนุษย์ของ สมนึก พานิชกิจ และเรื่องคุ้มจริง ๆ ของ รัชตวิษ

เรื่องผืนร่าง ของ วรรณกาญจน์ รลอกอนาคต พ.ศ. 2550 เต็มไปด้วยมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ต้นไม้ตายเกือบหมด ทุกบ้านใช้เครื่องปรับอากาศ รถยนต์ติดเครื่องปรับอากาศดูดเอาโอโซนและความร้อนไปเพื่อให้กับสิ่งแวดล้อม อุณหภูมิของอากาศร้อนมากขึ้น ๆ ทุกวัน จนในที่สุดถึงจุดเดือด ประชาชนต้องอพยพไปอยู่ที่จังหวัดอื่น มีแต่ตัวละครที่ยังยืนยันไม่อพยพไปไหน และกำลังจะตายเพราะพิษของความร้อน แต่แล้วเขาก็พบว่าเขาฝันไป

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนนำปัญหามลภาวะทางอากาศมาเป็นบมปัญหาของเรื่อง เพื่อต้องการเตือนให้ผู้อ่านระวังภัยจากมลภาวะทางอากาศ ด้วยการสร้างเรื่องเป็นเหตุการณ์ของโลกอนาคตผลที่เกิดมลภาวะทางอากาศ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าปัญหามลภาวะเกิดขึ้นเพราะโรงงานอุตสาหกรรมและรถยนต์

เรื่องยิ่งกว่าโทษประหาร ของ ชัยคุปต์ บนดวงจันทร์ ตัวละครชื่อ "ลูนาร์" เป็นเด็กหญิงวัย 8 ขวบ ทาหลอดบรรจุก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แต่ก็เป็นโทษที่ร้ายแรง เธอถูกลงโทษให้เนรเทศไปอยู่ดินแดนที่เคยเป็นที่อยู่ของมนุษย์มาก่อน แต่ถูกมนุษย์ทำลายกลายเป็นดินแดนแห่งมลภาวะของสภาพแวดล้อมเลวร้ายที่สุดในระบบสุริยะ เป็นที่อยู่เฉพาะของมนุษย์ และนักโทษ พ่อของเธอยอมรับโทษที่ยิ่งกว่าโทษประหารแทนลูนาร์ ดินแดนนั้นมีชื่อเดิมว่า "รลอก"

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการเห็นว่าปัญหามลภาวะเกิดขึ้นจากมนุษย์และอนาคตหากมนุษย์ยังคงไม่ใส่ใจต่อปัญหามลภาวะโลกของเราจะเต็มไปด้วยมลภาวะและเมื่อนั้นมนุษย์และสิ่งมีชีวิตใด ๆ ก็ไม่สามารถอยู่ได้ จากเรื่องนักเขียนสร้างเรื่องให้รลอกอนาคต เป็นดินแดนที่ไม่มีใครอยากมาอยู่ เพราะเป็นดินแดนสำหรับนักโทษ ตัวละครมีความผิดข้อหาปล่อยก๊าซคาร์บอนไดร์ออกไซด์เข้าสู่บรรยากาศดวงจันทร์ จึงถูกเนรเทศมาอยู่รลอก

เรื่องทาสมนุษย์ ของ สมนึก พานิชกิจ รลอกอนาคตที่สภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยสารพิษ ทุกคนต้องใส่หมวกกรองอากาศตัวละครชื่อ "พลอย" ได้รับข่าวว่ายานอวกาศของลูกสาวประสบอุบัติเหตุและพบว่าสามีออกจากบ้านโดยลืมสวม

หมวกกรองอากาศไปด้วย พลอยตกใจมากวิ่งออกไปนอกบ้านโดยลืมสวมหมวกกรองอากาศด้วย

เรื่องสั้นเรื่องนี้ผู้เขียนต้องการเตือนผู้อ่านเกี่ยวกับปัญหามลภาวะทางอากาศ ด้วยการสร้างเรื่องให้เกิดขึ้นที่โลกอนาคตเพื่อแสดงผลของมลภาวะทางอากาศทำให้สภาพแวดล้อมถูกทำลาย อากาศมีพิษจนมนุษย์ทุกคนต้องสวมหมวกกรองอากาศ และมีเครื่องกรองอากาศในบ้าน นักเขียนไม่ต้องการให้โลกมนุษย์เป็นเช่นโลกอนาคตในเรื่อง นักเขียนชี้ให้เห็นสาเหตุของมลภาวะ ดังข้อความว่า

... มลพิษต่าง ๆ เกิดขึ้นด้วยน้ำมือของมนุษย์ มนุษย์ต้องพยายามกำจัดและหลีกเลี่ยงเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์ มันน่าแปลกเหมือนกันที่มนุษย์พยายามสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสิ่งสนองความสุขความพอใจสำหรับมนุษย์ขึ้นมากมาย และสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นก็สร้างปัญหาตามมาห่มนุษย์ เมื่อปัญหามีมากขึ้นตามอัตราสิ่งเหล่านั้น มนุษย์ก็สร้างสิ่งแก้ปัญหาขึ้นมาอีก ยิ่งมากปัญหาอื่น ๆ ก็ตามมาเหมือนลูกธนู ไม่มีวันสิ้นสุด วนที่สที่สุดมนุษย์ก็ตกเป็นทาสของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมา ...

เรื่องคุ้มจริง ๆ ของโชตวิรัช โลกอนาคต พ.ศ. 2800 สภาพของโลกเต็มไปด้วยมลพิษ มีประชากรอาศัยเต็มไปหมดทั้งบนพื้นดินและเมืองใต้ดิน ตัวละครเป็นชายหนุ่มที่กำลังก่อร่างสร้างตัว จึงไปซื้อที่อยู่ ที่ "แฟลตใต้ทะเล" เพราะมีราคาไม่แพง ระบบสาธารณูปโภคดีเยี่ยม และที่สำคัญไม่มีมลภาวะ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการเตือนปัญหามลภาวะทางอากาศ จากในเรื่องนักเขียนสร้างฉากโลกอนาคตให้เต็มไปด้วยมลภาวะทำให้มีผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์ กล่าวคือมนุษย์ในอนาคตกินอาหารที่อาศัยยากลำบาก จนในที่สุดต้องไปสร้างแฟลตใต้ทะเลพักอาศัยอยู่ นักเขียนต้องการชี้ให้ผู้อ่านตระหนักว่าหากปล่อยไว้ปัญหามลภาวะทางอากาศเกิดขึ้นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ มนุษย์ผู้ก่อให้เกิดมลภาวะจะเป็นผู้รับเคราะห์กรรมนั้น

3.4.2 มลภาวะทางดิน มลภาวะทางดิน หมายถึง ดินเสีย ดินเสื่อมคุณภาพทำให้ขาดแร่ธาตุไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ มลภาวะทางดินเกิดจากการใช้ยาปราบศัตรูพืช และการใช้ปุ๋ยเคมีบำรุงดินมากเกินไป เรื่องสั้น

ที่มีบทบาทในการเตือนปัญหามลภาวะทางดิน ได้แก่ เรื่องผักสดจางสุดท้ายของวรพล พรหมิกบุตร และเรื่องโลกตาย ของ ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก

เรื่องผักสดจางสุดท้าย ของ วรพล พรหมิกบุตร ผู้แทนจากหมู่บ้านสารพิสัยรายงานในที่ประชุมด้วยความเสียใจว่า ผักสดที่เขานำมาให้นานวันนี้เป็นผักสดจางสุดท้ายของโลกที่สามารถบริโภคได้ ต่อไปนี้โลกจะต้องมีคำขวัญว่า "เพื่อสุขภาพและพลาณามัย โปรดงดบริโภคผักสดและผลไม้" สาเหตุที่เกิดสารพิษเพราะการใช้สารเคมีและยาปราบศัตรูพืช

เรื่องสั้นนี้นักเขียนพยายามชี้ให้ผู้อ่านเห็นถึงสาเหตุของการเกิดมลภาวะทางดินว่ามาจากการใช้เทคโนโลยีโดยขาดความระมัดระวัง ได้แก่ การใช้ยาปราบศัตรูพืช และการใช้ปุ๋ยเคมี นอกจากนี้นักเขียนยังชี้ให้เห็นอันตรายและผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวคือมลภาวะทางดินนั้น เป็นการทำลายสภาวะสมดุลทางธรรมชาติ เป็นปัญหาใหญ่ที่ค่อย ๆ สะสม ดังนั้นเราจึงควรหาทางป้องกันไม่ให้อันตรายทางดินเกิดขึ้นซึ่งเป็นวิธีที่ดีกว่าจะหาทางแก้ไขภายหลังเมื่อปัญหานั้นเกิดขึ้นแล้วดังตัวอย่างจากเรื่อง นักเขียนเตือนให้ผู้อ่านตระหนักถึงภัยของมลภาวะทางดิน ดังข้อความว่า

... สมดุลธรรมชาติชุดดั้งเดิมในชุมชนเกษตรกรรมทุกหนทุกแห่งในโลก ถูกทำลายลงไปแล้วอย่างไม่มีวันกลับคืนภายในระยะเวลา 2-3 ทศวรรษ นับจากวันนี้เป็นต้นไปมนุษย์ต้องปรับสภาวะร่างกายของตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมในระบบนิเวศน์วิทยาชุดใหม่ของโลก พูดย้ำชัดกว่านี้คือ พวกเราต้องหัดปรับตัวให้เข้ากับสารเคมีสังเคราะห์นับร้อยชนิดที่พวกเราสร้างและนำมาใช้กันอย่างเร่งรัดในช่วงเวลาไม่กี่สิบปีที่ผ่านมา จนบัดนี้มันแทรกซึมอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งในดิน ในน้ำ ในอากาศ ในอาหาร ในทุกอย่างที่เราเลือกกลืนและกินอยู่ทุกวันไม่มีวันหยุด เราหัดดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางละอองปุ๋ยและยาฆ่าแมลง เราต้องหัดหายใจให้อยู่รอดด้วยการสูดอากาศที่มีส่วนผสมของสารเคมีสังเคราะห์เข้มข้น เราต้องหัดกินอาหารที่เปราะเปื้อนภายในหมู่บ้านสารพิษ ...

เรื่องโลกตาย ของ ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก มนุษย์ต่างดาวสองคนเดิน

ทางมาเก็บตัวอย่างดินที่เสื่อมคุณภาพบนโลก เพราะจากการใช้ยาฆ่าแมลงและปุ๋ยเคมีทำให้ดินของโลกตาย มนุษย์ต้องอพยพไปอยู่ที่อื่น ขณะยานอวกาศเดินทางกลับพบฝูงแมลงกลุ่มใหญ่ทำให้ยานขัดข้องต้องอยู่บนโลก มนุษย์ต่างดาวพบว่าเมื่อแมลงฝูงนี้ไม่มีอาหาร วงจรชีวิตของพวกมันมี 15 วันเท่านั้นเอง ชากแมลงนับล้าน ๆ ตัวทับถมปกคลุมโลก เมื่อฝนตกเมล็ดพันธุ์พืชที่ยังหลงเหลืออยู่ก็งอกงามท่ามกลางปุ๋ยคือซากแมลง โลกมนุษย์กลับอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนชี้ให้เห็นถึงปัญหามลภาวะทางดินว่ามีสาเหตุมาจากการใช้ยาฆ่าแมลงและการใช้ปุ๋ยเคมี โดยแสดงผลกระทบระยะยาวด้วยภาพของโลกอนาคตที่พื้นดินเสื่อมคุณภาพจนมนุษย์ต้องอพยพไปอยู่ที่อื่น นอกจากนักเขียนเตือนให้ตระหนักถึงภัยของมลภาวะทางดินแล้ว นักเขียนชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาด้วยการนำการเกษตรโดยวิถีธรรมชาติมาเสนอ จากนั้นเรื่องคือการที่ฝูงแมลงกินเมล็ดข้าวโพดจนหมดและตายลงกลายเป็นปุ๋ย เมื่อฝนตกอีกครั้งเมล็ดพืชจึงงอกงาม เป็นการทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ โดยปราศจากการใช้สารเคมี

3.4.3 มลภาวะทางน้ำ มลภาวะทางน้ำ หมายถึง แหล่งน้ำเน่าเสียทำให้สิ่งมีชีวิตอาศัยในน้ำไม่ได้ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค และสิ่งสกปรก เรื่องสั้นที่มีบทบาทในการเตือนปัญหามลภาวะทางน้ำ ได้แก่ เรื่องหมอกนิตรา ของ พาราไดออกซ์

เรื่องหมอกนิตรา ของ พาราไดออกซ์ กรุงเทพฯ เต็มไปด้วยแม่น้ำลำคลองเน่าเสีย เมื่อผู้คนจากต่างหวงพอรับทาบฎิกริยากับน้ำเน่าทำให้เกิดหมอกสีขาวที่ครึ้มสุดมเข้าปจะหลับไม่มีวันตื่นเพราะพิษของมัน

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการจะเตือนภัยปัญหาแหล่งน้ำ ด้วยการนำปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสียมาสร้างภาพเกินความจริงให้มีการทาบฎิกริยากับผู้คนต่างหวงพอรับ ซึ่งทำให้คนที่สุดคมเข้าปเสียชีวิต นักเขียนสร้างเรื่องเช่นนี้เพื่อต้องการให้ผู้อ่านสนใจและเห็นอันตรายที่จะเกิดขึ้นเพราะปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสียซึ่งไม่ได้หมายความว่า จะเป็นอันตรายจากหมอกนิตราดังในเรื่อง เพราะหมอกนิตราเป็นสิ่งที่นักเขียนจินตนาการขึ้นมา นอกจากนี้ นักเขียนวิพากวิจารณ์ว่าปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสียมีสาเหตุจากมนุษย์ ดังข้อความว่า

... มีกลิ่นอย่างหนึ่งลอยปะปนอยู่ในอากาศ กลิ่นคล้ายน้ำเน่าตามลำคลอง ทั้งกลิ่นและขยะมูลฝอยในน้ำสีดำกาท เป็นภาพพจน์ติดลบอีกอย่าง

หนึ่งของกรุงเทพฯ ช่วงไม่เห็นมีใครสนใจจะแก้ไข มีแต่คนช่วยทำหมัน
เน่าเหม็นอย่างไม่มีเหลือวแล ตอนนี้ความสกปรกก็เป็นสาเหตุใหม่ที่ย้อน
กลับมาสร้างความหายนะให้กับพวกเขาแล้ว ...

3.4.4 ปัญหาสภาวะเรือนกระจก ปัญหาสภาวะเรือนกระจก
หมายถึงสภาพที่โรชนานชั้นบรรยากาศของโลกถูกทำลายทำให้รังสีอินฟราเรตจาก
ดวงอาทิตย์ส่องมายังโลกในปริมาณมากกว่าปกติ และไม่สามารถปล่อยให้ทะลุ
กลับสู่อวกาศได้ จึงเกิดสภาพกักเก็บความร้อนของบรรยากาศรอบโลก
เรื่องสั้นที่มีบทบาทในการเตือนปัญหาสภาวะเรือนกระจก ได้แก่ เรื่องการกลับ
มาของมนุษย์แมลง ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย เรื่อง มฤตยูบ้านเขียว ของ ประมวล
คารดาช และเรื่องยุ่ง ของ สามารถ รัศมีโรจนวงศ์

เรื่องการกลับมาของมนุษย์แมลง ของ ไพรัตน์ ยัมวิสัย แมลงผิงหนึ่ง
จากต่างดาวเคยมาเยือนโลกเมื่อปี พ.ศ. 2496 แล้วพร้อมใจกันตายทั้งผิง
วกลั่นแหล่งน้ำเน่าเสียเวลาต่อมาปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสียก็กลายเป็นปัญหาใหญ่
แมลงจากต่างดาวมาเยือนโลกอีกครั้งแล้วคราวนี้พร้อมใจกันตายในเรือนกระจก
ทั้งผิง นักวิทยาศาสตร์คาดว่าปัญหามลภาวะที่จะรุนแรงที่สุดคือ ปรากฎการณ์
เรือนกระจก แมลงเหล่านี้เป็นทูตมาเตือนให้มนุษย์เตรียมพร้อมที่จะรับมือกับ
ปัญหามลพิษ

เรื่องสั้นนี้นักเขียนต้องการเตือนภัยปัญหาสภาวะเรือนกระจก ด้วยการ
นำปัญหาสภาวะเรือนกระจกมาสร้างเป็นเรื่องแนวสึกลับ เพื่อสร้างความสนุก
สนานกับผู้อ่าน แต่ในขณะเดียวกันก็แฝงบทบาทในการเตือนผู้อ่านไว้ด้วย นัก
เขียนสร้างเรื่องเปรียบเทียบสะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์ในสังคมตระหนักถึงปัญหา
สภาวะเรือนกระจกทั้งจากในเรื่องและสภาพสังคมจริง ๆ แต่ในเรื่องยังระชดดี
ที่มีแมลงจากต่างดาวมาเตือนภัย ในขณะที่สภาพสังคมจริง ๆ นั้น นักเขียน
เปรียบเสมือนแมลงจากต่างดาวที่เขียนเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อเตือนภัยปัญหาสภาวะ
เรือนกระจกต่อผู้อ่าน ดังข้อความว่า

... ตอนนี้ปรากฏการณ์เรือนกระจกยังไม่รุนแรงอย่างมหาศาลอย่าง
น้อยประชาชนยังไม่ตื่นตัวมากกับมลพิษเดิม ๆ ที่เรามีอยู่ หมอลองวาด
ภาพอนาคตอีกสักสี่สิบปีข้างหน้าสิ ผมพนันหมดกระเป๋าเลยปรากฏการณ์

เรือนกระจกที่แหละที่เป็นปัญหามลภาวะที่รุนแรงที่สุดในยุคนี้ ...

เรื่องมฤตยูบ้านเขียว ของ ประมวล ดารดาช โลกอนาคต มนุษย์ต้องหลบไปอาศัยอยู่ที่เมืองใต้ดิน เพราะปัญหามลภาวะเก็บกักความร้อนของโลก ผลจากการใช้เชื้อเพลิงสะสมมาตั้งแต่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ทำให้โลกเกิดน้ำท่วมใหญ่และน้ำแข็งที่ขั้วโลกละลาย มีโรคระบาดแปลก ๆ และเกิดปัญหาขาดแคลนอาหารและที่อยู่อาศัยทั่วโลก ดร.เอก วงศ์วิทยา นักวิทยาศาสตร์ของไทยทำงานวิจัยแก้ปัญหามลภาวะเก็บกักความร้อนของโลกได้สำเร็จ แต่ถูกผู้ช่วยชาวอเมริกันทรยศ ดร.เอก เสียชีวิตในห้องทดลองโดยไม่ทราบสาเหตุ

เรื่องสั้นเรื่องนี้เน้นเขียนต้องการเตือนภัยผู้อ่านเกี่ยวกับปัญหามลภาวะเรือนกระจก รดยกำรสร้างเรื่องให้ผู้อ่านเห็นผลกระทบที่เกิดจากสภาวะเรือนกระจกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ถึงสาเหตุของสภาวะเรือนกระจกด้วย ดังข้อความว่า

... ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไนตริกออกไซด์ อัลคัลไฮด์ ฯลฯ มีอยู่ในชั้นบรรยากาศเกินกว่าวิกฤติถึงขั้นเท่า ไม่สามารถกำจัดลงอย่างรวดเร็ว จับปล้นโดยเฉพาะคาร์บอนไดออกไซด์ และไอน้ำในชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์เป็นตัวกักกันความร้อนที่โลกคายออกมา ทำให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นเรื่อย ๆ โลกเราจึงเปรียบเสมือนอยู่ในเรือนกระจก สาเหตุ-การใช้เชื้อเพลิงที่เกิดจากฟอสซิล เช่น น้ำมัน ถ่านหิน ที่เริ่มต้นสะสมในสมัยปฏิวัติอุตสาหกรรมในศตวรรษที่ 18 และสงครามในตะวันออกกลางที่เชื้อเพลิงเหล่านี้ถูกเผาผลาญไปจนหมดโลก ...

เรื่องยูง ของ สามารถ รัชมิ์รจนวงศ์ ตัวละครพบยูงมีวิวัฒนาการทางสมองใกล้เคียงมนุษย์ ผลของการศึกษาพบว่าสาเหตุมาจากบรรยากาศในชั้นโอโซนของโลกถูกทำลายทำให้รัศมีอุลตราไวโอเลตจากดวงอาทิตย์ส่งมาถึงโลกมีความเข้มข้นสูงขึ้นหลายเท่าตัว ประกอบกับปริมาณการใช้พลังงานนิวเคลียร์ที่เข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้รังสีจากกัมมาฟรังสีมาจากโรงงานอุตสาหกรรมก่อปฏิกิริยากับการเจริญพันธุ์ของยูงทำให้เกิดการผ่าเหล่า (Mutation) ภายในระยะ

เวลาไม่นานยุงเหล่านี้จะมีพลังงานและสติปัญญาเหนือกว่ามนุษย์

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการเตือนให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหาสภาวะเรือนกระจก ด้วยการนำปัญหาสภาวะเรือนกระจกมาสร้างเป็นเรื่องเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ด้วยเรื่องราวที่ประหลาดพิศดาร ของ กลุ่มยุง ที่เกิดการผ่าเหล่าเพราะปฏิกิริยาของสภาวะเรือนกระจกกับนิวเคลียร์

3.5 ปัญหานิวเคลียร์

นิวเคลียร์ คือ พลังงานชนิดหนึ่งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในอะตอมบางอย่าง เป็นพลังงานที่มีอนุภาพมาก เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีบทบาทในการเตือนภัยที่เกิดจากนิวเคลียร์ได้แก่ เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย เรื่องทายาทสู่ดวงดาว เรื่องประวัติศาสตร์ซ้ำรอย...ซ้ำรอย เรื่องแล้ววันนั้นก็มาถึง และเรื่องอมมนุษย์ของ ชัยคุปต์ เรื่องคลังเสบียง ของ 'ฉวาลักษณ์' เรื่องมะม่วงหิมพานต์แห่งดาวสิริยุทธ ของ สมควร กวียะ เรื่องอันเดอร์กราวนด์ ของ สุรศักดิ์ บริบูรณ์ธนา เรื่องหุ่นเหล็ก ของ ชิลลิ่ง ทราย เรื่องจุดจบที่เริ่มต้น ของ สิทธิ์ พันธุ์ เรื่องความหวัง ของ เสรี พัฒนชัย เรื่องเอเทิน ของ จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์ เรื่องสุดยอดแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ เรื่องโลกาใหม่ ของ พรชัย ชาติเฉวง เรื่องโลกคินซีฟ ของ สมนึก พานิชกิจ เรื่องศตวรรษสุดท้าย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เรื่องบอมบ์ และเรื่องสัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด เรื่องในที่สุด (ซุบซิบจากอะคันตุกะ) ของ วิทย์ อ.น.ศ. และเรื่องเขาวัวผมเกิดมารชกร้าย ของ ธรรมบุญ จรัสวัฒน์

เรื่องมนุษย์คนสุดท้าย ของ ชัยคุปต์ ศาสตราจารย์ กัลป์ พงศ์สุริยะ เป็นมนุษย์คนเดียวบนดาวอังคาร และเป็นมนุษย์คนสุดท้ายของระบบสุริยะ เพราะที่โลกเกิดสงครามนิวเคลียร์ไม่มีมนุษย์คนใดรอดชีวิต

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าสงครามนิวเคลียร์ที่เกิดขึ้นนั้น มีภัยร้ายแรงเพราะทำลายโลกและมวลมนุษยชาติ จากในเรื่องที่สร้างให้ ศ.กัลป์ เป็นมนุษย์คนเดียวที่เหลืออยู่บนดาวอังคาร

เรื่องทายาทสู่ดวงดาว ของ ชัยคุปต์ ประมุขผู้นำค่ายผิวดาวทำสงครามนิวเคลียร์กับค่ายผิวดาวเหลืองทำให้โลกทั้งโลกถูกทำลาย ประมุขค่ายผิวดาวจะเดินทางหนีออกไปนอกโลกแต่ถูกนักวิทยาศาสตร์หักหลัง ส่งทหารก๊อแก๊งขายหญิงหนึ่งร้อยคนออกสู่อวกาศเพื่อเป็นทายาทสืบทอดเผ่าพันธุ์มนุษยชาติ

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภัยร้ายแรงของสงครามนิวเคลียร์ที่เกิดขึ้นจากความบ้าอำนาจและกระหายสงครามของผู้นำบางคน มันก็เขียนชี้ให้เห็นว่าสงครามนิวเคลียร์หorrifying และน่ากลัวโลกมนุษย์ต้องถูกทำลายเพราะสงครามนิวเคลียร์

เรื่องประวัติศาสตร์ซ้ำรอย...ซ้ำรอย ของ ชัยคุปต์ สงครามนิวเคลียร์อุบัติขึ้นทำให้โลกตกอยู่ในสภาพฤดูหนาวนิวเคลียร์ สิ่งมีชีวิตทุกชนิดตายไปตามกัน มนุษย์ที่เหลืออยู่ร่วมมือกับสิ่งเด็กห้าร้อยคนในสภาพแช่แข็งสู่จักรวาลในคอมพิวเตอร์ของยานอวกาศบรรจุข้อมูลความรู้ที่จำเป็นทุกอย่างยกเว้นความรู้เรื่องอะตอม และนิวเคลียร์ เมื่อถึงดาวเคราะห์ที่เหมาะสมเด็กจะถูกปลุกขึ้นมาเป็นต้นตระกูลเผ่าพันธุ์มนุษย์บนดาวดวงใหม่ แต่เมื่อเวลาผ่านไป สงครามนิวเคลียร์ก็เกิดขึ้นอีก เกิดฤดูหนาวนิวเคลียร์ และมนุษย์ที่เหลือก็ร่วมมือกันส่งเด็กจำนวนห้าร้อยคนสู่จักรวาลอีก

เรื่องสั้นเรื่องนี้เน้นเขียนต้องการชี้ให้เห็นภัยอันเป็นด้านร้ายของนิวเคลียร์ ด้วยการเสนอภาพของนิวเคลียร์ และฤดูหนาวนิวเคลียร์อัน horrid และทารุณ ชี้ให้เห็นว่าสาเหตุของสงครามนิวเคลียร์มาจากความขัดแย้งระหว่างประเทศคู่กรณีที่ถูกกลืนเป็นสงครามโลกที่ยืดเยื้อด้วยอาวุธที่ไม่ใช่อาวุธนิวเคลียร์ และเมื่อมนุษย์ค้นพบพลังงานนิวเคลียร์ ก็นำพลังงานนิวเคลียร์ไปใช้ทางที่ผิด ทำให้โลกทั้งโลกกลายเป็นไฟด้วยอำนาจระเบิดนิวเคลียร์

เรื่องแล้ววันนี้ก็มาถึง ของ ชัยคุปต์ จิตวรรธน์ เดินทางไปจังหวัดนครราชสีมา เพื่อไปพบกับพระยชลคู่รัก ระหว่างทางสหรัษฎ์ ประกาศสงครามกับรัสเซีย จังหวัดนครราชสีมามีฐานทัพของทหารอเมริกาอยู่จึงถูกรัสเซียยิงอาวุธนิวเคลียร์ทำลาย จิตวรรธน์กระเสือกกระสนหาทางไปพบพระยชล ทั้งสองได้พบกัน ณ สถานที่ต่างก็ป่วยหนักเพราะพิษของกัมมันตรังสีทั้งคู่

เรื่องสั้นเรื่องนี้ แสดงให้เห็นถึงภัยอันร้ายแรงของสงครามนิวเคลียร์ นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าสงครามนิวเคลียร์เป็นภัยที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทย ด้วยการสร้างเรื่องให้เกิดสงครามนิวเคลียร์ที่จังหวัดนครราชสีมาโดยประเทศไทยพลอยได้รับผลกระทบของสงครามที่เกิดขึ้นจากมหาอำนาจทั้งสองประเทศ

เรื่องอมนุษย์ ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์ มนุษย์อนาคตแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มมนุษย์คือคนกลุ่มใหญ่มีใบหน้ารูปสี่เหลี่ยม ปากหนา จมูกใหญ่แบน ไม่มีเส้นผม มีนิ้วมือข้างละหกนิ้ว ส่วนกลุ่มอมนุษย์คือ อมนุษย์ที่มีเส้น

ผม มีนิ้วมือข้างละห้านิ้ว แต่เป็นชนกลุ่มน้อยอยู่ตามป่าเขา มนุษย์โล่ล่าอมมนุษย์จับตัวมาเป็นทาส

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการแสดงให้เห็นถึงผลกระทบระยะยาว อันเนื่องมาจากสงครามนิวเคลียร์ด้วยการเสนอภาพโลกอนาคตหลังสงครามที่มนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านลักษณะกายภาพทำให้มีรูปร่างพิการ เพราะกัมมันตภาพรังสี นักเขียนกล่าวถึงภัยอันตรายและรุนแรงของสงครามนิวเคลียร์ว่า

... หลังสงครามโลกครั้งที่สามที่มนุษย์ถล่มกันด้วยอาวุธนิวเคลียร์ โลกทั้งโลกก็ตกอยู่ในสภาพเป็นนรกนิวเคลียร์ เมืองใหญ่-น้อยทั่วโลกถูกถล่มพินาศด้วยอาวุธนิวเคลียร์ โฟนิวเคลียร์ลุกไหม้อยู่นานหลายเดือน ไม่มีประเทศ ไม่มีชนชาติใด ๆ เหลืออยู่ มนุษย์ที่รอดตายจากภัยสงครามต่างพากันละทิ้งถิ่นฐานที่อยู่นในเมือง ไปใช้ชีวิตไม่คิดกับสัตว์เศรษฐกิจอยู่วนป่า วนถ้ำ และบนภูเขาแต่ก็ยังหนีไม่พ้นภัยนิวเคลียร์ในรูปของกัมมันตภาพรังสี ...

เรื่องคลังเสบียง ของ 'ฉาลักษณ์ โลกมนุษย์ถูกทำลายเพราะสงครามนิวเคลียร์ มนุษย์ที่เหลือรอดจึงทำการแข่งแข่งเดินทางไปในอวกาศเพื่อหาดาวเคราะห์ที่เหมาะสมอยู่ ระหว่างการล่องลอยไปในอวกาศซคร้ายพบมนุษย์ต่างดาวนำยานอวกาศบรรจุร่างมนุษย์แข่งแข่งทั้งหมดไปเป็นอาหาร

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการให้ผู้อ่านตระหนักถึงภัยของสงครามนิวเคลียร์ว่าร้ายกาจและรุนแรง ผลกระทบระยะยาวของกัมมันตภาพรังสีทำให้สิ่งมีชีวิตไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ จากในเรื่องมนุษย์ที่เหลือจึงต้องทำการแข่งแข่งตัวเองเพื่อเดินทางไปในอวกาศจนพบชะตากรรมดังกล่าว

เรื่องมะม่วงหิมพานต์แห่งดาวสิริยุทธ ของ สมควร กวียะ มนุษย์จำนวนหนึ่งตัดสินใจเดินทางอพยพไปอยู่ดาวดวงอื่น เพราะโลกกำลังเต็มไปด้วยฝุ่นกัมมันตภาพรังสีและรังสีร้ายแรงหลายอย่างที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้น ในระหว่างสงครามมหาประลัยครั้งที่สามภายในเวลาไม่เกินห้าปี สิ่งมีชีวิตทุกอย่างจะอยู่บนโลกไม่ได้

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นำปัญหาของสงครามนิวเคลียร์มาสร้างเป็นเรื่องแสดงให้เห็นถึงภัยของสงครามนิวเคลียร์ว่าหากเกิดขึ้นมนุษย์จะอยู่บนโลกต่อไป

ไม่ได้ ดังเช่น ตัวละครในเรื่องที่ต้องอพยพเดินทางไปยังดาวเคราะห์แห่งใหม่
เรื่องอันเดอร์กราวนด์ ของ สรุศักดิ์ บริบูรณ์ธนา หลังสงคราม
 นิวเคลียร์สงบมนุษย์ส่วนใหญ่อพยพไปอยู่โลกอื่นมนุษย์กลุ่มหนึ่งที่อยู่ที่เมืองได้ค้นพบ
 ว่า ถูกเลี้ยงไว้เพื่อเป็นตัวทดลองปรมาณูของกัมมันตภาพรังสีในบรรยากาศโลก
 เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการชี้ให้เห็นถึงผลกระทบระยะยาวที่เกิด
 ขึ้นจากสงครามนิวเคลียร์อันได้แก่ กัมมันตภาพรังสีในบรรยากาศทำให้สิ่งมีชีวิต
 ไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ สงครามทำลายบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโลก ดัง
 ข้อความที่ว่า

... มนุษย์นั้นยังทำสงครามอาวุธที่ใช้ประหัตประหารกันก็ทวีความรุนแรง
 ขึ้นเรื่อย ๆ ประชากรโลกเริ่มลดลงอันเกิดมาจากอาวุธนิวเคลียร์
 และโรคระบาดต่าง ๆ แต่ปัญหาใหญ่ที่สุดและมนุษย์ไม่สามารถเลี้ยงพันธุ์
 ก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งบรรยากาศของโลกถูกทำลายเรื่อย
 มาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 3 อากาศเริ่มเลวร้ายขึ้นเรื่อย ๆ ต้นไม้
 บางชนิดเริ่มเหี่ยวเฉาและล้มตาย ภูมิประเทศเริ่มแปรสภาพเป็นทุ่ง
 หญ้าถึงทะเลทราย ...

เรื่องหุ่นเหล็ก ของ ชิลลิ่ง ดราวย ตัวละครบังเอิญพลัดหลงไปโลก
 อนาคต เธอได้พบว่าโลกอนาคตมีสภาพน่ากลัว และเต็มไปด้วยอันตรายอันเป็น
 ผลจากสงครามนิวเคลียร์ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยของเธอ เธอถูกมนุษย์อนาคตเกลียด
 ชัง เมื่อกลับมาโลกปัจจุบันตัวละครได้รับฟังข่าวสงครามที่กำลังเกิดทั้งโลกด้วย
 ความหวุ่นไหว

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นถึงผลกระทบระยะยาวของสงคราม
 นิวเคลียร์ จากนั้นเรื่อง มนุษย์อนาคตเป็นผู้ที่ยังคงได้รับผลของสงครามนิวเคลียร์
 แม้ว่าสงครามนิวเคลียร์จะจบสิ้นไปแล้ว แต่กัมมันตภาพรังสีจากสงครามนิวเคลียร์
 ยังคงอยู่ บรรยากาศและภูมิประเทศที่ถูกทำลายก็ยังไม่ฟื้นฟูแม้เวลาจะผ่านไปนาน
 แล้วก็ตาม

เรื่องจุดจบที่เริ่มต้น ของ สิทธิ พันธุ์ เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย
 ชาติเฉวง และ เรื่องสุดยุดแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ ทั้งสามเรื่องมี
 เนื้อเรื่องเหมือนกันกล่าวคือ ตัวละครเป็นนักบินอวกาศที่ได้รับมอบหมายให้เดิน

ทางค้นหาดาวเคราะห์ดวงใหม่เพื่ออพยพมนุษย์ ตัวละครหาดาวเคราะห์ที่ต้องการพบ แต่เมื่อเดินทางกลับมาก็ไม่พบโลกแล้ว เพราะดาวเคราะห์โลกถูกทำลายแล้วด้วยสงครามนิวเคลียร์

เรื่องสั้นทั้งสามเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภัยของสงครามนิวเคลียร์ว่าทำให้โลกและมวลมนุษยชาติต้องสูญสิ้นไป จากในเรื่อง เมื่อตัวละครเดินทางกลับมามิพบโลก เพราะโลกถูกสงครามนิวเคลียร์ทำลายเป็นการแสดงให้เห็นอันตรายของนิวเคลียร์ด้วยการยกตัวอย่างเปรียบเทียบที่ชัดเจนที่สุด

เรื่องเอเทน ของ จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์ ตัวละครเป็นนักบินอวกาศที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติการที่ฐานเอเทนขณะเดินทางไปในอวกาศได้ทราบข่าวว่าโลกมนุษย์เกิดสงครามนิวเคลียร์แล้ว พวกเขาได้พบกับคนของฝ่ายคู่สงคราม แต่ทั้งสองก็สามัคคีกันเดินทางไปสู่ฐานเอเทน เพื่อดำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์กลุ่มสุดท้ายของโลก

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภัยของสงครามนิวเคลียร์ว่าสามารถทำให้โลกและมวลมนุษยชาติต้องสูญสิ้นไป

เรื่องในที่สุด (ขบชีวิตจากอากันตุกะ) ของ วิทย์ อ.น.ศ. หลังจากสงครามล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์สงบลง โลกเต็มไปด้วยกัมมันตภาพรังสี แต่มีมนุษย์กลุ่มหนึ่งรอดชีวิตเพราะหลงไปอยู่ที่เมืองใต้ดิน แต่ไม่อาจอยู่ได้ตลอดไป ทุกคนรอให้มีสิ่งมีชีวิตจากนอกพิภพมาช่วย ในที่สุดมนุษย์ต่างดาวก็เดินทางมาช่วยพวกเขา

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความพินาศของโลกที่เกิดจากสงครามนิวเคลียร์ ผลของสงครามทำให้ทั่วโลกเต็มไปด้วยกัมมันตภาพรังสี ที่สิ่งมีชีวิตไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ จากในเรื่องมีมนุษย์กลุ่มหนึ่งรอดชีวิตเพราะหลงไปอยู่ที่นครใต้ดินรอความช่วยเหลือที่จะอพยพไปยังดาวดวงอื่นเพราะบนโลกไม่สามารถอาศัยอยู่ได้

เรื่องสัญญาณแห่งเผ่าพันธุ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิด มนุษย์จากโลกคู่ขนานได้รับสัญญาณขอความช่วยเหลือจากโลก จึงรีบเดินทางมาช่วย เมื่อมาถึงเขาพบว่าสายไฟเสียแล้ว สงครามนิวเคลียร์ที่เกิดขึ้นทำให้โลกเต็มไปด้วยซากศพ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใด ๆ เหลืออยู่ ตัวละครมนุษย์จากโลกคู่ขนานกล่าวไว้ว่า "ผมจะจดจำว่าครั้งหนึ่งในเอกภพระบบสุริยะ มีดวงดาวที่ชื่อว่าโลกอยู่ ที่นั่นเคยมีสิ่งมีชีวิตระดับสูงอาศัยอยู่ แต่น่าเสียดาย พวกเขาได้ใช้ปัญญาที่มีอยู่ไปในทางที่ผิดผลสุดท้ายจึงต้องพบจุดจบแห่งเผ่าพันธุ์"

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงจุดจบของโลกและมนุษย์ที่เกิดซึ่งจากสงครามนิวเคลียร์ นักเขียนชี้ให้เห็นว่าสาเหตุของสงครามเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์ใช้ปัญญาไปในทางที่ผิด

เรื่องศตวรรษสุดท้าย ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ ตัวละครขณะขับรถกลับบ้านพบสงครามนิวเคลียร์ กรุงเทพฯ ทั้งเมืองถูกทำลายย่อยยับ ตัวละครและลูกชายหลบไปอยู่บ้านท่อระบายน้ำ ลูกของเขาเสียชีวิตเพราะพิษของแก๊สมันตาฝรั่งเศสี่ส่วนตัวเขาป่วยหนักเมื่อรถล่นขึ้นมาจากท่อก็พบว่ากรุงเทพฯ กลายเป็นเมืองร้าง

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนชี้ให้เห็นภัยและอันตรายของสงครามนิวเคลียร์ ด้วยการสร้างเรื่องให้กรุงเทพฯ เกิดสงครามนิวเคลียร์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านรู้สึกว่สงครามนิวเคลียร์เป็นภัยที่ใกล้ตัว นอกจากนี้ก็เขียนบรรยายภาพผู้ป่วยจากแก๊สมันตาฝรั่งเศสี่ได้อย่างน่ากลัวอีกด้วย

เรื่องความหวัง ของ เสรี พัฒนชัย โลกอนาคตหลังสงครามนิวเคลียร์ผ่านพ้นไป มนุษย์กลุ่มหนึ่งที่หลบอยู่ที่เมืองใต้ดิน ตัดสินใจเดินทางสู่ผิวโลก พวกเขาพบอากาศที่บริสุทธิ์ ความอุดมสมบูรณ์ของต้นไม้ดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่มากเพราะผลจากการผ่าเหล่าและในที่สุดพวกเขาก็ตกอยู่ในวงล้อมของฝูงมดงามยักษ์ที่มีขนาดเท่ากำกับเด็กสิบขวบ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ชี้ให้เห็นภัยอันเป็นผลกระทบระยะยาวของสงครามนิวเคลียร์ ที่มีผลกระทบต่อลักษณะทางกายภาพของสิ่งมีชีวิตที่เกิดการผ่าเหล่า เพราะแก๊สมันตาฝรั่งเศสี่ จากนั้นเรื่องแม้ว่าอากาศจะปราศจากแก๊สมันตาฝรั่งเศสี่แล้ว แต่ผลของแก๊สมันตาฝรั่งเศสี่ได้ทำให้รูปร่างของสิ่งมีชีวิตมีขนาดใหญ่มากขึ้น นักเขียนบรรยายถึงภัยของสงครามนิวเคลียร์ว่

... มนุษย์ที่รอดตายจะอัดแน่นกันอยู่ในหลุมหลบภัยชนิดต่าง ๆ เพียงเพื่อจะรอวันตายอย่างช้า ๆ เพราะขาดเสบียงอาหารเป็นเบื่องต้น ต้องผจญกับฤดูหนาวนิวเคลียร์ที่จะทำให้โลกทั้งโลกกลายเป็นน้ำแข็งเป็นอันดับถัดไป และหากยังมีผู้ใดเหลือรอดอยู่ก็ต้องพบกับภาวะน้ำท่วมรุนแรงชนิดที่ต้องโยนแพที่เรืออื่นเก่าทิ้ง นอกจากนั้น แสงอัลตราไวโอเลตความเข้มสูงที่ทะลุผ่านช่องโหว่ของชั้นโอโซน จะทำให้ผิวหนังไหม้เกรียมกลายเป็นมะเร็งร้าย แก๊สมันตาฝรั่งเศสี่จะแทรกซึมอยู่ทุกหนทุกแห่ง เพื่อรอคร่าชีวิตมนุษย์มหัศจรรย์รายสุดท้าย ...

เรื่องโลกกินชีพ ของ สมนึก พานิชกิจ ลักษณะ รัศมี อลังดา เป็นนักบิน อวกาศจากโลกที่ถูกดาวควีน่าจับเป็นเชลย เขาได้กลายเป็นพลเมืองอันดับสอง ของที่นั่น และเฝ้ามองความเป็นไปของโลกเสมอ จนถึงวันที่โลกเกิดสงคราม นิวเคลียร์ทำให้เขาเสียใจมาก เวลาผ่านไปลักษณะได้เดินทางกลับมาเยือนโลกอีกครั้งพร้อมกับหลานชาย เขาพบว่าโลกเปลี่ยนแปลงไปมากเพราะผลจากนิวเคลียร์ รวมทั้งเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่หลงเหลืออยู่ก็มีรูปร่างพิการ ลักษณะเสียชีวิตบนโลกเพราะ ลีมาส์หมวกกรองอากาศ

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงภัยอันตรายของสงครามนิวเคลียร์ และผลกระทบระยะยาวของกัมมันตภาพรังสีที่มีต่อบรรยากาศของโลก และชีวิตมนุษย์ จากในเรื่อง เมื่อตัวละครเดินทางกลับมาโลกพบว่าบรรยากาศของโลก เต็มไปด้วยกัมมันตภาพรังสีที่ยังตกค้างอยู่ และเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่มีรูปร่างพิการ เพราะผลของระเบิดนิวเคลียร์

เรื่องบอมบ์ ของ ธรรมดา ประทีปสิต โลกอนาคตหลังสงคราม นิวเคลียร์สงบแล้วมนุษย์ได้รับกัมมันตภาพรังสีทำให้เกิดการผ่าเหล่า มนุษย์พวกนี้เดินสี่ขา และกินหญ้าเป็นอาหาร

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงผลอันตรายของสงครามนิวเคลียร์ที่มีผลกระทบต่อมนุษย์ ดังข้อความว่า

... "ถึงย่าและแม่เจ้าจะรอดตายมาได้ แต่ก็หาชมมนุษย์ที่สมบูรณ์ไม่ เพราะสงครามนิวเคลียร์ทำให้โลกมืดลงและหนาวเหน็บอย่างแสนสาหัส โลกทั้งโลกมีฤดูหนาวเพียงฤดูเดียวและผลจากการได้รับสารกัมมันตภาพรังสี และการใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมอันเลวร้ายใต้ดินของผู้คนที่รอดชีวิตมาได้ จึงทำให้เจ้าและเด็กอื่น ๆ ที่เกิดมากลายเป็นพวกมิวเตชัน (Mutation) มนุษย์ผ่าเหล่าที่มีรูปร่างพิการผิดไปจากมนุษย์ในอดีต ยิ่งไงล่ะ" ...

เรื่องเข่าผมเกิดมารชรวย ของ ธรรมบุญ จรัสวัฒน์ ตัวละครเป็น มนุษย์ที่เกิดหลังสงครามนิวเคลียร์สงบแล้ว เขามีสองศีรษะบนร่างเดียว ตัวละคร มีเพื่อนที่ผ่าเหล่าเช่นเดียวกับเขามาก บางคนศีรษะโตมาก บางคนไม่มีแขนขา

เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบระยะยาวของนิวเคลียร์ที่มีต่อ

ชีวิตมนุษย์และแสดงให้เห็นผลร้ายของนิวเคลียร์ นักเขียนเตือนผู้อ่านให้ระวัง
อย่าให้สงครามนิวเคลียร์เกิดขึ้น ดังข้อความว่า

... สงครามโลกครั้งที่สามก็เกิดขึ้นตอนนี้แหละ ความเหี้ยมโหดของมัน
ไม่ต้องพูดถึง คุณคงได้เห็นได้ดูบันทึกภาพยนตร์สงครามสมัยนั้นกันแล้วและ
คงจะนึกถึงภาพคนที่ตายทันทีเมื่อถูกอาวุธ เพราะพวกเขารู้สึกดีที่ไม่
ต้องนอนรับทุกขเวทนาและมีสภาพราวกับเปเรตอสูรกายในตำนานเหมือน
พวกที่อยู่รอด ซึ่งพวกนั้นก็ยังมีดีเพราะเขาเป็นอย่างนั้นไม่นานแค่ห้าหกวัน
ก็ตายพันทุกขกันหมด แต่คนอื่น ๆ ที่โดนเศษเล็กเศษน้อยของเชื้อโรคและ
รังสีพวกนั้นสิครับจะต้องรับเคราะห์กรรมกันตลอดชาติ รับกรรมถึงลูกถึง
หลาน ...

3.6 ความรู้พันธุ์วิศวกรรม

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่เตือนให้ระวังปัญหาที่เกิดจากความรู้พันธุ์-
วิศวกรรม ได้แก่ เรื่องลาฟ และเรื่องโลกกลับแล ของ ชัยคุปต์

เรื่องลาฟ ของ ชัยคุปต์ ดร.เจ็ด สมองเจ้า ทดลองตัดต่อยีนของลิง
กอริลล่าและปลาวาฬ ทำให้ได้สัตว์พันธุ์ใหม่ชื่อ "ลาฟ" ดร.เจ็ดสารเร่งรัดให้
ลาฟด้วย ทำให้ลาฟหิวบ่อยและกินจุ มีน้ำหนักและขนาดใหญ่มาก ลาฟทำความ
เดือดร้อนให้กับดร.เจ็ด เมื่อดร.เจ็ด ยูลาฟให้ลูกขึ้นมาล่อมกรุงเทพฯ แต่
เพราะความที่มีน้ำหนักตัวมาก ลาฟลูกไม่ขึ้นลิ้มทับบ้านดร.เจ็ด พังหมด

เรื่องโลกกลับแล ของ ชัยคุปต์ โลกอนาคตเมื่อสองสามภรรยานักบิน
อวกาศเดินทางกลับมาโลกก็พบว่าไม่มีมนุษย์บนโลกแล้ว เพราะมนุษย์บนโลกเสียชีวิต
หมด รอดมีสาเหตุมาจากเทคโนโลยีชีวภาพและพันธุ์วิศวกรรม ทำให้เกิด
เชื้อโรคชนิดใหม่ขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ มนุษย์ทั้งโลกจึงกลับไปไม่มีวันตื่น เมื่อสามภรรยา
ชีวิตไปก่อน ภรรยาซึ่งเป็นมนุษย์คนสุดท้ายบนโลกจึงใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์
เรื่องการโคลนนิ่งสร้างมนุษย์เพศหญิงอีกมากมาย

เรื่องสั้นทั้งสองเรื่องนี้ของ ชัยคุปต์ นักเขียนเตือนให้ระวังความรู้
พันธุ์วิศวกรรมว่า ควรจะนำไปใช้อย่างระมัดระวังและรอบคอบให้มากที่สุด เพราะ
หากไม่ระมัดระวังอาจเกิดผลร้ายได้ โดยนักเขียนสร้างเรื่องให้ตัวละครจากทั้ง
สองเรื่องต้องพบปัญหาอันเกิดจากการทดลองทางพันธุ์วิศวกรรมโดยขาดความ

รอบคอบ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นสร้างความเดือดร้อนให้กับตัวผู้ทดลองเองจากเรื่องลาพ และสร้างความเดือดร้อนให้กับมวลมนุษยชาติจากเรื่องโลกกลับแล

4. การขึ้นทางออกให้กับสังคม

สภาพสังคมที่วุ่นวายและเต็มไปด้วยปัญหา ทำให้นักเขียนพยายามหาทางออกให้กับมนุษย์ในสังคมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 หลักการทางพุทธศาสนา

นักเขียนแนะนำให้ยึดหลักพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในการสร้างความสงบสุขแก่โลก เนื่องจากปัญหาทางสังคมทุกวันนี้ส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เป็นความก้าวหน้าที่สร้างปัญหาสู่เรา เราไม่เคยเอาชนะธรรมชาติได้ เมื่อเราสามารถแก้ปัญหาอย่างหนึ่งได้ ก็จะมีปัญหามาให้เราตามแก้อีกอย่างไม่รู้จบสิ้น นักเขียนมีแนวคิดที่ว่า ความเจริญก้าวหน้า ที่ถูกต้อง คือ การปรับระดับจิตใจของมนุษย์ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่จิตใจ หากมนุษย์ได้รับการพัฒนาจิตใจขึ้นมาอีกระดับหนึ่งให้รู้ถึงความพอใจและความพอดีโลกก็จะมีแต่ความสงบสุข และเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ในการปรับระดับจิตใจของมนุษย์ได้ก็คือ พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า จากเรื่องเพียงความคิด ของ เทวบุตร เรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย เรื่อง แดนศิวิไลซ์ ของ วิมล เตชะเลิศ และเรื่องโลกาหมิ่นใกล้ขอบกาแล็กซี่ ของ ชัยคุปต์

เรื่องเพียงความคิด ของ เทวบุตร ตัวละครได้รับการแช่แข็งในยุคที่สภาพสังคมวุ่นวาย อาหารไม่เพียงพอเพราะประชากรล้นโลก เมื่อเขาถูกปลุกให้ตื่น ตัวละครพบว่าสภาพแวดล้อมของโลกเปลี่ยนแปลงไปมาก เป็นโลกที่มีแต่ความสุข ความสงบ ประชากรอยู่อย่างมีความสุข เป็นยุคที่มนุษย์มีการพัฒนา ระดับจิตใจขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ด้วยหลักธรรมของพุทธศาสนา นักเขียนชี้ให้เห็นว่าสังคมจะสงบสุขได้เมื่อมนุษย์รู้จักพัฒนาจิตใจให้รู้จักคำว่า "พอ" หรือ "การเดินทางสายกลาง" ตามหลักธรรม และเรียนรู้ว่าความสุขอยู่ที่ใจไม่ใช่งานยึดติดกับวัตถุ แบบสังคมเทคโนโรยที่เน้นวัตถุนิยม และทุนนิยม ดังข้อความที่ว่า

... พวกเขาดำรงมีความสุขไม่ต้องมีอะไรให้กังวลใจ พวกเราใช้ชีวิตอย่างง่าย ๆ มีความสุขกับสิ่งรอบ ๆ ตัว ไม่จำเป็นต้องไปขวนขวาย

เสาะหาความสุขมาใส่ตัว ไม่ต้องไปศูนย์การค้า ไม่จำเป็นต้องไปดูภาพยนตร์ ไม่ต้องแต่งตัวให้มันหรูหราและไม่ต้องอีกหลาย ๆ อย่างที่คนสมัยคุณต้องมีจึงจะมีความสุข พวกคุณต้องทำงานหนักตลอดทั้งวันเพื่อให้ได้เงินมารอดยหวังว่ามันจะสามารถซื้อความสุขได้ พวกเราทำงานเหมือนกัน แต่เราไม่ได้มีเงินเป็นค่าตอบแทน เราทำทุก ๆ อย่างที่เราอยากทำ ใครอยากจะทำอะไรก็ได้ เขาจะไม่เห็นแก่ตัวเพราะเขามีทุก ๆ สิ่งที่เขาอยากได้ แล้วเขาจะไม่คิดอยากจะทำอะไรเพื่อครอบงำเป็นของตนเองเลยสักนิด ในเมื่อคนรอบ ๆ ข้างต่างก็ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมทั้งนั้น คุณคงไม่อยากจะเป็นแกะดำในฝูงหรือคะ ...

เรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย ตัวละครเป็นนักรบเดินทางจะยึดดาวมรกต แต่ก็ต้องพบกับสนามพลังที่สร้างขึ้นจากชาวดวงดาวมรกต ทำให้จิตใจที่ก้าวร้าวของตัวละคร อ่อนโยนลง และสงบขึ้น มนุษย์แห่งดาวมรกตยึดมั่นในปรัชญาการสอนของพระพุทธเจ้า ทำให้เป็นดาวแห่งสันติภาพ มีแต่ความดีงาม บนดาวมรกตไม่จำเป็นต้องมีทหาร หรืออาวุธ

เรื่องสั้นเรื่องนี้ก็เขียนต้องการที่จะเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของสังคม อดยให้ดาวมรกตเป็นดวงดาวตัวอย่างของสังคมที่มีแต่ความสุขสงบ หลักแห่งการดำเนินชีวิตของดาวมรกต ก็คือ แนวทางที่นักเขียนเสนอแนะแก่ผู้อ่านได้แก่การปฏิบัติตามศีลห้า ดังข้อความว่า

... ขอเพียงมนุษย์ทุกคนยึดศีลห้าของพระพุทธองค์เป็นวัตรปฏิบัติอย่างเคร่งครัดสังคมก็จะสงบสุข ไม่จำเป็นต้องมีตำรวจหรือทหาร ไม่ต้องสร้างอาวุธ เมื่อไม่ต้องสิ้นเปลืองกับสิ่งเหล่านี้ มนุษย์ก็ไม่จำเป็นต้องทำงานหนักเท่ากับที่ทำอยู่ คนในสังคมจะช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามธรรมชาติ ...

เรื่องแดนศิวิไลซ์ ของ วิมล เดชาเลิศ สิทธิ เทพารักษ์ พบแคปซูลเวลาของมนุษย์ในอดีตฉายภาพวิวัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ จนกระทั่งยุคแดนศิวิไลซ์ และสงครามทำลายเผ่าพันธุ์มนุษย์ แคปซูลเวลาบรรจุ

โปรแกรมของเครื่องจักรและรถยนต์ต่าง ๆ ชนิดของพลังงาน และแหล่งที่หา
ได้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษย วัตถุประสงค์ของแคปซูลเวลา คือ "บันทึก
ความสำเร็จและความผิดพลาดของมนุษย์ไว้เป็นอนุสรณ์แก่นุชนรุ่นหลัง" แต่
สิทธิ์ก็เกิดความเลิกละคิดจะนำแคปซูลเวลาไปขายให้กับโรงภาพยนตร์ ท้าให้ถ้าถล่ม
ตัวเขาบาดเจ็บสาหัส เมื่อหายแล้วจึงบวชออกธุดงค์พร้อมอาจารย์

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าปัญหาสังคมทุกวันนี้เกิดขึ้น
เพราะความเลิกละของมนุษย์ สิทธิ์ เทพารักษ์ เป็นตัวแทนของมนุษย์ที่มีความเลิกละ
ความอยาก และพร้อมที่จะทำตามความอยากของตนโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง
เขาจึงได้รับโทษโดนถ้ำถล่มลงมาร่างกายบาดเจ็บ เมื่อเขาหายป่วยและสำนึก
ได้ถึงความผิดพลาดของตนจึงบวช อันหมายถึงการที่มนุษย์หาทางออกสร้างความ
สงบให้แก่ชีวิตด้วยการพึ่งพระพุทธศาสนา นักเขียนเสนอแนวทางการแก้ปัญหา
สังคมผ่านทางบทสนทนาของพระอาจารย์ของสิทธิ์ที่พูดคุยด้วยกัน สิ่งที่นักเขียน
ต้องการเสนอแนะก็คือ การทำให้มนุษย์รู้จักคำว่า "พอ" และรู้จักควบคุมจิตใจของ
ตนระงับความอยากมีอยากได้ที่ไม่สิ้นสุด

... รลกลเราก็เป็นอย่างนี้แหละสมบูรณ์ เมื่อเจริญถึงขีดสุดแล้วก็เสื่อม
ลงเป็นธรรมดาหมุนเวียนเปลี่ยนไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ที่เป็นเช่นนั้นก็
เพราะมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยแสวงหาความสุข ใฝ่หาการปรนเปรอความ
อยากความต้องการของตัวเอง แต่ความต้องการของคนเรานั้นไม่มี
วันพอ เมื่อได้สิ่งนั้นมาแล้วก็ต้องการสิ่งอื่นซึ่งตัวเองยังไม่มีอยู่รำบ
มนุษย์แก้ปัญหาที่ปลายเหตุเสมอ และหาว่าไม่ว่าจั้นแหละคือต้นเหตุ
ของเรื่องทั้งหมด ถึงคนเราหยุดความต้องการตัวเองเสียได้ปัญหาทั้ง
หมดก็ยุติ ...

เรื่องรลกลหมวกกล้วยขาเหล็ก ของ ชัยคุปต์ มนุษย์ต่างดาวเผ่าดู
วิวัฒนาการความเป็นไปของสิ่งมีชีวิตบนโลกด้วยความพอใจ เพราะต้องการชวน
มนุษย์ร่วมเป็นสมาชิกใหม่ของจักรวรรดิกล้วยขาเหล็ก แต่แล้วก็ต้องสลดใจ และหมด
หวังกับการกระทำของมนุษย์ เมื่อมนุษย์พัฒนาการมาได้ระดับหนึ่งแล้วสร้างอาวุธ
ทำสงครามประหัตประหารกันเอง จนสูญเสียดินแดน

เรื่องสั้นเรื่องนี้ นักเขียนเสนอแนวความคิดในการแก้ปัญหาสังคมไม่สงบสุขโดย

วิหังมนุษย์ต่างดาววิเคราะห์สถานการณ์ของมนุษย์ว่า ที่เกิดเหตุการณ์ไม่สงบเกิดสงครามนั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์ไม่พัฒนา "สติ" ควบคู่ไปกับ "ปัญญา" แนวทางแก้ปัญหาคือมนุษย์ควรที่จะพัฒนาทั้งปัญญา และสติควบคู่กัน

4.2 ธรรมชาติ

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควรควบคู่ไปกับธรรมชาติ เพราะมนุษย์กับธรรมชาติเป็นสิ่งที่คู่กัน ต้องเกื้อกูลกัน ดังจะเห็นได้จากเรื่อง กระบอมเก่า ของ สมนึก พานิชกิจ

เรื่องกระบอมเก่า ของ สมนึก พานิชกิจ ตัวละครเดินทางไปพบดินแดนแห่งนิรันดร์เป็นดินแดนที่มีแต่ความสุข สงบ ประชาชนมีจิตใจงดงาม ยิ้มแย้มแจ่มใส และไม่มีวันแก่สภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยความงดงาม และร่มรื่นของต้นไม้และธรรมชาติ ทุกคนมีชีวิตรอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่แท้จริง

เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนสร้าง "ดินแดนแห่งนิรันดร์" ให้เป็นดินแดนที่พึงประสงค์ (Utopia) ดังนั้นแนวทางในการดำรงชีวิตของผู้คนแห่งดินแดนแห่งนิรันดร์จึงเป็นแนวทางที่นักเขียนเสนอแนะแก่ผู้อ่าน ดินแดนแห่งนิรันดร์เป็นดินแดนที่มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคู่ไปกับธรรมชาติ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยการทำลายธรรมชาติจึงก่อให้เกิดปัญหา ดังข้อความที่ว่า

... คุณจะได้รู้ว่าเราพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อความสงบสุขของชีวิต พวกเราไม่เคยทำลายชีวิตมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ทุกคนที่นี่มีจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตา รักสงบ ปราศจากความคิดที่มุ่งร้ายต่อกัน พื้นฐานจิตใจที่ดีงามและสิ่งแวดล้อมแห่งดินแดนชั่วนิรันดร์ทำให้เป็นเช่นนั้น ...

5. การกระตุ้นความคิดและจินตนาการทางวิทยาศาสตร์

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ทุกเรื่องอิงความรู้หรือแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีบทบาทในการเสริมสร้างความรู้ทางวิทยาศาสตร์แก่ผู้อ่านทั้งสิ้น เช่น เรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลาทำให้ผู้อ่านมีความรู้เรื่องมิติของเวลา แม้ว่าเนื้อเรื่องจะไม่อ้างอิงหลักการทางวิทยาศาสตร์เด่นชัด แต่เนื้อเรื่องก็สามารถจุดประกายความคิดและจินตนาการทางวิทยาศาสตร์แก่ผู้อ่านได้ โดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นเยาวชน การที่จะให้เยาวชนมีความสุขใจที่จะเรียนวิทยาศาสตร์ให้

ที่ได้ดีนั้นจำเป็นที่จะต้องทำให้เยาวชนเกิดความสนใจวิทยาศาสตร์เป็นอันดับแรก ซึ่งเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จะมีบทบาทในการทำให้เยาวชนเกิดความสนใจวิทยาศาสตร์ได้ เพราะเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีความบันเทิงให้กับผู้อ่านในขณะที่สอดแทรกความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปด้วย เยาวชนจึงเกิดความสนใจ และมีจินตนาการทางวิทยาศาสตร์รวมไปกับนักเขียนอันเป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นอย่างอิสระ และเป็นไปตามธรรมชาติ โดยที่ไม่ต้องบังคับขู่เข็ญให้เยาวชนชอบหรือสนใจวิทยาศาสตร์โดยตรง ชัยวัฒน์ คุประตกุล (2524 : 57) กล่าวว่า "ผลการเขียนของจันตรี มีอิทธิพล และบทบาทสำคัญรื้อฟื้นให้นักอ่านเยาวชนในยุคนี้หันเหตื่นตัว ... ำให้สนใจเรื่องของวิทยาศาสตร์อย่างได้ผล นักวิทยาศาสตร์สำคัญหลายคนในปัจจุบันยอมรับว่าข้อเขียนของจันตรี ศิริบุญรอด มีผลอย่างมากที่กระตุ้นความสนใจเรื่องของวิทยาศาสตร์" ...

นอกจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จะกระตุ้นให้เยาวชนหันมาให้ความสนใจวิทยาศาสตร์แล้ว เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ยังมีบทบาทในการกระตุ้นจินตนาการของผู้อ่าน โดยอาจเป็นจินตนาการที่คล้อยตามนักเขียน หรือจินตนาการที่ขัดแย้งกับนักเขียนก็ได้และไม่ว่าจะเป็นจินตนาการที่เกิดขึ้นลักษณะใด ก็ถือว่าเป็นการกระตุ้นผู้อ่านให้ใช้กระบวนการคิด การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลทั้งสิ้น เพราะเป็นจินตนาการที่เกิดจากความรู้และความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของไทยในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 ได้ดำเนินการตามจุดมุ่งหมาย และวิธีการที่กำหนดไว้ตามลำดับ สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

กลวิธีการสร้างโครงเรื่องของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ นักเขียนสร้างโครงเรื่องโดยใช้แนวเรื่อง (Theme) เฉพาะเจาะจงของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ 24 แนวเรื่องได้แก่ 1. การเดินทางไปกับเวลา 2. โลกหรือจักรวาลหลายมิติ 3. มนุษย์ต่างดาว 4. สงครามระหว่างดวงดาว 5. พืชหรือสัตว์ประหลาด 6. การเดินทางหรือการผจญภัยในอวกาศ 7. คอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ หุ่นคน 8. สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ 9. การทดลองทางวิทยาศาสตร์ 10. พลังจิต 11. สิ่งมีชีวิตทางวิทยาศาสตร์ 12. โลกอนาคต 13. โลกอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ (Dystopia) 14. เทคโนโลยีในอนาคต 15. วาระสุดท้ายของโลกและมนุษยชาติ 16. นิวเคลียร์ 17. ชีวิตสัตว์และแมลง 18. ชีวิตอมตะ 19. การล่องหนหายตัว 20. ดินแดนลึกลับ 21. ชีวิตมนุษย์ 22. แฟนตาซี 23. แหล่งพลังงานถาวร 24. การทำโคลนนิ่ง (Cloning) นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ทั้งที่เป็นทฤษฎีและเป็นจินตนาการมาสร้างเรื่องโดยมีบทบาทในการสร้างโครงเรื่อง 3 ส่วน ได้แก่ บมบปัญหาหรือความขัดแย้ง การดำเนินเรื่อง และการคลี่คลายเรื่อง ดังนี้

บมบปัญหาหรือความขัดแย้ง ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาว ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างมิติ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่มีพลังจิต ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับเทคโนโลยี ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคมที่มีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมที่มีมลพิษ และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ต่างดาวกับมนุษย์ต่างดาว

การดำเนินเรื่อง ได้แก่ การที่นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องมิติเวลาเข้ามาสร้างเรื่อง ทำให้ตัวละครสามารถเดินทางไปในอดีตหรืออนาคตได้ตามใจตัวละคร โดยที่ตัวละครยังคงมีอายุเท่าเดิม ไม่ว่าจะเดินทาง

ไปโลกอนาคตหรือย้อนอดีต การดำเนินเรื่องจำแนกได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ การเดินทางไปกับเวลา : จากปัจจุบันสู่อดีต จากปัจจุบันสู่อนาคต จากอดีตสู่ปัจจุบัน และจากอนาคตสู่ปัจจุบัน นักเขียนสร้างเรื่องการเดินทางไปกับเวลาจากปัจจุบันสู่อนาคตมากที่สุด และการเดินทางจากอดีตสู่ปัจจุบันน้อยที่สุด เพียง 1 เรื่อง

การคลี่คลายเรื่อง นักเขียนนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในการคลี่คลายเรื่อง หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง

กลวิธีการสร้างโครงเรื่องของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ยังคงมีการสร้างเรื่องแบบโครงสร้างของโครงเรื่องทั่วไป ซึ่งแบ่งได้ 3 ส่วน คือ ตอนเปิดเรื่อง ความขัดแย้งหรือปมปัญหา และตอนคลี่คลายเรื่อง นักเขียนผูกเรื่องให้มีความสนุกสนาน ตื่นเต้นด้วยวิธีการจบเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย และจบแบบทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านขบคิด เป็นการจบแบบเน้นจินตนาการของผู้อ่าน นอกจากสองวิธีนี้ มีการจบเรื่องแบบความสุข และจบลงด้วยความเศร้า นักเขียนผูกเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เช่นเดียวกับเรื่องสั้นทั่วไป ได้แก่ นิยมผูกเรื่องแนวผจญภัย แนวลึกลับ-ตื่นเต้น แนวอาชญากรรม แนวรัก แนวสืบสวน-สอบสวน และแนวตลกขบขัน

กลวิธีการสร้างตัวละคร นักเขียนนำความรู้หรือแนวคิดทางวิทยาศาสตร์มาสร้างตัวละคร แบ่งได้ 6 ประเภท ได้แก่

1. มนุษย์บนโลก แบ่งเป็น มนุษย์ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์โดยตรง นักเขียนสร้างตัวละครให้มีอาชีพเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ มีบุคลิกลักษณะ และพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป มนุษย์ที่มีพลังจิต นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องพลังจิตมาสร้างให้ตัวละครมีความสามารถพิเศษเหนือกว่ามนุษย์ธรรมดา ได้แก่ ความสามารถทางด้านโทรจิต ความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของวัตถุ และความสามารถในการเคลื่อนย้ายวัตถุหรือร่างกายมนุษย์ มนุษย์ที่มีความสามารถพิเศษ เพราะความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เป็นตัวละครที่สร้างขึ้นมาจากจินตนาการทางวิทยาศาสตร์ของนักเขียน ตัวละครมีความสามารถเหนือกว่ามนุษย์ธรรมดา ได้แก่ ตัวละครมีชีวิตรอมตะ ตัวละครเป็นหนุ่มสาวตลอดกาล ตัวละครมีความฉลาดมาก

2. มนุษย์ต่างดาว เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ และแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เรื่องสิ่งมีชีวิตที่มีภูมิปัญญาสูงจากต่างดาว นักเขียนสร้างมนุษย์ต่างดาว 3 ลักษณะ ได้แก่ มนุษย์ต่างดาวมีลักษณะเหมือนมนุษย์

มนุษย์ต่างดาวมีลักษณะแตกต่างจากมนุษย์ และมนุษย์ต่างดาวมีความสามารถเหนือมนุษย์

3. มนุษย์ต่างมิติ เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ และแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ มนุษย์ต่างมิติเวลา เป็นตัวละครที่สร้างขึ้นมาจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เรื่องมิติของเวลา ตัวละครมีบุคลิกลักษณะแตกต่างจากมนุษย์ และมีความสามารถเหนือมนุษย์ มนุษย์จากโลกต่างมิติ เป็นตัวละครที่สร้างขึ้นมาจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เรื่องโลกและจักรวาลหลายมิติ ตัวละครมีบุคลิกลักษณะ และพฤติกรรมเหมือนมนุษย์โลก

4. พืชประหลาด เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ และแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ พืชประหลาดจากต่างดาว และพืชประหลาดจากผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ตัวละครทั้งสองประเภทมีรูปร่างและลักษณะแปลกประหลาด

5. สัตว์ประหลาด เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ และแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ สัตว์ประหลาดจากต่างดาว และสัตว์ประหลาดจากผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ตัวละครทั้งสองประเภทมีลักษณะแปลกประหลาด

6. ผลผลิตทางวิทยาศาสตร์ เป็นตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้นมาจากจินตนาการรดยานำผลิตผลทางวิทยาศาสตร์มาสร้างเป็นตัวละคร แบ่งได้ 4 ประเภท คือ คอมพิวเตอร์ ตัวละครมีความรู้สึนึกคิดเหมือนมนุษย์ หุ่นยนต์ มี 2 ลักษณะ คือ หุ่นยนต์มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ และหุ่นยนต์ไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ หุ่นคน มี 2 ลักษณะ คือ หุ่นคนมีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ และหุ่นคนไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ ยานอวกาศ ตัวละครมีความรู้สึนึกคิด จิตใจ และพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์

ตัวละครที่นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปสร้างทั้ง 6 ประเภทนี้มีบทบาทในเรื่อง 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครมีบทบาทในการสร้างความขัดแย้งหรือบมปัญหา เช่น มนุษย์ที่มีพลังจิตนำความสามารถทางพลังจิตที่มีไปสร้างปัญหาให้กับคนอื่น หรือนักวิทยาศาสตร์ทำการทดลองที่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น เป็นต้น และตัวละครมีบทบาทในการคลี่คลายบมปัญหา เช่น มนุษย์ที่มีพลังจิตนำความสามารถทางพลังจิตไปแก้ปัญหานั้นเรื่อง หรือนักวิทยาศาสตร์ทำการทดลองที่ก่อประโยชน์ให้กับโลก เป็นต้น

กลวิธีการสร้างฉาก ฉากเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของกลวิธีการสร้างเรื่อง เพราะฉากของเรื่องสั้นนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากโรงปัจจุบัน นักเขียนต้องมีวิธีการสร้างฉากให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่างนี้ นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาสร้างฉาก ซึ่งจำแนกได้ 4 ประเภท ดังนี้

1. ฉากโลกอนาคต แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ฉากสภาพทั่วไปของโลกอนาคต มีการสร้างแนวเหมือนจริง ด้วยวิธีการต่อแนวโน้ม และการจินตนาการขึ้นใหม่ ฉากโลกอนาคต ที่พึ่งประสงค์ มีการสร้างแนวอุดมคติ และฉากโลกอนาคตที่ไม่พึ่งประสงค์ มีการสร้างแนวเหมือนจริง

2. ฉากต่างดาว แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ฉากดวงดาวในจินตนาการ สร้างขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน มีการสร้างแนวเหมือนจริง ฉากดวงดาวในระบบสุริยจักรวาล ได้แก่ ฉากดาวอังคาร ฉากดวงจันทร์ ฉากดาวศุกร์ มีการสร้างแนวเหมือนจริง

3. ฉากอวกาศ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ฉากระบบสุริยจักรวาล และฉากอวกาศในจินตนาการ ทั้งสองประเภทมีการสร้างแนวเหมือนจริง

4. ฉากยานอวกาศ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ฉากสภาพไร้น้ำหนักในยานอวกาศ และฉากสภาพทั่วไปภายในยานอวกาศ ทั้งสองประเภทมีการสร้างแนวเหมือนจริง

ฉากทั้งสี่ประเภทที่กล่าวมาข้างต้นมีบทบาทในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ 2 ลักษณะ คือ

1. ฉากไม่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของตัวละคร สร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้อ่านทราบสภาพการณ์ สถานที่ซึ่งเป็นจุดที่เรื่องดำเนินอยู่ เช่น ฉากบนดวงดาว ฉากตึกสูงร้อยชั้น ของโลกอนาคต เป็นต้น ฉากลักษณะดังกล่าวนี้มีบทบาทในการสร้างสีสัน และบรรยากาศของเรื่อง

2. ฉากมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและแรงจูงใจและปัญหาของตัวละคร ฉากลักษณะนี้นักเขียนต้องบรรยายรายละเอียดของฉากให้สอดคล้อง สมเหตุสมผล เช่น ฉากห้องเรียนในอนาคตที่มีครูหุ่นยนต์ จึงแสดงพฤติกรรมต่อต้าน เป็นต้น

บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาทต่อสังคมที่เห็นเด่นชัด 5 ด้าน ดังนี้

1. การวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์ มีประเด็นที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่ จิตใจของมนุษย์ และการดำเนินชีวิตของมนุษย์

2. การวิพากษ์วิจารณ์สังคม แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ การวิพากษ์วิจารณ์สภาพสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง วนด้านความเจริญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เศรษฐกิจและธุรกิจและการสื่อสารมวลชนและการโฆษณา และการกระตุ้นผู้อ่านให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ได้แก่ ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาทางกฎหมาย

3. การเตือนผู้อ่านให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหานอนาคต ได้แก่ เทคโนโลยีที่มีทั้งคุณและโทษ ผลผลิตทางวิทยาศาสตร์มีผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์ภัยจากดวงอาทิตย์ ปัญหามลภาวะ ปัญหานิวเคลียร์ และความรู้พันธุ์วิศวกรรม

4. การชี้แนะทางออกให้กับสังคม ด้วยวิธีการใช้หลักการทางพุทธศาสนา และหลักธรรมชาติ

5. การกระตุ้นความคิดและจินตนาการทางวิทยาศาสตร์

อภิปรายผล

การวิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ตามแนวเรื่องเจาะเฉพาะทั้งหมด 24 แนวเรื่อง นั้น พบว่านักเขียนนิยมสร้างเรื่องแนวมนุษย์ต่างดาวมากที่สุด คือมีทั้งหมด 46 เรื่อง และแนวเรื่องที่สร้างเรื่องน้อยที่สุดได้แก่ แนวเรื่องการล่องหนหายตัว แนวเรื่องสิ่งมีชีวิตทางวิทยาศาสตร์ และแนวเรื่องดินแดนลึกลับ คือมีแนวเรื่องละ 1 เรื่อง สาเหตุที่นักเขียนนิยมสร้างเรื่องมนุษย์ต่างดาวอาจเป็นเพราะเป็นแนวเรื่องที่สร้างความสนุกสนานให้กับผู้อ่านได้มาก เพราะความรู้หรือแนวคิดเรื่องสิ่งมีชีวิตที่มีภูมิปัญญาจากต่างดาวเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของมนุษย์ทั่วไปมานานแล้ว และเป็นแนวเรื่องที่มีประเด็นย่อยได้หลากหลาย นักเขียนสร้างเรื่องในห้องวิทยาศาสตร์ได้ง่าย เพราะความเป็นวิทยาศาสตร์ของเรื่องอยู่ที่ตัวละครที่เป็นมนุษย์ต่างดาว อดิชนักเขียนอาจจะสร้างฉากต่างดาวหรือสร้างฉากโลกปัจจุบันก็ได้ ในขณะที่แนวเรื่องการล่องหนหายตัว เป็นแนวเรื่องของวิทยาศาสตร์ในจินตนาการของนักเขียน การที่นักเขียนจะสร้างเรื่องในห้องวิทยาศาสตร์จึงค่อนข้างยากที่จะทำให้สมเหตุสมผล ไม่ให้เรื่องกลายเป็นแฟนตาซีบริสุทธิ์ นักเขียนจึงไม่นิยมเขียนเรื่องแนวนี้นี้ ในขณะที่แนวเรื่องสิ่งมีชีวิตทางวิทยาศาสตร์ และแนวเรื่องดินแดนลึกลับ มีการเขียนเรื่องแนวนี้น้อย เพราะแนวเรื่องทั้งสองเป็นประเด็นแนวเรื่องใหม่ชองนักเขียนที่พยายามสร้างความแปลกใหม่ให้กับโครงเรื่องซึ่งเป็น

เหตุผลเดียวกับแนวเรื่องที่มีนักเขียนนิยมเขียนแนวเรื่องละประมาณ 2-3 เรื่อง ได้แก่ แนวเรื่องการทำโคลนนิ่ง แนวเรื่องชีวิตสัตว์และแมลง แนวเรื่องชีวิตอมตะ แนวเรื่องแฟนตาซี และแนวเรื่องชีวิตมนุษย์

อนึ่ง จากการวิเคราะห์กลวิธีการสร้างโครงเรื่องตามแนวเรื่องเฉพาะนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีเรื่องสั้นบางเรื่องที่มีลักษณะคาบเกี่ยวหลายแนวเรื่อง เช่น เรื่องสั้นแนวเรื่องโลกอนาคต เป็นเรื่องสั้นแนวเรื่องเทคโนโลยีอนาคตด้วย ดังนั้นการแบ่งแนวเรื่องเฉพาะ จึงพยายามพิจารณาจัดเรื่องสั้นเรื่องนั้น ๆ ครอบคลุมวิเคราะห์จากภาพรวมทั้งหมดของเรื่องว่า นักเขียนเน้นแนวเรื่องเฉพาะแนวใดมากที่สุดในเรื่อง ๆ หนึ่ง

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่ศึกษานั้น ผู้วิจัยพบว่ามีเรื่องสั้นจำนวนหนึ่งที่นักเขียนจงใจให้เป็นวรรณกรรมเสียดสีสังคมโดยอาศัยลักษณะต่าง ๆ ที่ผิดไปจากความจริงเพื่อยั่วล้อ หรือเสียดสี เช่น เรื่องคนขายยิ้ม ของ นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ เป็นเรื่องเสียดสีสังคมปัจจุบันที่เคยเป็นสยามเมืองยิ้ม แต่ปัจจุบันมนุษย์มีความเครียดมากขึ้น รอยยิ้มจึงเริ่มหายไป นักเขียนจึงสร้างเรื่องให้เกิดขึ้นที่โลกอนาคต ตัวละครมีอาชีพเป็นพ่อค้าขายยิ้ม ซึ่งขายดีมาก มีประชาชนมาซื้อมากมาย พ่อค้าสัญญากับลูกค้าว่าคราวหน้าถ้าใครซื้อยิ้ม เขาจะแถมน้ำาใจให้ฟรีอีกหนึ่งกล่องด้วย เรื่องสั้นเรื่องนี้นักเขียนจงใจเสียดสีสภาพสังคมที่ผู้คนขาดรอยยิ้ม และน้ำาใจที่จะมอบให้แก่กันและกัน

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่ดีต้องมีการสร้างโครงเรื่องที่สมเหตุสมผล สามารถสร้างเรื่องที่น่าสนใจเป็นไปได้อาจให้เป็นไปได้ เป็นเรื่องสั้นที่กระตุ้นความคิดหรือจินตนาการของผู้อ่าน เช่น เรื่องเหลวอีกแล้ว ของชัยคุปต์ นักเขียนผูกเรื่องให้ตัวละครทดลองประดิษฐ์ก๊าซย่อด่วน ซึ่งระหว่างทดลองกับสุนัข เกิดอุบัติเหตุสุนัขทำตุ้ทดลองแตก ก๊าซจึงพุ่งออกสู่อากาศอย่างรวดเร็ว และโลกทั้งโลกถูกย่อด่วน ในการสร้างเรื่องนักเขียนทำให้เรื่องสมเหตุสมผลในการที่ก๊าซย่อด่วนจะสามารถย่อด่วนโลกได้ ด้วยการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ นักเขียนสร้างเรื่องให้ก๊าซย่อด่วนมีส่วนผสมที่สำคัญคือก๊าซไนโตรเจน ดังนั้นเมื่อตุ้ทดลองแตก ก๊าซย่อด่วนจึงพุ่งสู่อากาศอย่างรวดเร็ว เพราะตามหลักความจริงโลกมีก๊าซไนโตรเจนเป็นส่วนประกอบ ดังนั้นเรื่องที่เกิดขึ้นจึงมีความสมเหตุสมผล เมื่อก๊าซย่อด่วนผสมกับก๊าซไนโตรเจนจากบรรยากาศจึงทำให้โลกถูกย่อด่วน

ดังนั้น เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์จึงเป็นเรื่องสั้นที่มีลักษณะเด่นและแปลก

กว่าเรื่องสั้นทั่ว ๆ ไป ในด้านการสร้างความแปลกประหลาด ความมหัศจรรย์ให้กับผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง ตัวละครหรือฉาก ก็ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด และจินตนาการของผู้อ่าน ในเรื่องของความเป็นไปได้ และเป็นไปไม่ได้ ำให้เกิดขึ้นตลอดเวลาทั้งขณะอ่าน หรือหลังจากอ่านจบแล้ว

ความรู้และแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ที่นักเขียนนำมาใช้ในการสร้างเรื่องนั้นมีทั้งความรู้ หรือแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการพิสูจน์เป็นทฤษฎีแล้ว และความรู้หรือแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นจินตนาการของนักเขียน

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 ที่เข้ามามีส่วนในการสร้างโครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก ได้แก่ ทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ และทฤษฎีสัมพัทธภาพของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ทฤษฎีควอนตัม หลุมดำ (Black Hole) เทคนิคการแช่เย็น หรือครายโอนิกส์ (Cryonics) มนุษย์ต่างดาว การเดินทางในอวกาศ พลังงานนิวเคลียร์ ชีวิต-อมตะ พันธุวิศวกรรม เทคโนโลยีการสื่อสารในอนาคต ปรากฏการณ์เรือนกระจก การทำโคลนนิ่ง มลภาวะ พลังจิต หุ่นยนต์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ และทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป ของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (การเดินทางไปกับเวลา)

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องมิติของเวลา อันได้แก่ ทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ (Special Theory of Relativity) ซึ่งอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ตั้งขึ้นเมื่อค.ศ. 1905 และทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไปที่ตั้งขึ้นเมื่อค.ศ. 1916 เป็นทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ที่ทำให้ "การเดินทางไปกับเวลา" มีความน่าเป็นไปได้มากขึ้นตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ (ชัยวัฒน์ คุประตกุล. 2524 : 116 - 140) เนื่องจากทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษเสนอว่า อวกาศ (Space) หรือการวัดตำแหน่ง และเวลา (Time) มีความสัมพันธ์กัน เป็นเรื่องของมิติ 4 มิติ ได้แก่ มิติของตำแหน่ง กว้าง-ยาว-สูง 3 มิติ และมิติของเวลาอีก 1 มิติ เป็นมิติที่ 4 ทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไปมีหลักว่าสนามความโน้มถ่วงมีผลต่อการเคลื่อนที่ของเวลา สนามความโน้มถ่วงยิ่งมีขนาดมากขึ้นเท่าใดเวลาก็จะเคลื่อนที่ช้าลงไปในเท่านั้น และทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษมีหลักว่าวัตถุใด ๆ ก็ตามที่กำลังเคลื่อนที่เร็วขึ้นวัตถุนั้นจะมีขนาดเล็กลง แต่มีมวลเพิ่มขึ้น และเวลาก็จะเคลื่อนที่ช้าลง ดังนั้นการเดินทางไปกับเวลาสู่ออนาคตเป็นไปได้จริง รอดยานักเดินทางไปกับเวลาเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงมาก ๆ

เช่น การเดินทางไปในอวกาศด้วยความเร็วสูงมาก ๆ เกือบเท่าแสง และการเดินทางด้วย "ยานเวลา" (Time Machine) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยามไว้กับในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นั้น อาจเป็นจริงขึ้นมาได้โดยการอาศัยหลักของทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ คือ สร้างยานเวลาให้มีความเร็วสัมพัทธ์สูงนั่นเอง ส่วนการเดินทางย้อนอดีตนั้นมีโอกาสเป็นไปได้น้อยยานแนววิทยาศาสตร์

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ และทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป ของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ นั้น เป็นแนวคิดหลักของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์แนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา ซึ่งนักเขียนนำมาผูกเป็นเรื่องการเดินทางไปกับเวลา 4 ลักษณะ คือ จากอดีตสู่ปัจจุบัน จากปัจจุบันสู่อดีต จากอนาคตสู่ปัจจุบัน และ จากปัจจุบันสู่อนาคต

เรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลาส่วนใหญ่สร้างเรื่องให้ตัวละครเดินทางไปกับเวลาด้วย "ยานเวลา" (Time Machine) ซึ่งเป็นยานพาหนะที่นักเขียนนิยามไว้แต่บางเรื่องเช่นเรื่องหุ่นเหล็ก ของ ซิลลิง ทราย นักเขียนไซ "เกลียวอากาศ" เป็นสื่อให้ตัวละครเดินทางสู่อนาคต เรื่องเพื่อนมนุษย์ ของ พาราไดออกซ์ นักเขียนไซ "จิตยนต์" เป็นพาหนะพาตัวละครเดินทางสู่อนาคต เรื่องค่ายกลกระจก ของ เสรี พัฒนชัย นักเขียนไซ "เครื่องเคลื่อนย้ายมวลสาร" เป็นพาหนะพาตัวละครเดินทางสู่อนาคต และบางเรื่องก็ไม่กล่าวถึงยานพาหนะที่พาตัวละครเดินทางไปกับเวลา ได้แก่ เรื่องไม้เชื้อ ของ ชัยคุปต์ เรื่องยานเวลา ของ CA 837053

หลุมดำ (Black Hole)

หลุมดำ (Black Hole) เป็นดาวหรือวัตถุที่มีขนาดเล็กแต่มีมวลมหาศาล และมีความโน้มถ่วงสูง สามารถดึงดูดทุกสิ่งทุกอย่างมาให้หนีออกไปไม่ได้ นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าหลุมดำอาจเป็นทางลัดสู่เวลาก่อนหน้าได้ นักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นำหลุมดำมาบีบบทบาทในเรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางไปกับเวลา ให้หลุมดำเป็นช่องทางที่ตัวละครเดินทางจากมิติปัจจุบันสู่มิติเวลาในอดีตได้ ในเรื่องสั้นแนวเรื่องโลกและจักรวาลหลายมิติ หลุมดำเป็นช่องทางที่ตัวละครสามารถเดินทางจากเอกภพไปสู่เอกภพคู่ขนานได้ และนักเขียนนำหลุมดำมาสร้างให้เป็นแหล่งพลังงานนิวเคลียร์ในเรื่องสั้นแนวเรื่องแหล่งพลังงานถาวร

เทคนิคการแช่เย็น หรือ ครายโอนิกส์ (Cryonics)

เทคนิคการแช่เย็นกำลังได้รับความสนใจอย่างมากในวงการวิทยาศาสตร์ เพราะเป็นสิ่งที่ทำกันได้จริง ๆ และกำลังเกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน พื้นฐานของความคิดของเทคนิคการแช่เย็นมาจากการใช้ความเย็นที่อุณหภูมิต่ำมาก ๆ ในการรักษา ร่างกายให้คงสภาพเดิมอยู่นาน ๆ การทดลองระยะแรกพบว่าปัญหาสำคัญที่สุดก็คือ เมื่อร่างกายสามารถคงรูปอยู่ได้ในการแช่เย็นนั้น ส่วนประกอบที่เป็นน้ำในร่างกาย ที่แข็งตัวมีเหลี่ยมแหลมคม ซึ่งเป็นอันตรายต่อเซลล์ของร่างกาย ในค.ศ. 1940 นักวิทยาศาสตร์ชื่อ บี.เจ.ลูเยต (B.J. Luyet) เสนอให้จัดน้ำออกจากร่างกาย ให้หมดหรือให้ได้มากที่สุด ในค.ศ. 1948 นักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งพบว่าการใช้ กลีเซอรินผสมกับน้ำจะทำให้น้ำไม่แข็งตัวในอุณหภูมิต่ำ ต่อมา มีการค้นพบสารอื่นที่ ใช้ได้ดีกว่ากลีเซอริน

ในค.ศ. 1964 ศาสตราจารย์นักฟิสิกส์ ชื่อ โรเบิร์ต เอตทิงเจอร์ (Robert Ettinger) เสนอความคิดว่ามนุษย์อาจเอาชนะความตายได้โดย การแช่เย็น ปีค.ศ. 1965 สมาคมครายโอนิกส์ก่อตั้งขึ้นมารโดยเปิดรับสมาชิกที่ ประสงค์จะรักษาร่างกายเอาไว้หลังจากที่ตายไปแล้วจากโรคภัยที่รักษาไม่ได้ หรือตายด้วยสาเหตุอื่น โดยหวังว่าจะถูกปลุกขึ้นมาในอนาคตเมื่อการแพทย์เจริญ ขึ้น ปีค.ศ. 1972 บริษัททรานส์ ไทม์ (Trans Time) เป็นบริษัทที่ให้บริการ แช่เย็นศพในเชิงธุรกิจ ขั้นตอนของเทคนิคการแช่เย็น ได้แก่การทำร่างกายหรือ ศพให้เย็นลงโดยใช้น้ำแข็งแห้ง จากนั้นก็ฉีดน้ำเกลือเย็นเข้าไปในเส้นเลือดเพื่อ ให้อุณหภูมิในร่างกายลดลงถึง 4 องศาเซลเซียส จากนั้นก็ฉีดสารละลาย กลีเซอรินกับไซโตเมทิล ซัลฟอกไซด์เข้าไปเพื่อป้องกันมิให้น้ำและของเหลวในร่างกาย แข็งตัว เพราะจะเป็นอันตรายต่อเซลล์และเยื่อต่างๆ ของร่างกาย อุณหภูมิ ร่างกายจะลดลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึง -79 องศาเซลเซียส จึงห่อหุ้มร่างกาย ด้วยแผ่นโลหะบาง ๆ คือ แผ่นอลูมิเนียมบรรจุร่างที่ห่อหุ้มแล้วลงในถังบรรจุ นโตรเจนเหลว เพื่อรักษาร่างกายให้มีอุณหภูมิตั้งที่ -196 องศาเซลเซียส (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2524 : 158 - 175)

นักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นำเทคโนโลยีการแช่เย็นมาบิบทบาท ในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครทำการแช่เย็นเพื่อเดิน ทางสู่อวกาศ และ ตัวละครเข้ารับการแช่เย็นระหว่างการเดินทางไปในอวกาศ

โลกและจักรวาลหลายมิติ

นักวิทยาศาสตร์มีแนวคิดที่เกี่ยวกับโลกและจักรวาลหลายมิติหลายแนวคิด ได้แก่ แนวคิดที่อธิบายปรากฏการณ์แปลกๆ เกี่ยวกับการหายตัวไปอย่างลึกลับของคน สัตว์ สิ่งของ หรือการปรากฏตัวอย่างลึกลับของวัตถุที่โลกไม่คุ้นเคย แนวคิดเรื่องจักรวาลอื่นที่อาจมีอยู่เคียงคู่กับจักรวาลเรา (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . : 2530 ค 68 - 79)

มีทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หลายทฤษฎีที่นำมาอธิบายเรื่องของโลกและจักรวาลหลายมิติ ซึ่งมีทฤษฎีที่ควรจะต้องกล่าวถึง ได้แก่ ทฤษฎีควอนตัม (Quantum Theory) และ ทฤษฎีสัมพัทธภาพ ของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

ทฤษฎีควอนตัม มีหลักการ 2 ข้อ ได้แก่

1. ปริมาณพื้นฐานของทุกสิ่งทุกอย่างในธรรมชาติ เป็นปริมาณที่ไม่ต่อเนื่อง เป็นปริมาณที่มีสภาพเป็น "ช่วง" หรือ "ขั้น" พลังงานของอนุภาคจะมีสภาพเป็นขั้น ๆ เป็นระดับ
2. ผลของการวัดหรือการสังเกตปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นสิ่งเกิดเองในธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้นมา จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการของการวัดเพราะผลของการวัด เพราะผลของการวัดจะมีสภาพเป็น "ความอาจเป็นไปได้" ไม่ใช่ "ความจริงที่สมบูรณ์และแน่นอน"

ที่กล่าวมาแล้วนั้นหมายความว่าในการวัดบางสิ่งบางอย่าง เช่น ปริมาณหรือตำแหน่งของวัตถุใดก็ตาม ผลที่วัดได้อาจไม่ได้ผลคงเดิม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความอาจเป็นไปได้ หรือความน่าจะเป็นไปได้ของผลการวัด เพราะการวัดสิ่งใดก็ตามต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปรับปรุงปัจจัยที่ใช้ในการวัดจะมีผลบางอย่างอันเป็นธรรมชาติของปริมาณที่จะวัด เช่น ถ้าจะวัด "ตำแหน่ง" ให้อย่างแม่นยำก็ต้องยอมเสียความแม่นยำของผลการวัด "ความเร็ว" ไป

ทฤษฎีสัมพัทธภาพ ของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ กล่าวถึงเรื่องของ "ตำแหน่ง" กับ "เวลา" ของเหตุการณ์ใดก็ตามเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ผลของการวัดปริมาณใดๆ มีความหมายต่อเมื่อเป็นการวัดเชิงสัมพัทธ์ (เปรียบเทียบกับกรอบอ้างอิง)

เรื่องของโลกและจักรวาลหลายมิติ ซึ่งมีแนวคิดว่ามีจักรวาลอื่นอยู่เคียงคู่กับจักรวาลของเรานั้น มีทฤษฎีแนวคิดที่เป็นไปได้และไม่ขัดกับหลักวิทยาศาสตร์อย่างน้อย 4 แนวคิด คือ โลกอื่นตามหลักดาราศาสตร์ โลกของปฏิกิริยา โลก

ของเต็ค็ออน และ โลกอื่นตามหลักของทฤษฎีควอนตัม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. โลกอื่นตามหลักดาราศาสตร์ หมายถึง โลกหรือจักรวาลอื่นที่อาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีความเป็นไปได้มากกว่า มีจักรวาลอื่นอีกหลายจักรวาลในอวกาศ ไม่ใช่มีเพียงจักรวาลที่เราอาศัยอยู่เพียงจักรวาลเดียว

2. โลกของปฏินุภาค หมายถึง โลกหรือจักรวาลซึ่งประกอบด้วยอนุภาคประเภทเรียกว่า ปฏินุภาค ซึ่งแตกต่างจากโลกของเราที่ประกอบด้วยอนุภาคเป็นส่วนใหญ่ ตามทฤษฎีที่กล่าวว่าอนุภาคทุกชนิดล้วนมีปฏินุภาคคู่เสมอ

3. โลกของเต็ค็ออน หมายถึง โลกที่อนุภาคทุกอย่างเคลื่อนที่เร็วกว่าแสง ดังนั้น ทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกศรแห่งกาลเวลาจะตรงข้ามกับของโลกเรา

4. โลกอื่นตามทฤษฎีควอนตัม ตามทฤษฎีควอนตัม บราควินการณ์ไม่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง หากเคลื่อนที่ในลักษณะขาดเป็นห่วง ๆ จึงมีช่องว่างเกิดขึ้นระหว่างขณะเวลาหนึ่งๆ อาจมีมิติของเวลาที่เป็นโลกอื่นเหลื่อมซ้อนกันอยู่

นักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นำความคิดหลักเรื่องโลกและจักรวาลหลายมิติมาสร้างเป็นเรื่องสั้นแนวเรื่องโลกและจักรวาลหลายมิติ 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะแรกเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับมิติเวลาที่เหลื่อมซ้อนกับโลกทำให้เกิดการที่ตัวละครหายตัวไปอย่างลึกลับ ลักษณะที่สองได้แก่ การปรากฏตัวอย่างลึกลับของสิ่งมีชีวิตที่มาจากโลกคู่ขนานกับโลกของเรา และลักษณะที่สามได้แก่ การเดินทางไป-มาระหว่างเอกภพคู่ขนานกับโลกของตัวละคร

มนุษย์ต่างดาว

ศตวรรษที่ยี่สิบ เรื่องของมนุษย์ต่างดาวได้รับความสนใจมากขึ้นกว่าสมัยก่อนมา เพราะความรู้ความเข้าใจของมนุษย์ที่มีต่อโลกและจักรวาล และกำเนิดของมนุษย์บนโลก นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่เชื่อว่ามนุษย์ต่างดาวมีจริง และมีการส่งข่าวสารและสัญญาณการสื่อสารไปยังนอกโลก ตลอดจนรับสัญญาณคลื่นต่างๆ ที่มาจากนอกโลกด้วย โครงการแรกของการรับสัญญาณจากนอกโลก ได้แก่ (ชัยวัฒน์ คุประตกุล. 2532 ข : 53 - 58) โครงการออสมา (ozma) เมื่อพ.ศ. 2503 โดยเริ่มต้นรับสัญญาณจากดาวฤกษ์สองดวงที่อยู่ใกล้โลก คือ เอปซิลอน เอริดานี (EPSILON ERIDANI) อยู่ห่างจากโลก 10.8 ปีแสง และเทา เซติ (TAU CETI) อยู่ห่างจากโลก 11.9 ปีแสง และโครง

การส่งข่าวสารไปสองครั้งแรก ได้แก่ การส่งข่าวสารในรูปของภาพหลายเส้น และสลักบนแผ่นโลหะไปกับยานไพโรเนียร์ -10 และไพโรเนียร์ -11 เมื่อ พ.ศ. 2515 และ พ.ศ. 2516 ตามลำดับ

นักเขียนนำเรื่องมนุษย์ต่างดาวมาสร้างเป็นเรื่องสั้นแนวมนุษย์ต่างดาว หลายลักษณะ ได้แก่การเผชิญหน้ากันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาว อดยมมนุษย์ต่างดาวเดินทางมาเยือนโลกด้วยท่าทีที่ต่างกัน ทั้งเป็นศัตรูและเป็นมิตร การที่มนุษย์โลกเดินทางไปต่างดาวด้วยท่าทีทั้งที่เป็นศัตรูและเป็นมิตร สงครามที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต่างดาว ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกันของมนุษย์และมนุษย์ต่างดาว และการสร้างเรื่องแสดงภาพชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ต่างดาว

ลักษณะของมนุษย์ต่างดาวจากจินตนาการของนักเขียนมีมนุษย์ต่างดาวที่มีรูปร่างหน้าตาเช่นเดียวกับมนุษย์ มนุษย์ต่างดาวที่มีรูปร่างหน้าตาแปลกประหลาดและมนุษย์ต่างดาวที่มีภูมิปัญญาตลอดจนมีความสามารถพิเศษเหนือมนุษย์โลก

การเดินทางในอวกาศ

วันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ. 1957 รัสเซียส่งดาวเทียมดวงแรกชื่อ "สปุตนิก-1" ส่องกระจกของโลก นับแต่นั้นมาโครงการอวกาศก็ก้าวหน้าเพราะได้รับการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ มนุษย์มีจุดมุ่งหมายในการเดินทางไปอวกาศหลายประการ เช่น เพื่อใช้ดาวเทียมเพื่อการสื่อสาร เพื่อสำรวจดวงดาว เพื่อตั้งสถานีอวกาศ และเพื่อศึกษาหาข้อมูลของดวงดาวต่าง ๆ

ปัญหาของการเดินทางในอวกาศก็คือระยะทางระหว่างโลกกับดวงดาวนั้น ๆ ซึ่งเป็นระยะทางที่ยาวนานมาเป็นระยะทางที่นับด้วยปีแสง มีการหาทางแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยแนวคิด 2 วิธี คือ วิธีแรก ต้องเดินทางด้วยยานอวกาศที่มีความเร็วสูงมา และวิธีที่สอง คือการแช่เย็นนักบินขณะเดินทาง

นักเขียนนำเรื่องการเดินทางในอวกาศมาสร้างเป็นเรื่องสั้นแนวเรื่องการเดินทางและการผจญภัยในอวกาศ หลายประเด็น ได้แก่ตัวละครเป็นนักบินที่ต้องเผชิญปัญหากับการโจมตีของศัตรู และปัญหาอื่นๆ ตัวละครเป็นนักบินที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ค้นหาดาวเคราะห์ดวงใหม่ให้กับมนุษย์โลกสำหรับการอพยพหรือเพื่อล่าเป็นอาณานิคม

พลังงานนิวเคลียร์ (Nuclear Energy)

พลังงานนิวเคลียร์ เป็นพลังงานที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภายในอะตอมบางอย่าง หรือปฏิกิริยานิวเคลียร์ แล้วก็เกิดมีการสูญหายของมวลชิ้นมวลที่หายไปนั่นเอง เปลี่ยนไปเป็นพลังงานตามสมการ $E = MC^2$ ของไอน์สไตน์ ปฏิกิริยานิวเคลียร์ที่เกิดขึ้น เป็นปฏิกิริยาเกิดที่ระดับนิวเคลียสของอะตอม

พลังงานนิวเคลียร์มี 2 ชนิด ได้แก่ ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิชชัน กับ ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชัน ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิชชัน คือปฏิกิริยานิวเคลียร์แบบแตกตัว หมายถึงการแตกตัวของธาตุหนัก ๆ เช่น ยูเรเนียม แล้วเกิดมีพลังงานขึ้นมา เรียกว่า พลังงานนิวเคลียร์ฟิชชัน

ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชัน คือปฏิกิริยานิวเคลียร์แบบรวมตัว เช่นอะตอมของธาตุไฮโดรเจนสองอะตอมหลอมรวมกันเข้าเป็นอะตอมเดียวของฮีเลียม แล้วปล่อยพลังงานออกมา เรียกว่า พลังงานนิวเคลียร์ฟิวชัน

อาวุธนิวเคลียร์มี 3 ชนิด ได้แก่ ระเบิดอะตอม ระเบิดไฮโดรเจน และระเบิดนิวตรอน ระเบิดอะตอมใช้ปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิชชันเป็นหลักในการสร้างระเบิดไฮโดรเจน มีปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชันเป็นหลักในการสร้าง ระเบิดนิวตรอน ภัยหลักการคล้ายคลึงกับระเบิดไฮโดรเจน เพราะอาศัยปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชันเป็นหลัก แต่แตกต่างตรงที่ระเบิดนิวตรอน อนุภาคหรือรังสีของระเบิดชนิดนี้ไม่สร้างความร้อนและแรงระเบิด เป้าหมายหลักของการทำลาย คือ "สิ่งมีชีวิต อาคารบ้านเรือน และยานพาหนะ จะไม่ถูกทำลายไปด้วย"

หากสงครามนิวเคลียร์อุบัติขึ้น จะไม่มีมนุษย์คนใดบนโลกรอดพ้นจากผลกระทบของอาวุธนิวเคลียร์ ในทันทีที่สงครามนิวเคลียร์เกิดขึ้น มนุษย์จำนวนเกือบครึ่งโลกจะเสียชีวิตทันที มนุษย์ที่รอดชีวิตจะต้องเผชิญกับ "ฤดูหนาวนิวเคลียร์" (Nuclear Winter) และคาดกันว่าต้องเผชิญกับโรคระบาดคล้ายโรคเอดส์ ฤดูหนาวนิวเคลียร์ เป็นสภาพที่มีมืดและหนาวเย็นของโลกที่เกิดจากฝุ่นผงและเขม่าควันไฟจากการเผาไหม้ของระเบิดนิวเคลียร์ ลอยตัวไปจับกลุ่มเป็นเมฆดำหนาที่ปกคลุมไปทั่วโลก จนแสงอาทิตย์ส่องลงมาไม่ถึงพื้นผิวโลก ทำให้สิ่งมีชีวิตค่อย ๆ เสียชีวิต มนุษย์อาจไม่ตายหมด มนุษย์ที่อยู่รอดต่อไปจะเป็นมนุษย์พันธุ์ใหม่ เป็นมนุษย์มิวเตชัน มีรูปร่างพิกลพิการอันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงยีน จากกัมมันตรังสี และสภาพแวดล้อมอันเลวร้ายของโลกหลังสงครามนิวเคลียร์

พลังงานนิวเคลียร์ถูกนำมาใช้งานทางที่เป็นประโยชน์ได้แก่ใช้ในการขับเคลื่อนของยานพาหนะบางชนิด เช่น เรือดำน้ำ เรือบรรทุก และดาวเทียมบางดวง ยานสำรวจบางดวง แต่การนำไปใช้กับยานพาหนะในอวกาศยังมีน้อย โดยเฉพาะเป็นเชื้อเพลิงของยานอวกาศขนาดใหญ่ยังไม่มีเลย เพราะยังมีปัญหาเกี่ยวกับอันตรายของกัมมันตภาพรังสีที่จะเกิดแก่ผู้โดยสาร (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2532 ก : 65 - 69)

นักเขียนนำเรื่องพลังงานนิวเคลียร์มาเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์หลายประเด็น ได้แก่ การจินตนาการถึงแหล่งกำเนิดพลังงานนิวเคลียร์ที่มีขึ้นเองตามธรรมชาติในดินแดนลึกลับ

ประเด็นที่เกี่ยวกับสงครามนิวเคลียร์ ประเด็นที่เกี่ยวกับยานอวกาศที่ใช้พลังงานนิวเคลียร์ และประเด็นที่นักเขียนนำมาเขียนมากที่สุด ได้แก่ สภาพโลกหลังสงครามนิวเคลียร์ ซึ่งกล่าวถึงฤดูหนาวนิวเคลียร์ และมนุษย์มิวเตชัน

ชีวิตอมตะ

ชีวิตอมตะในวงการของนักวิทยาศาสตร์หมายถึง ความพยายามที่จะให้มนุษย์มีชีวิตยืนยาวกว่าปกติ แนวทางที่นักวิทยาศาสตร์คิดว่าพอที่จะเป็นวิธีที่จะช่วยให้มนุษย์มีอายุยืนยาวขึ้นได้แก่ วิถีธรรมชาติ วิธีที่ใช้ยาช่วย วิธีการผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะ และวิธีการบำบัดหรือแก้ไขที่ยืนโดยตรง

วิถีธรรมชาติ ได้แก่ การรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงด้วยการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจ มีการบริโภคและการออกกำลังกายที่เหมาะสม จะช่วยให้มนุษย์มีสุขภาพดีและอายุยืนยาวขึ้น

วิธีการผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะ คือการผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะเมื่ออวัยวะหมดสภาพ หรือถูกทำลายด้วยโรคภัยไข้เจ็บ อวัยวะที่ใช้เปลี่ยนมี 2 ชนิด ได้แก่ อวัยวะจริง และอวัยวะเทียม ปัจจุบันมีการใช้อวัยวะจริงมากกว่าอวัยวะเทียม เพราะเทคโนโลยีการสร้างอวัยวะเทียมยังไม่เจริญเท่าที่ควร และร่างกายมนุษย์มีปัญหาในเรื่องปฏิกิริยาของร่างกายที่ไม่ยอมรับอวัยวะเทียม แต่ในอนาคตจะใช้อวัยวะเทียมมากกว่าอวัยวะจริง เพราะอวัยวะเทียมมีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ

วิธีการบำบัดหรือแก้ไขที่ยืนโดยตรง เป็นแนวทางการชะลอความแก่ รดย่มุ่งช่วยยืนในนครรมรรมของมนุษย์ ให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยาวนานที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ ด้วยการให้ยาหรือวิธีการอื่น ๆ ที่นักวิทยาศาสตร์

กำลังคิดค้นกันอยู่ วิธีการหนึ่งเรียกว่า ยีนบำบัด (Gene Therapy) เพื่อแก้ไขความผิดปกติของคนในระดับยีน ตั้งแต่ก่อนกำเนิดของชีวิตใหม่เพื่อให้ทารกที่เกิดขึ้นปลอดจากขีดจำกัดบางอย่างต่อการมีชีวิตยืนยาวกว่าปกติ (ชัยวัฒน์ คุประตุล . 2533 ก : 86 - 89)

นักเขียนนำแนวคิดเรื่องชีวิตอมตะนี้มาสร้างเป็นเรื่อง มี 2 ประเด็น ได้แก่ การทำให้ได้มาซึ่งความเป็นอมตะ และผลของการมีชีวิตอมตะ

พันธุวิศวกรรม (Genetic Engineering)

เนื่องจากมนุษย์มีความรู้ว่ระบบพันธุกรรมในร่างกายมีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดกรรมพันธุ์ ซึ่งเรียกว่า โครโมโซม ในแต่ละโครโมโซมจะประกอบด้วยหน่วยเล็ก ๆ ซึ่งจะเป็นตัวถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ของพ่อแม่ไปยังลูกหลาน เรียกว่า "ยีน" หรือ DNA วิธีการของพันธุวิศวกรรม ก็คือการตัดยีนที่ดีจากคน ๆ หนึ่งไปต่อกับยีนที่ด้อยของคนอื่น ๆ เพื่อสร้างมนุษย์ตามลักษณะที่ต้องการ พันธุวิศวกรรมนำไปสู่การสร้างสิ่งมีชีวิตที่เราต้องการ เช่นสร้างพันธุ์พืชชนิดใหม่สร้างสารอินเตอร์เฟอรอนรักษาโรคมะเร็ง เป็นต้น

พันธุวิศวกรรม เป็นความรู้ที่เปรียบเสมือนดาบสองคม คือมีประโยชน์อย่างสูงสุด แต่ในขณะเดียวกันก็อาจให้โทษร้ายแรงที่สุดด้วย เช่นการตัดต่อยีน DNA สามารถทำให้แบคทีเรียสร้างโปรตีนเป็นภูมิคุ้มกันต่อโรคระบาดที่ใหม่อาจใช้ยารักษาได้ เช่นโรคหวัดอันเกิดจากไวรัส แต่ในขณะเดียวกันอาจทำให้เกิดสายพันธุ์ใหม่ที่จะทำให้เกิดโรคระบาดที่อาจทำลายโลกก็ได้

พันธุวิศวกรรมยังคงเป็นศาสตร์ที่ลึกลับสำหรับมนุษยชาติ ในขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่ท้าทายมนุษย์ ความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้จากการผ่าตัดยีน การแลกเปลี่ยนยีนหรือการตัดต่อยีนอาจนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่าในอนาคตหรือไม่นั้นเป็นสิ่งที่เรายังอาจคาดคะเนได้เลย (ปติยุทธ์ . 2525 : 64 - 67)

นักเขียนนำความรู้เรื่องพันธุวิศวกรรมมาสร้างเป็นเรื่องานประเด็นที่เป็นด้านลบของพันธุวิศวกรรมได้แก่ เรื่องที่แสดงผลกระทบที่คาดไม่ถึงของการพันธุวิศวกรรม

เทคโนโลยีการสื่อสารในอนาคต

เทคโนโลยีการสื่อสารในอนาคตที่มีแนวโน้มความน่าจะเป็นไปได้ ได้แก่ การใช้อุณหภูมิ 2 ชนิดเป็นสื่อการสื่อสาร ได้แก่ มิวออน และนิวตริโน

มิวออน เป็นอนุภาคที่มีชื่อเต็มว่า "มิวเมซอน" มีคุณสมบัติพิเศษคือสามารถเดินทางทะลุผ่านวัตถุหนา ๆ ได้ จึงมีศักยภาพน่าสนใจสำหรับการสื่อสารแบบเส้นตรงทะลุเปลือกโลก โดยไม่ต้องอาศัยดาวเทียม หรือสถานีถ่ายทอดเป็นช่วง ๆ เหมาะสำหรับการสื่อสารระหว่างคนบนพื้นโลกกับคนที่อยู่ใต้ดินลึก ๆ

นิวตริโน เป็นอนุภาคที่มีศักยภาพสูงกว่ามิวออน สำหรับการสื่อสารทะลุผ่านวัตถุหนา ๆ และการสื่อสารทางไกลมาก ๆ ระหว่างดวงดาวในระบบสุริยะ และการสื่อสารระหว่างดาวฤกษ์ แต่ปัญหาที่สำคัญขณะนี้คือนิวตริโนยังเป็นอนุภาคที่ลึกลับ สามารถสร้างขึ้นได้น้อย หรือเกิดขึ้นได้น้อย และมนุษย์ยังไม่รู้จักคุณสมบัติต่าง ๆ ของนิวตริโนดีนัก (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2533 ค : 58 - 59)

นักเขียนนำแนวคิดเรื่องอนุภาคนิวตริโนมาสร้างเป็นเรื่องแสดงให้เห็นประสิทธิภาพในการสื่อสารของอนุภาคนิวตริโน

ปรากฏการณ์เรือนกระจก (Green House Effect)

ปรากฏการณ์เรือนกระจก หมายถึง ปรากฏการณ์ที่ชั้นบรรยากาศระดับสูงของโลกปล่อยให้รังสีความร้อนจากนอกโลกคือ รังสีอินฟราเรด ทะลุผ่านสู่ผิวโลกได้ แต่ไม่ปล่อยให้รังสีความร้อนจากพื้นโลกทะลุกลับคืนสู่อวกาศได้อีก จึงก่อให้เกิดการกักเก็บความร้อนของบรรยากาศรอบโลก ทำให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นเรื่อย ๆ (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2529 : 119 - 121)

ปรากฏการณ์เรือนกระจกเกิดขึ้นจาก ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่เกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงประเภทไฮโดรคาร์บอน เช่น น้ำมันปิโตรเลียม และจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ถูกปล่อยสู่บรรยากาศมากขึ้นเรื่อย ๆ จนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ตลอดจนการละลายของน้ำแข็งบริเวณขั้วโลกนอกจากนี้สารเคมีกลุ่มหนึ่งชื่อ "คลอโรฟลูออโรคาร์บอน" (Chlorofluorocarbon) หรือ ซีเอฟซี ซึ่งเป็นสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมที่ใช่มาก คือ อุตสาหกรรมการทำความเย็น และอุตสาหกรรมสเปรย์ อันตรายของสารซีเอฟซี ได้แก่ สารซีเอฟซี ซึ่งทำลายโอโซนในบรรยากาศ ซึ่งจะส่งผลกระทบทำให้รังสีอัลตราไวโอเล็ตทะลุผ่านชั้นบรรยากาศมาสู่พื้นโลกมากขึ้น และสารซีเอฟซีที่

อุกบलयุ่บรรยรกศมีควมร้ยรรงมรกกว่ากัษครบอนโศอกรษด์ เน่องจรกปรรมณของสรษเพอษี หนึ่งแกลลอนนบรรยรกศ จะเกบักกควมร่อนจรกควรลกรที่อยู่นบรรยรกศซ้นต่ำได้มรกกว่ากัษครบอนโศอกรษด์ที่มีปรรมณเท่กัันถึงหนึ่งหมื่นเท่

ผลกรษทบที่ส่วค้จรกการที่รลกร่อนซ้น มี 2 ประการ ใดแ่ ประการแรกน้จ้งที่ซ้วรลกรจะลศลยท่วให้เกดน้ท่วมวหญ่ท่วรลกร และประการที่สองสภพมฟ้อรรกษของรลกรจะแปรปรวน เกดลมพายุบ่อยซ้น ผลกรษทบทั้งสองประการน้จะก่อให้เกดควมเส่ยหยต่อ ผลลิตด้นเกษตรกรรรม สภพนิเวศน์ตลอดจนการเปล่ยนแปรงของภูมิสรสตร์รลกร

นักเขียนน้เร่องปรรกณการณ์เรื่อนกระจก มสสร้างเป็นฉรกของเร่องและแสดงผลกรษทบของปรรกณการณ์เรื่อนกระจก

การทำรลนนิ่ง (Cloning)

รลนนิ่ง ค้อ การส่บพันธุ์รดยไม่อศยเพศ (ซ้ยวัฒน์ คุบระตุล . 2531 : 178) หรือรลนนิ่ง ค้อขบวนกรลกรแบบล่งมีชีวิต (ออรตรทรบ . 2524 : 4 - 6) กรขบวนกรสร้างมนษย์รลนใดแ่ กรน้ว้จ้มรกจ้จัดนิวเคลียส ซ่งเป็นที่อยู่ของยีนด่ง ๆ ออกรให้มด แล้วน้วนิวเคลียสของเซลต้นแบบที่เราต้องการใส่บแทน ซ่ก็จะแบ่งตัวเจริณเติบโตเป็นมนษย์ รดยที่เราอจน้ว้ตัวอ่อนน้กลับบในครรรค์ของหญ่ใดก็ได้ หรือจะเลี้ยงตัวอ่อนน้ในหลอดทดลองก็ได้

มนษย์รลนที่เกดซ้นมรกก็จะมีรูปร่งลักษณะทงกยภพเช่นเดียวกับเจ้วของเซลทุกประการ วิธีรลนนิ่งอจน้มรกว้ซ้ในการสร้างซ้นส่วของมนษย์รดยอวัยวะว้หม่ส่วน้น ๆ จะม้องค้ประกอบทงกรรรมพันธุ์ และคุณสมบัติทงชีวะเคมีด่ง ๆ เหมือนกับเจ้วของแบบทุกอย่ก่ง เมื่อเราน้ว้บ่ฝ้ดัดเปล่ยนให้กับเจ้วของแบบ เมื่ออวัยวะส่วน้น ๆ ้ใช้การไม่ได้ จะไม่เกดปัญหบบัญกริยกรการต่อด้นใดจกร่ร่งกยเลย

ประเต็นการเจริณเติบโตของมนษย์รลน มนษย์รลนจะมีซ้นตอนการเจริณเติบโตเช่นเดียวกับมนษย์ท่วบ่ ค้อจรกเซลเป็นตัวอ่อนมนษย์ เป็นทกรกและจ้งเจริณเติบโตเป็นผู้หญ่ มนษย์รลนจรกต้นแบบเดียวกัน ซ่งหรกเกดซ้นตามชรรมชดิเรอจะเร่ยกว่าแฟดท้นนั้นจะมีเพียงลักษณะทงกยภพที่เหมือนกัน แต่ควมสมรถและอุปนิสัยย้จคอจะด่งด่งกัน เพราะตามหลักกรวิทยาสสรตร์

ยื่นหรือพันธกรรมจะมีอิทธิพลต่อมนุษย์เพียง 15% นอกนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมถึง 85%

โคลนนิ่งเป็นความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ที่นักวิทยาศาสตร์ต้องระมัดระวังและควบคุมให้ดี เพราะเป็นการทดลองที่มีประโยชน์อย่างมหาศาลต่อมนุษย์ในอนาคตในขณะที่มีผลกระทบต่อคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ด้วย

นักเขียนนำความรู้เรื่องการโคลนนิ่งมาสร้างเป็นเรื่อง 2 ลักษณะ ได้แก่ลักษณะแรกแสดงประโยชน์ของการทำโคลนนิ่งต่อโลก และลักษณะที่ 2 แสดงผลกระทบของการทำโคลนนิ่งที่มีต่อมนุษย์

มลภาวะ

มลภาวะหรือ สภาพแวดล้อมเป็นพิษ เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญยิ่งและจำเป็นต้องแก้ไขอย่างรีบด่วน ได้แก่ ปัญหามลพิษทางน้ำ ทางอากาศ และทางดิน มลภาวะทางน้ำ สาเหตุที่ทำให้น้ำในแหล่งน้ำต่าง ๆ เน่าเสียมาจากแหล่งอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ รดยน้ำที่ปล่อยมาจากโรงงานเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นน้ำเสียที่ยังไม่ได้ผ่านกรรมวิธีให้เป็นน้ำดี

มลภาวะทางอากาศหมายถึง ภาวะของอากาศที่มีการเจือปนของสารพิษในปริมาณเข้มข้นสูงกว่าปกติ สาเหตุที่ทำให้อากาศเสียได้แก่ ยานพาหนะที่ใช้เครื่องยนต์และเชื้อเพลิง โรงงานอุตสาหกรรม และฝุ่นเขม่าควันจากการกำจัดขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศเป็นอันตรายต่อการเจริญเติบโตของพืช ต่อสุขภาพของสิ่งมีชีวิตที่หายใจเข้าไป

มลภาวะทางดิน หมายถึง ภาวะการปนเปื้อนของดินด้วยมลสาร (Pollutant) มากเกินขีดจำกัดจนมีอันตรายต่อสุขภาพอนามัยตลอดจนการเจริญเติบโตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิต สาเหตุที่ทำให้ดินเสียมีหลายประการได้แก่ ผลตกค้างของสารเคมีที่มาจากการใช้ปุ๋ย และยาฆ่าแมลงปราบศัตรูพืช แหล่งน้ำเน่าเสียทำให้ดินซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องกรองมลสารต้องกลายเป็นดินเสีย การสะสมของขยะจากบ้านเรือน และของเสียจากโรงงาน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดสารที่เป็นพิษสะสมในดิน ทำให้ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม

นักเขียนนำเรื่องมลภาวะมาใช้เป็นฉากหลังของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ เพื่อแสดงผลกระทบของมลภาวะที่มีต่อมนุษย์

พลังจิต (Extra - Sensory Perception หรือ ESP)

พลังจิตมีอยู่ 3 ชนิด คือ เทเลพาที (Telepathy) เทเลไคเนซิส (Telekinesis) และเทเลพอร์เทชัน (teleportation)

เทเลพาที หรือโทรจิต เป็นอำนาจจิตพิเศษในการส่งข่าวสารติดต่อกัน เช่น การอ่านใจคนบางคนได้

เทเลไคเนซิส คือ การบังคับหรือควบคุมการเคลื่อนไหวของวัตถุ และการทำให้วัตถุเปลี่ยนสภาพ หรือเปลี่ยนรูปร่างลักษณะโดยอำนาจจิต รวมทั้งการบังคับให้คนลอยขึ้นจากพื้นดิน

เทเลพอร์เทชัน คือ การเคลื่อนย้ายวัตถุ รวมทั้งร่างกายมนุษย์จากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่งทันทีทันใด

จากการศึกษาทดลองและทดสอบของนักวิทยาศาสตร์พบว่ามีแนวโน้มว่า เทเลพอร์เทชันอาจจะไม่มีจริง แต่เทเลพาที และเทเลไคเนซิส มีแนวโน้มว่า มีจริง และจากการศึกษาลักษณะเฉพาะบางประการของพลังจิตอีเอสพี ปรากฏว่าแรงอีเอสพีมีลักษณะใกล้เคียงแม่เหล็กไฟฟ้ามากที่สุด (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2524 : 79 - 103)

นักเขียนนำความรู้เรื่องพลังจิตมาสร้างตัวละครของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ ได้แก่ ตัวละครที่มีความสามารถทางด้านพลังจิต ได้แก่ พลังจิตเทเลพาที พลังจิตเทเลไคเนซิส และพลังจิตเทเลพอร์เทชัน

หุ่นยนต์

หุ่นยนต์ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Robot Robot เป็นคำมาจากภาษาเชกโรสโลวาเกีย คือ Robota แปลว่า แรงงาน หุ่นยนต์ หมายถึง เครื่องจักรกลที่ถูกสร้างขึ้นมาให้เคลื่อนไหวและทำงานต่าง ๆ ได้ อาจจะมีรูปร่างเหมือนมนุษย์ หรืออาจจะไม่เหมือนมนุษย์เลยก็ได้ ส่วน Android หมายถึง หุ่นยนต์ที่มีรูปร่างลักษณะคล้ายมนุษย์ เรียกว่า หุ่นคน

หุ่นยนต์อาจแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ หุ่นยนต์อุตสาหกรรม (Industrial Robot) และหุ่นยนต์บ้าน (Home Robot) (ชัยวัฒน์ คุประตกุล . 2530 ก : 49 - 72) ยุคของหุ่นยนต์อุตสาหกรรมเริ่มประมาณ ค.ศ.1950 จากผลงานการบุกเบิกของวิศวกรอเมริกันชื่อ Joe Engelberger กับนักประดิษฐ์อเมริกันชื่อ George Devol หน้าที่ของหุ่นยนต์อุตสาหกรรมตัวแรกของ

โลกคือ การหยิบชิ้นโลหะร้อน ๆ จากเครื่องหลอมหล่อโลหะ หุ่นยนต์ได้รับการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้สามารถทำงานที่สลับซับซ้อนได้และมีประสิทธิภาพรับรู้เพิ่มขึ้น ส่วนหุ่นยนต์บ้านกำลังอยู่ในระยะพัฒนา บทบาทที่สำคัญที่สุดของหุ่นยนต์บ้าน คือบทบาทในการศึกษาเกี่ยวกับหุ่นยนต์ แต่นักอนาคตศาสตร์คาดการณ์ไว้ว่า หุ่นยนต์บ้านในปัจจุบันจะมีบทบาทสำคัญในการสร้างอนาคต เช่น การทำงานบุกเบิกพรหมแดนใหม่ที่อันตราย งานชุดหาทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างหุ่นยนต์บ้านกับหุ่นยนต์อุตสาหกรรมคือ การเคลื่อนที่ หุ่นยนต์สามารถเคลื่อนที่ได้ส่วนหุ่นยนต์อุตสาหกรรมแทบทั้งหมด จะถูกติดตั้งให้ทำงานอยู่กับที่ในโรงงานอุตสาหกรรม

นักเขียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์เรื่องหุ่นยนต์ และหุ่นคน มาสร้างให้เป็นตัวละครของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์

จากการศึกษาวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์นั้นพบว่า เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ นักเขียนจะไม่อ้างอิงหรือนำทฤษฎีแนวคิดทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายตรง ๆ แม้ว่าจะเป็นเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ประเภท Hard Science Fiction ซึ่งเหตุผลน่าจะเป็นเพราะนักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วงเวลาดังกล่าวส่วนใหญ่มุ่งเน้นวิทยาศาสตร์

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่ศึกษาการนำวิทยาศาสตร์ที่นักเขียนสร้างขึ้นเอง (Artificial Science) มาใช้ในการสร้างเรื่อง และสามารถทำให้เรื่องนั้นน่าเชื่อถือมีความสมเหตุสมผล ด้วยกลวิธีดังนี้

1. เมื่อวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้ในเรื่องขัดกับกฎของวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่แล้ว นักเขียนมักอ้างว่าเป็นวิทยาการที่ก้าวหน้าในอนาคต หรือเสี่ยงว่ามีการค้นพบทฤษฎีใหม่ที่สามารถนำมาหักล้างทฤษฎีเก่าได้ ร้อยบางครั้งนักเขียนก็ไม่จำเป็นต้องอธิบายรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์นั้น ๆ เช่น

เรื่องขอต้อนรับ ของ 'ญาณลักษณ์' นักเขียนสร้างเรื่องให้มนุษย์สามารถเดินทางจากโลกมายังดวงดาวอื่น ๆ ได้ภายในพริบตาเดียว ซึ่งเป็นการขัดกับทฤษฎีหรือหลักความเป็นจริง นักเขียนจึงสร้างเรื่องให้มี "เครื่องส่งผ่านมวลสาร" เป็นเทคโนโลยีในอนาคตที่มนุษย์สร้างขึ้นและบรรยายว่า

... ด้วยเครื่องส่งผ่านมวลสาร ทุกสิ่งทุกอย่างผ่านเข้ามิติหนึ่งออกสู่มิติหนึ่ง ไม่มีเวลา ไม่มีระยะทางและความเร็วเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งพริบตา

จากโลก พวกเขาจะมาถึงที่นี่และที่อื่น ๆ ทั่วทุกซอกทุกมุมของกาแล็กซี ทางช้างเผือก คนเป็นพัน ๆ ต่อวัน เดินทางไปกลับระหว่างโลกและดวงดาวนี้ นับเป็นล้าน ๆ คน เดินทางท่องเที่ยวทั่วกาแล็กซี ...

เรื่องสุดยอแห่งความฉลาด ของ อนันตการณ์ นักเขียนกล่าวถึงมนุษย์ที่เดินทางไปอวกาศด้วยยานชนิดหนึ่งที่วัดด้วยความเร็วเท่าแสงโดยเป็นเทคโนโลยีอนาคต นักเขียนบรรยายว่า

... วัตถุชิ้นหนึ่งซึ่งเกิดจากสติปัญญาของสิ่งมีชีวิตในรูปแบบที่เจริญด้วยเทคโนโลยีและมีภูมิปัญญาสูง ซึ่งเรียกว่า ยานอวกาศ มันวิ่งด้วยความเร็วเท่าแสง ใช้แอนติไฮโดรเจนเป็นพลังงาน แต่เมื่อมันผลิตแอนติไฮโดรเจนไม่ทัน เครื่องยนต์แรมเจ็ต จะรับหน้าที่แทนโดยมีจานรับอนุภาคอะตอม (SCOOP) ในอวกาศขนาด 115,000 หลา ...

เรื่องโลกใหม่ ของ พรชัย ขาติแฉวง นักเขียนกล่าวถึงยานอวกาศที่เดินทางเร็วเท่าแสงด้วยการอธิบายทฤษฎีว่า

... "ยานอวกาศ เอส เอ เอส โรเมก้า ทะยานเข้าสู่กลุ่มดาวบีเทล-จีส ด้วยความเร็วเท่าแสงโดยนำพลังงานจากไฮโดรเจนอิสระในอวกาศมาผ่านกระบวนการฟิวชันในเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ แล้วผ่านพลังงานนี้เข้าป้อนเครื่องขับเคลื่อน สตรอม เจต จนมันเป็นพลังงานขับเคลื่อนเท่าความเร็วแสง ในที่สุดด้วยระบบควบคุมคอมพิวเตอร์ขนาดมหึมา " ...

เรื่องขอเพียงเธอรู้ ของ ไพรัตน์ ยิ้มวิสัย ตัวละครต้องการส่งข่าวย้อนเวลาสู่อดีต ได้อธิบายหลักการของการสื่อสารย้อนเวลา โดยสร้างทฤษฎีใหม่ว่า "... ถ้านิวตริโนเป็นข่ายสื่อสารปกติได้ บัณินิวตริโนย่อมต้องเป็นข่ายสื่อสารได้ด้วย ที่สำคัญไปกว่านั้น มันจะเป็นข่ายสื่อสารย้อนเวลา " ...

เรื่องทูตผู้รุกราน ของ เสรี พัฒนชัย นักเขียนกล่าวถึงเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในการเดินทางในอวกาศว่า

... ประดิษฐานกรรมล้ำยุคที่ก่อกำเนิดขึ้นกลางอวกาศยานสเปซไพพ์เตอร์ ในชื่อ ระบบนำร่องผ่านมิติกาล-อวกาศ ได้ตรวจหาและบันทึกพิกัดแผนที่ กาล-อวกาศ ไว้ในหน่วยความจำของยานซึ่งได้ถึงครึ่งซีกทางช้างเผือก และเมื่อสำรวจเลยออกมาถึงจุดสมดุลแห่งแรงโน้มถ่วงระหว่างแกแลคซี่ นักวิทยาศาสตร์ก็ตรวจพบค่าความบิดเบี้ยวแห่งกาลอวกาศที่สูงผิดปกติ ... จากจุดนี้พวกเขาสามารถเดินทางกลับบ้านได้ในเวลาเพียง 9 เดือน นับจากวันที่เริ่มออกเดินทางจากฐานทัพบนโลกราหูเมื่อเจ็ดปีก่อน! ...

2. วิธีเลี้ยง นักเขียนเลี้ยงที่จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดหรือหลักการ ใด ๆ ของวิทยาศาสตร์เทียมนั้น ๆ เป็นวิธีที่นักเขียนนิยมมาช้านาน

เรื่องลึม ของ เสรี แซ่ลี้ ตัวละครสร้างเครื่องย่องส่วนสำเร็จ เมื่อถูกถามถึงหลักการของเครื่องย่องส่วน นักเขียนเลี้ยงที่จะกล่าวถึงหลักการ ของเครื่องย่องส่วน โดยกล่าวว่า

... "เอ้อ! แล้วลาแสงที่คุณว่ามานี้มันได้มายังไงครับ" ชัยรัตน์นักข่าว ถาม "มันเกิดจากสาร 2 ชนิดมารวมกัน ทำให้เกิดลาแสงออกมา ซึ่งมี คุณสมบัติสามารถย่อวัตถุให้เล็กลงได้ สารทั้ง 2 ชนิดนี้ผมยังไม่ได้ตั้งชื่อ เลยครับ" ...

เรื่องมนุษย์ล่องหน ของ ชัยคุปต์ นักเขียนกล่าวถึง "นายาล่องหน" ว่า "แต่แล้ววันหนึ่งในห้องทดลองของอาลี ฮัดจา เขาก็ค้นพบตัวยาบางอย่าง ด้วยความบังเอิญที่ทำให้ ความฝันของเขามีเค้าว่าจะเป็นจริงขึ้นมาได้"

เรื่องพลังมหัศจรรย์ ของ วรรณภาณุจน์ นักเขียนกล่าวถึง "เครื่อง พลิตพลังงาน" ว่า

... "สารพวกนี้เป็นอะไรครับ พอดีบอกได้ไหมครับ"

"มีมากมายค่ะ มีทั้งพวกปรอทิน ไชมัน คาร์บอนไฮเดรต และ เอนไซม์ต่าง ๆ เยอะแยะจะบอกให้ฟังก็คงไม่รู้จักชื่อทางเคมีของ สารเหล่านั้น สำหรับส่วนผสม ขอไม่เปิดเผยค่ะ เพราะกำลังอยู่ระหว่างทดลองด้วย แต่ขอบอกว่าสารหรือวัตถุดิบเหล่านี้มีในเมือง

ไทยมากมาย หาไม่ยากค่ะ" ...

กลวิธีการสร้างตัวละครที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากเรื่องสั้นทั่วไปนั้น ได้แก่ ตัวละครประเภทมนุษย์ที่มีพลังจิต มนุษย์ต่างดาว หุ่นยนต์ หุ่นคอมพิวเตอร์ และยานอวกาศ ตัวละครแต่ละประเภทดังกล่าว แม้จะมีลักษณะทางกายภาพ หรือความสามารถแตกต่างจากมนุษย์ทั่วไป แต่ก็ยังเป็นตัวละครที่มีชีวิตจิตใจ และพฤติกรรม เช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป และตัวละครฝ่ายร้ายของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์ อาจเป็นสิ่งแวมไพร์ก็ได้ เช่น ตัวละครมีความขัดแย้งกับสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยมลพิษ เป็นต้น

กลวิธีการสร้างฉากของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องที่นักเขียนสามารถใช้จินตนาการได้อย่างไม่จำกัด ฉากที่วิเคราะห์จากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ในช่วง พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 จำแนกได้ 4 ประเภทนั้น เป็นเพียงบางส่วนของฉากที่นักเขียนนำมาสร้างเรื่อง เนื่องจากเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ยุคทั่วไป ครอบคลุมของต่างประเทศนั้น มีการสร้างฉากหลากหลายประเภทมากกว่า 4 ประเภทนี้

บทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคมนั้นมีเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์หลายเรื่องมีบทบาทที่คาบเกี่ยวระหว่างการชี้ทางออกให้กับสังคม และบทบาทในการเตือนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต นักเขียนแนะแนวทางการแก้ปัญหาสังคมหรือชี้ทางออกให้กับสังคม อันนอกเหนือจากการใช้หลักทางพุทธศาสนา และธรรมชาติ ด้วยวิธีการที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คือได้แก่การเตือนให้คนในสังคมใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างระมัดระวัง ซึ่งบทบาทนี้ของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์สามารถจำแนกได้ 2 บทบาท คือเป็นการเตือนให้สังคมมีความระมัดระวังในการใช้เทคโนโลยี ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการชี้ทางออกในการแก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วย

เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ไม่มีบทบาทในการกระตุ้นจินตนาการในการสร้างสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดทางความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของนักเขียนไทย และเจตนาของนักเขียนในการสร้างสรรค์งานนักเขียนเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ นอกจากมุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านแล้วยังสร้างสรรค์งานเพื่อให้มีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์สังคม หรือเสนอผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีต่อสังคม ด้วยการเน้นผลของการนำ

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบเช่นใดบ้าง

ข้อเสนอแนะ

ควรจะศึกษาเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของ "ชัยคุปต์" เนื่องจาก ชัยคุปต์เป็นนักเขียนวรรณกรรมแนววิทยาศาสตร์ที่โดดเด่นมากผู้หนึ่งต่อจากยุคของจันทร์ ศิริบุณรอต ชัยคุปต์สร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ควรศึกษากลวิธีการเขียน และแนวคิดของนักเขียนผู้นี้ จะทำให้เห็นลักษณะเฉพาะ หรือกลวิธีการเขียนเฉพาะของวรรณกรรมแนววิทยาศาสตร์ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กร ศิริวัฒน์ (นามแฝง). "ดวงใจแม่เอย," ผู้หญิงยุคใหม่. 8(124) : 263 - 266 ; ตุลาคม 2534.
- กระแสร มัลยาภรณ์. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โอเอส พรินต์ติ้ง-เฮ้าส์, 2530.
- กองบรรณาธิการ. "แนวทางคัมภีร์," โลกหนังสือ. 3(2) : 33 - 38 ; พฤศจิกายน 2522.
- กอบเกียรติ ผ่องพูน และสมหวัง เพียรจรรยาวัฒน์. "ร่างที่ 2," มติที่ 4. 3(33) : 59 - 60 ; เมษายน-พฤษภาคม 2526.
- กาญจนา วิชญาภรณ์. หลักเบื้องต้นในการศึกษาเรื่องสั้นและนวนิยาย. พิษณุโลก : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2534.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- ครรชิต มาลัยวงศ์. "คอมพิวเตอร์ประวัติศาสตร์," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). 31(153) : 42 - 44 ; กุมภาพันธ์ 2527.
- _____. "เป็นจีนเทียม," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). 19(30) : 46 - 49 ; มิถุนายน 2515.
- _____. "พายุทราย," วิทยาศาสตร์มหัศจรรย์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). 15 : 50 - 53 ; ธันวาคม 2527.
- _____. "ภวังค์," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). 26 (113) : 44 - 48 ; สิงหาคม 2522.
- _____. "สถาบันหุ่นยนต์อนาคต," วิทยาศาสตร์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). ม.ป.ป. (44) : 63 - 66 ; สิงหาคม 2533.
- _____. "สับเบเลียน," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). 26(112) : 44 - 45 ; กรกฎาคม 2522.
- _____. "ฮิวแมนนอยด์," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. โดย วิสวาทิ (นามแฝง). 31(163) : 42 - 44 ; มกราคม 2527.

- จินดา ดวงจินดา. การเขียนเรื่องสั้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บาณา, 2526.
- จรินทร์ จงวิริยะพันธุ์. "เอเท่น," มติที่ 4. 3(36) : 58 - 64 ; กรกฎาคม 2526.
- จานพี (นามแฝง). "U.F.O.สิ่งบินแปลกปลอมที่พิสูจน์ไม่ได้," มติที่ 4. 29 (142) : 43 - 45 ; เมษายน 2525.
- _____. "แอตแลนติสทวีปอันมืดมน," มติที่ 4. 29(143) : 43 - 45 ; พฤษภาคม 2525.
- เฉลิม สุประเสริฐ. "ความคิดของมนุษย์กล," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 21 (50) : 42 - 44 ; กุมภาพันธ์ 2517.
- ชลธิรา กลัดอยู่ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2525.
- ชิตสุณี สันรุสิงห์ และคนอื่น ๆ. วรรณคดีที่ศนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ชัยวัฒน์ คุประตกุล. "กรั่วม," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง) 1(8) : 20 - 21 ; ตุลาคม 2532.
- _____. "กันย์ 4828," มติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 6(62) : 84 - 88 ; ตุลาคม 2528.
- _____. "ก้านแพง...ที่ขอบระบบสุริยะ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(28) : 40 - 41 ; กุมภาพันธ์ 2535.
- _____. "ก้านแพงมืดที่ขอบโลก," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(52) : 40 - 41 กุมภาพันธ์ 2535.
- _____. "ขายดวงจันทร์," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(27) : 40 - 41 ; กุมภาพันธ์ 2534.
- _____. "คนเก่งที่โลกไม่ต้องการ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(20) : 36 - 37 ; ตุลาคม 2533.
- _____. "คนชอบเพชร," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(50) : 46 - 47 ; มกราคม 2535.
- _____. "คนแรกในรอบ 219 ปี," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(26) : 42 - 43 ; มกราคม 2534.

- ชัยวัฒน์ คุประตกุล. คอมพิวเตอร์ นัสนนตคอมพิวเตอร์และทำน. กรุงเทพฯ :
 นาอักษรการพิมพ์, 2530. ก.
- _____ . "คาตอบที่รับไมไ้," ผู้นำธุรกิจ. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง).
 6(1) : 191 - 194 ; มกราคม 2535.
- _____ . เงาสีเขียว. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, 2523.
- _____ . "จอย," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(53) : 44
 - 45 ; มีนาคม 2535.
- _____ . "จากใจกลางแกแลกซี่สู่โลก," ป๊อาร์ท. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง).
 12 : 147 - 149 ; มกราคม 2526.
- _____ . "เจ้าโลกใหม่," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(42)
 : 40 - 41 ; กันยายน 2534.
- _____ . "ชีวิตอมตะ," มิติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 1(7) :
 86 - 89 ; มกราคม 2533. ก.
- _____ . "ชมทางหลุมตาเจาะเวลา," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง).
 3(31) : 52 - 53 ; เมษายน 2534.
- _____ . "รถ -3 สู่ดวงอาทิตย์," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง).
 4(60) : 42 - 43 ; มิถุนายน 2534.
- _____ . "ดวงใจแม่พ่อ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(41)
 : 40 - 41 ; กันยายน 2534.
- _____ . "ทายาทสู่ดวงดาว," ขวัญเรือน. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง).
 21 (433) : 136 - 139 ; ธันวาคม 2532.
- _____ . "ที่สุดเพื่อชีวิต," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(25)
 : 40 - 41 ; มกราคม 2534.
- _____ . "โทรทัศน์อวรุณียะโลก," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง).
 3(48) : 44 - 45 ; ธันวาคม 2534.
- _____ . "นครโคมแห่งระบบสุริยะดาวคู่แฝด," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์
 (นามแฝง). 4(57) : 46 - 47 ; พฤษภาคม 2535.
- _____ . "นั่งหนอง...นัสนนตไม้ธรรมดา," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์
 (นามแฝง). 2(17) : 30 - 31 ; กรกฎาคม 2533.

- ชัยวัฒน์ คุประตกุล. "นิยายนิวเคลียร์," มติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 1(2) : 81 - 87 ; สิงหาคม 2532. ก.
- _____. "นิยายวิทยาศาสตร์เรื่องยิ่งใหญ่ที่สุด..ในโลก," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(24) : 46 - 47 ; ธันวาคม 2533.
- _____. "บัตรชุลอม," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(35) : 40 - 41 ; มิถุนายน 2534.
- _____. "ประวัติศาสตร์..ช้ารอย..ช้ารอย," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(18) : 30 - 31 ; สิงหาคม 2533.
- _____. "ผู้รุกรานจากต่างดาว," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(38) : 40 - 41 ; กรกฎาคม 2534.
- _____. "พรานครั้งสุดท้าย," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(12) : 36 - 38 ; กุมภาพันธ์ 2533.
- _____. "พรุ้งนี้ชั่วนิรันดร์," ก้าวไกล. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(8) : 70 - 73 ; พฤศจิกายน 2534.
- _____. "พัฒนาการและแนวเรื่องของนิยายวิทยาศาสตร์," รู้รอบตัว. 2(13) : 32 - 40 ; มกราคม 2530. ข.
- _____. "พลังใจ..จากดวงดาว," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(14) : 28 - 30 ; เมษายน 2533.
- _____. "พ่อมดแห่งซอนมา," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(33) : 42 - 43 ; พฤษภาคม 2534.
- _____. "เพลงแห่งจักรวาล," มติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(25) : 30 - 34 ; กรกฎาคม 2525.
- _____. "เพื่อนต่างดาว," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(13) : 28 - 29 ; มีนาคม 2533.
- _____. "มนุษย์ไอพ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(45) : 40 - 41 ; พฤศจิกายน 2534.
- _____. "มนุษย์ล่องหน," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(15) : 30 - 31 ; พฤษภาคม 2533.
- _____. "มนุษย์คนสุดท้าย," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(54) : 42 - 43 ; มีนาคม 2535.

- ชัยวัฒน์ คุประตกุล. "มิตีกู่ขนาน," มิตีที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(13) : 73 - 86 ; มกราคม 2530.
- . "เมืองลอยฟ้า," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(55) : 48 - 49, 65 ; เมษายน 2535.
- . "ไม่มีใครอีกแล้วในระบบสุริยะ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง) 2(19) : 30 - 31 ; กันยายน 2533.
- . "ไม่เชื่อ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(51) : 44 - 45 ; กุมภาพันธ์ 2535.
- . "ยนต์," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(29) : 42 - 43 ; มีนาคม 2534.
- . "ยานนาฬ...อยู่ไหน," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(39) : 40 - 40 ; สิงหาคม 2534.
- . "ยิ่งกว่าโทษประหาร," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 1(9) : 20 - 21 ; พฤศจิกายน 2532.
- . "ยิ่งกว่ารบกบนดิน," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(58) : 44 - 45, 61 ; พฤษภาคม 2535.
- . "ระเบิดล้างโลก," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(21) : 30 - 31 ; พฤศจิกายน 2533.
- . "ลาฟ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(30) : 42 - 43 ; มีนาคม 2534.
- . "แล้ววันนั้นก็มาถึง," บ้านไม่รู้ร้อย. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 12 : 147 - 149 ; พฤษภาคม 2530.
- . "โลกมังกร," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(49) : 46 - 48 ; มกราคม 2535.
- . "โลกร้อนเพราะโอโซนถูกทำลาย," สารคดี. 2(22) : 119 - 121 ; ธันวาคม 2529.
- . "โลกกลับแล," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(34) : 40 - 41 ; พฤษภาคม 2534.
- . "โลกและจักรวาลหลายมิติ," มิตีที่ 4 (พิเศษ). ฉบับที่ 3 : 68 - 79 ; มกราคม 2530. ก.

- ชัยวัฒน์ คุประตกุล. "โลกาหม่ากลัซขอบกาแล็กซี," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(59) : 48 - 49 ; มิถุนายน 2535.
- . "ถาที่สุตมณุษย์คือ..หุ่นยนต์," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(46) : 38 - 39 ; พฤศจิกายน 2534.
- . "วันกีฬาโลกปี 2999," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(36) : 40 - 41 ; มิถุนายน 2534.
- . "วิเคราะห์มนุษย์ต่างดาว (ตอนจบ)," มิติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 1(5) : 53 - 58 ตุลาคม 2532. ข.
- . "วิทยาศาสตร์กับกำเนิดมนุษย์," สารคดี. 4(37) : 177 - 178 ; มีนาคม 2531.
- . "วิทยาศาสตร์ในนิยายวิทยาศาสตร์," มิติที่ 4. 1(8) : 64 - 69 ; กุมภาพันธ์ 2533. ข.
- . "ศัตรูจากอนาคต," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 4(56) : 46 - 47, 65 ; เมษายน 2535.
- . "2 วีรบุรุษเจียบ," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(16) : 30 - 31 ; มิถุนายน 2533.
- . "สื่อสาร(2) : ภาคจบ," มิติที่ 4. 2(14) : 58 - 59 ; กันยายน 2533. ค.
- . "สุริยะกับวสันต์," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(43) : 40 - 41 ; ตุลาคม 2533.
- . "สู่อดีต 20,000 ปี," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(22) : 46 - 47 ; พฤศจิกายน 2533.
- . "สู่อนาคต 20,000 ปี," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(23) : 46 - 47 ; พฤศจิกายน 2533.
- . "เสียงเรียกจากดวงดาว," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(44) : 40 - 41 ; ตุลาคม 2534.
- . "หนีไปกับเวลา," มิติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(24) : 78 - 81 ; มิถุนายน 2525.
- . "หยุดโลก!," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(47) : 40 - 41 ; ธันวาคม 2534.

- ชัยวัฒน์ คุประตกุล. "หัวใจ "อังคาร", " สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(32) : 44 - 45 ; เมษายน 2534.
- . "หุ่นยนต์ป้องกันลูกแมว," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(40) : 42 - 43 ; สิงหาคม 2534.
- . "เหนียวอดนักพิลึกส์ยังมี...?!", มิติที่ 4. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 2(23) : 69 - 73 ; เมษายน 2525.
- . "เหลวอีกแล้ว," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 1(10) : 20 - 21 ; ธันวาคม 2532.
- . "อมนุชย์," สวนเด็ก. โดย ชัยคุปต์ (นามแฝง). 3(37) : 40 - 41 ; กรกฎาคม 2534.
- ชาครีย์ ฉัตรมาศ. "ขอบคุณไฮลิเนคต์," รู้รอบตัว. 6(69) : 85 - 89 ; ตุลาคม 2534.
- . "สื่อ...มัจจุราช," รู้รอบตัว. 6(62) : 83 - 85 ; มีนาคม 2534.
- ชลลิ่ง ทราย (นามแฝง). "ประชากรคอมพิวเตอร์," รู้รอบตัว. 2(19) : 89 - 93 ; กรกฎาคม 2530.
- . "หุ่นเหล็ก," ฟ้าเมืองทอง. 12(139) : 54 - 57 ; ตุลาคม 2530.
- ธตวิรัช สุวงศ์. "คุ้มจริง ๆ," แพรวสุดสัปดาห์. 7(163) : 108 - 110 ; พฤศจิกายน 2532.
- ไชยรัตน์ เพชรน้ำเอก. "มิติว่าง," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 36(230) : 19 - 21 ; สิงหาคม 2532.
- . "โลกตาย," มิติที่ 4. 4(45) : 71 - 73 ; ตุลาคม 2532.
- . "สงครามฮอโรแกรม," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 36(232) : 19-21 ; ตุลาคม 2532.
- C.A. 837053 (นามแฝง). "ยานเวลา," มิติที่ 4. 1(12) : 67 - 69 ; กรกฎาคม 2533.
- ดาวเทียม (นามแฝง). "พันธุ์มนุษย์," มิติที่ 4. 4(37) : 83 - 84 ; กันยายน 2526.

- เตชสีออน (นามแฝง). "สนามเวลา," มติที่ 4. 4(37) : 79 - 80 ;
กันยายน 2526.
- ทวีวิทย์ วุฒิชัย. "นิทรากาล," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 37(235) : 19-21
; มกราคม 2533.
- ทวีศิลป์ รักษาศรี. "รอยยิ้มปริศนาของมนุษย์กล," มติที่ 4. 1(1) : 85 -
88 ; กรกฎาคม 2532.
- ทิตพงษ์ เตชะอำพลกุล. "คอนเวติเพียวบินพิศวง," มติที่ 4. 3(35) :
70 - 73 ; กรกฎาคม 2526.
- เทวบุตร (นามแฝง). "ชิบสมองใส," มติที่ 4. 1(6) : 85 - 88 ;
ธันวาคม 2532.
- _____. "ชีวิต...นิรันดร์," มติที่ 4. 6(62) : 89 - 90 ; ตุลาคม
2528.
- _____. "ทลายโลก," มติที่ 4. 6(61) : 82 - 83 ; กันยายน 2528.
- _____. "ทางเลือก," มติที่ 4. 1(9) : 82 - 84 ; มีนาคม 2533.
- _____. "เที่ยวสวนสัตว์," มติที่ 4. 1(4) : 85 - 88 ; ตุลาคม 2532.
- _____. "ตกทอง," รู้รอบตัว. 3(29) : 82 - 85 ; พฤษภาคม 2531.
- _____. "พรหม...ลิขิต," รู้รอบตัว. 2(15) : 81-82 ; มีนาคม 2530.
- _____. "ราตรีสวัสดี," รู้รอบตัว. 3(30) : 80 - 83 ; มิถุนายน
2531.
- ธรรมดา ประทีปสิต. "ดาวเทียมนอกพิภพ," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 37(242)
: 20 - 22 ; สิงหาคม 2533.
- _____. "พลังจิตพิศวง," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 37(241) : 19 - 22
; กรกฎาคม 2533.
- _____. "ภาพเขียนขึ้นสุดท้าย," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 37(239) : 19
- 22 ; พฤษภาคม 2533.
- _____. มนุษย์กลายพันธุ์. กรุงเทพฯ : สารมวลชน, 2534.
- _____. "มาจากอนาคต," รู้รอบตัว. 5(69) : 91 - 94 : ตุลาคม
2534.
- _____. "หากมีน้ำใจให้ฉันสักนิด," รู้รอบตัว. 7(74) : 80 - 84 ;
มีนาคม 2535.

- ธิดา รัชฎภักกะณะ. วรรณกรรมวิทยาศาสตร์. บัณฑิต : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2521.
- นาคยา ปลัณชนานนท์. อนาคตศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือเดียนสตร์, 2526.
- "นิยายวิทยาศาสตร์ไทย," มติที่ 4. 4(37) : 56 ; กันยายน 2526.
- นิรันศักดิ์ บุญจันทร์. คืบแห่งความพินาศ. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์, 2531.
- นูน ลูนาร์ (นามแฝง). "คำพิพากษา (ภาคอนาคต)," มติที่ 4. 3(34) : 58 - 61 ; มิถุนายน 2526.
- เบญจา นิธูยานนท์. "จากใจเจ้าโรมัง," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 35(222) : 20 - 21 ; ธันวาคม 2531.
- ปติยุทธ์ (นามแฝง). "สร้างมนุษย์นั้นสุดอันตราย," มติที่ 4. (25) : 64 - 67 ; กรกฎาคม 2525.
- ประกายหมึก (นามแฝง). "คำตอบ," มติที่ 4. 4(38) : 83 - 84 ; ตุลาคม 2526.
- ประมวล ดารดาษ. "มฤตยูบ้านเขียว," มติที่ 4. 4(40) : 40 - 41 ; ธันวาคม 2526.
- ปิงบอง (นามแฝง). "การกลับมาของไวรัส," รู้รอบตัว. 6(66) : 79 - 83 ; มิถุนายน 2534.
- บุณชน (นามแฝง). "ชีวิตเดียว," มติที่ 4. 3(25) : 59 - 62 ; กรกฎาคม 2525.
- เปลือกไม้ (นามแฝง). "คุณดาวิ," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 32(178) : 40 - 43 ; เมษายน 2528.
- พรชัย ชาติแจ้ง. "โลกใหม่," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 32(186) : 43 - 45 ; ธันวาคม 2528.
- พาราดอกซ์ (นามแฝง). "เพื่อนมนุษย์," มติที่ 4. 3(34) : 68 - 70 ; มิถุนายน 2526.
- . "หมอกนิทรา," มติที่ 4. 2(13) : 71 - 77 ; สิงหาคม 2533.
- พิเสส (นามแฝง). "คนเมือง," รู้รอบตัว. 2(23) : 58-73 ; พฤศจิกายน 2530.

- พิเสส (นามแฝง). "ศัตรูท่านนายพล," รัฐรอบตัว. 3(27) : 81-83 ; มีนาคม 2531.
- แพรวา พานิชกิจ. "บ้านยานเหาะ," รัฐรอบตัว. 3(27) : 85-90 ; สิงหาคม 2532.
- _____. "ปีกผีเสื้อ," รัฐรอบตัว. 3(26) : 80 - 84 ; กุมภาพันธ์ 2531.
- ไพรัตน์ ยัมวิสัย. "การกลับมาของมนุษย์แมลง," มติที่ 4. 2(15) : 81 - 86 ; ตุลาคม 2533.
- _____. "ขอเพียงเธอรู้," รัฐรอบตัว. 7(73) : 73 - 79 ; กุมภาพันธ์ 2535.
- _____. "คนหนังสือพิมพ์," รัฐรอบตัว. 6(68) : 83 - 87 ; กันยายน 2534.
- _____. "ตอบดาว," รัฐรอบตัว. 7(76) : 83 - 86 ; พฤษภาคม 2535.
- _____. "ดาบชายสวรรค์," รัฐรอบตัว. 6(71) : 82 - 85 ; ธันวาคม 2534.
- ไพโรจน์ แดงมณี. "เรื่องของบ๊ายและครอบครัว," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 35(212) ; กุมภาพันธ์ 2531.
- ไพตอน 92 (นามแฝง). "มนุษย์อันตราย," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 24(88) : 43 - 45 ; กรกฎาคม 2531.
- มานิต รุจิวิโรตม. "เปลี่ยนตัว," มติที่ 4. 5(54) : 66 - 70 ; กุมภาพันธ์ 2528.
- เมตตา พรงาม. "มัมมี่," มติที่ 4. 4(40) : 37 - 39 ; ธันวาคม 2526.
- ญาณลักษณ์ (นามแฝง). "ขอต้อนรับ," มติที่ 4. 2(14) : 81 - 84 ; มกราคม 2524.
- _____. "คลังเสบียง," มติที่ 4. 1(11) : 32 - 33 ; ตุลาคม 2523.
- _____. "พอสซิล," มติที่ 4. 1(11) : 82 - 83 ; ตุลาคม 2523.
- รหัสลับ (นามแฝง). "ภารกิจสุดยอด," ฟ้าเมืองทอง. 12(139) : 35 - 39 ; ตุลาคม 2530.
- รินทร์ชัย สัจจพันธุ์. อิทธิพลวรรณกรรมต่างประเทศในวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

- เรือเปล่า (นามแฝง). "อุบัติเหตุ," รู้รอบตัว. 7(77) : 79 - 83 ;
มิถุนายน 2535.
- ลี (นามแฝง). "ผู้มาจากนอกพิภพ," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 20(45) : 40
- 41 ; กันยายน 2516.
- วรพล พรหมิกบุตร. "พักสตาจนสุดท้าย," ผู้หญิงยุคใหม่. 8(119) : 170 -
173 ; กรกฎาคม 2533.
- วรรณกาญจน์ (นามแฝง). "พลังมหัศจรรย์," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 26(115)
: 44 - 46 ; ตุลาคม 2522.
- . "ฝันร้าย," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 31(166) : 42 - 44 ;
เมษายน 2527.
- . "แม่เลี้ยง," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 27(122) : 44 - 45 ;
พฤษภาคม 2523.
- . "สัมผัสที่ 6," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 29(141) : 43 - 45 ;
กุมภาพันธ์ 2524.
- . "โหมยักษ์," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 28(130) : 42 - 45 ;
มกราคม 2524.
- วรรณลักษณ์ ปิยะมกล. "ศรีอารียุค," มิติที่ 4. 5(71) : 87-89 ; ธันวาคม
2534.
- วิชัย เดชดี. "เทคโนโลยี," ฟ้าเมืองทอง. 12(139) : 40-42 ; ตุลาคม
2530.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา-
พานิช, 2531.
- วิทย์ อ.น.ศ. (นามแฝง). "ในที่สุด...(ซบชีวิตจากอากันตูกะ)," ชัยพฤกษ์
วิทยาศาสตร์. 36(227) : 19 - 20 ; พฤษภาคม 2532.
- วิภา กองกะนั้นนท์. วรรณคดีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2533.
- วิมล เดชาเลิศ. "ครู," มิติที่ 4. รศ. มณีเจ็ดแสง (นามแฝง) 1(5) : 61
- 64 ; พฤศจิกายน 2532.
- . แดนศิวิไลซ์. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2535.

- วิมล เตชาเลิศ. "แดนศิวิไลซ์," มิติที่ 4. โดย มณีเจ็ดแสง (นามแฝง)
1(8) : 81 - 84 ; กุมภาพันธ์ 2533.
- วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์. "คนผิวเผือก," มิติที่ 4. 1(3) : 83 - 87 ;
กันยายน 2532.
- . "ช่างสลักลาย," มิติที่ 4. 1(10) : 75 - 77 ; มิถุนายน 2533.
- . อำนาจจิตกระแสนุดท่าย. กรุงเทพฯ : สารมวลชน, 2534.
- วีรวัฒน์ วรรณยางกูร. "โลกสีดำ," ใน รถไฟสังกะสีขบวนหนึ่ง 2513-2533.
โดย วัฒน์ วรรณยางกูร (นามแฝง). หน้า 28-30 กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ ช่อพกา, 2533.
- ศิริกนก (นามแฝง). "จักรวาลมฤตยู," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 28(131) :
44 - 45 ; กุมภาพันธ์ 2530.
- สน ท้ากลาง (นามแฝง). "บลามฤตยู," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 20(47) :
9 - 10 ; พฤศจิกายน 2516.
- สถาปนา พันธุ์ดี. "ญาณเวลา," รู้รอบตัว. 7(75) : 79 - 82 ; เมษายน
2535.
- สมควร กวียะ. "มะม่วงหิมพานต์แห่งดาวสิริอุทธร," รู้รอบตัว. 2(17) :
93 - 94 ; พฤษภาคม 2530.
- สมนึก พานิชกิจ. "กระป๋องเก่า," รู้รอบตัว. 3(25) : 82-86 ; มกราคม
2531.
- . "ทาสมนุษย์," รู้รอบตัว. 2(18) : 85 - 87 ; มิถุนายน 2530.
- . "นครสี่เหลี่ยม," รู้รอบตัว. 2(21) : 97 - 102 ; กันยายน
2530.
- . "ผู้พิทักษ์จักรวาล," รู้รอบตัว. 4(41) : 74-78 ; มิถุนายน
2532.
- . "โลกคินซีพ," รู้รอบตัว. 3(31) : 76-80 ; กรกฎาคม 2531.
- . "สุดขอบฟ้า," รู้รอบตัว. 4(38) : 85-88 ; มีนาคม 2532.
- สมวารีพัคตร์ (นามแฝง). "ช่องว่างต่างระบบ," ใน สมพรปาก. หน้า 41 -
51 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เส้นดินสอ, 2533.
- . "ประตูปิศาจ," ใน สมพรปาก. หน้า 53 - 64. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์เส้นดินสอ, 2533.

สมวารีพัคตร์ (นามแฝง). "พระเจ้าดินเดียว" ใน สมพรปาก. หน้า 21 - 31.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เส้นดินสอ, 2533.

สฤยดี สาระไทย. "เผชิญหน้า มนุษย์เอ็กซ์," รู้รอบตัว. 7(77) : 85 - 88 ; มิถุนายน 2535.

สามารถ รัชมีโรจนวงศ์. "bung," รู้รอบตัว. 4(39) : 77 - 79 ; เมษายน 2532.

สิทธิ์ พันธุ์ (นามแฝง). "จุดจบที่เริ่มต้น," มิติที่ 4. 3(33) : 54-56 ; เมษายน - พฤษภาคม 2520.

ลิตธา พินิจภูวล. "เหตุที่นวนิยายวิทยาศาสตร์ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 4 : วรรณคดีไทย. หน้า 265 - 267. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

สุธารัตน์ เสรีวัฒน์. วิวัฒนาการของเรื่องสั้นในเมืองไทยตั้งแต่แรกจนถึงพ.ศ. 2475. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 212 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2522.

สุพรรณิ วราทร. ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์-การพิมพ์, 2519.

สุทธิ ญาณ (นามแฝง). "บิลลีเดอะคิต," มิติที่ 4. 2(19) : 81-85 ; กันยายน 2524.

สุทธิชัย บุญยกาญจน. การศึกษาเชิงวิเคราะห์นวนิยายวิทยาศาสตร์อเมริกันแนว ดิสโทรเปีย ในช่วง ค.ศ. 1950 ถึง ค.ศ. 1972. ปริญญาโท อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. ถ่ายเอกสาร.

สุทธิพัฒน์ ญาณพงศ์. "ยา," มิติที่ 4. 2(21) : 40 - 42 ; ธันวาคม 2524.
———. "อ้า...ขอโทษครับ," มิติที่ 4. 4(38) : 38 - 40 ; ตุลาคม 2526.

สุรศักดิ์ บริบูรณ์ธนา. "อันเดอร์กราวนด์," รู้รอบตัว. 5(67) : 75 - 81 ; สิงหาคม 2534.

เสรี แซ่ลี้. "ลิ้ม," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 23(73) : 30 - 31 ; มกราคม 2519.

- เสรี พัฒนชัย. "ความผิดพลาด," รู้รอบตัว. 2(14) : 9 - 95 ; กุมภาพันธ์ 2530.
- . "ความหวัง," รู้รอบตัว. 3(28) : 83 - 85 ; เมษายน 2531.
- . "ค่ายกลกระเจก," รู้รอบตัว. 2(22) : 81 - 84 ; ตุลาคม 2530.
- . "ฆาตกรรมเพชรพันล้าน," รู้รอบตัว. 3(32) : 78 - 81 ; สิงหาคม - กันยายน 2531.
- . "แคนพรรษา," รู้รอบตัว. 7(72) : 93 - 96 ; มกราคม 2535.
- . "ทูตผู้รุกราน," รู้รอบตัว. 4(36) : 90 - 93 ; มกราคม 2532.
- . "ผู้กอบกู้สันติภาพ," รู้รอบตัว. 2(24) : 77-79 ; ธันวาคม 2530.
- อนันตการณ์ (นามแฝง). "สุดยอดแห่งความฉลาด," มติที่ 4. 4(37) : 81 - 83 ; กันยายน 2532.
- อภิรุต (นามแฝง). "ขนมปังของพ่อ," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 20(37) : 37 - 39 ; มกราคม 2526.
- อภิรุต (นามแฝง). "เขายังคับหัวใจตัวเองตายแล้วฟื้นได้," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 20(42) : 48 - 49 ; มิถุนายน 2516.
- . "ฆาตกรรมอำพราง," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 19(35) : 40 - 43 ; ธันวาคม 2515.
- อ.นาง (นามแฝง). "นางฟ้า," รู้รอบตัว. 2(6) : 95 - 96 ; เมษายน 2530.
- . "ห้องขาว," รู้รอบตัว. 3(35) : 79 - 84 ; ธันวาคม 2531.
- ออบิท 7 : สัมผัสแห่งอารยะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระบุรวงค์, 2524.
- ออโรโทรป (นามแฝง). "โรคลนนิ่งขบวนการลอกแบบมนุษย์," ชัยพฤกษ์-วิทยาศาสตร์. 25(33) : 4-6 ; กันยายน 2521.
- อัสชดา (นามแฝง). "ซาก ฟัน," รู้รอบตัว. 7(74) : 78 - 79 ; มีนาคม 2535.
- อาพล-56 (นามแฝง). "กวางเรนเดีย," รู้รอบตัว. 5(48) : 81 ; มกราคม 2533.

เอกรัตน์ (นามแฝง) "อัลตรา," ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์. 37(236) : 20 - 21 ; กุมภาพันธ์ 2533.

———. "โครงการ 5,000 ปี," มติที่ 4. 1(11) : 57 - 70 ; มิถุนายน 2533.

Asimov, Issac. Is Anyone There ?. Newyork : Doubleday & Company, 1967.

K. Leguin, Ursula. "On Writing Science Fiction," in The Writer's Handbook. edited by Sylvia K. Burack. p.243-247. Boston : The Writer, Inc., 1988.

Nourse, Alan E. "Extrapolations and Quantam Jumps," in The Graft of Science Fiction. edited by Reginald Bretnor. p.73-86. New York : Harper & Row, Publisher, Inc., 1976.

Williamson, Jack. "Short Stories and Novellettes," in The Craft of Science Fiction. edited by Reginald Bretnor. p.195-213. New York : Harper & Row, Publisher, Inc., 1976.

Ziegler, Isabelle. "Science Fiction and Fantasy," in The Creative Writer's Handbook What to Write, How to Write It, Where to Sell It. 2 nd.ed. New York : Barnes & Nobble, 1973.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวบงกช
ชื่อสกุล	สิงห์กุล
วัน เดือน ปีเกิด	27 ธันวาคม 2508
สถานที่เกิด	เขตพญาไท กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 505/14 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 37 เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสตรีวิทยา
พ.ศ. 2528	ศศ.บ. (ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2536	กศ.ม. (ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ของไทย ในช่วงพ.ศ.2515 - พ.ศ.2535

บทคัดย่อ
ของ
บงกช สิงหกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
ตุลาคม 2536

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาวิเคราะห์ เรื่องสั้นแนว
วิทยาศาสตร์ของไทยในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 จำนวน 233 เรื่องใน
ด้านกลวิธีการเขียน และบทบาทของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม โดย
เสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏว่า ด้านกลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนว
วิทยาศาสตร์ของไทยในช่วงพ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2535 พบว่า นักเขียนนำความ
รู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการสร้างโครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก ด้านบทบาท
ของเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์ที่มีต่อสังคม พบว่าเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์มีบทบาท
ต่อสังคมในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตมนุษย์ การวิพากษ์วิจารณ์สังคม การ
เตือนภัยให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหาในอนาคต การชี้แนะทางออกให้กับสังคม และ
การกระตุ้นความคิดและจินตนาการทางวิทยาศาสตร์

AN ANALYSIS OF THAI SCIENCE SHORT STORIES
DURING B.E.2515 TO B.E.2535

AN ABSTRACT
BY
BONGKOT SINGHAKUL

Presentd in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Thai
at Srinakharinwirot University
October 1993

The purposes of this thesis were to analyse the technique of writing science short stories by Thai authors and the roles of science short stories for society in the two hundred and thirty-three science short stories published during the years B.E.2515 to B.E.2535.

The results of the study indicated that the author used scientific knowledge in plots, characterizations and settings for the technique of the writing. The short stories's roles for society were the critics of human's life, the critics of society, the warning of futures' problems, the guidance for the society and the stimulation of scientific thought and imagination.